

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a **Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported** (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

37880

top half.

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

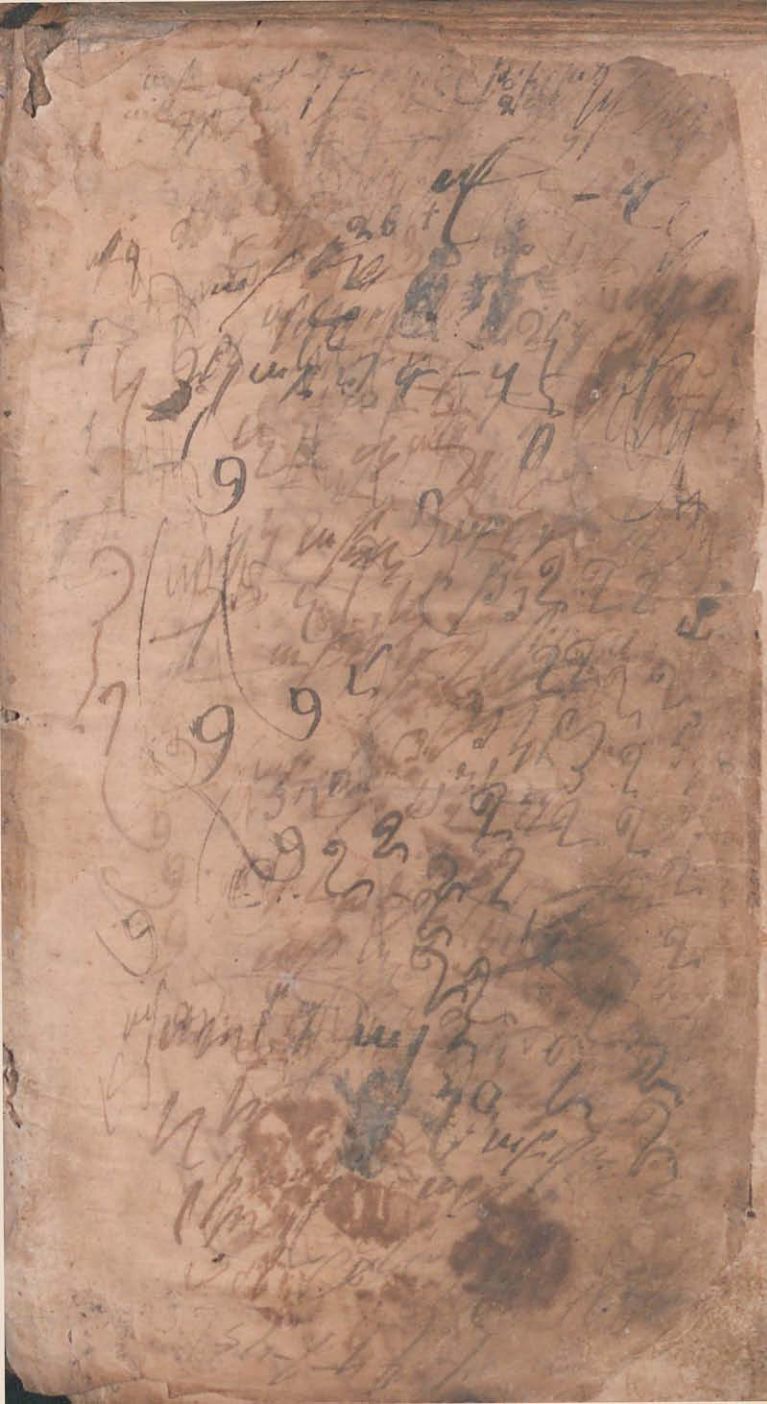
Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

Handwritten text, possibly a date or reference number, including "1794".

ճանաչիր: Եւ շի, ցպ. Բարձր
Արքայուն Մեգրապոլսի շիճարկն ըս-
րա բարկն անունն Բարձրաւոր
Նաւաւորաբան Կրտ Նարեկապետ
Դասուն Ընկաւուն ~~1783~~ 1783, 599 հգ

Մար.

Տրաժարեալս

 րաժարիմք 'ի սատանայէ և
 յամենայն խարէութենէ նո-
 րա. 'ի պատրանաց նորա.
 'ի խորհրդոց նորա. 'ի զը-
 նացից նորա. 'ի չար կամաց նորա. 'ի
 չար հրեշտակաց նորա. 'ի չար պաշ-
 տօնէից նորա. 'ի չար կամարարաց
 նորա. և յամենայն չար զօրութենէ
 նորա հրաժարելով հրաժարիմք:

Օայս երեցս իբնէ՝ երեւ 'ի յարեմապո-
 ւս Յէոս 'ի հոր աւելով. և ասաց քառա-
 նայ յարեւել և սխանի զքառանութիւն
 ապրիլսու հաւարոյ՝ Բայագլուխ և Յէոս
 Կամաճ հերպիւ և տոհմ:

Խոստովանիմք և հաւատամք ամենա-
կատար սրտիւ ըզհայրն ԸՃ ա-
նէղ ահծին և ահսկիղքն. այլն ծնող
որդւոյ և բղխող հոգւոյն սրբոյ:
Հաւատամք զբանն ԸՃ՝ անեղ ծնել
և սկսեալ ՚ի հօրէ նախ քան զյաւի-
տեանս. ոչ յետոյ և ոչ կրտսեր. այլ
որքան հայրն հայր՝ ընդ նմին և որ-
դին որդի:

Հաւատամք զսուրբ հօգին՝ ահեղ՝
անժամանակ. ոչ ծնեալ՝ այլ բղխեալ
ի հօրէ. Էակից հօր և փառակից որդւոյ:
Հաւատամք զԱրքորդութիւն սուրբ՝ մի
բնուի, մի անուի. ոչ երեք անձք, այլ՝
մի անձ. մի կամբ. մի Թաղաւորուի,
մի իշխանուի. արարիչ երևելեաց և
աւերեւութից:

Հաւատամք յեկեղեցի սուրբ զԹողուի
մեղաց հաղորդութեամբ սրբոց:

Հաւատամք զմինն յերից առձանց ըզ-
բանն անձ՝ ծնեալ ՚ի հօրէ նախ քան
զյաւիտեանս. ՚ի ժամանակի իջեալ
յանձածին կոյսն Մարիամ. առեալ
յարեհէ նորա՝ միաւորեաց ընդ իւ-

րում Թժուէն. ինն ամսեայ ժուժկա
 լեալ յարգանդի անարատ կուսին. և
 եղև Թժն կատարեալ՝ մարդ կատա
 րեալ. հոգւով և մտօք և մարմնով. մի
 անձն մի դէմ և միաւորեալ մի բնուի:
 Լճն մարդացեալ առանց փոփոխման
 և առանց այլայլուի. անսերմն յղուի և
 անսպական ծնունդ. ոպ ոչ է սկիզբն
 Թժուէ նք՝ և ոչ վախճան մարդկուի
 նորա: (զի յս քս երէկ և այսօր՝ նոյն և
 յաւիտեան) Հաւատամք զմերն մեր
 յիսուս քրիստոս շրջեալ ՚ի վերայ երկ
 րի: Յետ երեսուն ամաց եկեալ ՚ի
 մկրտուի: Հայր ՚ի վերուստ վկայեալ՝
 դա է Արդի իմ սիրելի և Հոգին
 սուրբ աղաւնակերպ իջեալ ՚ի վերայ
 նորա: Փորձեալ ՚ի սատանայէ և յաղ
 լթեալ հմա: Բարոյեալ մարդկան
 զիրկուի: Լշխատեալ մարմնով, վաս
 տակեալ, քաղցեալ, և ծարաւեալ:
 Յետոյ եկեալ կամաւ ՚ի չարչարանս
 խաչեալ և մեռեալ՝ մարմնով. և կեն
 դանի Թժուիքն: Սարմինն եղեալ ՚ի
 զերեզմանի միաւորեալ Թժուիքն. և

Հոգւոյն իջեալ 'ի դժոխս՝ անբաժա-
 ցելի անժու՞թն: Քարոզեալ Հոգւոցն՝
 աւերեալ զդժոխս՝ և ազատեալ զհո-
 գիսն: Յետ երկց աւուրց յարուցեալ
 'ի մեռելոց և երևեալ աշակերտացն:
 Հաւատամք զմերն մեր յիսուս քրիստոս
 հովին մարմնոյն համբարձեալ յերկինս
 և հստեալ ընդ աջմէ հօր: Այլ և
 գալոց է հովին մարմնոյն և փառօք
 հօր 'ի դատել զկենդանիս և զմեռելս:
 Որ և յարուլթի ամենայն մարդկան,
 Հաւատամք և զհատուցումն գործոց.
 արդարոցն կեանք յաւիտենական, և
 մեղաւորացն տանջանք յաւիտենական:

Օղջնա՛ն:

Մեղայ ամենասուրբ Արրորդուլթեն
 Հօր և որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:
 Մեղուցեալ եմ ւոյ: Խոստովանիմ ա-
 ռաջի ւոյ՝ և սրբուհւոյ անձանին՝ և
 առաջի քո հայր սուրբ՝ զմմ մեղս զոր
 գործեալ եմ: Քահողի՝ մեղայ խոր-
 հրդով բանիւ և գործով: Կամայ և
 ակամայ, գիտուի՞ք և անգիտուի՞ք մե-
 շայ ւոյ: Մեղայ Հոգւոյն և զօրուլթի՞ք

սորա. մտօքս և շարժմամբ սորա.
 մարմնովս և զգայութեամբ սորա. Մեղայ
 զօրութեամբ հոգւոյս. խորամանկութե.
 անզգամութե. յանդգնութե և երկչո-
 տութե. շնայլութե և ժլատութե. զեղ-
 խութե և անիրաւութե. չարահաւանութե.
 յուսահատութե և թերամտութե՝ մե-
 ղայ աս. Մեղայ չար խորհրդով մը-
 տացս. նենգութեամբ. ատելութե.
 խեղճութե. մախանօք. յաչաղանօք. թու-
 լութեամբ. պոռնկական. խորհրդով.
 արուական. իգական. անասնական. գը-
 րաստական. գաղանական. ՚ի գիշերի
 և ՚ի տուն. ջեան երազական գիծութե
 և յանրջական գանձ աղտեղութե՝ մե՛.
 Մեղայ ցանկութեամբ մարմնոյս հեշ-
 տութեամբ. պղերգութե. յօրանչմամբ
 քնոյ՝ շարժութեամբ մարմնոյս և զաղ-
 րագործութեամբ ՚ի պէս պէս ախտս.
 հեշտալրութեամբ լսելեացս. արա-
 տութեամբ աչայս. յանկութեամբ
 սրտիս. իշութեամբ ուրնգացս. պազ-
 շտութեամբ բերանայս. անժուժկա-
 լութե. շուայտութե. և արբեցութե՝ մե՛.

Սեղայ չարաբանութիւն լեղուիս, սըտա-
 խօսութեամբ, սուտ երդմամբ, եր-
 դմազանցութեամբ, հակառակութիւն,
 վիճաբանութեամբ, բանտարկութիւն,
 շողմոգութեամբ, քսութիւն, դատարկաբա-
 նութեամբ, և ծաղու, զրախօսութիւն,
 հերձախօսութեամբ, և անխճաբա-
 նութեամբ, տրտնջելով, դժգոհելով,
 բամբասելով, և հայհոյելով՝ մե'':
 Սեղայ գողութեամբ ձեռացս, աղա-
 հելով, զրկելով, հարկահելով, սպա-
 նահելով, և ընդ գարշտածելով՝ մե'':
 Սեղայ ամենայն յօդուածովք շինուա-
 ծոյս և ամենայն անդամօք մարմնոյս,
 եօթնեակ զգայարանօքս և վեցեկի
 շաբթմամբս, վերամբարձ ոտնահա-
 րութեամբ, և վայրաքարշ մեղկութիւն,
 յաջ և յահեակ խոտորելով, առաջ-
 նոցն մեղանչելով, և վերջնոցն չար
 նշաւակ գոլով՝ մե'':

ԲԱԼ և մեղայ եօթնիցս յանցանք մա-
 հացու մեղօք: Հալարտութեամբ և մա-
 սամբք նորին: Նախանձու և մա'':
 Բարկութիւն և մա'': Նուրութիւն և մա'':

Լ. գահու թեամբ և մաս": Որկրամու
լու թեամբ և մաս": Լ. ղ ջախոհու թե
և մաս":

Լ. յլ և մեղայ ամենայն սլատու իրանացն
աստուծոյ. յանձնառնելացն և հրաժա
րելեացն. զի ոչ զ յանձնառականն
կատարեցի և ոչ ՚ի հրաժարելեացն
հեռացայ. Ս. օրէնս առ ի՝ և յօրինացն
հեղգացայ ՚ի կարգս քրիստոնէութե
հրաւիրեցայ՝ և գործովս անարժան
գտայ. գիտելով զչարն՝ կամաւ կո
րացայ. և ՚ի բարեաց գործոց ինձէն
հեռացայ: վայ ինձ. վայ ինձ. վայ ինձ:
Ս. ո՞րն ասեմ, կամ զո՞րն խոստովանիմ.
զի անթիւ են յանցանք իմ, ոնասելի
են անօրէնս իմ. աններելի են ցաւք
իմ. և անբժշկելի են վէրք իմ, մե":
Հայր սուրբ՝ զքեզ ունիմ միջնորդ
հաշտութեան և բարեխօս առ մեծիւ
որդին աստուծոյ. զի իշխանութեամբդ
որ տուեալ է քեզ՝ արձակեսցես զիս
ի կապից մեղաց իմոց, աղաչեմ
զքեզ:

Լեռնաշին.

Աղորմեսցի՛ քեզ մարդասէրն աստուած. և Թողութիւն շնորհեսցէ ամենայն յանցանաց քոյ. խոստովանացեցեցի և մոռացեցիցի: Եւ ես կարգաւս քահանայական իշխանութեան և հրամանաւն աստուածային Թէ՛ (զոր արձակիցէք յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկիրս):

Նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յամենայն մասնակցութենէ մեղաց քոյ. ՚ի խորհրդոց ՚ի բանից և ՚ի գործոց. յանուն Հօր և Արդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:

Եւ դարձեալ տամ զքեզ ՚ի խորհուրդս սուրբ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ գործիցես բարիս. եղիցի քեզ ՚ի բարեգործութիւն և ՚ի փառս հանդերձեալ կենացն, ամէն:

Խրատի ժամարեղեաց ըստ արեւելեան հան-
ճանայն հետաւածոց և տառաւեանց աղօթեց։
Օ որ խնդրեաց որք վարդապետն յաւօք
դիմեցի 'ի ձեռ բաբոնացն գրեգորէ եւա-
րեցոյն Եւ հապարեաց այսպէս։ Ա'ր
գառի որ տուր յայնն Լեւի՝ այս է։

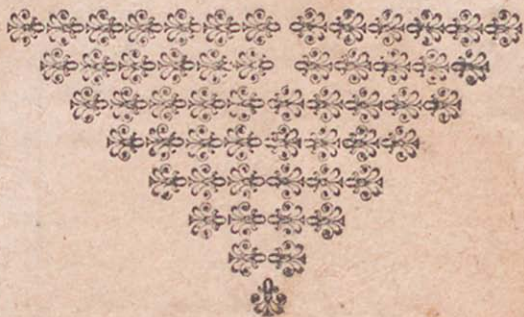
Տէր եթէ գլխոյսն։ Օքէն գո-
հանամքն։ ()ըհնեալ տէր մեր և
փրկիչ յիսուս քրիստոսն։ Կանոնագը-
լուսն։ Կանոնի աղօթքն։ Ղկնի ալե-
լուիայից և Թագաւորաց՝ Սաղմոսիք
և օրհնութեամբն, և այլն որ լինի
Սեծացուցէի Թոն այլ և ողորմի փառ-
քըն։ Սուրբ աստուծոյ Թոն։ Եւ
ձակման Թոն։ Եւ պահոց և Եւ ու-
տեաց։ Եւ Եւագալի սուրբ ես տէրն,
և արձակմանն։ Ճաշու առաջնոր-
դեայն։ Հայր գթութեանցն։ Եւ
կեալն։ Ճաշու սկսուածքն։ Եւ
ձայնիցն։ Համբարձին։ Յոյս կենացն։
Խաղաղական Շնորհատու բա-
րեացն։

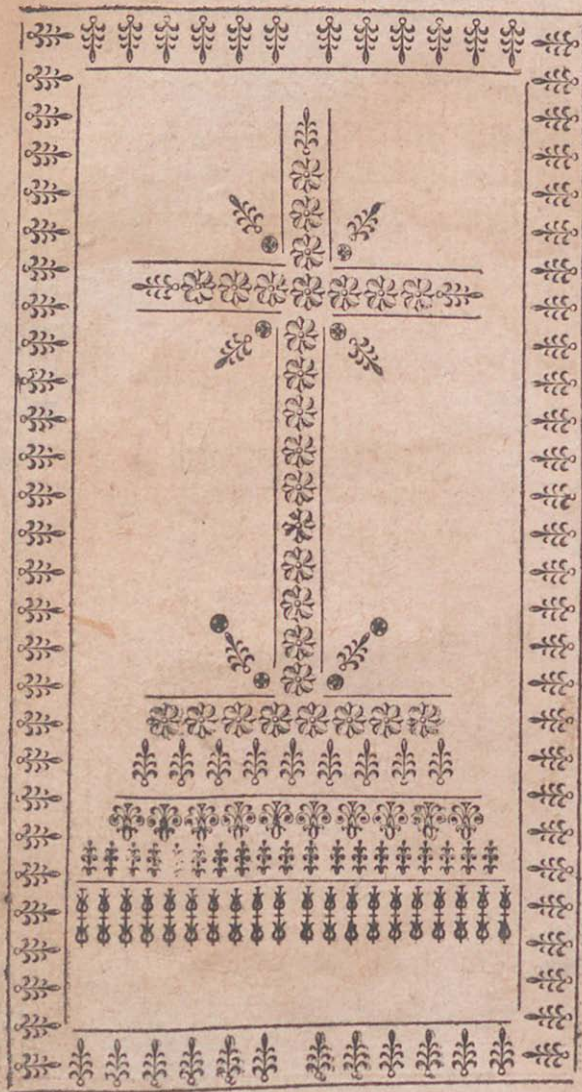
Իսկ կողման դասուն՝ սկսուածքն օրհնու
 թեան և հարցին և իւր անդին:
 Տէր յերկնից և իւր փառացն. Սուրբ
 ես տէր զկնի մանկանցն: Արեւագա
 լի անձն: Օ առաւօտու անձն: Ճաշու
 խաղաղութեամբ: Փարատեան: Քրիս
 տոս որդի աստուծոյ: Ժամամուտ:
 Հարական՝ ձայնին է: Կիրակից
 ճաշու եսային և աւետարանն՝ ձայնին
 է: Առաքեալն՝ կողմանն: Իսկ լուր
 աւուր գիրք՝ կողմանն է: Աւետա
 րանն՝ ձայնին: Արեւոյի Խաւարհե
 ցոն՝ ձայնին: Ապրեցան, հայր զը
 թածն, Տէր բարերարն, Քրիստոս
 որդին՝ կողմանն: Հայր մերն՝ ձայ
 նին:

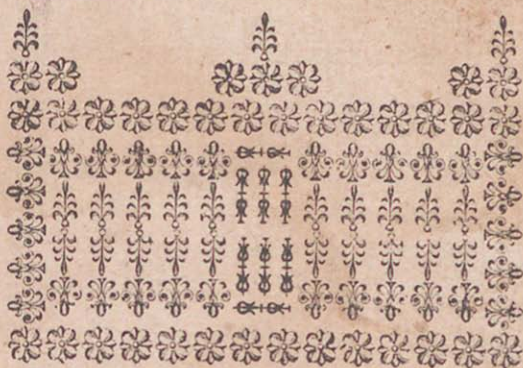
Հաւատով խոստովանիմ անթիւն՝ Եւ
 դէ տուն է ըստ Եւդ ժամուցն: Իսկ
 տէր մեր և փր: Տէր աստուած մերն՝
 ՚ի կարգէ դուրս է. ժամարարին է,
 և հարկեոր հիւրին: Այս է արեւե
 լեան տան սահմանն ժամակարգուե
 ՚ի փառս աստուծոյ:

Յարժամ թուականն հայոց Փարո

լինի՝ բուն ճայնքն քձ քձ քձ՝ յաջա-
կողման դասուեն լինին ուր սուրբ ա-
ւաղանն է. և յորժամ ջուխտ լինի՝
ձախոյն լինին:

Կարգաւորութիւն չաարակոյ Աղօթից
 չաարակոյ Աղօթից: Որ Կարգի
 'ի Կէ Գէշերի 'ի Դէն չոր աստուծոյ:

ՏԵՐ ԱԹԻ ԲՕ
ՇՐԹՈՒՆՍ ԻՄ
 բանաս, բերան իմ երգես

ցէ զօրհնութիւնս քո:

ՏԵՐ՝ եթէ զըթուրս իմ բանաս, բե-
 րան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:

() օրհնեալ չամագոյ և Միամանկան
 Անբաժանելի սբ Արրորդուն չայր
 և Որդի և չորդի սուրբ:
 Այժմ և":

ՏԼԻՐ զի բազում եղեն նե ղիչք իմ.
և բազումք յարեան 'ի վերայ իմ:
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ
չէք փրկուի սորա առ անձ իւր:

ԵՍԼ դու մոր օգնական իմ ես, փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Չափիւ իմով ես առ տէր կարգացի.
և լուաւ ինձ 'ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ:
Ես ննջեցի և 'ի քուն եղէ. զարթեայ
և տէր ընդունօղ իմ է:

Ա՛՛՛ երկեայց ես 'ի բիւրաւոր զօրաց
նոցա. ոյք շաւրջանակի պատեալ պա-
շարեալ՝ պահէին զիս:

Եւրի մոր՝ և փրկեալ զիս անձ իմ. զի դու
հարեր զամեն. ոյք էին ընդիս թըշ-
նամութի 'ի տաւապարտուց. և դատաւ
մունս մեղաւորաց փշրեսցես:

Տեառնդ է փրկուի. 'ի վերայ ժողո-
վըրդեան քո՝ օրհնուի քո:

Տէր անձ փրկուի իմոյ, 'ի տուէ կար-
դացի՝ և գիշերի առաջի քո:

Ա՛՛՛ տղեն աղօթք իմ առաջի քո մոր, խո-
նարհեսցի ունին քո 'ի խնդրուածս իմ:

Օ՛ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և
կեանք իմ 'ի դժոխս մերձեցան. և
համարեցայ ես ընդ այնօսիկ, որք ի-
ջանեն 'ի գութ:

Եղէ ես որպէս մարդ առաջ օգնա-
կանի, և 'ի մեռեալս աղառ:

Ո՛յ վիրաւորս, որք ննջեն 'ի գրիմանս:

Օ՛րբս դու ճշ յիշեցեր, նոքա 'ի ձե-
ռանէ քումմէ մերժեցան:

Եղին զիս 'ի գբի հերքնումն, 'ի խա-
ւարի և 'ի ստուերս մահու:

Յիս հաստատեցաւ սրտմտուի քո. դամ
դբօսանս քո ածեր 'ի վերայ իմ:

Հեռի արարեր յինէն զճանօթս իմ.
և եղին զիս հշաւակ իւրեանց:

Մատնեցայ և ճշ ելանէի. աչք իմ
տկարացան յաղ քատութենէ:

Ըղաղակեցի առ տէր զօրհանապաղ, և
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Մի թէ մեռելոց առնիցես որսնչե-
լիս քո. կամ բժիշկք յարուցենի, խոս-
տովան առնիցին առ քեզ:

Մի թէ սրտմեծսցէ որ երբէք 'ի գե-
րեզմանի զողորմուիս քո. կամ զճշմար.

տութիս քո 'ի կորստեան:

Մի թէ ճանաչեցիր 'ի խաւարի
սքանչելիք քո, կամ արդարութի քո
յերկիր մոռացեալ:

Եւ առքեղ տէր աղաղակեցի. առաւօ
տութ աղօթք իմ ժամանեացեն առքեղ:
Ընդէր տէր մերժես զան իմ, կամ
զարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Տեսնկ և վաստակաւորեմ ես 'ի ման
կութի իմմէ, 'ի բարձրութի խոնարհե
ցայ և ափշեցայ:

Յիս հաստատեցաւ բարկութի քո, ար
հաւիրք քո խռովեցուցին զիս:

Երջեցան զինև որպէս ջուր, զօր ամ
պաշարեցին զիս 'ի միասին:

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամն իմ
և զծարօթս իմ, վս թշուառութի իմոյ:

() Եհնեան անձն իմ զտէր, և ամ ու
կերք իմ՝ զանուն սուրբ նորա:

() Եհնեան անձն իմ զտէր, և մի մո
ռանար զամենայն տուրս նորա:

Աքաւէ զմեղս քո, բժշկէ զմի հի
ւանդութիս քո:

Ափրկէ յապականութի զկեանս քո:

ստակէ զքեզ ողորմութիւնք և գթութիւնք:
 Ո՛րչառ ՚ի բարութիւն զյանկութիւն քսանո
 ղողեսցի ոմ աբծուոյ մանկութիւն քո:
 Առնէ ողորմութիւն տէր, և իրաւունս
 ամ զրկելոց:

Երոյց տէր զճանապարհս իւր մովսէ-
 սի, և որդւոյն իսրայէլի զկամս իւր:
 Գթած ողորմած է տէր, երկայնամիտ
 և բազում ողորմ:

Ո՛չ իսպառ բարկանայ մեզ տէր, և ո՛չ
 յաւիտեան պահէ ոխս:

Ո՛չ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ ան,
 և ո՛չ ըստ անօրէնութեան մերում հատոյց
 մեզ:

Եւ ողորմէս բարձր են երկինք յերկ-
 րէ, այնպէս ջօրացոյց տէր զողորմութիւն
 իւր ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց:

Որչափ հեռի են արեւէ Լք յարեւմտից,
 այնչտի հեռի արար ՚ի մէնջ դանօ-
 րէնութիւն մեր:

Ոմ գթայ հայր վր որդւոց իւրոց,
 այնոմ գթասցի տէր յերկիւղածս իւր:
 Օ՛ր հա գիտաց զստեղծութեան մեր,
 և յիշեաց թէ հող եմք:

Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք իւր.
 որպէս ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկի:
 Շնչէ 'ի հմա հողմ, և ոչ է՝ և ոչ
 ևս երևի տեղի հորա:

Բայց ողորմութի տեառն մնայ յաւի-
 տեանս յաւիտեանից 'ի վերայ երկիւղա-
 ծաց իւրոց, և արդարութի հորա յորդ-
 ւոց մինչև յորդիս:

Այք պահէն զուխտս նորա, յիշեն ըզ-
 պատուիրանս նորա՝ և առնեն զնա:
 Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
 իւր. արքայութի նորա ամբն տիրէ:

() Եհնէյէք զտէր ամ հրեշտակք նր՝
 հլօք զօրութ. ոյք առնէք զբան նր
 'ի լսել ձայնի պատգամայ նորա:

() Եհնէյէք զտէր ամ զօրութք նր, պաշ-
 տօնեայք և արարողք կամաց նորա:

() Եհնէյէք զտէր ամ գործք հորա.
 զի ընդ ամ տեղիս է տէրութի նորա.
 օրհնեալ անձն իմ զտէր:

Տէր՝ լուր ազօթից իմոց. ունկնդիր
 խնդրուածաց իմոց ճշմարտութի քով:
 Լուր ինձ արդարութի քով. և մի մտա-
 րէր 'ի դատաստան ի ծառայի քում:

զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամ կենս
դանի: Հալածեաց թշնամին զանձն
իմ: խոնարհ արար յերկիր զկեանս
իմ: և նստոյց զիս 'ի խաւարի որպէս
մեռեալ յաւիտենից:

Չանձրացաւ յիս հոգի իմ: և սիրտ իմ
խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս խորհե-
ցայ յամ գործս քո: յարարածս ձեռաց
քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ
դձեռս իմ:

Ընձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ
քեզ: վաղվաղակի լուր ինձ տէր, զի
նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Ս'ի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն:
նմանիցիմ այնոցիկ, ոյք իջանէն 'ի
գուր: Լսելի արա ինձ առաւօտու զո-
ղորմուիս քո: զի ես 'ի քեզ տէր յու-
սացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից:
զի առ քեզ օր համբարձի զանձն իմ:
Փրկեան զիս 'ի թշնամեաց իմոց տէր:
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ասո՛ ինձ առնել զկամս քո: զի դու

Ես ան իմ: Հոգիքո բարի՝ առաջ
հորդեացէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ:

Սասն ահուան քո տէր՝ կեցուցես
զիս, արդարութե քով հասցես ՚ի հե-
ղուծէ զանձն իմ:

Ողորմութե քով սատակեան զԹշնամիս
իմ, և կորո՞ զամ հեղիջս առձին իմոյ:
զի ես ծառայ քո եմ:

Փառք Հօր և Ռդւոյ և Հոգւոյն
սբբոյ: Այժմ և միշտ և յաւիտեան
հրմ յաւիտեանից, Ամէն:

Եր4 Տեառն՝ Ներսէսի Հայոց Կաթող-
իկոսի Աստղեալ ՚ի Պաշտօն Գեղեցոյ:

Յիշեցուք ՚ի գիշերի զանուն քո
տէր:

Ինչ զիսեցե՞հ սիրտք մեր զբան բա-
րի, և լեզուք մեր պատմեցե՞հ ըզ-
գործս երկնաւոր Թագաւորիդ:

Իմէջ գիշերի յարուցեալ խոս-
տովանեցուք ըզքեզ տէր:

Օ աղօթս մեր տացուք քեզ մեր ի գա-
ւիթ ըսքո՞ ՚ի մէջ սօր երոտաղէ մի:

Ի գիշերի համբարձոք ըզձեռնս
մեր սրբերոյք անքեղ տէր:

Ի ճայս գոհունութեամբ հոգիք օրհ-
նեցէք զտէր:

Օ արթիք փառք իմ զարթիք. և
ես զարթեայց անաւօտոց. ակնոյսիս:

Օ արթիք ընդ զընարթունս ման-
կունք վերինըն սիօնի. ակն:

Օ արթիք որդիք լուսոյ ի օրհնուի
հօրըն լուսոյ ակն:

Օ արթիք փրկեալք արեամբ. և
տոք ըզփառս փրկողիւն. ան

Օ արթիք նոր ժողովուրդք. նոր
երգս անեալ նորոգողիւն. ան

Օ արթիք հարսունք հոգւով սպա-
սեալք գալոյ սուրբ փեսայիւն. ան

Օ արթիք վառեալք լուսով ըստ ի-
մաստունս սուրբ կուսանացն. ան

Օ արթիք պատրաստեցէք իւր լապ-
տերաց զջերմ արտասուս. ակն:

Օ արթիք և միւնընջէք նրմա և
յիմար կուսից նիրհէք. ակն:

Օ արթիք երկիրպագոք և ար-
տասունօք զայս անասոցն. ակն:

Փ Օւրթիւր ընդէր նընջեալ տէր մի
մերթեր ըզմեզ իսպառ:

Եւրի տէր օգնեալ մեզ. տաքուք մա
ռանքդ քում ըզփառս:

Եյթմ եյա հո հօր եւ օրդւոյ եւ
սուրբ հոգւոյն ամէն:

Փ Օւրթուցեալքս ի զամլմանէ. դի
շերալիս հանգըստենէ:

Եւորհեցէ մեզ մարդասէր տէր.
միսի թաղիս եւ ի տիովանս եկե
ղեցւոյ:

Եհեւ եւ դողութեամբ կացցուք ի
յաղօթս:

Եկեալ խոստովանեսցուք ըզյան
ցանս:

Եւ գըտցուք ի քրիստոսէ զքա
ւուրիս եւ զմեծ զոգորսութի

Եւնթաժանելի եւ ը համագոյ եր
րորդութեդ համաձայնեալ ը ըզրո
 երկընից փառս մատուցանեմք:

Փառք քեզ. Որ յանարուեստ յա
թո՞ւ բարձրացեալ հանգչիս. սուրբ
արծ հըզօր եւ սքանչեւագործ:

Փառք քեզ. Որ յանէից գոյացու

ցեր զմ՛մ արարածս՝. սո՛ւրբ անձա՛ն
 Զօր անեղ որդի՛:

Փառքք բե՛ր: Ա՛ր տեսչութ՛ խնամես
 զմ՛մ արարածս՝. սո՛ւրբ անձա՛ն
 խո՛ւմն անբ՛արար աղբեր:

Տէր: Եւրոպայեայն եկեղեցւոյ
 ՚ի քէն հայրեն ասելով. հովիւ բարի
 ողորդմեա բանաւոր հօտի:

Ա՛մէն. անկուիայ. անկուիայ. անկուիայ.
 Ա՛մէն. անկուիայ. անկուիայ. անկուիայ.

Քարոզ:

() արթուցեալքս ամբն ՚ի հանդրա-
 տենէ քնոյ. զոր շնորհաց մեղ
 մարդասէրն անձ ՚ի մխլթարութիւն և
 ՚ի սփոփանս տկարութե մերում: Այլ
 եկեալքս միաբան հոգեւոր երգով ՚ի
 փառաբանութիւն և ՚ի պատիւ ամենաբն
 անուան տեառն մերոյ և փրկչին յիշքի:
 Ա՛հա և դողութե կացոյք յաղօթս
 առաջի նորա. և գոհացարուք զնմանէ
 ՚ի գիշերային ժամուս յայսմիկ փառն
 իրաւանց և արդարութե նորա: Ար

ընտրեաց զմեզ ողորմութիւն իւրով. և
 շնորհեաց մեզ բերել շնամանութիւն երկ-
 նային հրեշտակացն 'ի փառաբանիչս
 տեառն նոյ ամբն և մեզ լինիլ. Եւ
 մեք այսուհետեւ սրբելով զանձինս
 մեր 'ի խղճէ և 'ի չար գործոց: Համ-
 բարձցո՞ւք զձեռս մեր 'ի սրբութիւն՝ ա-
 ռանց բարկուն և երկմտուն: Հաւա-
 տով խնդրեսցուք 'ի նմանէ զքաւութիւն
 և զթողութիւն յանցանաց մերոց: Խոս-
 տովման լինելով զգաղտնիս սրտից մե-
 րոց ծածկագիտին նոյ: Արպէս զի ըն-
 դունելով զպաղատանս մեր աղօթիւք
 և բարեխօսութիւն մի սրբոց: Շնոր-
 հեսցե՛ք մեզ մարդասէրն նոյ կեալ ա-
 ռաբինութիւն և անարատ վարութիւն ըստ
 կամաց հորս յայտմ աշխարհիս:

Եւ արժանաւոր լինելով յաւիտեանա-
 կան և երկնային խորանացն

Օ որ խոստացաւ սիրելեաց իւրոց
 ճշմարիտն նոյ յիսուս քրիստոս նոյ մեր
 կեցո՞ւ և ողորմեա՛ւ. Ամէն՝ Տէ՛ր:

Օ մնացունձ գիշերիս խաղաղութիւն
 անցունցանել՝ հաւատով 'ի տեառնէ՛

խնդրեսցո՞ւք: Եւ ինչեւ Տէ՛ր:
 Օհրեշտակ խաղաղութե՛ պահապան
 անձանց մերոց ՚ի տեառնէ՛ խնդ՛:

Օքաւութի՛ւն զթողութի՛ յանցանաց
 մերոց ՚ի տեառնէ՛ խնդ՛:

Օսրբոյ խաչին մեծ և կարող զօրութիւն
 յօգնութի անձանց մերոց ՚ի տեառնէ՛:
 Եւ ևս միաբան վս՝ ճշմարիտ և սբ.
 հաւատոյս մերոյ զմի աղաչեսցո՞ւք:
 Տէ՛ր ողորձեա՛

Օանձինս մեր և զմիմեանս մին մյ ա-
 մենակալին յանձն արասցո՞ւք:
 Բե՛ւ պատահող յանձն եղեցո՞ւք:
 Ողորմեաց մեզ տէր անձ մեր՝ ի մեծի
 ողորմութե քուս. ասացուք ամբն միա-
 բանութեամբ:

Տէ՛ր ողորձեա՛. քե՛ր ողորձեա՛. քե՛ր ողորձեա՛:
 Եւ ոտի տէր ողորձեա՛ ըստ պատշաճի ա-
 նաբն: Եւ հերակեղ և ՚ի քօնս քե-
 րանախան՝ երէք քե՛ր ողորձեա՛: Եւ ներ-
 քօնից սրբոյ՝ Թա՛նք ողորձեա՛: Եւ յա-
 նաբն պահոյ՝ Ժա՛նք ողորձեա՛:

Նոյնոյ աստուծոյ Ներսէսի Հայոց Կա-
թողիկոսի: Ողբերգութիւն անշնն զԱմսեւոյ
և Բողոք Երաւանիւնիւնի զԵրեմի Խոստու-
մս
Վահագն:

Եւսարհ ամ: առիս հայեցեալք.
ախտակից լերոսք: Քանամ ըզ-
շրթունս. բարբառիմ լեզուաւս. բո-
ղոքեմ զանձնէս. տէր ողորմեա՛ տէր
ողորմեա՛ տէր ողորմեա՛:

Գող եղէ մեղաց. գըտող կորստեան.
գուք ինձ փորեցի: Ղաւեցի զանձն
իմ. դաւաճանեցի. դարան գործեցի.
տէր ողորմեա՛:

Երբէմն էի լոյս. և այժմ եմ խաւար.
և ըստուեր մահու: Օ իմրդ պատ-
մեցից. զթիւ մեղաց իմոց. զի բազում
եմ յոյժ. տէր ողորմեա՛:

Երկինք և երկիր. եկայք ողբացեք.
եղկելի զանձն իմ: Քնտրեցի ըզգորն.
ընկալայ կամաւ. ըզհոյլ ըս մեղաց. մը
ողմեա՛:

Թաթաւիմ տըղմով. Թաւալիմ ՚ի

մեղս. Թօթափիլ չկարեմ: Սանտ
ախտիւ լըցեալ. Ժահահոտ եղէ. Ժա-
մանակս բաղումս. տէր ող”:

Ի բաց մեկնեցայ. ՚ի սուրբ խորհր-
դոց. ՚ի բարեաց գործոց. Լաւ վար-
աւ առնն իմ. լուսոյն հեռանալ. լի-
հիւ ընդ խաւար. տէր ող”:

Խորհուրդըք չարին. խաբեն ըզհո-
գիս. խորատոյզ առնեն: Նաճկեն
անդընդօք. ծիծաղին գլորմամբս. ծա-
հակ զիս առնեն. տէր ող”:

Սամաւ կորացայ. կարկամեալ ան-
ձամբս. կանգնիլ ոչ կարեմ: Հուր մե-
ղաց կիպօշ. հըրդեհեաց որ յիս. հո-
գեոր բարիս. տէր ող”:

Ձաղկեցայ մեղօք. ձաղեցին տեսողք.
ձանձրացաւ հոգիս: Ղեղի դառնուե-
ղօղեալ ՚ի սիրտ իմ. զամբար իմ շի-
ջաւ. տէր ող”:

Ճաշակմամբ մեղաց. ճաշեցի զմահ.
Ճոխս աղքատացայ: Սեւեւեմ հոգ-
ւովս. մոլորեալ մտօքս. միայն կամ
մարմնովս. տէր ող”:

Յորոգայթ մահու. յորսողին ահկայ.

յաղթեցայ յաղթից: Նետից թշնամ
ւոյն. նշաւակ եղէ. նոր միշտ խոցո
տիմ. տէր ող”:

Շուրջ պատեալ զինև. շունք բազումք
եղէն. շաղախին արեամբս: Որս եղէ
չարին. ուռկանաւ մեղաց. որսացաւ
զանձն իմ. տէր ող”:

Չարաչար վշտօք. չարչարի ահձն
իմ. չունիմ դադարումն: Պարտապան
գլխայ. պարտուց յանցանաց. պար
տեալս ’ի մեղաց. տէր ող”:

Ջահամ զղջանալ. ջերանիմ դար
ձեալ. ջեռնում հրով մեղաց: Ուաբբի
կոչեցայ. ռակայ անուանիմ. ռամկա
կան վարուքս. տէր ող”:

Սիրով ցանկուէ. սաստիկ բարկուէ.
սիրտ իմ խոցեալ է: Սիրօք յանցա
նաց. վըշտանայ հոգիս. վարանեալ
շերջիմ. տէր ող”:

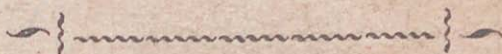
Տերեցին ինձ չարք. տարագիր հա
նին. տիրական գրկացի: Բաբունոյն
բարւոյ. ըսխճական ձայնին. ըստինս
ոչ լուայ. տէր ող”:

Յանկուէ չարեաց. ցանկալի դիմօք.

ցաւեցոյց զաչս իմ: Եւ իւրաքանչիւրոց.
 Լիւսմամբ խուռն ախտից. Լիւծեալ է
 Հոգիս. տէր ող”:

Փռլթացիւր անձն իմ. փախչիլ ՚ի չա-
 րեաց. փափազիլ բարեաց. Քեզ միշտ
 մե’րձ ծախիր. քուն մահու եկեալ.
 Քննող դատաւոր. տէր ող”:

Եստուածածնին բարեխօսութեամբ
 յիշեալ տէր և ողորմեալ:

Նոյնոյ պէտեմ Ներսէսի Հայոց Կա-
 ռապէտի: Եւ քաղօթեան ՚ի դէմ որեւ
 Երբորդուեն նաև եւրպանչերոյ գիծ
 Երբորդուեն նաև առանջնալի:

Եւ աւետ լուսոյ. արեգակն արդար.
 առիս լոյս ծաղեալ. Բոլսումն ՚ի
 հօրէ. բոլսեալ ՚ի հոգւոյս. բան քեզ
 ՚ի հաճոյս. Պանծգ ողորմուէ. գառ-
 ձիդ ծածկելոյ. գլխող զիսարաւ. Եւ ուռն
 ողորմուէ. դաւանողիս բաց. դասեցն
 վերնոց: Երբեակ միուէ. եղելոց խնա-
 մող. և ինձ ողորմեալ: Օ արթիւր տէր

յօգնել. զարթոն ըղթըմբելս. զոռարթ
 նոց համանիւ: Լիդ Հայր անըսկիղբն.
 էակից Որդի. է միշտ սուրբ Հոգի:
 Բնկան զիս գըթած. ընկան ողորմած.
 ընկան մարդասէր: Թաղաւոր փա
 ռաց. Թողունց տըւօղ. Թոդ ինձ ըզ
 յանցանս: Ժողովօղ բարեաց. Ժողո
 վեան և զիս. Ժողովս անդրանկաց: Ի
 քէն տէր Հայցեմ. Ի մարդասիրէդ.
 ինձ բըժշկուի: Լեր կեանք մեռելոյս.
 լոյս խաւարելոյս. լուծանօղ ցաւոյս:
 Խորհըրդոց գիտօղ. խաւարիս շնոր
 հեան. Խորհուրդ լուսաւոր: Կընունդ
 հօր ծոցոյ. ծածկելոյս ստուերաւ. ծա
 կեան զլոյս փառաց: Կենարար փրկիչ.
 կեցոն ըղ մեռեալս. կանգնեան զգըլո
 րեալս: Հաստեան հաւատով. հաստա
 տեան յուսով. հիմնեցոն սիրով: Չայիւս
 աղաչեմ ձեռօքս պաղատիմ. ձիր բա
 րեաց շնորհեան: Ղամբարամբ լուսոյ.
 ղեկավար ճարտար. ղօղեալս ամրացոն:
 Ղառազայթ փառաց. ճանապարհ ինձ
 ցոյց. ճեպիւ Ի յերկիրս: Սիածինըդ
 հօր. մոյծ զիս յառազատ. մաքուր

հարսանեացդ: Յորժամ գաս փառօք.
 յահագին աւուրն. յիշեան զիս քրիստոս:
 Նորոգօղ հնունց. նորոգեան և զիս.
 նորոգ զարդարեան: Շնորհատու բա-
 րեաց. շնորհեան դժուրն. շնորհեան
 զթողութի: Աւրախացո՛ տէր. ոգոյս
 փրկութիւն. ոյր վասն եմ ՚ի սուգ: Չար
 մըշակողին. չար սերմանց նորին. չու-
 րացո՛ զպըտուղ: Պարգեւիչ բարեաց.
 պարգեւեան իմոյ. պարտեացս թողութի:
 Սուր շնորհեան աչացս. ջերմ հեղուլ
 արտօսը. ջրն ջրէլ ըզյարցամա: Աւետի-
 նըդ բաղցու. աամ հոգւոյս արբո՛. ահ
 ցոյց ինձ լուսոյ: Աէր անուն յիսուս.
 սիրով քով ճըմլեան. սիրտ իմ քարեղէն:
 Ասսըն գթութի. վասն ողորմութե. վե-
 րըստին կեցո՛: Տենչալ ոյդ տեսեամբ.
 տո՛ւր ինձ յագենալ. Տէր Յիսուս
 Քրիստոս: Բաբունդ երկնաւոր. բո-
 տեան զաշակերտս. բամից երկնայնոց:
 Յօղ արեան քո տէր. ցօղեան ՚ի հո-
 գիս. ցընծացէ անձն իմ:
 Իիւծեալըս մեղօք. լիւծել աղաչեմ.
 լիւսել ինձ բարիս:

Փըրկիչ բոլորից. փութան զիս փրկել
 փորձուէց մեղաց: Քաւիչ յանցանաց.
 քաւեան զօրհնաբանս. քեզ երգել ըղ-
 փառս:

Լստուածածնին բարեխօսութեամբն՝
 յիշեան տէր և ողորմեան:

Օհնի տալ աղօթոքս

() քէն գոհանամք Տէր ԼՃ մեր՝ որ
 շնորհեցեր մեզ հանգիստ քնոյ խա-
 ղաղութի: Եւ զարթուցեալ ժամանե-
 ցուցեր զմեզ կանխել յերկրպագութի
 ահաւոր և փառաւորէլ անուանդ քում
 սքյ: Տո՛ւր մեզ Տէր՝ աղաչեմք զքեզ՝
 զմեացուած գիշերիս խաղաղութի ան-
 ցուցանել և զմմ ժամանակս կենաց
 պանդխտուէ մերոյ երկիւղիւղ քո ամ-
 բացն և պահեան: Որպէս զի զգուշութի
 և անարատ վարութի կրօնաւորեալք
 յայսմ աշխարհիս, ժամանեցուք յան-
 քոյթ և ՚ի խաղաղ հաւահանգիստ յա-
 լիտեհապան ՚ի կեանսդ: Շնորհօք և
 մարդասիրութի մն մերոյ և փրկչին՝ Յն

Քն. Ը որում քեզ հօր և հոգւոյդ
սրբոյ վայելէ փառք՝ իշխանութի և պա-
տիւ. այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յա-
ւիտենից. Ամէն:

Խաղաղութիւն մեղեցողոն. այ երկերպաւ

գեոյտաւ:

Նայեաց Տէր բարերար՝ ողորմութիւն
քով յերկրպագուս, և ՚ի փառաբանիչս
անուանդ քում սրբոյ Տէր զօրութեյ՝
խաղաղացի զանձինս մեր յիմ սատա-
հայական խռովութեց, և յաշխարհական
զբօսանաց: Օ հրեշտակ խաղաղութե քո
առաքեալ առ մեզ. որ եկել պահեսցէ
զմեզ ահախռովս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի՝
յարթանութե և ՚ի հանգստեան մերում:
Ոյ զի բարեպաշտութե՝ և արժանաւո-
րանք քեզ նոյն ճառայելով ՚ի կեանս
յայտոսիկ, ժամանեցուք յաւիտենական
երկնից արքայութե քո. զոր պատրաստե-
ցեր ՚ի սկզբանէ աշխարհի սրբոց քոց:
Եւ Ը նոսին գոհանալով փառաւորեա-
ցո՛ք զհայր և զԱրդի և զսբ հոգիդ.
այժմ և միշտ, և յաւիտենս յաւիտենից,
() Բհնեալ Տէր մեր Յն Քն. Ամէն:

Կանոնագրութեան հարգանքս ունի հայրենիս

Ալեքսանդրայ Ալեքսանդրայ:

այժմ

Դ՛ա՛տեա՛ն տէր զայնոսիկ՝ որք դա՛տեն
զիս. ալեքսանդրայ մարտիր ընդ
հոսիկ՝ որք մարտընչին ընդիս. ալեք
սանդրայ

Ա՛ռ զզէն և զասպար քո. և արի յօգ-
նել ինձ. հան զսուր քո ընդդէմ հա-
լած չաց իմոց. արգել զնոսա. և ասան
դու ցանձն իմ՝ Թէ փրկուի քո ես եմ:
Ա՛մա չեսցեն և յամօթ լիցին, ոյք խնդ-
րէին զանձն իմ. դարձցին, յետս և ա-
մա չեսցեն. ոյք խորհէին ինձ չար:
Ա՛ղիցին հոքա որպէս փռչի առաջի
հողմոյ. և հրեշտակ մննեղեսցէ զնա:
Ա՛ղիցին ճանապարհք հոցա ՚ի խա-
ւար և ՚ի գայթակղուի. և հրեշտակ
մոյ հալածեսցէ զնոսա:

Դ՛ա՛նսիր Թադուցին ինձ զորօգայթ
յապակահունէ իւրեանց. և ՚ի նանիր
հախատեցին զանձն իմ:

Փ

Տէր յերկինս և ողորմուի քո. ճշմար-
տուի քո մինչև յա՛մայս. ալեքսանդրայ
ալեքսանդրայ:

Արդարունքս ոնք լերինք անծ. իրա-
ւունք քո որպէս խորք բազումք. Ըզ-
մարդիկ և զանասունն կեցուցանես
դու տէր:

Որպէս զի բազում արարեր զողորմունք
քո անծ. այլ որդիք մարդկան ՚ի հո-
վանի Թեոց քոց յուսասցին:

Արբեսցին հոգա ՚ի պարարտունք տան
քո. և զուղիս փափկութե քո տացես
ըմպել հոցա:

Մէքէն է տէր՝ աղբիւր կենաց. և
լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս:
Օրագեան զողորմունքս քո՝ ոյք ձանա-
ջեն զքեզ. զարդարունքս քո՝ ոյք ուղիղ
են սրտիւք:

Մի եկեսցեն ՚ի վերայ մեր ոտք ամ-
բարտաւանիւյ. և ձեռք մեղաւորաց մի
դողացուցեն զմեզ:

Անդ անկցին ամենեքեան՝ ոյք գոր-
ծեն զանօրէնունք. մեք թեցին՝ և այլ
մի կարասցեն հաստատիլ:

Փառք Հօր և Արդւոյ և Հոգւոյն սբ. յի
Այսթմ և միշտ՝ և յաւիտենս յաւիտենից.
ամէն. ալէլուիա՛յ ալէլուիա՛յ:

ակ

Լ^ասոց ահագանն ՚ի սրտի իւրում
Թէ՛ որչա՛ս անտրւած. ալէլուիայ
ապականեցան և պղծեցան յահօրէնուի
իւրեանց. և ոչ որչա՛ս որ առնէ զքաղց-
րուի. ալէլուիայ

Լ^ծ յերկնից նայեցաւ յիմ^ա որդիս
մարդկան, տեսանէ՛ թէ իցէ՞ որ ի
մաստուն^ն որ խնդրիցէ զիմ^ա:

Լ^մենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին,
և ահախոռանցան:

Ոչ որչա՛ս որ առնէ զբարի. և չէ՛ որ
մինչև ՚ի մի:

Որպէս որ ծանիցեն ամենեքեան^ն որք
գործեն զահօրէնուի:

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ^ա ոպ^ա կե-
րակուր հայի. և առ իմ^ա որչա՛ս կարգա-
ցին:

փ

Օ ի ոչ գոյր հոգա փոխմնակ. և որչա՛ս
երկեան լա՛ստուծոյ. ալէմ: Լուիայ ա-
լէ՛ լուիայ

Ձգեաց զձեռն իւր ՚ի հատուցանել
հոգա. և հոքա պղծեցին զօրէնս հի
Բաժանեցան ՚ի սրտմտուի երեսաց
հորա. և եհա ՚ի սիրտս հոգա:

Կախձուղ էին բանք հողա քան զձէթ.

և ինքեանք որպէս սլաք:

Բնկեան 'ի տէր զհոգս քո՝ և հա կե-
րակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան
զսասանուի արդարոյ:

Դու իմ՝ իջուսցես զնոսա 'ի գութ
ապականութե. արք արիւնսահողք և նեն-
դաւորք մի հասարակեցցեն զաւուրս
իւրեանց. այլ՝ ես 'ի քեզ տէր յուսա-
ցայ:

Փառք հօր և Որդւոյ և հոգւոյն սբոյ
մէ: Լուիայ մովէ՝ լուիայ:

Ի քեզ տէր յուսացայ. մի ամաչեցից
յա՛ւիտեան. ա՛լէ լուիայ. յար-
դարուէ քում փրկեան և ա՛սլրէ՝ ցո՛ զիս
ալէ լուիայ:

Խոնարհեցո՛ առ իս դունկն քո, և կե-
ցո՛ զիս:

Եր իմ իմ՝ ապաւէն, և տեղի ա-
մուր՝ կեցուցանել զիս. զի հասաառուի
իմ՝ և ապաւէն իմ դու ես:

Ը՛ծ իմ՝ փրկեան զիս 'ի ձեռաց մեղա-
ւորի, 'ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի:

Դու ես համբերութիւն տէր. տէր յոյս
իմ՝ ՚ի մահուէ իմմէ:

Դ՛քեղ հաստատեցայ ես յարգանդէ.
յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւին
իմ. և առ ՚ի քէն է օգնութիւն յիմ
ժամ:

Փ

Արկելրպազցեն նը՝ մա մամ Թադաւորք
երկրի. և մամ աղբք ծառայեսցեն նը՝
մա. ա՛լէ լուիայ. ա՛լէ մա՛ լուիայ:

Օ՛ի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց
հզօրի. զաղքատն և զտնանկն՝ որոյ ո՛չ
է իւր օգնական:

Ընխայեսցէ նա յաղքատն և ՚ի տնան-
կըն. և զանձինս տնանկաց կեցուցէ,
՚ի վաշխից չարաց փրկեսցէ զանձինս
նոցա:

Պատուական է անուն նորա առաջի
նոցա. կեցցէ՝ և տայի նմա յոսկւոյն
արաբացոց:

Յաղօթս կաղցեն առ նա յիմ ժամ.
և զօրհանապաղ օրհնեցէն զնա:

Աղեցի հաստատութիւն մամ երկիր. և
՚ի վերայ գլխոց լերանց:

Բարձրացի քան զլիբանան պտուղ

հորա. և ծաղկեսցի 'ի քաղաքի օրն՝
սրպէս խոտ երկրի:

Եղիցի անուէն տեառն օրհնեալ յա-
ւիտեան. զի յառաջ քան զարև՝ է ա-
նուէն հորա:

Պա հա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի,
և ամ ազիւք երանիցեն հմա:

() օրհնեալ տէր ամ իսրայէլի՝ որ առ-
նէ սքանչելիս միայն. և օրհնեալ է
անուէն սուրբ փառաց հորա յաւիտեն.
լցցի փառք հորա ամ երկիր. եղիցի.
եղիցի:

Փառք հօր և՛. ա՛լ է լո՛ւիա՛յ՝:

() որոք մուր քո տէր՝ յա՛ւիտեան
օրհնեցից ա՛լ է լո՛ւիա՛յ. յազգէ
յազգ պատմեցից զճճարտուիս քո բե-
րանով իմով. ա՛լ է լո՛ւիա՛յ:

Լսացեր՝ թէ աշխարհս ողորմութի
շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի
ճճարտուի քո:

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդուայ
դաւթի ծառայի իմոյ:

Յաւիտեան հաստատեցից զգաւակքո.

և շինեցից յաղգէ յաղգ զաթուքոս
 Սոստուլն եղիցին երկինք սքանչե-
 լեաց քոց տէր. և ճշմարտութի քո յե-
 կեղեցիս սրբոց:

Այլ է յամս՝ որ հաւասարեսցի քեզ.
 կամ ո՞վ նմանիցի ան՝ յորդիս ան՝

Պա՛ւրձուցե՛ր զօգնութի՛ն՝ ի սրոյ նորա.
 և ո՛չ բնկալար զնա՝ ի՛նչ պատերազմի.
 ա՛նկուլիայ ա՛նկուլ:

Լնարդեցե՛ր զսրբութի՛ն նորա. և զա-
 թու նորա յերկիր կործանեցեր:

Նուա՞ղ արարե՛ր զաւուրս ժամանակաց
 նորա. և հեղե՛ր զնովաւ զամօթ:

Սինչե յերբ դարձուցանես զերեսս
 քո խապաւ. բորբոքեսցի որպէս հուր
 բարկութի քո:

Խակ արդ՝ յիշեա՛ և տես՝ թէ ո՞վ է
 իմ հանգիստ. մի թէ՛ ի զուր ի՛նչ
 ստեղծե՛ր զամ որդիս մարդկան:

Այլ է մարդ՝ որ կեցցէ, և ո՛չ տեսցէ
 զմահ. կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի
 ձեռաց դժոխոց:

Աւր ե՛ն ողորմութե՛ք քո տէր առաջինք՝
 զօրերդուար դաւթի ճշմարտութե՛ք քով:

Յիշեալ զնախատինս ծառայի քո՝ զոր
 ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բաղմաց
 Օր նախատեցին թշնամիք քո տէր՝
 նախատեցին փոխանակ օժելոյ քո:
 () Ըհնեալ տէր մեծ յաւիտեանս յաւի-
 տենից. եղիցի. եղիցի:
 Փառք. ա՛նէլուիայ: ա՛նէլ^անէլ^անէլ^ա

Խոստովան եղերուք մն, զի քմղցր է,
 ա՛նէլուիայ. զի յաւիտեան է ողոր-
 մուն նորա. ա՛նէլուիայ

Ո՞ր խօսեսցի զգօրունս մն. լսելի ա-
 բասցէ զմմ օրհնունս նորա:

Երանի՞ ոյք պահեն զիրաւունս. և
 առնեն զարդարուն յմմ ժամ:

Յիշեալ զմեզ տէր՝ ընդ հաճոյս ժո-
 Ղովրդեան քո. և այց արա մեզ ՚ի
 փրկունք քում:

Տեսցուք մեք զքաղցրուն ընտրելոց
 քոց. ուրախ եղիցուք մեք յուրախուն
 ազգի քո և գովիցուք մեք ՚ի ժառան-
 գունք քում:

Սեղաք մեք ընդ հարս մեր. անօրի-
 նեցաք և յանցեաք:

Սա՛տնեաց զնոսա ՚ի ձեռս հեթա-
նոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւրենց.
և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա.
և խոնարհ եղեն ՚ի ներքոյ ձեռաց
հոգա. ալէլուիա՛մ ՄԽՅ ալէլուիա՛յ
Բազում անգամ փրկեաց զնոսա. և
նոքա դառնացուցին զնա ՚ի խոր-
հուրդս իւրեանց. և կորացան յանո-
րէնուն իւրեանց:

Հայեցաւ տէր ՚ի նեղութիւն նոցա՝ ՚ի
լեւ ձայնի աղօթից նոցա:

Յիշեաց զուխտ իւր, և զղջացաւ՝ ի
բազում ողորմունք իւրում. և ետ ըզ-
նոսա ՚ի գթութիւն առաջի ամ գերեաց
նոցա:

Փրկեա՛ զմեզ տէր ամ մեր. և ժողո-
վեա՛ զմեզ ՚ի հեթանոսաց:

Խոստովան եղիցուք անուան քում
սրբոյ. և պարծեսցուք յօրհնութիւն քո:
() րհնեալ տէր ամ իսրայէլի յաւի-
տեանս յաւիտենից:

Եւ ասասցէ ամ ժողովուրդն՝ եղիցի.
եղիցի:

Փառք. ալէլուիա՛մ ՄԽՅ

Լճաբի իրաւունս և արդարութիւն
ալէ լճաբի մի մասնէ բղիս ՚ի ձեռս
հեղճաց իմոց. ալէ լճաբի

Բնկալ զճառայս քո ՚ի բարի. զի մի
ամբարտաւանք զղուեսցեն զիս:

Սպասեցին աչք իմ փրկուէ քում օր.
և բանից արդարութ քո:

Լճաբ լի ճառայի քում տէր՝ լի ողոր-
մութ քո. զարդարուին քո ուսն ինձ:

Օճառայ քո եմ ես, իմաստուն արա
զիս. և ծանեայց զվկայուին քո:

Ժամ է պաշտել զտէր. խափանեցին
զօրէնս քո:

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի
քո տէր. լի բանի քում իմաստուն
ա՛րն զիս. ալէ լճաբի ալէ լճաբի

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր.
և բանիւ քով փրկեան զիս:

Բոխեսցեն շրթունք իմ զօրհնուին քո,
յորժամ ուսուցես ինձ զարդարուին
քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի քո
պատու իրանք քո արդարութ եմ:

Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս.

զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:
 Յանկայայ փրկուե՛քում մը. և օրէնք
 քո խօսք իմ էին:
 Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
 իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:
 Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ.
 Խնդրեա՛ն զճառայս քո. զի ըզ-
 պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:
 Փառք ալէ՛ լինիայ. ալէ՛

դձ

() օրհնեա՛ն անձն իմ ըզտէր՝ օրհնե-
 ցից զմը՝ ՚ի կեանս իմ. ալէ՛ լո՛ւ լիայ:
 սաղմոս ասայից մի իմոյ՝ մինչև եմ ես
 ալէ՛ լո՛ւ լիայ:

Մի՛ յուսայք յիշխանս, և մի՛ յորդիս
 մարդկան. զի ոչ զոյ փրկուե՛ն ՚ի նոսա:
 Ալցէ՛ հոգի ՚ի նոցանէ, և դարձցեն
 անդրէն ՚ի հող. և յայնմ աւուր կո-
 րիցեն մամ խորհուրդք նոցա:

Արանի՛ աղգի՛ որոյ մը մծ յակով-
 բոյ օգնական է նմա. և յոյս նորա
 ՚ի տէր մծ է:

Ա արար զէրկինս և զէրկիր, զծով և
 զմամ՝ որ է ՚ի նոսա:

Ո պահէ զՃշմարտութի յաւիտեան. և
առնէ իրաւունս զրկելոց:

Գո՛վեա՛ երուսաղէմ ըզտէր: ալէմ
մհմլո՛ւ լիայ:

Եւ օրհնեա՛ն զմծ քո սիօն. ալէլուիայ:
Օ՛ր զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և
օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ:

Ո եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութի. պա-
րարտութե ցորենոյ Լցոյց զքեզ:

Լուաքէ զբան. իւր յերկիր. վաղվաղ
ընթանան պատգամք նորա:

Դնէ զձիւն որպէս զսար. և զմէգ ոնկ
փռչի ցանեաց:

Լրկանէ զսառն որպէս պատառս. ա-
ռաջի յերոյ նորա ո՞ր կարէ կեալ:

Լուաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա.
չնչեցեն հողմք և գնացեն ջուրք:

Սեծ արարեր զփրկութի Թաւորի նր՝
առնել ողորմութի ի օճելոյ նր ի դաւ-

թի. և ի դաւակինք յազգէ մինչև յազգ:
Փառք հօր և Որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ:

Եւ յիմ և միշտ՝ և յաւիտեանս յաւի-
տենից. ամէն: ալէլուիայ ալէլուիայ:

Ամենազուր-ի Բաւն Բարեկէնութիւն
Եւ Նոր Կեանքիւն:

սաղ

() Երհնեան անձն իմ զմոր. օրհնեցից
զմոր 'ի կեանս իմ. սաղմոս ասա-
ցից մի իմոյ մինչև եմ ես:

Մի յուսայք յիշխանս, և մի յօրդիս
մարդկան. զի ոչ գոյ փրկուի 'ի նմ.
Եւրէ հոգի 'ի նոցանէ՝ և դարձցին
անդրէն 'ի հող. և յայնմ առուր կո-
րիցեն ամ խորհուրդք նոցա:

Երանի՞ աղգի՝ որոյ մը մծ յակոբայ
օգնական է նմա. և յոյս ն' 'ի տէր
մծ է:

Ո առար զերկինս և զերկիր. զծով և
զմմ որ 'ի նոսա:

Ո պահէ զձշմարտուի յաւիտեան. և
առնէ իրաւունս զրկելոց:

Տայ զհաց քաղցելոց և արձակէ ըզ-
կապեալս տէր:

Տէր քանայ զաչս կուրաց. և կանգ-
նէ զգլորեալս տէր:

Տէր սիրէ զարդարս. տէր պահէ ըզ-
պանդուխտս, զորքս և զայրիս ընդու-

նի տէր. և զՃառնապարհս ամբարշտաց
կորուսանէ:

Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան. ամ
քո սիօն յազգէ մինչև յազգ:

() Երհնեցից ըզքեղ գոհու^մթք 'ի
կեանս իմ. սաղմոս ասացից քեզ քրիս-
տոս Թագաւոր յա՛ղթակա՛ն նոր եր-
գո՛ւլ օրհնութեամբ.

() Երհնեցէք զտէր՝ զի բարի են սաղ-
մոսք. Խոյ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնուի:
Շինէ դերուսաղէմ տէր. և շարու
եալն իսրայէլի ժողովէ:

Իձշկէ զբեկեալ սիրտս. և պատէ զամ
վերս հոցա:

Ա Թուէ զբազմուի աստեղաց. և զա-
մենեսեան զհոսա յանուանէ կոչէ:

Մեծ է ար մեր՝ և մե՛ծ է զօրութի
նորա. և իմաստուն նորա ոչ գոյ բաւ:

Բնդունի զհեզս տէր. և խոնարհ առ-
նէ զամբարտաւանս՝ մինչև յերկիր:

() Երհնեցէք զամբ խոստովանութ. սաղ-
մոս ասացէք հմա օրհնութ:

Ա զգեցոյց զերկինս ամպովք. և պատ-
րաստ արար զանձրև իւր յերկիր:

Փ

սաղ

Բաւսցց զխոտ 'ի լերինս. և զդա-
լարի' 'ի ծառայութի մարդկան:

Ա տայ անասնոց կերակուր. ձագուց
ագռաւուց՝ յիջ կարդան առ նա:

Ա՛ջ թէ ընդ զօրուիս ձիոյ կամեցաւ
ծր. և ո՛չ ընդ իրանս առն հսկայի
հաճեցաւ:

Ը՛յ՛լ հաճեցաւ ծր լէրկիւղածս իւր.
և լէ այնոսիկ՝ յիջ յուսան յողորմու
թիւն նորա:

Փ

Բազցրացի^ն քեզ քո՝ գո՛հութիք
երկիւղածա՞ց անուան քո՝. զոր յո՛ւ
սացո՛ւցեր ողորմութեամբ քո՛վ 'ի
խո՛րհուրդս կենսաբեր գա՛լտեանդ
քո՛:

Սաղ

Գ. ուրեմ երուսաղէմ զտէր:
Եւ օրհնեան զնձ քո սիօն:

Օ. ի զօրացցց զնիգս դրանց քոց. և
օրհնեաց զորդիւ քո 'ի քեզ:

Ա եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութի.
պարարտութե ցորենոյ լցցց զքեզ:

Ը. աքէ դբան իւր յերկիր. վաղվաղ
ընթանան պատգամք նորա:

Դնէ զձեռն որպէս զասր, և զմէջ ո՞ր
փոշի ցանեաց:

Բրկանէ զսառն որպէս պատառս. ա-
ռաջի ցրտոյ հորա ո՞ր կարէ կեալ:

Բռաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա-
շնչեացեն հողմք՝ և գնասցեն ջուրք:
Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զարդա-
րութի և զիրաւունս իսրայելի:

Ո՛չ այսպէս արար ամ ապագ տեր, և
զդատաստանս իւր ո՞չ յայտնեաց ո՞ր:
Օքեզք՝ ս գովէ եկեղեցի փրկել քո
սուրբ. ցընծալով տեսանէ ըզքեկ ըզ-
փրկողդ եկեալ հայրական իշխանութե
ի՛ պըսակէլ ըզսուրբս քո՛

Կանոնագլուխ Մեծի Ուրբախան:

Իշխանք հալածեցին զիս ի նանիր-
ալէլո մելայ, և ի բանից քոյ եր-
կեաւ սիրտ իմ. ալէլո՛ մելայ:

Յնծացայ ես ի բանս քո, որպէս այն՝
որ գտանէ աւար բաղում:

Օմեղս ատեցի և անարգեցի, և զօ-

րէնս քո սիրեցի:

Լօժն անգամ յաւուր օրհնեցից ըզ-
քեզ, վասն իրաւանց և արդարուն քո
Խաղաղուն բազում է այնոցիկ՝ յի
օրենս զօրենս քո. և ոչ գոյ ՚ի նոսա
գայթակղուն:

Ապասեցի փրկուն քում տէր, և ըզ-
պատուիրանս քո սիրելի:

Պահեաց ամեն իմ զվկայունս քո, և
սիրեաց զնոսա յոյժ:

Պահեցից զպատուիրանս և զվկայունս
քո. զի ամ ճանապարհք իմ առաջի
քո են:

Մերձեցին խնդրուածք իմ առաջի
քո տէր. ըստ բանի քում իմաստուն
արա զիս:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր
և բանիւ քով փրկեան զիս:

Բղխեցեն շրթունք իմ զօրհնունս քո,
յորժամ ուսուցես ինձ զարդարունս
քո:

Խօսեցի ըզդու իմ զբանս քո. զի ամ
պատուիրանք քո արդարութ են:

Եղիցի ձեռն քո ՚ն կեցուցանել զիս:

զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:
 Յանկաց սյ փրկուեք քում տէր. և
 ընդ քո խօսք իմ էին:
 Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
 իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:
 Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուս
 տեալ. խնդրեան զծառայսլ քո, զի ըզ
 պատուիրանս քո ես ոչ մոռայայ:

Կանոնագլուխ Տակոս Մեծի շաբաթուան:
 Ղաա՛տեան մը զայ՛: Տես ՚ի Թիւն 36:

Եւ դիէն զգրաւան, և զտաւրք տաւրա
 րանն ՚ի վերաց և զաղճատարանն. և աւելն
 երկու չափանայս զաղճոսն 7 7 դոնոս
 Բարե՛ր խոռվեցան հէ՛: Տե՛ր զի բազում
 եղ՛: Ի հարբաւ իճում լո՛: Եւ այլքն
 եղանակէն չայնէ. հոգորդ, Իշխանի ժո
 ղովեցան: Երեցո անգամ տո՛ւ. զյեպն

Բարձր:

Բայց ըն հանոնագլուխն ընդ աղճոսին տ
 ո՛ւ՝ յեպն գոթղայն որ է այլոց Տարգա
 րեցի՝ ևս տոն: Իսկ ելէ ո՛չ տոն ընդ

վ յ

աստիճանին արդէս է ստվարութեան ոճանց՝
 զէնի հանդիմադլիսոյն ասի, Եւ իսկ Եւ
 շուրջան: () Երկուութեան և զորոք: Եւ
 ասպա պաշարօն ասի ըստ ճայնին. և զէնի՝
 հանգստեան ամեաւորան ընկերջեալ լինի:
 Իսկ երբ հանդիմի օր լինի, համ Խաչի
 քօն լինի. Եւսօր անճառ ասի. և իսկ
 լութեան ամեաւորան ընկերջեալ լինի:
 Օ, հիմ ամեաւորանին՝ Կորագօղ արեւելեաց.
 ասպա հագւոց հանգստեաց.

Իսկ ոճանք ընդ օրհնութեանն հոգեւոր
 զպաշարօնն. և զէնի օրհնութեանն ամեաւ
 րան ընկերանան, և զէնի հագւոց հան
 գուցելոց. և Քրիստոս որդի Եւսթակ
 ծոյ:

Եւ Ժեառն Ներսէսի. Լապտաւ վառն
Լեւոնայի մեռն ԺԺի ուրբառն
Իշխանք ժողովեցան ի միասին. վա-
սըն տեառն և վասն օծելոյ նորմա

Լ՞յսօր անձաւ լուսոյն ծագումն ի
փրկունէ մեր կատարումըն՝ խոնար-
հի ի վերնատունն՝ ի ստուերական
տօնից լըրումն. հախ քան զընթ-
րիսըն խորհրդոյ՝ սփածաւ զէնջակ
արկօղն լուսոյ. և ջուր առել ծառայա-
բար՝ զոտըս լուանոյր զաշակերտացն
Բանին հօր փառաց լուսոյ՝ պետրոս
մերձիլ յոտս ճչ հերէր. այնմ ձեռաց
որոյ են գործք՝ երկնից երկինք և երկ-
րաւորք. որով կուրաց աչքք բացան՝
խուլք և համերք արձակեցան. որ
վերածեաց զինքն ի ծովէն՝ սաստեց
ալեացն և լըռեցին:

Գլ՞լսոյն ընտրեալ հատին փոքու՝
սաստէր զխորհուրդն ճչ գիտելոյ. ո-
րով դառնայր և հնաղանդիւր՝ զոտս
և ըզգլուխս մաքրել մաղթէր. գլը-
խոյս ասէ՝ չէ ինչ սխտոյ՝ լուացումըն

ջրոյ զի լուացեալ է՝ ոտիցըդ պէտք
են մաքրուէ՝ յօդիւ ՚ի գլուխըս սըր
բուլթէ՛:

Դ՛նսուց իւրոց աշակերտաց՝ զոր նախ
բանիւ վարդապետեց՝. այսօր գործով
ըզ ծայրագոյն՝ եցոյց յինքեան զխո-
նարհուի՛. սպասաւորեալ հողեղինաց՝
այն որ անտեսն է հրեղինաց՝. տարել
պաշտօն իւր ծառայիցն՝ այն որ պաշ-
տինն ՚ի սրօքէից՝:

Եւ թէ տէրս ասէ էից՝ և վարդապե-
տըս բոլորից՝. զաշակերտացդ և զծա-
ռայից՝ զոտըս լուացի ՚ի հնոյ աղտից՝.
միմեանց և դո՛ւք համաբնուի՛ք՝ ցու-
ցէք ըզ նոյն խոնարհուի՛. բարձրա-
ցելոյն ՚ի կործանումն՝ և անկելոյ
բնուեդ կանգնողմն:

Օ՛ր մաքրեցե՛ր յաւազանին՝ մաքուր
ձեռ օք զոտս նոցին՝. և ուսուցեր խո-
նարհուի՛ք՝ յաղթօղ լինիլ չար հրպար-
տին՝. և զիմ լում զտիղմըն մեղաց՝
աղաչանօք սրբբոյ գընդին՝. և ըզ-
գնացս ուղղեալ զոտին՝ խոնարհուի՛ք
եւ իւր յերկի՛նս:

Առէի: Լեւաբան (3օհ: ՃԺԸ: 16. 20)
 Լեւն մեհ'': վերջ, և աշտէբարն իւր
 Երկրորդ սաղմոս 40: Երանի որ խոր
 հի: Որպէս փափագի Դան աբա:
 Բան անօրէնուէ եդին 'ի վերայ իմ.
 տէր տէր մի Թողոր զիս:

Լ՞ լից զօրէնսն մովսէսի զոր
 խօսեցան 'ի սինայի. եկեր ըզ
 գառն օրինակին՝ և զբաղարջն ընդ
 եդեգին. զհինն 'ի հոգիւս փոխելով՝
 զըստուերն 'ի լոյս ճշմարտելով. փո
 խան գառինն ինքըն գոլով՝ գառն նոյ
 հուիրե լով:

Բ՞ հդ բաղարջին հաց անխմոր՝ ետ
 ըզմարմինն իւր զերկնաւոր. ըզկու
 սածինն անսերմնաւոր՝ զանապականն
 և ըզհոգեւոր. ընդ ոչխարի՞ն արեան
 ուխտին՝ ետ մեզ զարիւնն իւր ուխտ
 կրկին. և եդեգան դառնագունին՝
 փոխան ըզվարս մծայի՞ն:

Թ՞ անգառնրն արարածոց՝ զհացըն կե
 հաց ետ քաղցելոց. և ըզբաժակնու
 ռախարար՝ որք յադամայ տըրտմեցե:

լոց՝ այս հոր ուխտ է՝ իմոյ արեան՝
փոխան հընոյ ուխտին արեանց՝ զոր
յիշատակ իմ առնիցէք՝ միջև եկից
ես միսանգամ:

Ժողովեալ քս ՚ի քէն հայցեմք՝ ընդ
ժողովեալ մետասանին՝ որ զկենարա-
րըդ քո մարմին՝ բաշխեալ ետուր ի
բաժակին՝ շնորհեաւ և մեզ տէր ի
հոսին՝ հաղորդ լինիլ քում սեղանին՝
կենաց հացիդ յոր փափագիմք՝ և ըմ-
պելոյդ ում ծարաւիմք:

Ի՞նչ յընտրեւոց աշակերտացն՝ յուդան
մեկնել ՚ի սբ գաւառացն՝ զբարձօղ մե-
ղաց գառն այ՝ մատուէր ՚իմահ ի ար-
ծաթոյ՝ ՚ի յընթրիսն հոգեւոր՝ մերձի
ժըպիրհն և նենգաւորն՝ ուտելով ի
վարդնոյն յաճախէ զխաբէութիւն:

Ինչոքն խօսէր աղերսալի՝ խաւարե-
լոյն վասն դարձի. մի ոմն ՚ի ձէնջ
ասէ եղբարք՝ զիս մատնելոց է առ ՚ի
մահ. պետրոս լըւեմի վայն վարհու-
րէր՝ և ակն արկէր առ յովհաննէս՝
հարցանել թէ ով իցէ՝ դաւաճանօղ
վարդապետի՞ն:

Որեկէ: Լեւաւորան Ղուկաս 22. 4.
 Ս'երջէյաւ աօն Բաղ'': Վերջ, Կայկոյաւ Բ:
 Երրորդ սաղմոս 58: Փրկեան զիս 'ի:
 Լ'ծ մերժեցեր: Լ'սը ան աղօ:
 Փրկեան զիս 'ի Թշնամեաց իմոց աս
 տըւած. և 'ի հալածչաց իմոյ ապ
 րեցո՞ զիս:

Խոսմով սիրոյն յիւր սիրեւեացն
 ըզ տըրտմունքն փարատեց'. Թա
 ցեալ պատառ տայ յուղայի՝ նըշաւա
 կեալ զգողըն մատնիջ'. զոր առեալ և
 մերկացաւ՝ յոծային հոգւոյն շնորհաց'.
 մատնեցաւ նախաջարին՝ ընդ մատ
 նուն վարդապետին:

Չայրադոյն լուսոյն զըրկեալ՝ խա
 ւարտսէրն արտաքս եղեալ՝ տէրն
 յայտնէր լոյս եղեւոյն՝ ըզ գայթակ
 ղիւն 'ի գիշերին'. պետրոս խօսէր խրա
 խուսեւի՝ և կըշտամբիւր հաւախօսի՝
 զիւրն յաշխարհէ զփոխիլն ասէր՝ և
 ըզգալուստ հոգւոյն պատմէր:

Կեդրոնեան յանկոյս ձորոյ՝ 'ի վեր
 նատունն ել խորհըրդոյ՝ եմուտ պար
 տէզ լը պարտիզի՝ եմոյծ զադամ յադին

դրախտին՝ մուծցես և զմեզ տր լինմին՝
 ուստի հաներ նախ զառաջինն՝ զի ժա-
 աանգէլ ըզ հայրենին՝ արժանասցուք
 մեք վերստին։

Հոգայր ըզկրկնցն տըրտմաբար՝ ե-
 րիւքն եղեալ առանձնաբար՝ փրկել
 զաշխարհս հոգիա յօժար՝ բայցէ բնուն
 մարմնոյս տըկար՝ ոչ ոմն ուժեղ և
 զօրաւոր՝ և ոմն անզօր վըտանգաւոր՝
 այլ մի և նոքա գու միաւոր՝ կըրէր
 ըզկիրսըն կամաւոր։

Չայնիւ մաղթէր աղօթական՝ վսիմ
 առ հայր իւր հական՝ ծուռըր դընէր
 խոնարհական՝ որում կըրկնի ծուռը
 ամ՝ եթէ փըրկել մարդկան հնար
 է՝ առանց մահու իմ ոք գրեալ է՝
 բաժակ մահուս յինէն անցցէ՝ ոչ իմ
 կամաւ այլ քոյդ տեսցէ։

Ղօղեալ յերկիւղ քրտանց հոսման՝
 ոլոռնաձև կայլակ վիժման՝ ՚ի զօ-
 րանալ հրեշտակ մերձեալ՝ զօրինա-
 կան գիրըն լըցեալ՝ զի կոտարեմլ
 էառ զբնութիւն՝ ամբն բան ըզ-
 մարդկութեան՝ պարտ էր զերկիւղ և

և զտըրտմունի՝ յիւրումն կրել անօր
րէնութիւնն

Որէնէն Մատթայի Մարգարէ Ժողով 14.27.

Եւ ասէ զիս յիստոս լեբը եւ իստոս լալը
Չորրորդ սաղմոս 78. Մ. Ժ. Մարիս հե.

Որ հովուեսդ Զնծացէք առ անձ.
Եւ որա ի ձեռանէ քումմէ մերժե՛
ցան. մե՛ք ժողովուրդք և խա՛շն ա-
րօտի քո՛

Ո՛ր ազնայթ փառաց էին՝ որ ըստ
բնութեան մարդկային. տագնապե-
ցար ի գիշերին՝ աղօթեցեր առ հայր
յերկիրս. ծագեալ ի մե՛զ զլոյսդ երկ-
նային՝ և փարատեալ զերկիրդ չարին.
մասունք հոգւոց մեր և մարմին՝ յեր-
կիրդ քո սուրբ բեկուեսցի՛ն

Մե՛ք ընէլ յուզան որ մատնեւոց՝ հան-
դերձ դասուն փարիսեցւոց. անկա-
նըման ստորանկեւոցն՝ որք յաւիտեան
չեն կանգնեւոյ. յուզաս նենգան
համբուրելով՝ առիթ մահու նըշան
տալով. փոխան սիրոյ զնա մատնեւով
չոր ընդ բարեւոյ վաճարեւով

Յայնմամ առ զո՛ր թ. սկիւր յ. սկիւր

ը'ղ ծառայիրն անուն մաղքոս'. եհատ
սուսերբ զականջն աջոյ՝ որ ոչ լըւաւ
տեառըն իւրոյ'. իսկ մորըն մե'ր արա-
գապէս՝ յունկըն մերձեալ բըժշկանի՝
առողջացոյց մեծապէս՝ զոր ոչ տեսին
կուրացն հանդէս:

Կո'ր հօտին՝ փոքու ցըրուեալ՝ քան-
զի զհովիւըն քաջ հարեալ. պետրոս
մկայն ըզհետ երթեալ՝ ի յաղջկանէ
վիմին շարժել'. հշանակեալ հաւըն
խօսէր՝ առ ի պետրոս մորն ակն ար-
կէր. զբանըն յիշէր դառն արտասուէր՝
ի գլորմանէն դարձեալ կանգնիւր:
Շնորհեալ վիմին՝ եկեղեցւոյ՝ զոր
պահեցեր ի հօսելոյ՝ և կանգնեցեր
ի գլորելոյ՝ վասն սըրտիւն արտաս-
ուելոյ. կանգնեալ և զի'ն տէր ընդ
նըմին՝ ի գլորմանէ սայթաքողին.
տալով աչացս յորդ արտասուս՝ և ջուր
նման ծովու գըլխոյս:

Ո'վ կամաւ զանկապելին՝ կապեալ
ըղձեռնն արձակողին՝ ի յոպարանսըն
տանէին՝ կայիափայ և աննային. ծա-
ռայն զերե'նն այն ապտակէր՝ յորմէ

սրօբէն թեասքօղէր՝. թուք արձա-
կեալ պիղծ բերանով՝ յայն որ կուրին
լոյս ծագեաց թքովն:

Արեւ: Լ. Կրի Ս. Կրի Կրի: ԲՃԸ: 26. 31:

Յայնժամ ասէ զհոսա: Վէր, և իմիշտ
Հինգերորդ սաղ՝ 108. Լ. Ծօրհանուէ,
Լ. Եւս Եւր ցոր իմ: Խոստովան եղ՝,
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւո՞-
րաւ. և բանիւ ատելութեան զիս
պաշարեցին:

Սար կապանաց մարդկան լուծիչ՝
որ կապեցար ընդ կապելոյն. զիս
արձակեան յինքնակապէս՝ մեղաց կա-
պից դըժոխայնոյն. որ լը մեղօք պար-
տաւ որին՝ կացերանմեղդ՝ ի յատենին.
յորժամ փառօք գաս հայրենին՝ մի
դատեսցես զիս ընդ նոսրին:

Պատկառանօք հինն աղամայ՝ որ ձա-
ղեցար վասն նորա. ջրնջեան զամօթ
մեղաց լըրբին՝ որով զերեսս իմ ծած-
կեցին. որ ներեցե՞ր չար ծառային՝
ածեալ ձեռօք քեզ ապտակին. հար
ուժգնակի զդէմս չարին՝ որպէս և
զիս եհար ուժգին:

Պատկերն լուսոյ յառաւոտին՝ ՚ի յուր
բաժու հըոյ զատկին՝ կայր առաջի
դատաւորին՝ ծառայն նստեր ՚ի յատե-
նին՝ ՚ի հարցանե՞լ պիղատոսի՝ տէրն
ոչ առնէր պատասխանի՝ զի կանխա-
սաց գիրըն Լըցցի՝ եղէ ես մարդ որ
ոչ խօսի։

Ուսմկական դասք զինուորացն՝ արկին
հանդերձ նախատանայ՝ այնմ որոյ
զգեստն է լոյս փառաց՝ իբրեւ զօթոյ
զինքեամբ արկած՝ ՚ի ծուր իջեալ
կատակէին՝ զգլուխն եղեգամբ հար-
կանէին՝ պըսակ ՚ի փշոց բոլորէին՝
ըզ փուշ մեղացըն բարձողին։

Սոսկալին սերօքէից՝ բառնայր ին-
քեամբ ըզփայտ խաչին՝ մինչ ՚ի տեղի
գողգոթային՝ յորում եղեալ մարդն
առաջին՝ ետուն ըմպե՞լ գինի զմըռ-
մէ՛լ՝ և կերակուր լեղեաւ խառնեալ՝
որով զպըտղոյն դառըն ճաշակ՝ փո-
խեաց մեզ քաղցր և ախորժակ։

Սերնականքըն զորհուրեալ՝ տեսին
ըզտէրն մերկայեալ՝ և րոհանդերձ-
օրն բաժանեալ՝ սրտմուճ մնին վիճակ

արկեալ՝. ըզձեռսն և զընտան ծակե-
ցին՝ ըստ յայտնապէս դաւթեան ձայ-
նին՝. ընդ փայտ խաչին բեւեցին՝
զմատունսն որ գրեաց ՚ի տախտա-
կին՝.

Որէն: Աւետարան Ստեփանոս յղ: 26. 57.
Իսկ նոցա կապեալ լինել, եւայ դառնապէս
Ալեքսանդրոս սաղ՝ 117: Խոստովանե-
ղերուք ան. մինչև յայն տունն որ ասէ՝
Իսաակ քինձ, կցորդ:

Տարածեալ ձեռք ընդ ձեռաց՝ ոտք
ընդ ոտից ընթանալեաց՝. փայտ լի
փայտի դառնս պըտղոյ՝ կեանք լի մա-
հու փոխարկելով՝. ՚ի մէջ երկնաց
անօրինաց՝ կայր մերկացեալ տուօղն
օրինաց՝. զոր ոչ տեսին ազգքն կու-
րայ՝ բաց ՚ի միոյն աւաղակաց:

Իսկայն արեգական՝ ըղտին արար
գիշերանման՝. զըստուերն քող արկ
մերկունէն՝ զի մի տեսցէ ակն անար-
ժան՝. ՚ի միջօրեայն նսեմացաւ՝ յորժմ
աղամ մեղօք մեռաւ՝. ՚ի յիններորդ
գըն ՚ի լոյս դարձաւ՝ յորժամ մա-
հուամբ մահըն լուծաւ:

Յօղէր արտօնըրցաւադին՝ մայր ան
որ կայր մերձ առ խաչին՝ յորժամ լը-
սէր ըզծարաւին՝ բարբառելոյ իւր
միսճնիւն՝ ետուն քացախ խառնեալ
լեղի՝ այնմ որ բըղխեաց զետ յադե-
սի՝ և ՚ի վիմէն վըտակ բարի՝ ար-
բոյց տոհմին դառնացողի՝

Ի իճեալ յերրորդ ժամու. օձին՝
զմիտըս հախնւոյ մօրն և այլին՝. ՚ի
վեցն ահկեալ մարդն առաջին՝ հա-
ւահական բանիւ նորին՝. ՚ի սոյն ժա-
մու տէրն ՚ի խաչին՝ զի քաւեսցէ ըզ-
մեղս նոցին՝. և յորժամ ել ադամըն
հին՝ եղ զաւազակն ՚ի մեջ դրախտին՝
Փարեւի՝ բարբառ ընդ իմ՝ էլի էլի
առ հոյր գոչէր՝ զհոգին կամաւ հօր
աւանդէր՝ զհոգիս մարդկան նոյն ըն-
ծայէր՝ երկիր հիմամբք սասանեցաւ՝
և վարագոյրն լէ մեջ հերձաւ՝ վէմք
՚ի յինքեանց սլատառ եցան՝ և գերեզ-
մանք մահու բացան՝

Քնարողի՝ ՚ի սքանչելեացս՝ ան մարմն
հով վասն իմ խաչեալ՝. մերով բնու-
թեամբքս մեռանի՝ ան անմահ խոռ-

տովանի՝ կըրկնաւըտակ կողին աղ-
բերք՝ եկեղեցի իւր հաստատի՝ ջը-
րովն մաքրի՝ դարիւն ըմպէ՝ զորդի ընդ
հօր փառաւորէ:

Որէն: Լ. Երեսնայն (30 հան: Զճէ: 18. 2:
Գլխէր յո-դա՝: Վերջ, հա- խօնցա-
Նորէն երգ ԴԺԵ Ուրբառն ցերեկի:

Նորոգօղ տիեզերաց որ զգեցուցեր
մեզ լոյս փառաց՝ արկար ըղբե
ի զինուորաց՝ քղամիդ կարմիր հա-
խատանաց՝ մերկեան յինէն՝ զքուրձ
մեղաց՝ ըզ տրտմագոյնն արեամբ ներ-
կած՝ և զգեցո՝ զուրախալին՝ ըզպատ-
մուճանն իմ զառաջին:

Նըկնաւոր Թագաւորիդ՝ ի ծունր
իջեալ խաղ առնէին՝ ծածկեալ ըզ-
գլուխը կռփէին՝ և եղեգամբ հար-
կանէին՝ և զիմ անկեալ մինչ ի գե-
տին՝ ի հնազանդիլ կամաց չարին՝
մի Թողուցուս խաղալ սովին՝ այլ
կանգնեցես զիս վերստիս:

Բամեալ բոլորը քո մարմին՝ յետ վը-
ճըռոյ դատաւորին՝ սաստիկ հառ-

զհարուած գանին՝ վասն գանից նա-
խաստեղծին՝. զիս որ յոտինց մինչև
ցգլուխ՝ ցաւօք նեղիմ անհրնարին՝.
առողջացո՛ դարձեալ կրկին՝ որպէս
շնորհօք յառաջանին՝:

ԱՐԸՐԲԱՓԻՄՅԼ ԿՃՆԵԱԼ ՂԱՐԴՈՒՆ՝ զոր
զգեցուցեր ահարօնին՝. փոխան պը-
սակ ՚ի փշոց եղին՝ մըշակք այգւոյն
խորայելին՝. ըզփուշ մեղմց հանցես
յինէն՝ զոր յիս եհար իմ Թշնամին՝.
և ողջացո՛ զխայթուած վիրին՝ զի
սպիք մեղացն ջընջեսցին՝:

ՈՐԵԼԷ՝ ԼԷԿԱՐԱՆ ՍԿԱՐԷՆՈՒՅԺ ԸՆԶ7.4:
ԼԷԿԷ՝ ԵՅԳ ԵՂԷ՝ ՎԷԿԸ, և ԵՅՅԵ՝ ԵՐԵՄԵՅԵՆ
ԿԷ՝:

Ե՛տու՛ն ըմպե՛լ քեզ ըզլեղին՝ և ըզ-
քացախն ՚ի ծարաւին՝. արբեր՝ կա-
մաւ զի քաղցրասցին՝ ճաշակք պըտ-
ղոյն դառնագունին՝. ըզդառնու թի՛ր
Թունաւորին՝ զոր ՚ի մասունս հոգւոյս
արկին՝. հերքեա՛ ՚ի բաց հանդերձ
սովին՝ և քաղցրասցի սէր քո ՚ի սմին՝:
Ստե՛ղնե՛լ ծառո՛յ մահաբերին՝ այնմ
որ բուսաւ ՚ի մէջ գրախտին՝. փոխան

բարձեր ըզփայտ խաչին՝ ի գողգոթայ
 հաներ տեղին՝ զիմ առ ի մեջս ան-
 կել զոգի՝ և ծանրագոյն բարձող բե-
 ուին՝ բարձ ի յուսիդ ըստ ոչխարին՝
 հան ի յերկինս յուխտեալ տեղին՝
 Դ՞ յուրբաթո՞ւ ժամ երրորդին՝ բեւո
 ռեցար ար ի խաչին՝ լուծեր զկա-
 պանս նախաստեղծին՝ և կապեցեր
 ըզթշնամին՝ զիս ամրայո՞ւ լէ հովա-
 նեաւ՝ կեհդանաբար քո նշանին՝ և
 ի ծագին յարեւելից՝ լուսաւորեալ
 լուսով նորին՝

Եւրանեալ աւազակին՝ բացեր ըզ-
 դուռն ադին դրախտին՝ ըստ հաւա-
 տոյ սըրտի նորին՝ կատարեցեր ըզ-
 խընդրելին՝ տուր և ինձ ար լէ իւր-
 մին՝ Լըսել ըզնոյն պատասխանին՝
 այսօր ընդ իս իցես յադին՝ ի հայրե-
 նիս քո առաջին՝

Որն է։ Բեառան Սաբա։ Ճշբ. 15. 2.

Եւ վաղվադակէ։ Վերջ էկեալ էին յէհն.
 Բարբառելով զէլի էլին՝ հիմունք
 երկրի տատանելին՝ և վայրագոյր
 հին օրինին՝ վերուստ ի վայր պատա-

ուէին՝. արդ ընդ վիմանցն որք շարժե-
ին՝ շարժեան զանշարժ սիրտս 'ի բա-
րին՝. ընդ պատառիւ վարագուրին՝
զիմ պատառեան ըզգիւր պարտին՝

Լ. րեգակնն լոյս քօղ արկեալ՝ խա-
ւարանայր միջօրէին՝. և գերեզման ըք
բանային՝ մարմինք սըրբոցն յառնե-
ին՝. ընդ խաւարին լուսաւորացն՝ մաք-
րեան յինէն զգործ խաւարին՝. Է մե-
ուելոյն որք յառնէին՝ կանգնեան ըզ-
մեղօք մեռեալ հոգիս:

Նոր սիրոյ պատուիրանին՝ գործով
լըցօղ եղեր բանին՝. աղօթելով առ
հայր յերկինս՝ Թողու ըզմեղս սը 'ի
խաչին՝. ինձ որ հոգւոյս հաւատա-
ցեալ երկըրպագեմ քեզ միածին՝.
Թող ըզլուծուիմքն հրամանին՝ մի յի-
շեսցին մեղքն առաջին:

Սարսեցին սանդարամեղք՝ 'ի յաւան-
դէն, առ հայր զհոգիդ՝. որ 'ի դժոխս
իջեր ներքին՝ 'ի բանտ մահու և խա-
ւարին՝. կապեալ զիշխմն ըն մահա-
ծին՝ հաներ զհոգիսն որք 'ի բանտին՝.
և զիս հանցես աէր Է նոսին՝ բանտէ

Մեղացն աղջամըղ ջին:

Որբէւ: Լ. Եստրոն Դ. Եստրոն Դ. 22. 66.
Լ. Եստրոն Դ. Եստրոն Դ. Եստրոն Դ. Եստրոն Դ.

Լ. զբերանն անապական՝ որ յետ մա-
հուն անմահարար. բըղխեալ ՚ի
քէն վըտակ կըրկին՝ ՚ի նորոգումըն
կողածնին. բաց ըզբերան իմ յարբու-
ցումըն քոյ արեան կենարարին. Լը-
ւա դարձեալ յաւաղանին՝ Թէ ոչ
շնորհօք այլ արտասուօք:

Յանմահիդ մեռանելոյ՝ զմեռել հո-
գիս կենդանացո՝. Թաղմամբ ՚ի նոր
գերեզմանի՝ զԹաղեալս ՚ի մեղըս վե-
րածեա՝. ՚ի գբի ներքնոմն իջանե-
լով՝ ՚ի գբոյ մեղաց վերաբերեա՝. ՚ի
ստուեր մահու քո բնակելով՝ Լուսա-
ւորեա՝ և զիս հոգւով:

Սիրտ իմ առ քեզ՝ աղաղակէ՝ բանդ
որ ի հօր ՚ի սկըղբանէ. որ կամաւոր
վասըն մարդկան՝ կրեցեր մարմնով
զայս ամ. ինձ Լըսելի՛ արա՝ զձայն
յարբայուելը քոյ կոչման. ընդ ժո-
ղովոց անդ անդրանկացն՝ օրհնել բը-
քեզ միշտ յաւիտեան:

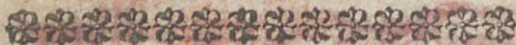
Օգնի լայսր անձառնին ասի ոտղճոս հը-
ջորդս՝ Նշանեցաւ ասո՝: Թոխ՝ լի հար-
գաւ իմոս լուար՝:

Եւ ասա ընկերջեալ լինի ասեալարան
խաշելաւն ըստ ձայնին: Իսկ զինի ասի
շարահան՝ Նորոգող: Իսկ ոհանք զաւե-
րարանի շարահանն միայն ասին. Ի ոհանք
զնորոգողն համայն ասին: Կոմս քո է: Մայր
յորժամ զպաշտան շարահանն շանգոգէն
ասին՝ զինի շարահանացն ասի ոտղճոս ըստ
ձայնին. Ի ընկերջեալ լինի ասեալարան
ըստ ձայնին. Իսկ զինի ասեալարանին ասի
յՍ. ասա ասեալին Թոխ մի: զինի ասեալին
զին՝ շոգեաց հանգուցելոց: Եւ ոհանք
ընդ ասեալին էրբէքն էրբէքն հորդուն
Սորաբէլ և Տարաւորի զմի արանն. Ի կոմ
Եւ ասացին զմի արանն. Կոմս քո է:

Եւ ասա շոգեաց հանգուո՝:

Քրիստոս որդի ասա-ծոյ.

Ի հայր մեր որ յեր՝:

Աղմուկս ըստ հայեցիցն հետեան զառնարանն

Տերունի ուռնայ:

Տէր ո՛վ կացցէ 'ի'': փե'ս 334 յերեսն:

Տէ՛ր մի սրտմտութե՛ք քով յարդիմաներ
զիս. և մի բարկութե՛ք քով խրատեր զիս:

Աղորմեան ինձ մը, զի հիւանդ եմ ես.

բժշկեան զանձն իմ, զի խռովեցան

ոսկերք իմ: Ընձն իմ յոյժ խռովե-

ցաւ, և դու մը՝ միջև յերբ:

Դանրձ մը և փրկեան զանձն իմ. կե-

ցո՛ զիս մը՝ ըստ ողորմութե՛քում:

Օ՛ր ինչ որ է՝ ո՛ր 'ի մահու յիշէ ըզ-

քեզ: Կամ 'ի դժոխս խոստովան առ-

հիցի առ. քեզ:

Աստուկեցայ ես 'ի հեծութե՛ իմում:

Ըռացի զմօ գիշեր զմահիւն իմ. և

արմատ. օք իմովք զանկողինս իմ թացի

խռովեցաւ 'ի սրտմտութե՛ ակն իմ. և

մաշեցայ ես 'ի վրձն թշնամեաց իմոց:

Ի բայ կացէք յինէն ամենեքեան.

ոյք գործէք զանօրէնութիւն:

Ի դուռ մը ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ

տէր աղօթից իմոց, և տէր զխըն-

դըրումս իմ ընկալաւ:

Լ՝մաչեացեն և խռովեսցին յոյժ իմ
Թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամա-
չեացեն յոյժ վաղվաղակի և խռովես-
ցին:

աճ

Բարձր առնեմ զքեզ մօր, զի ընկա-
լար զիս. և ոչ ուրախ արարեր
զԹշնամին իմ յիս:

Տեր մօ իմ՝ կարդացի առքեզ, և
բժշկեցեր զիս. մօ հահեր ՚ի գժու-
խոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայն-
յանէ, որք իջանէն ՚ի գութ:

Սաղմոս անցեք մն մօք հր. և խոս-
տովմն եղերուք յիշատակի սրբունքն
Սրտմտութի է ՚ի բարկուն նորա. և
կեանք են ՚ի կամաց հորա:

Բհդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. աս
ուաւօտու եղիցի ուրախութիւն:

Ես ասացի ՚ի բարեկենդանուն ի-
մում, թէ ոչ սասանեցայց յա իտեան:

ՏԵ՛ ՚ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ շո-
րունի, դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝
և ես եղէ խռովեալ:

Լ՝աքեզ մօ կարդացի, և առմօ իմ
աղաղակեցի. զի՞ ոչ օգուտէ քեզ յարե-

նէ լամէ, թէ իջանեմ ես յապականութիւն
Սի^ր թէ հող խոստովան առնիցի առ
քեզ. կամ պատմեսցէ զճշմարտութիւնս
քո:

Եւ առ ինձ տէր՝ և ողորմեցաւ. և
տէր եղև ինձ օգնական:

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն,
էրեւոյ յիսկէն զքորձ. և ինձ զգեցոյց
զուրախութիւն:

Այ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ.
և այլ մի ևս զղջայայց. տէր ան իմ
յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ:

Եւ յառնուան քում կեցո՞ղիս, և ՚ի
զօրութ քում իրո՞ւ առա ինձ:

Եւ լուր աղօթից իմոյ. հանկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ:

() Թարք յարեան ՚ի վր իմ: և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարե-
ցան զքեզ տօն առ իւրեանց:

Եւ հա՛ն ան օգնական իմ. և ան ընդու-
նող հոգւոյ իմոյ:

Եւ դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամի-
սըն իմ, ճշմարտութ քով սատակեան
զնոսա:

բժ

Ես կամօք իմովք պատարագս մատու-
ցեց քեզ. և խոստովան եղեց անուան
քում տէր, զի բարի է:

Յամ նեղուի իմէ փրկեցեր զիս. և
ի Թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

Լծ ողորմեան մեզ և օրհնեան զմեզ.
Երևեցո՛ղ զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և ու
ղորմեան մեզ:

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո,
յազիրս ամ զփրկութիւնս քո:

Խոստովան եղիցին առքեզ ժողո-
վուրդք ամ, խոստովան եղիցին առ-
քեզ ժողովուրդք ամ:

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն աղինք.
զի դու դատես զժշվուրդս ուղղութիւն.
և ազգաց երկրի դու առաջնորդես:
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ամ. գոհասցին զքէն ժողո-
վուրդք ամ:

Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց
զմեզ ամ ամ մեր:

Լծ մեր օրհնեսցե զմեզ, և ՚ի նմանէ
երկիցեն ամ ծագք երկրի:

Վաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և
դարձուցեր զգերութիւն յակութայ:

Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան քո,
 և ծածկեցեր զամ մեզս նոցա:

Լռեցուցեր զամ սրտամուրիս քո, և
 դարձար ՚ի բարկութի սրտամուրե քո:
 Ղարձ առմեզ ամ փրկիչ մեր, և
 դարձո՞ զսրտամութիւնս քո ՚ի մէնջ:
 Սի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ տէր,
 և մի ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ
 մինչև յազգ:

Ը՛ծ դու դարձել կեցուցես զմեզ, և
 ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի բեզ:
 Յոյց մեզ տէր զողորմութիւնս քո, և
 զփրկութիւնս քո տո՛ւր մեզ:

Լուաք զի՞նչ խօսի տէր ամ մեր, խօսեցի
 զխաղաղութիւն ժողովրդեան
 իւրոյ առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ,
 ոյք դարձեալ են առ նա սրտիւք:

Սակայն՝ մերձ է առ երկիւղածս իւր
 փրկութի՛ն նորա. բնակիլ փառաց նր՛
 յերկրի մերում:

Ողորմութի՛ն և ճշմարտութիւն պատա-
 հեսցին, արդարութի՛ն և խաղաղութի՛ն
 համբուրեսցին:

Ճշմարտութի՛ն յերկրէ բուսաւ, ար-

դարութիւն յերկնից երևեցաւ:
Տէր տայէ զքաղցրութիւն, և երկիր
 մեր տայէ զպտուղ իւր. արդարո՞ւ թի
 առաջի նորա գիասցէ. դիպէ 'ի ճա-
 նապարհի զգհացս իւր:

գկ

Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. աղաղակ
 իմ առ քեզ եկեսցէ. և մի դարձու-
 ցաներ զերեսս քո յինչ:

Յաւուր նեղուի իմոյ՝ խոնարհեցո՛ւ ա-
 ոխ զունկն քո. յորում աւուրկարդամ
 առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ:

Ապառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ.
 և ոսկերք իմ որպէս խռիւ չորացան:
Հարայ ես որպէս խոտ՝ և ցամաքեցաւ
 սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ 'ի
 ձայնէ հեծուի իմոյ:

Ացեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ. և ը-
 մահեցայ ես հաւալասան անապատի:
Եղէ ես ո՞պք ու յաւերակի. տքնեցայ՝
 և եղէ ես ո՞պք ճնճղուկ միայն 'ի տանիս:
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա-
 նապ. և գովիչք իմ ինչ երդնուին:

Օ մոխիր որպէս զհաց կերի. և զըմ-
 պելին իմ արտասուօք խառնեցի:

Յերեսաց բարկունէ սրտմտունէ քո, զի
դու բարձրացուցեր և խոնարհեցու
ցեր զիս:

Լուրբ իմ որպէս հովանի անցին. և
ես որպէս խոտ ցամաքեցայ:

Դու տէր յաւիտեան կաս, և յիշատակ
քո ազգէ մինչև յազգ:

Դու յարուցեալ գլխասցիս ՚ի վր
սիօնի. ժամանակ գլխալոյ նորա հաս
եալ է ժամ:

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առա
ջի քո մօր. ըստ բանի քում իմաս
տուն արա զիս:

Մտցես աղօթք իմ առաջի քո տէր,
և բանիւ քով փրկեան զիս:

Բոկեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիս
քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զարդա
րութիս քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի մօ
պատուիրանք քո արդարութեն:

Եզիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկունէ քում տէր. և
բէնք քո խօսք իմ էլին:

Կեցցէ ահա՛ն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
 իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու-
 սեալ. խնդրեմ զծառայս քո, զի ըզ-
 պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Տէրոհի աւարցի: Կուսն՝ 6:

Ի խորոց կարգացի՝: Կէ՛ 230 յերէն:

Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր
 ինդրուածաց իմոց ճշմարտութե՛ք
 քու:

Լուր ինձ արդարութե՛ք քու, և մի մտա-
 ներ ՚ի դատաստան ը ծառայի քում:
 զի ոչ արդարաւոյ առաջի քո ամ
 կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զահա՛ն իմ. խո-
 նարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և
 նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մեռել
 յաւիտեհից:

Չանճրացաւ յիս հոգի իմ և սիրտ
 իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խոր-
 հեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձե-
 ոաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ
 քեզ զձեռս իմ:

Լնձն իմ ոտքերկիր ծարաւի է առ քեզ.
վաղվաղակի լնձ տէր. զի նուա
ղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Սի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.
նմանիցիմ աշոցիկ, ոյք իջանէն 'ի
դուք:

Եւ ինչ արա ինձ առաւօտու զողոր
մութիւն քո. զի ես 'ի քեզ տէր յուսա
ցայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և դնացից.
զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ:
Փրկեա՛ զիս 'ի Թշնամեաց իմոց տէր.
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես աստուած իմ:

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ
'ի յերկիր ուղիղ:

Սո՛ ահուան քո տէր կեցուցես զիս.
արդարաւ քով հանցես 'ի ներդուծէ
զանձն իմ:

Ողորմութե՛ քով սատակեա՛ անձ զԹշնա
միս իմ. և կորո՛ զմմ ներդիչս անձին ի
մոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ:

Օգնի Սողոմոնայ՝ ընկերներու և ինչ ա-
ւելաւորան ըստ Հայրենի:

ՍԷՆԸ. Կրնի՞ն Յէ՛ Քէ՛ որ ըստ Ս՝առա

Բէռնի: 43. 46:

բկ
դկ

Յայնժամ Թողեալ Յէ՛ զԺողովուրդս
սըն, եկն ՚ի տունս մատեան առնա
աշակերտքն հորա՝ և ասեն. մեկնեա
մեզ զառակ որոմանցն ագարակի: Եւ
պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնոսա. որ
սերմանէ զսերմն բարի՝ է որդի մար-
դոյ: Եւ ագարակն աշխարհս է. սերմն
բարի հոբա են, որք որդիք արքայուէ
են. իսկ որոմն որդիք չարին են: Եւ
Թշնամիւդ որ վարեաց զայն, սատանայ
է: և հունձն կատարած աշխարհիս է.
և հնձողքն հրեշտակք են: Որպէս
Ժողովի որոմն և ՚ի հուր այրի. այն
պէս եղիցի ՚ի կատարածի աշխարհիս:
Եւ արքեսցէ որդի մարդոյ զհրեշտակս
իւր. և Ժողովեսցեն յարքայուէ՛ հորա
զմմ գայթակղութիս՝ և զայնուսիկ որք
գործեն զանօրէնութի: Եւ արկցեն ըզ-
հոսա ՚ի հնոց հըոյ՝ անդ եղիցի լալ և

կրճել ատամանց: Յայնժամ արդարքն
 ծագեցցին իբրև զարեգակն յարքայու
 թեան երկնից. որ ունիցի ակա ջս
 լսելոյ՝ լուիցէ: Ղարձեալ՝ նման է
 արքայութի երկնից գանձի ծածկելոյ
 յագարակի՝ զոր գտեալ մարդոյ թա
 գոց՝ և ՚ի խնդուէ անտի երթայ վա
 ճառէ զմի ինչ՝ զոր ունի. և գնէ
 զագարակն զայն: Ղարձեալ՝ նման է
 արքայութի երկնից առն վաճառականի՝
 որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս:
 Եւ գտեալ մի պատուական մարգա
 րիտ՝ երթեալ վաճառեաց զմի զոր
 ինչ ունէր՝ և գնեաց զայն մարգարիտ:
 Ղարձեալ՝ նման է արքայութի երկնից՝
 ուռկանի արկելոյ ՚ի ծով՝ և յմա ազ
 գաց ժողովելոյ:

Որ իբրև լցաւ, հանեալ ՚ի ցամաք և
 նստեալ ժողովեցին զբարի բարին յա
 մանս՝ և զխոտանն ՚ի բաց ընկեցին:
 Եյնպէս եղիցի ՚ի կատարածի ուշ
 խարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ և մեկ
 նեցեն զչարս ՚ի միջոյ արդարոց:
 Եւ արկցեն զնոսա ՚ի հնոց հրոյ. անդ

Եղիցի լալ՝ և կրճել ատամնաց:
 Լսեց ցնոսա յիսուս՝ իմացայք զայս ասե-
 րս. ցնա. այո՞ տէր: Եւ նա ասեց յն. Եւ
 վասն այսորիկ՝ ասմ դպիր աշակերտել
 արքայուէ երկնից՝ նման է աւել տա-
 նուտեառն, որ հարէ ՚ի գանձէ իւրմէ
 զնոր և զհին:

ՄԵՆ Լ. ԿԵՆԵ. ՅԵ՛ ՔԵ՛ որ ԸՊՊ ՍՊՊ
 ԿԵ՛: 4. 29:

բձ

դձ

Եւ ասեր՝ այսպէս է արքայուէ աս-
 րպէս զի այր մի արկանիցէ ըզ-
 սերմանիս յերկիր: Եւ նոջիցէ, և յառ-
 նիցէ զցայգ և զցերեկ. և սերմանիքն
 բուսանիցին և աճիցին. և նա ոչ գի-
 տէ: Թէ երկիրն ինքնին բերէ ըզ-
 պտուղն. հախ զխոտն՝ և ապա զհասկն՝
 ապա զցորեանն ատոք ՚ի հասկին: Եւ
 յորժամ տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի
 առաքի մանգաղ՝ զի հասեալ են
 հունձք:

Եւ ասեր. ո՛ւմ նմանեցուցուք զար-
 քայուէ աս. կամ որով առակաւ առա-
 կեսցուք զնա: Արպէս հատն մանան

խոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկրի՝
 փոքրագոյն է քան զիմ սերմանիս՝
 որք եւս յերկրի։ Եւ յորժամ սերմա-
 նիցի՝ բուսանի. և լինի մեծ քան զիմ
 բանջար. և արձակէ ոսոս մեծամեծս
 մինչև բաւական լինիլ ընդ հովանեւ
 նորա Թռչնոց երկնից բնակիլ Եւ
 այնպիսի առակօք խօսէր ընդ նոսա
 զբանն, որպէս կարօղ լինէին լսել։ Եւ
 առանց առակի ոչ ինչ խօսէր ընդ
 նոսա. բայց առանձինն աշակերտացն
 իւրոց մեկնէր զիմ։

ՄԷԼ. ԿԵՆԵ. ԶԵՒՆՆ ԵՐ ԸՄԹ ՂԱԼԵԱ
 ԿԵՆ. 12. 32:

Մի երկնչիւր հօտ փոքրիկ. զի հա-
 ճեցաւ. հայր ձեր տալ ձեզ զար-
 քայունի։ Սաճառ ելէք զինչս ձեր, և
 տնէք զողորմունի. և արարէք ձեզ քը-
 սակս առանց հնանալոյ, գանձ անպա-
 կաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձեցայ.
 և ոչ ցեց ապականէ։ Օ ի ուր գանձն
 ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին։

ակ

գկ

Եղիցին գօտիք ձեր պընդեալ ընդ
 մէջս. և ճրագունք լուցեալք. Եւ
 դուք նմաօղք մարդկան՝ որ ակն
 ունիցին տեառն իւրեանց՝ Թէ երբ
 դառնայէ ՚ի հարսանեաց. զի յոր
 ժամ գայցէ և բաղխիցէ, վաղվադա
 կի բանայցեն նմա. Երանի իցէ ծառ
 ալիցն այնացիկ՝ զոր եկեալ տէրն
 գտցէ արթունս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի
 գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուցէ
 զնոսա. և առջեալ պաշտեսցէ զնոսա
 Եւ եթէ յերկրորդ, կամ յերրորդ պա
 հու եկեսցէ և գտցէ այնպէս, երա
 նելիք են ծառայքն այնքիկ. Բայց
 զայն գիտասցիք. եթէ գիտէր տանու
 տէրն յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր
 և չտայր Թոյլ՝ ական հատանել ՚ի տան
 իւրում. Եւ դուք եղերուք պատրաստք՝
 զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ
 որդի մարդոյ. Եւ պետրոս. տէր՝
 առ մեզ ասացեր զառակդ զայդ՝ Թէ
 առ ամենեւեան. Եւ ասէ տէր. ով իցէ
 հաւատարիմ տնտես և իմաստուն. զոր
 կացոյց տէր իւր ՚ի վերայ գերդաստանի

իւրոյ՝ տալ ՚ի ժամու զկերակուրս
 Եւրասի իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր ե-
 կելմը իւր գտանիցէ արարեալ պնայ։
 Բորդարե ասեմ ձեզ՝ զի ՚ի վերայ ամ
 ընչից իւրոց կացուսցէ զնա։ Ապա թէ
 ասիցէ ծառայն այն ՚ի սրտի իւրում,
 յամէ տէր իմ ՚ի գալ. և սկսանիցի
 հարկանել զծառայս և զողախնայս. ու
 տել և ըմպել՝ և արբենալ։ Եկեսցէ
 տէր ծառային այնորիկ, յաւուր յորում
 ակն ոչ ունիցի. և ՚ի ժամու, յորում
 ոչ գիտիցէ. ընդ մէջ կտրեսցէ զնա՝
 և զմասն նորա ընդ անհաւատս դիցէ։
 Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զամս ան
 իւրոյ, և ոչ պատրաստեսցէ լի կամաց
 նորա՝ արբցէ գան բազում։ Եւ սր
 ոչն գիտիցէ, և արժանի գանի ինչ
 գործիցէ, արբցէ գան սակաւ. ամի՝
 որում շատ տուաւ, շատ խնդրեսցի
 ՚ի նմանէ. և որում բազում աւանդե-
 ցաւ, առաւել ևս պահանջեսցեն ՚ի
 նմանէ։

ՄԵՆ ԱՊՐԻԼԻՆ ԶԵՎԵՆ ՈՐ ԸՄԿ ՅՈՒՆԻԱՆԻ

5. 19.

աձ

զձ

Պատասխանի ետ յն և ասէ ցնոսա.
ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ
որդի մարդոյ առնել յանձնէ, և ոչ
ինչ եթէ ոչ տեսարիցէ զհայրն զի
առնէ. զի զոր նայն առնէ, զնոյն և
որդին նմին նման գործէ. **Օ** ի հայր
սիրէ զորդի, և զնմ ինչ ցուցանէ
նմա՝ զոր ինքն առնէ. և մեծամեծս
ևս քան զսոյնս ցուցանէ նմա զգործս,
ընդ որս դուքդ զարմանայք:

Օ ի որպէս հայր յարուցանէ զմեռելս.
և կենդանի առնէ՝ նոյնպէս և որդի՝
զորս կամի կենդանի առնէ. **Լ**և ոչ
եթէ հայր դատէ զոք՝ այլ զնմ դա-
տաստան ետ որդւոյ իւրոյ:

Օ ի ամբուեքեան պատուեսցեն զորս
դին՝ որպէս պատուեն զհայրն. որ ոչ
պատուէ զորդին, ոչ պատուէ զհայր
զառաքիչն նորա. **Ա**մէն ամէն ասեմ
ձեզ. զի որ զքանն իմ լսէ՝ և հաւա-
տայ այնմ, որ առաքեացն զիս՝ ընդու-
նի զկեանսն յաւիտենականս. և ՚ի

դատաստանն ո՛չ մտանէ, այլ փոխեցաւ
 'ի մահուանէ 'ի կեանս:

Ընէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժա-
 մանակ՝ և արդէն իսկ է. յորժամ մե-
 ռեալք յսիցեն ձայնի որդւոյն օյ. և
 որք լսիցենն, կեցցեն: Օյ ռա՛հայր
 ունի կեանս յանձին իւրում, նոյ՛ն էտ
 և որդւոյ ունիլ կեանս յանձին իւրում:
 Եւ իշխանուի՛ ետ նմա դատաստան
 առնել. և զի որդի մարդոյ է: Ընդ
 այն զի՞ զարմանայք՝ զի եկեսցէ ժա-
 մանակ՝ յորում ամենեքին՝ որք 'ի գե-
 րեղմանս կայցեն, լուսիյեն ձայնի նշո՛ւ
 Եւ եկեսցեն արտաքս. որոց բարիս գոր-
 ծեալ իցէ՝ 'ի յարութիւնս կենաց. և
 որոց զչար արարեալ՝ 'ի յարութիւնս
 դատաստանաց: Այ կարեմ ես յանձնէ
 առնել և ո՛չ ինչ. այլ որպէս լեմ,
 դատեմ, և դատատան իմ արդա՛ր է.
 զի ո՛չ խնդրեմ զկամս իմ, այլ զկամս
 այնորիկ՝ որ առաքեալն զիտ:

Նորին երգ Կեանքի Կերպար. ասացեալ
 զան աս ի Քրիստոս Կնքեցելոց:

բկ
 գկ
 մտ

Լ՝ Ծ անեղ անժամանակ՝ Հայր աս
 Նրսկիղբն և անքանակ. Որդւոյ
 պատճառ ծնընդեամբ անձառ՝ Հոգ-
 ւոյն բըղխմամբ անքըննաբար. աղա-
 չեմք ըղբեղ գըթած երկայնամիտ և
 ողորմած, ողորմեան քս ստեղծուած ոյս՝
 յուսով ի քեզ անջեցելոյս:

Բանդ որ ի ծոց հօր միածին՝ և կեր-
 պարան սկըզբնատըպին. որով երկիւ
 Նըք գոյացան՝ աշխարհ լըրիւ հաս-
 տատեցաւ. հալցեմք ի քէն տէր և
 փըրկիչ՝ ամէնողորմ և կեցուցիչ, ող՝:
 Ղեբարգոյն շարհայ բաշխող՝ երկ-
 նաւորաց և երկրայնոց. կենք և կենաց
 տուող հոգի՝ հօր և որդւոյ արարչա-
 կից. խնդրեմք ի քէն աղբիւր բարեց
 արբուցանողդ ծարաւեաց. ող՝:

Ղաւանիմք ընդ սրօքէից՝ զկենդա-
 նաւարըղ համայնից, երեքսըրբեան
 մի տէրութի՝ հայր և որդի և սուրբ
 հոգի. յոր հանգուցեալս մըկըրտել

և հաւատով խոստովանեալ. ող¹,
 Լըրակի թիւ կատարեալ յերես ան
 ձինքս բաժանեալ. ամուսնի միաւորել
 միով բնութիւն հաւասարեալ. յորմէ կա
 պեանք և արձակիմք. և վերըստին
 անլոյծ կապիմք. ող¹:

Օգնակից չդ հօր զորդի՝ փառաւո
 րեմք անլուելի. որ իջեր յարդանդ
 կուտին՝ զաղամային առեր մարմին,
 աղաչանք ամածնին՝ անապակն քու
 ծընողին. ող¹:

Լընեցար մարմնով յերկրի. որ ՚ի հօ
 րէ անմեկնելի. ընդ հողեղէնքս բնա
 կեցար ՚ի հրեղինաց երկըրպագեալդ.
 պաղատանք երկնաւորաց փառաբան
 չաց քոյ հրեշտակաց. ող¹:

Ըստ օրինաց ըն մոլոխսի. ընծայեցար
 ՚ի տաճարին. զի ըզբնութիւն մարդ
 կային ընծայեցես հօր ՚ի յերկինս.
 խընդըրուածովք սուրբ ծերունւոյն
 քե ՚ի կապից արձակելոյն. ող¹:

Թագաւոր չդ հրեղինաց որ լ մարդ
 կան հողեղինաց. շըրջեցար անօրինա
 բար կրեցեր ըզկերքս մարդկաբար.

որ վասն մեր զայս ամ^ս ի յանձն առ
ռեր խոնարհութե^ան ող^ի:

բժ

դժ

մրկ

Երոզմանքս ի հրաժարումն ծառայի քո յաշխարհէ^ն. հայցեմք ի քէն արտասուելով^ք և սկզբաւմք զայս ասելով^ք. Ճանապարհ ընդ քեզ ելից հանգուցելոյս լեր ուղեկից^ն. ի յօթեանս հօր քո լուսոյ^ն ըզ^ն ջեցել մեր հանգո^ւ:

Ի՞նչ փրկուե^ա մերոյ սկզբաւ^ն մըկըրտեցար ի յորդանան^ն. զոր շնորհեցեր հոր աւագան^ն ի մաքրութե^ան մեղաց մարդկան^ն. հայցմամք կըրկին^ք կարապետին մեծին ի ծնունդըս մըկըրտչին^ն. ի^ն:

Երոզմանքս յերկնից^ն զքեզ դաւանեաց հայր էակից^ն. աղաւաակերպ հոգին իջեալ^ք առ համագոյդ իւր հանգուցեալ^ք. ըզմըկըրտեալս ուղին հոգւով^ք յորդեգրութե^ան հօր հաւատով^ք. ի^ն:

Խաւար մեղաց հաւածեցաւ^ք լոյս գիտուե^ա քե^ն ծագեցաւ^ք. խայթուած օձին բլթըշկեցաւ^ք հիւանդութե^ան մեր ողջացաւ^ք. կենդանարարը մեռելոց

և լուսատու խաւարելոյ՝ ՚ի յօ՛ւն:
 Ծանփան անոն առ ՚ի հօրէ՛ որ
 ընտրեցեր ՚ի յաշխարհէ՛. լուսաւորիչ
 տիեզերաց՝ ըզդասս ընտրել աշակեր-
 տաց՝ աղաչանք առաքելոց՝ փողյա-
 րուն մեր եղելոց՝ ՚ի յօ՛ւն:

Կեանք ՚ի կենաց լոյս ՚ի լուսոյ՝ որ
 ըստեղծեր զմեզ ՚ի հողոյ՝ հորողե-
 ցեր դարձեալ կըրկին՝ ծընընդեամբ
 սըրբոյ աւաղանին՝ զոր կեցուցեր
 շնորհիւ քոյին՝ ՚ի մահուանէ այն ա-
 ռաջին՝ ՚ի՛ւն:

Հոգւով լըցե՛ր զմարդն առաջին՝
 զոր կորուսեալ խաբամամբ չարին՝
 ըզնոյն հոգի բանիւ քոյին՝ հեղեր յո-
 գիս մեր վերըստին՝ հովին հոգւով
 սուրբ և բարի՝ առաջնորդեան հոգւոյ
 սորին՝ ՚ի՛ւն:

Զայնեցե՛ր առ զաղարոս՝ որով ետուր
 մեռելոց յոյս՝ կենդանուի՛ք չորեք օրէյն՝
 կենդանացան որք յադամայն՝ կենաց
 ձայնիւ վերջին փողոյ՝ կոչեան ըզսան
 յայսմ հողոյ՝ ՚ի յօ՛ւն:

Ղօղեալ սարսեաց պահակ մահու ՚ի

կենարար ձայնիդ լըրոյ. արագապէս
զոյդ ընդ բանին՝ ետ ըզմեռեալն. ըն
հրամանին՝. իշխանք օդոյս սոյս սարս
սեսցեն՝ զհոգի սորա մի արգեւցեն՝.
ի յօթեալն:

Ո՞րոշմանս մոլորեւոց՝ և ճառաս
գայթ խաւարեւոց. հրաւիրեցեր
զորդիս լուսոյ՝ ի յերկնային հաբսա
նիս քո՝. ընդ զուարճանլից արդ ժոս
ղովոց՝ արժանացո՛ ըզ սա դասուց. լի
լապտերօք մոյծ յառագասո՛ւ ընդ ի
մաստուն սուրբ կուսանայն:

Սեբով բնութեմ զոր ըզգեցար՝ ի
փայտ խաչին բեւեռեցար. լուծանեա
լով զմեզ ի մեղաց՝ ի հախահօրըն
կապանայն. լոյծ և ըզսա ի յանցանաց՝
վասն քո սուրբ չարչարանաց. լի՛:
Յե՞տ կամաւո՞ր մահու խաչի՝ եղար
ի հոր գերեզմանի. երեք օրեայ թաղ
մամբ յերկրի՝ հոր ըստեղծեր զմեզ
կենդանի. զիջեալս ը քեզ ի հող
մահու վերակուցեա՛ ձայնիւ փողոյ. լի՛:
Նըստեալ կանանց իզաբերից՝ և ող
բային արտասուալից. իբր ըզմեռել

ակ
գկ
ղու

աշյուսալից՝ ըղկենդանիդ յաւիտենից՝
վասըն նոցին սուրբ արտասուաց՝ մաք-
րեան ըզսա ՚ի յանցանաց՝ լի՛:

Շնորժեալ հիմնայըն դըժոխոց՝ ՚ի
տեսանէն ըզքեզ ներքնոյ՝ հաշեր
զհոգիսն որք ՚ի բանտին՝ կապեալ
զիշխանն մահածին՝ ընդ հանգու-
ցեալ հոգիս սրբոյ՝ հանգո՛ զհոգի
ննջեցելոյս լի՛:

Ո՛ւրախուի՛ր զօրք երկնայինք՝ յերկնից
յերկիր իջանէին՝ յորժամ յարեար ՚ի
մեռելոց՝ լոյս ծագեցար արարածոց՝
սուրբ յարուի՛ր քո կենարար՝ յարո՛
ըզսա ՚ի կեանս անմահ՝ լի՛:

Չըհանդուրժեալ պահապահայն՝ ՚ի
յերկիրդէ երկնաւորացն՝ որք զաւե-
տիս տային կանանց՝ թէ մահ լուծաւ
մահկանացուայ՝ սն որ մահո՛ւ քո,
տընկակից՝ լիցի կենաց հաղորդակից,
լի՛:

Պարակցեալ անմարմնականքն՝ առ
կենսատու սուրբ գերեզմանն՝ տան
զաւետիս ազգի մարդկան՝ վասըն կե-
նացն յաւիտական՝ դասաւորեալ պա-

բուց հոցին՝ ըզննջեցեալս յօրըն վեր-
ջին՝ լի՞ն։

Տաճաւորեալ նըշան խաչին՝ յարե-
ւելից փայլեալ ծագի՝ հաւատացելքն
ի քեզ բերկրին՝ և ուրացողքն կո-
ծեսցին՝ զերկըրպագունս սրբոյ խա-
չին՝ պայծառացն լուսով հորին՝ լի՞ն։

Ուհ գործեալ երկնաւորաց՝ գան
առ ջի քո նախընթաց՝ զընտ-
րեալըս քո ժողովելով՝ քեզ ընդ ա-
ռաջ բերեն ամպով՝ ընդ աղանեանցն
օղապտրից՝ խառնեն ըզսա սուրբ ե-
րամից՝ դասաւորեն ըզսա վերնոցն՝
երգել քեզ փառս ընդ զըւարթհոցն։
Սարսափիտ տարերք երկրի՝ յորժամ
փառօք գաս հայրենի՝ արեգական լոյս
խաւարի՝ լուսինն աստեղբքն նըւաղի՝
ըզսա յաւովըն աներեկի՝ լուսաւորեն
լուսով քոյին՝ դա՞ն։

Սէրնական զօրացըն պետ՝ փողէ ըզ-
բարբառ աւետաբեր՝ արիք մեռեալ ք-
որք յադամայ՝ քանզի ահա եկն փե-
սայ՝ ընդ հարսնացեալ մաքր՝ ի հոգ-
ւոյ՝ կարգեն ըզսա ի թիւ սրբոց՝ դ՞ն։

աճ

գճ

յօհ

Տիրակնն յաթոռ նըստիս՝ յարարա-
ծոց երկըրպագիս՝ արդարութ զաշ-
խարհ դատես՝ վարձս ըստ գործոց
հատուցանես. յայնժամ շնորհեմ ողոր-
մութ՝ նընջեցեղոյս մեր թողութի. դ'':
Բամեալ մարդկան՝ ազգ ժողովին՝ որք
յողամայ ծընեալք լինին՝ և հրե-
ղինաց դասք երկնային՝ համանդա-
մայն վայրաբերին՝ ի յայնմ ահեղ
հրապարակին՝ յիշեան ըզսա յօրն ահա-
գինս. դ'':

Յուցանին՝ գաղտնիք մարդկան՝ իւրա-
քան չիւրք որք գործեցան՝ բարեաց
գործօղբըն՝ պըսակին՝ չարեայն ի
հուրն անշէջ մատնին՝. յայնժմ յիշեմ
զսորա զբարին՝ գործըք մեղացըն
ջընջեացին՝. դասա'':

Ի վիսին պըսակք զանազանեալք՝ և
պատմութեանք լուսափայլեալ՝. նք վը-
կայիցն ի գլուխ եդեալ՝ և արդարո-
ցըն զարդարեալ՝. հաղորդս արմ հայց-
մամբ հոցին՝ ըզսա լուսոյ փառաց նո-
ցին՝. դա'':

Փառաց ի փառքս բարձրանան՝ աջա-

կողմանքըն վերանան՝ յորժամ լըսեն
 զերանուական՝ ձայն օրհնուէ ՚ի քէն
 կոչման՝ նընջեցեւոյս մեր լսեցո՛ւ
 զանձային բարբառըն քո՛ւ դա՛ւ:
 Քանհանայք և ժողովուրդք՝ հայցեմք
 ՚ի քէն տէր բարեգութ. ընդ նընջե-
 ցեալս հաւատով՝ ընկալ ըղսա հովին
 յուսով՝ յերուսաղէմ քաղաք վերին՝
 յորում արդարքըն ժողովին՝ փառս
 երգել միշտ ընդ հոսին՝ Երրոր-
 դութեդ երրեակ անձի՛նս

Ըրարի՛չ և մարդասէր անոխա՛նալ
 և բարեգութ. ո՞ր գովիսդ չեթօթե-
 ից Տէր դատաւոր արդարուէ. ընդ
 սըրբոց Ըռաքելոց Տէր պրսակեալ
 մեր նընջեցեալսն. ողորմա՛ծ տէր
 ողորմեա՛ հոգւոցըն մեր նընջեցե-
 ւոց՝

Յորժամ գրեալքըն կատարին որ
 յայնմ աւուր մե՛զ պատմեցին՝ մա՞ր-
 գարէից բանքըն յարգի՛ն առաքե-
 ւոցըն վը՛ճարին՝ ող՛ւ:

Ի՞նչ վերի՛նս երո՛ւսաղէ՛մ՝ ՚ի բը-

նակարանս Տրեշտակաց. ուր եհնվք
և հեղիաս կան ծերացեալք աղանա-
կերպ ՚ի՞ դրախտի՞ն եղեմական
պայծառացեալ արժանապէս ող՞:

Թա՞գաւոր փառաց Քրիստոս բմ. որ
ժամանեալ գլաս ՚ի՞ յերկնից ՚ի՞ վե-
րայ Թեոց հողմոց քոյ հայրենի կեր-
պարանօք և՞ և առնեմս հրափոր-
ձո՞ւթեամբ ըղբնութիւն որդւոց
մարդկան. ող՞:

Ղա՞գնիլ բեմի՞ն բաղմի՞ փեսայն և
առագաստը՞ն զա՞րդարի՞. գա՞բրի-
էլեա՞ն փողը՞ն գոչէ. սուրբք ամ
անդր հա՞ւաքի՞ն. ա՞րդարոց դաս-
քը՞ն բերկրին՝ իսկ մեղսասէրքը՞ն
Թա՞խանձին. ող՞:

Ար՞ժամ հընչիւն փողոյ՞ն լինի և
ղետակա՞ն գիրը՞ն յայտնի. ճառա-
գայթ սըրբոյ խաչին յարեւելից փա-
ռո՞ք ծագի. Տրեշտակաց գունդք
ծա՞ւալին Տրեշտակապետք պա՛րու-
նակեն. ող՞:

Ը՛հեղ խորհմըդ քահա՞նային բաղ-

Կատարած Կայր ՚ի^մ բեմին, առաջի
տուրք սեղանոյն. հօւր շիջանի^մ խա
ւար մերժի. տըրտմեալ հոգիքն ու
րախանան զի Թողու^մ Թիւն մեղաց լի
նի. ող^մ:

Սուսէս^մ աստուածախօս և ահարօն
ըղեւտացին. մարգարէ^մ քն խրաշէ
լի և քահանայք հի^մ ուրի^մ ին յառա
ջագոյն մեզ ծա^մ ցուցի^մ ցն. ըզգա
լուտ սուրբ մի^մ ածնիդ. ՚ի^մ փըրկու
Թիւն մեզ յայտնեցին յանապատի^մ ն.
Կերա^մ կրէին. ող^մ:

Տըրտմահաղորդ. չարչարանօք ՚ի յանձն
առեր ըզմա^մ հ խաչին. և փայտի^մ ն
բարձօ^մ զ եղեր վասն ադամայ հա
խա^մ ստեղծին. ող^մ:

Օարհուրեցա^մ ն զօրք ե^մ իկնայինք
յորժամ տեսին զտէրդ ՚ի^մ խաչին,
արեգակա^մ ն լոյս քօ^մ զ արկեալ և
լոյս լուսի^մ ն հըւա^մ զեցաւ յահեղ
փառաց ան^մ ծ որդւոյդ խաւար եղե^մ
ընդ տի^մ եղերս. ող^մ:

Աւրախաց^մ ն ազգըք մարդկան յոր
ժամ լըւա^մ ն զքո^մ յա^մ ըուիդ հորա

փետոռէր զարդաբեցան ՚ի յարուէս՝
միա՞ծնիդ. ո՞ղ՛:

Ե՞ղաջանօք սըրբո՞յ խաչին և՛ ան-
բարբառ բարե՞ խօսին. և՛ սըրբո՞յ
Եւստուա՞ծածնին. և՛ Յովհաննո՞ւ
կաթապետին. և՛ սըրբոյն Ստեփա՞ն
նոսի և՛ առաջի՞ն մարտիրոսին. և՛
սըրբոյ Լուսաւորչին Հայաստանէյց
Հայրապետի՞ն, և՛ սըրբոց Եւա՞ն-
ջէլոց. և՛ համօրէ՞ն Սարտիրոսաց.
Պղորմա՞ծ՛:

Ե՛ս անացի՞ն ՚ի վերանա՛լ յինէն
առուրց ի՛մոյ. յո՞վ երթայցեմ ես
միսօր. յառաջին յօթեանին դօր ո՞չ
գիտէի՞. օգնեա՞ն և՛ ինձ Քս այ-
սօր. յա՞ռաջին ճանապարհին և՛ ՚ի
միւսանգամ գալ ըստեանըդ քօօգնեա՞ն
մմ՛ ինձ:

Ե՛կն Եհնաս՝ օր վախճանի՞ ի՛մոյ. լա-
լո՞ւմն ողբումն և՛ աշխարհումն. սի՞ւտ
իմ խռովեցա՞ն յիս և՛ ոսկերք իմ ցա-
մաքեցան՝. օգո՛:

Ղ՛. մա՞շի՞ն՝ ձս՛ իմ զարթուցին՝ զիս
պահանջօ՞ղք հոգւոյ ի՛մոյ. տանէ՞

ի՛ն զիս ՚ի ճանապարհ հեռագոյն
զոր ոչ գիտէ ի՛. օգ:

Նայեցա՞յ և ոչ ոք էր որ օգնէր
ինձ. ապաւինեցա՞յ յաճ փրկութե
իմոյ. ցընծասցէ՞ հոգի իմ յարքա-
յո՞ւն լիթեմն քուս. օգ:

Գլ'ըրեցա՞յ ես ՚ի գիր կենդանուէ՛.
և մեղնեցա՞յ երթալ առ արարիչն
երկնի և երկրի՛. օգ:

Յանը՞ստուէ՛ր և յանեղ լիւսոյն հե-
ռացա՞յ. խաբամաք խաւտրոյին ճա-
շակեցի՞ մահառիթ ըզպըտուղն՛.
հողանա՞յ պատկեր բարերար ստեղ-
ծողիդ՛. օգ:

Յանջա՞տմա՞ն հոգւոյս ՚ի մարմնոյս.
ի քակտի՛լ գեղեցիկ շինուածոյս. զմար-
հուրիմ ՚ի սպսունալեաց թագաւորին.
թէ պահանջէ՞ յինէն զտաղանդ պատ-
ուիրանին. օգ:

Կո՞ւսածի՞ն մարդացեալ աճ իմ
Յո՞. յայնմ առե՞ր ահեղ ատենին
զգինս արեա՞ն քո մի դատապա-
տեր՛. օգ:

Սո՞ւկա՞լի՞ն օր վախճանի. և ա-

հէ՞ղ է օր քո դատաստանին՝. յայնմ
աւո՞ւր ահեղ ատե՛նին՝ ըզգինս
արեա՞ւս. քո մի՞ անտես ա՛ններ՝ զի
պատկե՞ր եմ բարերար ստեղծողիդ՝.

օգ՛:

Օ՛հ հաւո՞ւր դատաստան դա՛տաւո
րիդ տեսի և զարհուրե՞ցայ. զի ան
պատրաստ եզլիտ զիս՝ իհրամա՞նս
քոց թագաւոր յաւիտե՛նից՝. օգ՛:

Ը՛ծածի՞ն անադատ մայր տեառն և
կոյս նք՝ բարեխօսեա՛աւ որդիդ. քո
միածին՝. զի փը՛րկեսցէ՞ ըզմեզ ՚ի
սպառնալեաց գեհե՛նոյն՝. և պա՛րգե
ւեսցէ՞ զերկնից զարքայո՛ւթին՝. և
հանգուցէ՞ զհոգիս մեր նընջեցե
լոցն՝. օգ՛:

Ողւոցն հանգուցելոց Քս Ը՛ծ
արա՛ հանգիստ և ողորմո՛ւի. և մեզ
մեղաւորաց՝ շնորհեա՛ զթողու՛ի յան
ցանաց:

Եւ Խողաղա՛ւ պիտի աղա՛:

Ս ասն հանգուցեալ հոգւոցն աղա
ճեսցուք զփրկիչն մեր քրիստոս՝
զի շնոսա ընդ արդարսն դասեսցէ. և

մաղ

դի

զմեղ կեցուցե շնորհիւ ողորմունի իւ
րոյ: Լմենակալ տէր աստուած մեր
կեցն և ող':

Տէր ողորմեա՛ երէ+

մաղ

Քրիստոս Արդի Լստուծոյ անոխա
կալ և բարեգութ՝ գթան քո ա
րարչական սիրով 'ի հոգիս հանգու
ցեալ ծառայից քոց: Յիշեան յառա
մեծի գալստեան արքայուն՝ քոյ
Լրան արժանի ողորմունի՝ քաւուն և
թողուն մեղաց:

Դասաւորեալ պայծառացն լէ սուրբս
քո յաջակողման դասուն:

Օ՛ թ դու ես տէր և արարիչ ամբն
դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց:
Եւ քեզ վայելէ փառք՝ իշխանուն և
պատիւ. այժմ և'':

Եւ աստ ասի օրհնո-ւն ըստ պապշածի
աւուրն. հոմ 'ի հայնէն, և զհնի Տաղ-
լեանչն. և Խորոզն. և աղօլեչն:

ՄաղԼանք Տէրո-նաւան Տօնից

Փառք Տրաշափառ ճննդեան քո ահի-
զօրհնեալ և զփառաւորեալ զՏրաշա-
լի և զյաղԹօղ Օնուհդդ քո սուրբ
օրհնեմք և փառաւորեմք: Մարդա-
սէր ահի՛ Վասն սրբուհւոյ անարատի
Մօր քո և կուսի և վասն Խաչի քո
սրատուականի՝ ընկալ զաղաջանս մեր
և կեցն զմեզ:

Սոյնպէս ասա՛ և ամենից ամենից արեւո-նա-
հանայ ըստ պառշաճի՛ տա-րն: Եւ յայտնաւ՛,
Եւ գալապեան, Եւ պայծառաւելեւապաւ, Եւ
պիօրէնաւ, Եւ ճարհաւ, Եւ խաչելաւ, Եւ
Լաղճաւ, Եւ յարաւ, Եւ հաճաքճճաւ, Եւ
գալապեան հագաւոյն ուր, և Եւ ՚ի ամն ուր
խաչի և էկեղեցւոյ: Իսկ ՚ի գալապեան
հագաւոյն ուր՝ ըստարտաւեր արեւն այնպէս ասա՛:
Մարդաւեր արեւ՝ վասն սրբուհւոյ անարատի
Տօնի և հաւոյ և վասն խաչի պառա-
հանի՛ ընկալ զս: Օյ սեւալին որդ առն
առ հագիւն ուր: Եւ Տօր քոյ հաճխաչի քոյ
և ՚ի ամն էկեղեցւոյ ասա՛ Փառք արեւո-
նա արեւ: և այլն որպէս ՚ի վերոյ:

Մաղլևանի Եւր Գօհէղ Սեբոյ:

Բարեխօսութիւն սըրբութեան Մօծածնին.
 և Յովհաննու մկրտչին. և սըբոյն
 Ստեփաննոսի հախսովկային. և սըբոյն
 Գրեգորի մերոյ լուսաւորչին:
 Յիշմկաւ և աղօթիւք սբց (այս անուան)
 որոց այսօր է յիշատակ: Եւ վասն
 Խաչի քո պատուականի՝ տէր ընկալ
 զազաջահա մեր և կեցո՛ղ զմեզ:

Մաղլևանի Պահոյ:

Էրն

Քսէ է իմ անձ. և փառաւոր առնեմ
 զսա, անձ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից
 զսա: Մարդասէր տէր՝:

Էրն

Տոբ փառս ան, տոբ զօրհնութիւն մար-
 դասիրին Թադաւորին յաւիտենից, որ
 փրկէ զճառայս իւր և կեցուցանէ:

Մարդա՛:

Ֆ

Դու ես տէր մեր՝ դու ես Քրիստոս
 փրկիչ մեր. զքեզ օրհնեն անձինք
 մեր: Մարդասէր տէր՝:

Կը

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յանձ փրկիչ
 իմ հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տէր՝
 տէրամբ և հաւատով: Մար՝:

Խաղաղութեց տուող Քն, զխաղաղութի
և զերկնային ողորմութի քո պարգևեան
յարարածս քո. Մ'անր'':

Յոյս կենդանութե, յոյս և ապաւէն
փրկութե մը յն քն, փրկեան զիս և փա-
րատեյո՞ղ զցաւս անձին իմոյ: Մ'անր'':
Լկեսցես աղօթք մեր ՚ի տաճար նւ-
քո. խոհարհեսցի ունկըն քո ՚ի խընդ-
րուածս մեր: Մ'անր'':

Լո՛ւր մեզ տէր՝ լո՛ւր մեզ, անձային ու-
ղորմութե և գթութե քով խնայեան յա-
րարածս քո: Մ'անր'':

Քարոզ Երանէալ և Իբրեւ Կանոնացի:
Սա՛նս ՚ի վերուստ խաղաղութե՝ և
փրկութե անձանց մերոց, զմեր'':

Սա՛նս լսելի լինելոյ մնս մոյ ձայնի ա-
ղաչանաց մերոց, զտէր աղա'':

Սա՛նս քաւիչ և ներօղ լինելոյ մոյ՝ ՚ի
վերայ մեղաց մերոց, զտէր'':

Սա՛նս թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր՝
զկամայ և զակամայ, զտէր'':

Սա՛նս զն մի ընդ խոտանս գտանիս
ցիմք յաւուրն պատասխանատուութե,
զտէր'':

ԵԷԸ

ԽԽԽ

ԽԽԽ

ԽԽԽ

Ասան հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք
Ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ինքն
ննջեցին, զտէր՝:

Եւ ես՝ միաբան, վասն ճշմարիտ և
սուրբ հաւատոյս մերոյ, զտէր՝:

Օրհնէիս մեր՝ և զմիմեանս, տեառն
այ ամենակալին յանձն արասցուք:
Ողորմեաց մեզ տէր Խժ մեր իմ մեծի
ողորմունքում. ասասցուք ամբն միա-
բանութեամբ: Տէր ողորմեա. տէր
ողորմեա. տէր ողորմեա:

Եղ. Լ. 4:

Տէր տունջեան՝ և գոյացուցիչ գի-
շերոյ. որ արարեր զտիւ ՚ի զբօսանս
բարեգործուն՝ ՚ի փրկութիւն անձանց
մերոց, և զգիշեր ՚ի հանգիստքնոյ՝ տը-
կարացեալ բնունս մերոյ: Խակ այժմ
զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր
յօրհնաբանութիւն՝ ահաւոր և փառաւո-
րեալ անուանդ քում սրբոյ: Ընկալ և
այժմ զաղաչանս մեր, և յաջողեալ մեզ
ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վա-

րուք 'ի հոյն պաշտօն քո կանխել միշտ.
 և հովին կանոնիս՝ անդադար փա-
 ռաւորել զհայր և զորդի և զսուրբ
 հոգիդ. այժմ և միշտ՝.

Խաղաղութիւն Լեւեւոսին:

Օքեղ, որ յոմի գթած և մարդա-
 սէր տէրդ ես՝ աղփեմք հանապազ,
 զի զօրացուսցես զմեզ օրըստօրէ կալ
 'ի կարգի կրօնաւորութեան մերում:
 Թեթեւացնիր՝ զքաղցր լուծ քո՝ զոր
 եղեր 'ի վերայ մեր, զի կարասցուք
 կալ 'ի պատուիրանի քում, և զհաճոյն
 առնել առաջի քո յոմ ժամ՝ 'ի տուէ
 և 'ի գիշերի: Հրեշտակային երգակ-
 ցութիւն զքեզ օրհնել՝ զքեզ գովել, և
 քեզ գոհունի և փառս մատուցանելա-
 մենազօր տէրութեանդ, Լայժմ և
 միշտ և՛:

Սաղմոսիւք և օրհնութիւնք և երգօք հո-
 գեորօք անդադար փառաւորեմք ըզ-
 հայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ.
 այժմ և միշտ և՛:

() ԸՆՏԵԱԼ իմր մեր յս քս ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս էս:

Բարոզ Երկինս պարմեն, և Տէր աստու
ան Կոնոնայն:

Աս ի գիշերի և ի տուրնջէն, և յամ
ժամու խօսիլ մեզ զբան ին, զմր:

Ասն ջանկանելոյ մեզ ի փորձուի
որում ոչ կարեմք հանդուրժել զ:

Ասն անբիծ և անդատապարտ կալ
մեզ առաջի ասեղ ատենին քի. զ:

Ասն առաջնորդելոյ մեզ ի հաւա
հանգիստն կենաց անլախճանից, զ:

Ասն արժանի լինելոյ մեզ վերին
կոչման և երկնից արքայուն, զ:

Ասն հոգւոյն: Եւ ևս միաբան:

Օ անձինս մեր: Ողորմեաց մեզ:

Երգէս:

Ի գիշերի և ի տուրնջէն և յամ
ժամու զբեղ աղաչեմք, և ի քէն
խնդրեմք մարդասէր տէր: Անր մեզ
ամ փրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն
քո ի խնդրուածս մեր. զի մի ունայն
լիցին վաստակք ծառայից քոց. այլ

համարեան զաշխատութիւն մեր 'ի գործ
 արդարուն, և 'ի պտուղ անպաշտուն:
 Ընկան տէր՝ զաղօթս և զերկրպա-
 գունս մեր, և հատոն մեզ զողորմութի
 քո առատապէս. ծածկեան զմեզ ընդ
 հովանեաւ ամենազօք աջոյ քոյ. զօ-
 րացոն զմեզ տէր՝ զօրութեալ սուրբ հոգ-
 ւոյդ. պահեան զմեզ որպէս բիբական:
 Աւարան առ մեզ հշան բարի՝ 'ի գո-
 վեստ և 'ի փառաբանութի անուանդ
 բուսմբ: Օ, ի ի քո փառս կատարի ամ
 արարածոց մշտնջենաւոր փառաբա-
 նութի 'ի բարձունս հօր և որդւոյ և
 հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և":

Խաղաղութիւն ամենցուն

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի և յաւիտե-
 անակսն: Այեանց և սոց արա բանա-
 ւոր հօտի քոյ. զոր ժողովեցեր առ քեզ
 գթութեալ քով: Օ, ի քո առաջի կամք
 տէր, և առ 'ի քէն ողորմութեցդ և
 գթութեցդ ակն ունիմք: Օ, ամենեմէն
 օրհնեան. զամենեւեան իմաստնացն. զա-
 մենեւեան լուսաւորեան. և ամեն ցուն

պարգեւեան զերկնից արքայուհի: Այս
զի դու ես տէր կենաց և անժ ողորմ
մունց. և քեզ վայելէ փառք՝ իշխա
նուի և պատիւ: Այժմ և միշտ և
յաւի՛ն:

Դ. գիշերի և ՚ի տունջեան և յամ
ժամու անդադար փառաւորեմք ըզ
հայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգինս.
Այժմ և՛ն:

Բարու. Սէ՞նախանջեր, և Խաւան հո՛ւն:

Ա. ասն ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի ճա
նապարհս խաղաղուն, զտէր աղ՛ն:

Ա. ասն ցրելոյ ՚ի մէջ զամ խորհուրդս
չարին, զտէր աղաչեսցուք:

Ա. ասն պարգեւելոյ մեզ առողջ խոր
հուրդս՝ և առաքինի վարս, զտէր՛ն:

Ա. ասն պահելոյ զմեզ ի հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ, զտէր՛ն:

Ա. ասն խորտակելոյ զհակառակորդն
վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք, զ՛ն:

Ա. ասն հոգւոցն՛ն: Այլ ևս միաբան՛ն:

Օ. անձինս մեր՛ն: Ողորմեաց մեզ՛ն:

Լ, ղ Եւ:

Տէր երկնի եւ երկրի՝ արարիչ ամ արարածոց՝ երեւելաց եւ աներեւոթից: Եւ քեզ կարդամք յիմ ժամ: զի ընդ ամ տեղիս է տերունի քո: եւ արքայութիւն քո ամենեցուն տիրէ: Շնորհեա՛ մեզ երկիւղի: 'ի պաշտօն քո կանխել հանապազ: Սիրել զքեզ 'ի բոլոր սրտէ՛ եւ 'ի բովանդակ մտաց: եւ յիմ զօրութիւն մերմէ՛ պահել զպատուիրանս քո: Համբաւնալ առ քեզ զձեռս մեր: 'ի սրբութիւն առանց բարկութեւ եւ երկմտութեւ: եւ գտանել 'ի քէն զշնորհս եւ զողորմութիւն: եւ զառաքինասէր զօրծոցն յաջողութիւն:

Սաան զի դու ես տէր կենաց եւ մեծողորմութեւ: եւ քեզ վայել են փառք իշխանութիւն եւ պատիւ: այժմ ե՛:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Բաւմ ամենազօր եւ յաղթող տերուն: Թեանդ: կրկնի ամ ծունր յերկրպաշտութիւն: եւ փառաւորի յամենեցուն:

Ասան փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութե
մարդեկան և յորադայթիւ սննդի. զ':

Ասան ամ անձանց քրիստոնէից և
տանց հաւատացելոց, զտէր':

Ասան որք 'ի լեւինս՝ յայրս՝ և 'ի
փապարս բնակեալ եւս սուրբ հարբն
մեր, զ':

Ասան որք սաղմոսիւք ~~Եւս~~ հնութե
կատարեն զամ Ժամանակս կենաց
իւրեանց, զ':

Ասան հոգւոցն': Աւ ևս միաբան':
Օյաննինս մեր': Ողորմեաց մեզ':

Աղօթ:

Գոհանաւք զքէն տէր ամ մեր՝ որ
զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քը
նոյ շնորհիւ ողորմութե քո.

Օյարթո՛ղ զմիտս մեր արդարութե առ
քեզ տէր ամ մեր. զի տեսցեն աչք
մեր զփրկութի քո: Ակեացէ և բնակեա
ցի առ մեզ ամուրի քո. և ողորմութի քո՝
հովանի և պահապան լիցի 'ի վերայ
պաշտօնէից քոց. և զմեզ զճառսցբս

Ասն փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութեան
մարդկան և յորադայթից սանցի. զ':

Ասն ամ անձանց քրիստոնէից և
տանց հաւատացելոյ, զտէր':

Ասն որք 'ի լեբինս՝ յայրս՝ և 'ի
փապարս բնակեալ են սուրբ հալքն
մեր, զ':

Ասն որք սաղմոսիւք ի հնութի
կատարեն զամ ժամանակս ինչոց
իւրեանց, զ':

Ասն հողւոցն': Եւ ևս միաբան':
Օանձինս մեր': Ողորմեաց մեզ':

Եղբ':

Գոհանամք զքէն տէր անձ մեր՝ որ
զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քը-
նոյ շնորհիւ ողորմութե քո.

Օարթո՛ զմիտս մեր արդարութե առ
քեզ տէր անձ մեր. զի տեսցեն աչք
մեր զփրկութի քո: Եկեսցէ և բնակեա-
ցի առ մեզ անձութի քո. և ողորմութի քո՝
հովանի և պահապան լիցի 'ի վերայ
պաշտօնէից քոց. և զմեզ զճառայքս

քո՝ արժանի արա ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի և յամ ժամու միշտ խորհիլ ՚ի սէք պատուիրանայ քոց:

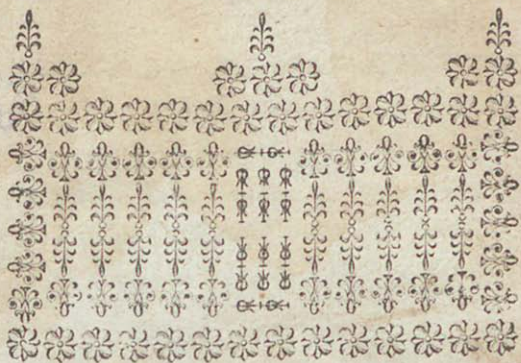
Եւ գոհանալով փառաւորել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ, այժմ և՛:

Խաղաղութիւն ամենայն:

Կենդանարար զօրութիւն և աղբիւր անմահութե՝ դու ես քս անփրկիչ մեր: Որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառնել և խոստովան լինիլ առքեղ՝ վասն իրաւանց և արդարութեան քո: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տէր անմեր, արան զմեզ արթունս և պատրաստս ՚ի ժամ առաւօտու ընդ սուրբս քո:

Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեմք զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ, այժմ և՛:

Գոհութեւ և ճշմարիտ խոստովանութեանդ աղար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ, այժմ և՛:

Թագաւորի ապաշխարութեան:

Սգաւոր յաւիտեանս
Լոր մեզ աստուած
փրկիչ մեր. և կեցն ըզ
մեզ որ յամենայնի կա
րօղղէ ես:

Լոր մեզ անձ փրկիչ մեր. յոյս ան
ճադաց երկրի. և որ ինձով հեռի
Որ պատրաստէ շէրինս զօրութիւն
ըզմեզ որ յամի կարօղղէ ես:

Լոր աղաչանաց մերոց տէր մար
դասեր և գթան իմեզ:

ԲԶ

ՍԱԳ

Փ

Թ

Ս'ի զիս անտես առնելու. այլ օգնեալ ինձ մարդասէր:

սղ

Ս'ի ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց և զհոգի քո սուրբ մի հանել յինէն:

փ

Այլ տո՛ւր ինձ ցնծուի փրկուի. և հոգւով պետուի քո հաստատեան զիս: այլ օգնեալ:

Թ

Ս'ի անտես առնելու զիս՝ տէր աստուծո՛ւ փրկիչ իմ. այլ շնորհեան ինձ Թողուն՝ բազմագուն Թ մարդասէր և ըկեցի:

սղ

Ա'րկինք և երկիր գոհաճա՛ն ըզբէն տէր՝. արարածք ամ քեզ երկիրպաշտանն. և հրեշտակք 'ի բարձունս ազաղակէ՛ն և ասե՛ն. ողորմեան դու ստեղծելո՛ւ մի՛ կորուսանելու:

սղ

Ա'րկինք երկնից՝ և Զուրբ որ 'ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնէ՛ք զանձն տեառն:

Օ ի նա ասաց և եղէն. հրամայեաց և հաստատեցան. և հրեշտակք 'ի՛:

փ

Արկինք և երկիր հանապազ ըզբէզ գովեն. Թագաւո՛ր փառաց սերօբէք և քերօբէք 'ի խո՛ւարհ ունելով ըզ

դէ՛մս իւրեանց՝. և միաձայն բար-
բառովն աղաղակեն և ասեն, սուրբ
սուրբ. սուրբ՝ տէ՛ր զօրոՒթեանց:

Երկայնամիտես տէր առ ամենեսեան.
և գթան տէր ՚ի վերայ մեր. որ-
պէս և ը աւագակին փրկի՛չ՝ և ըկեցո՛ւ:
Ն՝րկայնամիտ՝ բազում ողորմ և ճըշ-
մարիտ՝. նայեսոյ առ իս և ողորմեաց
իսն: Տո՛ւր զօրու՛ն ծառայի քոյ՝. կե-
ցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ՝. և արան առ իս
նը՛շան բարուե՛. և գըթան տէր ՚ի
վերայ մեր՝. որպէս և ը աւագա՛:

Տէր որ գթացար յաւագակըն խաչա-
կեց լինիլ քեզ. և մաքրեցեր զաղտե-
ղուի յանցանաց նորա յաղբերէ՛ կո-
զե՛ քոյ. գթան և յիս ՚իմեղաւորս որ
ծարաւիս եմ առ քեզ. և փափագիմ
՚ի գաւիթքս քո որպէս ըզմի ՚ի յեղ-
ջերուաց ՚ի յաղբեր՛ըն ջո՛ւրց:

Մարտեա՛ւ ընդիս թշնամին. հաճա-
պա՛ղ զի՛ն կամի կորուսանել. այլ դո՛ւ
տէր ի՛մ այց արան՝ մոլորեալ ոչխա-
րիս և ը՛ կե՛ցո՛:

ԳԶ

ՍԴ

Փ

Թ

աղ

Մարտեան ընդիս ՚ի տարապարտուց.
փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս.
այլ ես յաղօթս կա՛յի:

Հատուցին ինձ չար փոխանակ բար-
ւոյ. ատելութի փոխանակ սիրոյ ԲՈՒՄՅ.
այլ զո՛ւ տէր իմ անց արա մօլորեալ
ոչխարիս և ը'կեցո՛ւ:

Փ

Որ հովիւդ ես հօտից բանաւոր կեն
դանեաց. տո՛ւր ինձ յոյս կենաց ապաշ-
խարհուե. և դարձո՛ղ զմօլորեալս ՚ի հօտ
քո քրիստոս և ը'կեցո՛ւ:

Թ

Մեղայ և աշաջեմ ըղբեղ. Թողու
Թիւն շրնորհեա՛ մեղաց իմոց. քա-
ւիչ իմ լեր քո գըլթութեղ. որ միայնդ
ես փրկիչ և ը'կեցո՛ւ:

աղ

Մեղայ տէր մեղոյ. և զանօրէնութիւն
իմ ես ի՛նչեմ գիտեմ:

Ըղաջեմ և խնդրեմ ՚ի քէն Թող ինձ
տէր. Թող ինձ և մի կորուսաներ զիս
ըստ անօրէնուե իմոյ. քաւիչ իմ լեր
քո գըլթութեղ. որ մի՛:

Փ

Մեղայ քեզ տէր. մեղայ քեզ տէր մե՛
ղայ. և քան զաւագ ծովո՛ւ բազում
են յանցանք իմ. պատրանք աշխարհիս

խաբէցին զիս. և եղէ՛ անպըտուղ ՚ի
կենաց յուսոյդ. այլ դու անոխակալ և
անցիշաչար փրկիչ. խնայեա՛ ՚ի մե-
ղուցեալ ծառայս և ընկե՛ցո՛ւ

Տէր իմ բազում ես անօրէնութիւն
անձին իմոյ. ոչ յիշեցի՛ զասէղ
ըզդատանտանքս քո. արդ անկե՛լ
զքեզ աղաչեմ. շնորհեա՛ ինձ ապաշ-
խարութի տէր և ո՛ր զորմեա՛ն

Անօրէնութիւն իմ բարձրացման քան ըզ
գլուխ իմ. և որպէս բեռն ծանր
ծանրացան ՚ի վերայ իմ:

Նեխեցա՛ն և փտեցան վերք իմ յե-
րեսաց անզգամունե՛ն իմոյ:

Ոչ յիշեցի զասէղ ըզ դատաստանքս
քո. արդ անկեալ ըզքեզ աղաչեմ
շնորհեա՛ ինձ ապա՛ն:

Պաղատանքս մատուցանեմք քեզ հայր
երկնաւոր. մի՛ անտես առնե՛ր՝ զա-
ղաչանս մե՛ր. այլ անցո՛ղ ցատումըն
քո ՚ի մէջ. և յիշեա՛ զի պատկեր
եմք բաբերարո՛ւ թեա՛նդ:

Տէր իմ գըթութիւնք քո բաղում ես

72

սգ

փ

թ

յոյժ. մո իս արն զբարեբարութիւն
նշխ քո. որպէս և ըմաքսաւ լո՞րն
և ի՞նչ ողորմեաւ:

սղ

Գլխութիւնք քո բազում են տէր. և
ըստ իրաւանց քոց կեցա զիս:
Բազում են որք հալածեն և նեղեն
զիս. ի վկայուեց քոց ես ոչ խոտոն
րեցայ. առ իս արն զբարեբարութիւն
քո. որպէս և ըմաքսաւ:

փ

Լնդիակալ և անյիշատէր տէր. որ գլխ
թալով ի մե՞ղաւորս շնորհեցեր ա
պաշխարութի. արդ գլխա՞ և յիս տէր
ի մեղուցեալ և յանօրինեալ քո ծան
ուայս. և փոխա՞րկեա՞ ըզ գործ ողոր
ջարեաց ի զը՞ղջումն ապաշխարուե
և ըկեցո:

թ

Դ. տաճարի քով սրբբուն. փա
ռաւորելով ըզքեզ. դու զնիս իշ
խանութի ողորմեա՞ մեզ:

սղ

Լյլ ես ըստ բազում ողորմութե քում
մտից ի տուն քո. և երկիրպագից ի
տաճար սուրբ քո երկինքէ քո:
Տէր առաջնորդեա՞ ինչ յարդարուե

քում վասն Թշնամեաց իմոց. և ուղիղ
արա՝ առաջի իմ ըզճանապարհս քո.
դու ունիս իշխանութի ողոր՞:

Ի տաճարի քում սրբունէ՝ հանապազ
ըզ քեզ գովեմք Թագաւո՞ր ք փառաց.
որ ունիս իշխանութի կենաց և փրկու
Թեան հղորմեա՞մեզ:

փ

Լապա՛շխարունէ՛ արտասուս աւազան
լինի՛ և լը՛ւանայ ըզբաղըմութի՛ մե
ղաց. սովաւ շնորհեա՛ յառաջ քան
ըզվախճան ըզքաւութի և ըզմեծ դո
դորմութիւն:

ե2

Սարաւիէ անձն իմառ քեզ անձ հըզօր
և կենդանի. երբ եկից երևեցայց ե
րեսացդ անտունձոյ:

սղ

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր
ի տուէ և ի գիշերի. և այն՝ զի ա
սէին ցիս զօրհանապաղ Թէ ո՞ր է
անտըւանձ քո. սովաւ շնորհեա՛ յառաջ
քան ըզվախճան զքաւ՞:

Յորժամ դաս փառօք հօր յահագին
անուրն ի դատե՛լ զերկիր. և դո

փ

դան սարսափմամբ երկրածինքս ամ
 'ի յահէ քումմէ. 'ի նստիլ քո յատե-
 նի դատաւոր ահեղ. և յակնարկել
 քո յարարածս՝ յիշեան և զիս ըղբաղ-
 մամեղս. որ ընկղմեալս եմ յանցանօք
 բանասերկութիւն խաբամամբ և հայցեմ
 զաւաղակիւն տէր. և զիս յիշեա՛. որ
 միայնդ ես փրկելի՛ս:

Թ Օ իս որ 'ի հաւի աշխարհի ալե-
 կոծեն մեղք իմ. հաւահանգիստ
 ապաշխարուե շնորհեա՛ ինձ բաղում
 ողորմ և ըկեցո՛ւ:

սղ Կեցո՛ զիս ամ՝ զի հասի՛ս ջուրք
 յանձն իմ. ընկլայ ես 'ի խորս անս
 դընդոց ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ:
 հաւահանգիստ ապաշխարուե շնորհեան
 ինձ բաղում ող՛:

փ Կաւապետ բարեգութ առ քեզ ապա-
 շինիմ. ինձ ձեռն որպէս եր-
 բեմըն պետրոսին 'ի վերայ ալեայն.
 որ ծրփիմն ալեկոծեալ յանցանօք մե-
 ղաց և ըկեցո՛ւ:

Թ Դու ես քրիստոս աղբիւր կենաց՝.
 բըղխումն ողորմուե. շնորհեա՛ փրկ-

Կի՛ջ անձանց մերոց ըզթողու՛ն մեղաց
մե՛րոց:

Ի՛նքէն է տէր աղբիւր կեանսց՝. և
լուսով երեսաց քոց տեսանե՛մք ըզ
ԼՅԽ:

Ծագեան զողորմութիւնս քո որք ճանա
չեն ըզքեզ. զարդարութիւնս քո որք
ուղիղ են սրտիւք. շնորհեան փռբկի՛ջ
անձանց մերոց ըզթող՛ի:

Ո՛ր աղբիւրդ ես ծարաւեաց և հաւ
գիստ աշխատե՛լոց. ճանապարհ մոլո
րեւոց՝ և հովիւ հոգեւոր բանաւոր
հօտի՛. փափագողացս առ քեզ բրիտոս
լէր հաւահանգիստ. և՛ արբո՛ մեզ
ծարաւեացս զբաժակ քո քաղցրութե՛
յանսպա՛ռ անդերե՛ղ:

Ի՛ն տաճարի սըրբութեան քում
լուր տէր ձայնի՛ իմում. և՛ աղա
չա՛նք իմ ժամանեալեան ՚ի յական
ջըս քո տէր:

Լուաւ ինձ ՚ի տաճարէ սրբոց իւրմէ
ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ
առաջի նորա, մըտոյէ յակա՛ն ջըս նո:

սղ

փ

ուր

սղ

րա: և ազաջանք իմ ժամա":

աղ ց

Որ լուսատու ես տիեզերաց քրիստոս
աստըւա՞ծ. լուսաւորեա՞ղիմ ըզխաւ
ւարային խո՞րհուրդս և ը՛կե":

փ

() Երհնեալ ես տէր և փառաւորեալ
էքո ահաւ մարդասիրունդ. զաղա
ջանս մեր քեզ մատուցանեմք ո՞ր թա
գաւո՞րդ ես յաւիտե՞սից. ը՛զնընջե
ցեալսն մեր արժանի՝ արա՛ տէր ըն
դունիլ ՚ի կեանսըդ յաւիտե՞սից:

թ

Ըրտասու՛ւս ինձ շընորհեա՛մ ՚ի յա
պաշխա՛րութիւն տէր. զի լուացից
ըզմեղս անձին իմոյ որսկե՛ս պո՞ռնիկն
աղաջեմ և ը՛կե՛ցո՛ւ:

սղ

Աստաւակեցայ ես ՚ի հեծուէ իմում:
լուացի զիմ գիշեր բլմա՛հի՛ճս իմ,
և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ
թա՛ցի: Ը՛զի լուացից ըզմե":

փ

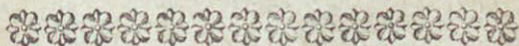
Որ աղբիւրդ ես ահա՛ պա՛կան քրի
ստո՞ս աստը՛ւա՞ծ. զվիրաւորեալ
ա՛նձն իմ ՚ի մեղաց. բըժը՛շկեա՛
տէր բը՛զխմա՛մք աբտասուաց և ը՛
կեցո՛ւ:

Օ մոլորեալ ծառայս խընդըրեան տր.
 և մի դատապարտեր ըզիս 'ի յաւուրն
 այցելունք քո մարդասէր:

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ ըզքեզ.
 և իրաւունք ք. քո օգնեսցէն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ.
 խնդրեան զծառայս քո՝ զի ըզպատուիրանքս քո ես ոչ մոռացայ. և
 մի դատապարտեր ըզիս 'ի յաւուրն
 այցելունք քո մարդասէր:

Որ մոլորեցայ 'ի՛ հօսէ՛ քումմէ հովիւ
 և բարի. խընդըրեալ զիս ըզմոլորեալս.
 և արժանաւորեան խառնիւ 'ի՛ հօտ քո՝ քրիստոս և ը.
 կեցո՛ւ:

uly

Տաղաւո՛ր յա՛խ տեա՛մսն

Օղորմունքս քո տէ՛ր աշխարհի
մե՛զ. և բարեխօսութե՛ք սըրբոց մար-
տիրոսաց՝ մի կորուսանէր ըզմեզ: Այն-
բոլորդունքի՛ն սո՛ւրբ ողորմեա-
մե՛զ:

မ၇

Փրկուի՛ արդարոց ՚ի տեառնէ է.
վերականգնու է հոցա ՚ի ժամանակըս
նեղուէ:

() Գնեսցէ հոցա տէր և փրկեսցէ ըզ-
հոսա ապրեցուսցէ՝ ՚ի մեղաւորաց, և
կեցուցէ ըզհոսա, զի յաւանցա՜ն ՚ի
հա. և բարեխօսուի՜ սոցա մի կորու-
սաներ ըզմեղ երրորդու՝:

47

Արք զտանջանս և ըզմահ վասըն քո
յանձն առին: և հեղին զարիւնս իւր
եահայ վասն անուանըդ քում սրբոյ՝
բարեխօսութիւն սոցա մի կորուսաներ
ըզմեզ եր'':

 $\mu\delta$

Բա՛րե՛ք խոստովե՛ք սը՛րբ ոգ մա՛րտիւրո՜
սկա՛ցն. աղա՛յէ՛Տ՝ յիշե՛ք ըզքե՛շ. Թո՜
ղութիւն շնորհեա՛յանցա՛ւսաց մե՛

րոց՝ բարեբաժնի քրիստոն
 Սեբէն է տէր առայնսիկ՝ որք մա
 շեալ են սրտիւք. և ըզխոնարհըս
 հոգւով կեցոցանէ:

սղ

Բազում նեղուիք են արդարոց յամէ
 փրկէ զնոսա տէր. և պահէ զամ ոս
 կերըս նոցա. և մի ՚ի նոցանէ քչ կո
 ըիցէ: Թողուի շրջորհեա յանցանայ
 մէն:

Ար յաղթօլ զօրութի ՚ի հանդէս ճըգ
 նաւս լա կահու. ահա բաւտ պահէ
 ցեր զխոստովանող վըկայս քո Քն
 լճ. տուր մե՛զ զզօհնութիւնս ՚ի
 նեղուե մերում. բարեխօսութիւնս
 րոց մատիբոսա՛ց և քիւ՛ն ցո՛ւ
 Բա՛ստութիւնս քո՛ւ մարտիրո՛ս
 սա՛րգեալեա՛ն. մե՛զ տէ՛ր
 ա՛ն և ՚ի ն՛րնդ հրա՛ն
 ի՛կոչումն ա՛րքայութե՛ն
 երկնից:

փ

բձ

Սքանչելի է ան ՚ի վերայ սրբոց
 իւրոց ան իսրայէլի: Ան տացէ զօ
 րութի հաստատութի Ժողովրդեան իւրոյ.
 օրհնել է ան. առնուլ մասն և բա՛ն:

սղ

Վ

Մարտիրոսք երանեալք և փառաւո
րեալք. որք բազում տանջանայրն
համբերեցիք. դուք ըշխոյսըն կե
նաց ըղգեցեալ ունիք. և առ բրիստոս
վասն մեր բարեխօսեցէք:

ԲԿ

Գու ես քն աղբիւր կենաց բըղխումն
ողորմուէ. շնորհեցեր սըբոց մար
տիրոսացն յաղթօղ ըզնահատակուի,
հալածեւ ըղխաւարն և լուսաւորել
զանձինըս մեր:

ՍԴ

Ըժ փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդըս
սըբոց իւրոց. մեծ և ահաւոր ՚ի վերայ
այնոցիկ որք շուրջ են ըզնովաւ:
Տէր անձ զօրուէց ո՞նք մանի քեզ. հը
զօր ես դու տէր և ճշմարտ. Ըժ քո
շուրջ է ըղքե. շնորհեցեր ոյն
(այս անհուն) յաղլ զնա ՚ի
հալածեւ ըղխաւարն և

Վ

Ա՛ր շնորհօք սուրբ հոգւոյ
ցիք թշնամւոյն երանեալ սո
կայք քի վասն ձեր տօնողացս՝ հայ
ցեցէք յոյ զթողուի ըմե՛ղաց:

Վ

Ար պըսակդ էք պարծանաց ամ ա
ռաքինեաց. նախաշաւիղ և առաջնորդ

կենացըն յաւիտենից. ո՛վ սո՛ւրբ վը՛հ
կայք՝ առ պըսակիչն սրբոց և վասն
մեր բարեխօսեցէք. շնորհելով ողոր
մունի յանսպառ աղբերէ՛ն և կենացըն
+ յաւիտենից:

Ը՛ղ ձգնուի՛ սըրբոց մարտիրոսացն.
բարեխօս ո՛նիմք առ քեզ քրի՛ստոս.
և աղաչեմք սոքո՛ք շնորհեա՛ զԹո
ղուն յահրանա՛յ մերոց՝. և ՚ի կեանս
սըդ յաւիտենից հո՛րոգեա՛ և ը՛կե՛հ
ցո՛ւ:

Լո՛յս ծագեաց արդարոց՝. ուղղոց
սրտից եղև ուրախութիւն

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր. և
խոստովան եղերուք յիշատակի սըր
բո՛ւթե՛հ հո՛րաւ և աղաչե՛ն:

Պատուակա՛ն է առաջի տն մահ սըր
բոց իւրոց. ո՛ տէր ես ծառայ քո եմ.
ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ:

Հատե՛ր զկապանս իմ. քեզ մատուցից
պատարագ օրհնուն և զանուն տնդ
կա՛րդացից. և աղաչեմք սոքօք շնոր
հեա՛ զԹողուն:

Հանդիսացեալք ՚ի մարտըս պատե՛

դձ

դկ

սղ

դկ

փ

Երազմի յաղթօղ գլտայք. սո՛ւրբ ըվը-
 Կայք. քանդի ճանապարհ հորդե-
 ցեք ըմեզ յերկնային քաղաքն յերո՛ւ-
 սաղէմ. ընդ անմարմնոցն դասս փա-
 ռաւորելով սո՛ւրբ ըշերորդուին՝
 Որք 'ի խորանքս սրբուե՛նեմք ժողո-
 վեալ օրհնե՛լ շքեղ քրի՛ստոս. ա-
 ղաչանօք սրբոց մարտիրոսաց ըզսա-
 ղատանքս մեր մի անտե՛ս առնե՛ր. որ
 միայնդ ե՛ս բազում ողորմ թա՛գա-
 ւոր փառաց քրիստոս

Մե՛րձ է տէր առ ամենեսեան որք
 կարդան առ հն՛, առ ամենեսեան որք
 կարդան առ հն՛ ճշմարտո՛ւթեամբ
 Օկամս երկիւղածաց իւրոց առհէ-
 տէր. աղօթից հոյա լըսէ և կեցուցա-
 նէ ը՛զնոսաւ աղաչանօք սրբոյն (այս
 անո-ն) և այլ սրբոց մարտիրո՛ս:

Լաւաքէլոյ և Մարգարէից՝ այս է:

Ա՛չ են բանք և ո՛չ են խօսք որոց ո՛չ
 լըսին ճայիւք հոյաւ
 Ընդ ամե՛րկիւր ե՛լ բարբառ հոցա.

և միջև ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք
 նա ցաւ աղաչանօք սըր”:

Նա հատակ քեւ վըկայք Քրիստոսի
 աստուծոյ: Ընդ հանձնը տիեզե-
 լաց քարոզք փըրկուէ. որք զանձի-
 նըս ձեւ. մատուցիք պատարագ և
 զեհուամն աստուծոյ հօր ՚ի հոտ ա-
 նուշիւ. ժողովելոցս ՚ի կատարել ըզ-
 յիշատակ անուան ձերոյ. բարեխօսե-
 ցէք աւ մը վասն քաւուէ մեղաց
 ըմբըն ց:

Օ երեքսրբեան մըութիւնըդ քո մի-
 աբան աղաչեմք լո՞ւր տէր. ա-
 ղաչանօք սըրբոյ մարտիրոսացն խը-
 նայեան ՚ի մեզ և ը՛կեցո՛:

Աւրախ լիցին ամենեքեան որք յուսա-
 ցեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցըծա-
 ցեն. և բնակեցիս դու ՚ի հոսսա:

Պարծեսցի՛ն ՚ի քեզ սիրելիք անուան
 քո. զի օրհնեսցես դու զարդարն. մը՝
 որպէս զինու հաճութեք քով պըսա-
 կեցէր ըղիոսա: աղաչանօք սըրբոյն:
 այս անուան. և այլ սըրբոց մար”:

Տօնէ այսօր եկեղեցի մը՝ զյիշատակըս

Փ

ԳԿ

ՍԴ

Փ

ձեր նբ ը վը կայք. որք զօրութի
սուրբ հոգւոյն վանեցիք ըզպատե
րազմ չաբիս. և ՚ի կամարըս լուսե
ղէնըս թագաւորեալք օրհնել սուրբ
զեւրոօրդո լինի:

Սրբոյն սպեհմհնտի է:

Եւսօր դասք հրեշտակաց ուրախա
նան ընդ ճգնուի սըրբոյն ըվ
տեփաննոսի նախավըկա՞յին: Բանը
զի գոչէ ե կեղեցիք Բրիստոս.
ըզըյաղթանակ մարտ հեղման ա
րեան սորա ՚ի վերայ ըմէ ծի ա
նը ուանընք օրհնէ:

Բազում համարձակուի է սորա առա
ջի այ ՚ի ձեռն հեղման սուրբ ա
րեանն իւրոյ. քանզի յօժարութի
մատնեաց զանձն իւր չարաչար և դա
ռըն տանջանաց՝ վասն մեծի անը
ւանըն տեառն: Բանդի արհամար
հելո՞վ անարգեաց զանցաւոր ըզ
կեանս աշխարհիս և փափագեաց յա

և խոնական կենացն. և միշտ և հա-
 նապազ ուրախանայ ընդ տեառն ին-
 րոյ յա՛նընպա՛ն ո՛րախո՛ւթի՛նս
 Քա՛նըզի՛գո՛չէ եկեղեցի՛քո՛ւ Քս՛ւ.
 Ըզըյաղթանակ մարտ հեղման ա՛ն-
 րեա՛ն սորա ՚ի վերայ ը՛ մեծի ան-
 ուա՛ն քոյ տէ՛ր

Փա՛նըք հօրն էականի՛ Ո՛րդւոյն
 միածնի և ազատիչ սուրբ հոգւոյն ը
 վա՛յելէ: Փա՛նըք պատիւ և իշխա-
 նութիւն. այժմ և միշտ և յաւիտեա-
 նըս յաւիտենից ամէ՛ն:

Եւ յորժամ շա՛րժի՛ն երկինք և եր-
 կիր ՚ի յահէ փա՛նաց բանին տեառն
 Լ՛ստո՛ւծոյ Յայնժամ նըստո՛ւցա-
 նէ՛ ընդ աջմէ իւրմէ ը՛զսիրելիս ան-
 ուա՛ն իւրոյ ՚ի լուսեղէն խորանան
 զուգա՛ւորե՛ լով:

(Կէէնէ շառաջին գոհն ըէւ) Այսօր
 ցոռն

ԱԼԷԼՒ՝ ԱՐԳԱՆՈՒԹ ԾՆԴԻՔԻՆ ՏԵՄԵՆ՝
*Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց՝
Խոստովան եղիցին իմն ողորմուէց նր՝
*Ի ջրէ որպէս անձրև ՚ի վր գեղ՝. և:
Ծագեացի յաւուրս նր արդարու՝:

ԱԼԷԼՒ՝ ԾՆԴԻՔԻՆ ԿԵՆՈՒՆ ՅԵՐՈՍՈՒՆ Ի
ԳԵՂԵՐԱՅԻՆ ԺՈՏՈՒՆ ԸՄՄ ՅԱՅՆԻՆ:

աձ

ԱԼԷԼՒ՝ ԵԼԼՈՒԽԱՅ. ԱԼԷԼՈՒԽԱՅ. ԱԼԷԼՈՒԽԱՅ.
ՏԵՆ ՏԱՎՈՒԵՍԵԿ ԶԻՍ Ե ԻՆՃ
ԻՆՏ ԻՅ ԱՊՈԿԱՍԵՍԵԿԻ
ԻՎԱՅՐԵՆ ԴԱԼԱՐԱՅՈՋ ԱՆԴ
ՔՆԱԿԵՅՈՅԳ ԶԻՍ. Ե ԱՈ ԶՈՐՐԱ ՏԱՆ
ԴԸՍՈՒՄԱՆ ՍՐՆՈՅԳ ԶԻՍ:

փ

ԱԼԷԼՈՒԽԱՅ. ԱԼԷԼՈՒԽԱՅ. ԱԼԷԼՈՒԽԱՅ.
ԻՋ ԳԵՆՈՐԱՊԵՍ ԱՆՃԸ ԻՎԱՅ ԳԵՂ

ման. որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր
 Ծագեացի յաւուրս հորա արդարուն.
 բազում խաղաղութի մինչև կատարես
 ցի լուսին:

Փառք և երկրպագութի հօր և որդւոյ
 և հոգւոյն սրբոյ: այժմ և միշտ և յա-
 ւիտեան ըս յաւիտենից ամէն:

Օհնի ան արարեալն անհիշող ան լի-
 նի՝ գրաստի աստ:

Դա՛սք հրեշտակաց օրհներն զքեզ
 քն նախելուիայ: մարդկա՛ն ազգ
 սաղմոսեն քեզ ալելուիայ:

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ:
 Լո՛ւր դուստր և տէս. խոնարհեցո՛
 շունկըն քո. մոռա՛ ըղձողովուրդ քո
 և ըզտուն հօր քո՝ զի ցանկացաւ Թա-
 դաւոր դեղոյ քոյ:

Սա՛խըն է տէր քո՝ երկերպագես
 սըմա. և դուստր ծուրայ երկերպագ-
 ցի սըմա. և պատարագօք զերեսըս
 սորա պաշտեսցեն մեծամեծք ՚ի ժո-
 շով ըրողոց:

փ

Լևէ՛՛ Նա՛կարդասցէ առ իս՝ հայր իմ
 ես դու. Խժ լուսնօղ փրկուե՞ իմոյ:
 Նս ահդբանիկ արարից զնա. և բարձր
 քան զիմ թագաւորս երկրի:

բժ

Փա՛ռք և եր՛: այժմ և՛: ալէ՛: երէ+:
 Լևէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
 Լըցէ՛ որպէս զանձրե ՚ի վերայ գեղ-
 ման. որպէս ցօղ զի ցօղէ՛ յերկիր:
 Օսագետցի՛ յաւուրս նորա արդարուի.
 Բազում խաղաղուի մինչև կատարեսցի՛
 լուսին:

փ

Լևէ՛: Նցոյց տէր զփրկուի իւր. ա-
 ռաջի ազգայ յայտնեաց զաբդարուի
 իւր: Յիշեա՛ց ողորմութիւն իւրով զյա-
 կօբ. ճշմարտութիւն զտունն իս-
 րայէլի. և տեսին իմ ծագք երկրի
 զփրկուի իմ մերոյ:

բկ

Փա՛ռք և եր՛: այժմ և միշտ՛: ալէ՛:
 Լևէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
 Նա՛կարդասցէ առ իս՝ հայր իմ ես
 դու. Խժ ընդունօղ փրկուե՞ իմոյ:
 Նս ահդբանիկ արարից զնա. և բարձր
 քան զիմ թագաւորս երկրի:

փ

Լևէ՛: Բնդ քեզ է սկիզբն աւուրըն

զօրութե. ՚ի վայելչութի սրբոց քոց յար-
գանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծննց
ըղբեղ:

Երդուաւ տէր դաւթի՝ և ոչ ևս
զըշնասցի. թէ դու ես քահանայ յա-
ւիտեան ըստ կարգին մեկքիսեդեկի.
և տէր ընդ աջմէ՝ քուսմէ:

Փառք և եր'', այժմ և միշտ'', ալէ'',

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Եցոյց տէր զփրկութի իւր. առաջի
ազգաց յայտնեաց զարգարոն իւր.
Յիշեաց ողորմութի իւրով զյակօք.
Ճմարտութի իւրով զտունն խրայելի.
և տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութի
այ մերոյ:

Ալէ'': Յիշեալ տէր զդաւթ և զամ
հեզութի նորա: Արպէս երդուաւ ան
և ուխտս եղ այ յմիօբայ:

Փառք և եր'', այժմ և միշտ'', ալէ'':

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Բնդ քեզ է ըսկիզբն առուրն զօրութե.
՚ի վայելչութի սրբոց քոց յարգանդէ
յառաջ քան զարուսեակ ծննց ըղբեղ:
Երդուաւ տէր դաւթի՝ և ոչ ևս զըղ-

զճ

փ

զկ

ջասցի. Թէ դու ես քահանայ յաւի-
տեան, ըստ կարգին մեղքեսդեկի. և
տէր ընդ աջմէ՛քումմէ:

Փ

Աւէ՛, Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես
դու. և ես այսօր ծննայ զքեզ:

Խընդրեա՛լինէն և տաց քեզ զհե-
թահոսս ՚ի Ժառանգութի. և իշխանութի
քեզ ընդ ամ ծնգս երկրի:

Փառք և եր՛, անժամ և միշտ՛, աւէ՛:

դձ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Յիշեա՛տէր զդաւիթ և զամ հեղուս
թիւն նորա: Արպէս երդուաւ ամ և
ուխտս եդ նոյ յանօթայ:

Ճ փ

Աւէ՛, Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ
ինչ ոչ պակամեսցի:

Դպրե՛ղալարեռջ անդ բնակեցոյց
զիս և առ ջուրս հանգստեան սընոյց
զիս:

Փառք և եր՛, անժամ և միշտ՛, աւէ՛:

դկ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու. և
եւ այսօր ծնայ զքեզ:

Խընդրեա՛լինէն և տաց քեզ զհե-
թահոսս ՚ի Ժառանգութի. և իշխանութի

քեզ ընդ ամ ծագս երկրի
 Լէ՛: Առ զուստր և տես խո-
 ճարհեցո՞ զունկն քո մոռն զժողո-
 վուրդ քո և զտուն հօր քոյ՝ զի ցան-
 կացաւ թագաւոր զեղոյ քոյ:
 Սա ի՞նքն է տէր քո՝ երկիրպագցես
 սըմա. և դուստըր ծուրայ երկիրպագ-
 ցէ սըմա. և պատարագօք զերեսս սո-
 րա պաշտեսցեն մեծամեծք ՚ի ժողո՞-
 վըրդոց:
 Փա՛ռք և եր՛: անժամ և՛: ալէ՛: երէս:

Լէլու-իայ. Յարու-բէտի Քէ:

Լէլու-իայ. ալէլու-իայ. ալէլու՛:
 Աղորմութիւն լի եղև երկիր. և
 բանիւ մն երկինք հաւտմտեցաւ:
 Աւ հոգւով բերանոյ նորա ամ զօ-
 րութիւնք նոցա:

Լէ՛: Յարեաւ ամ և ցրուեցան ամ
 թշնամիք նորա. փախեան ատելիք
 նորա յերեսանոց նորա:

Փառք եւեր՛, անթմ եւ միշտ՛, ալէ՛:

ակ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Օսմիս հարէք իմ հեթանոսք. ա-
ղաղակեցէք առ ի՞մ ձայնս յընծունէ:
Տէր բարձրեալ եւ ահարկու. Թաղա-
ւոր մեծ ՚ի վերայ իմ երկրի

փ

Ալէ՛, Հաճեցա՛ր տէր ընդ երկիր
քո. եւ դարձուցեր զգերուն յակոբայ.
Թաղեր զանիրաւուն ժողովրդեան քո.
եւ ծածկեցեր զիմ մեղքս նոցա
|| փառք եւ՛:

բձ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Յարեա՛լ իմ եւ ցրուեցան իմ Թըշ-
նամիք նորա. փախեան ատելիք նորա
յերեսաց նորա

փ

Ալէ՛, Տէր Թաղաւորեաց զվայել
չունի զգեցաւ. զգեցաւ տէր զօրութի
ընդ մէջ իւր էած: || փառք եւ:

բկ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Հաճեցա՛ր տէր ընդ երկիր քո. եւ
դարձուցեր զգերուն յակոբայ.
Թաղեր զանիրաւուն ժողովրդեան
քո. եւ ծածկեցեր զիմ մեղքս նոցա:

փ

Ալէ՛: () քհնեցէք մանկունք զտէր եւ

• օրհնեցէք զանո՛ւնքն տեառն:

Եղիցի՛ անուն տեառն օրհնեալ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան: || փառք և՛:

Եւէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Տէ՛ր Թագաւորեաց զվայելչու՛ն ըզ-
գեցաւ: զգեցա՛ւ տէր զօրու՛ն ի մէջ
իւր հաճ:

Եւէ՛: Գալեա՛ երուսաղէմ զտէր. և
օրհնեա՛ զմօ՛ քո սիօն: Օ՛ ի զօրացո՛յց
զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զօրդիւս
քո՛ ի քեզ: || փառք և՛:

Եւէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
(•) օրհնեցէք մանկունք զտէր և օրհ-
նեցէք զանո՛ւնքն տեառն:

Եղիցի՛ անուն տեառն օրհնեալ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան:

Եւէ՛: Կենդանի՛ է տէր և օրհնելի
մօ՛, և բարձր եղիցի մօ՛ փրկու՛ն ի-
մոյ: Ե՛՞մ է որ խնդրէ զվրէ՛ժ իմ, և
հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ի-
նեւ, || փառք և՛:

Եւէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Գալեա՛ երուսաղէմ զտէր. և օրհնեա՛
զմօ՛ քո սիօն: Օ՛ ի զօրացո՛յց զնիգըս

զձ

փ

զկ

փ

զձ

դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո 'ի
քեզ:

փ

Աւետի: Աղորժութեամբ և տեառն լի եղև եր-
կիր. և բանիւ տեառն երկինք և հաս-
տատեցան: Այլ հողւով բերանոյ նորա
մամ զօրութեք նոցա: || փառք:

ակ

Աւետիայ. աւետիայ. աւետիայ:
Կենդանի է տէր և օրհնեալ է մօ.
և բարձր եղիցի մօ փրկութի իմոյ:

Ամէն որ խնդրէ զլրեմ իմ. և հնա-
զանդ առնէ զթողութեան ընդ ինև:

փ

Աւետի: Սա փառք հարկք մամ հեթա-
նոսք աղաղակեցէք առ մօ 'ի ձայն
ցնծութե: Տէր բարձրեալ և ահարկու
թաղաւոր մեծ 'ի վերայ մամ երկրի
|| փառք և:

Աւետիայ. Համբարձմեն Բն:

աճ

Աւետիայ. աւետիայ. աւետիայ:

Համբարձէք իշխանք զդրունա-
ձեր 'ի վեր, համբարձին դրունք յաւի-
տեհից և մոցէ թաղաւոր փառաց:
Այլ սա թաղաւոր փառայ: մօր հզօր

զօքո՞ք իւրով: նոր կարող 'ի պատե-
րադմի:

Ն. Է՛: Ամաք մյ բիւրապատիկ ք,
հաշարք ուղղիչ ք. և մոր 'ի նոսա 'ի սինէ
սրբութե իւրոյ: Ն. Է՛ 'ի բարձունս և
զերեաց զգերութի, էառ աւար՝ բաշ
խեաց պարգևս և ետ որդւոց մարդկանս:
|| փառք և՛:

Լէւուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Համբարձաւ թո՛ղ օրհնութեան
դայնիւ փողոյ: Սաղմո՛ս ասացէ՛ք. այ
մերոյ. սաղմոս ասացէ՛ք Թադաւորին
մերում. սաղմոս ասացէ՛ք:

Եւ Եւ. Ար հովուեալ խորայ՝ Լի Դա-
յեանց որ առաջնորդեա որպէս խաշին
յովսէփու: Ար Եստիւսդ ՚ի քրօթէս՝
յայտնեանց առաջի եփրեմի՝ բենիա-
միսի և մանասէի || փառք և՛:

Եւ ի նախնիս, աշխարհայ, աշխարհայ,
Ամբոյս այ բերապատիկ, հազարք ուղ-
ղիչք, և տէր ՚ի նոսա ՚ի սինէ սրբու
թեան իւրոյ: Ա՛լ ՚ի բարձունս՝ և գե-
րեաց զգերութի, էտա աւար՝ բաշխեց
պարգես և ետ որդւոց մարդկան:

41

184

中

 $\mu \Delta$

փ

Լ.է՛: Ո՛ղնէ յամպս զգնացս իւր.
 և շրջի նա ՚ի վերայ Թեո՛ց հողմոց:
 ԽոստովանուԹիւն և զմեծ վայել-
 չուի զգեցար. արկեալ ըզլոյս որպէս
 զօթոց. ձգեցեր զերկինս որպէս խո-
 րան և արկեր ՚ի վերայ ջուրց զվեր-
 նայմրկս նորա: || փառք և՛:

բկ

Լ.էլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
 Որ հովուեալ խրայելի նայեաց որ
 առաջնորդես որպէս խաշին յովսե-
 փու:

Որ նստիսդ ՚ի քրօբէս՝ յայտնեաց ա-
 ռաջի եփրեմի՝ բենիամինի և մանն-
 սելի:

փ

Լ.է՛: ՍԻ՛ծ եղև մինչև յերկինս
 ողորմուի քո. և մինչև յամպս ճըշ-
 մարտուի քո: Տարձրեալ էս դու
 յերկինս ամ. և յամ երկրիէն փառք
 քո: || փառք և՛:

դձ

Լ.էլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
 Ո՛ղնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի
 նա ՚ի վերայ Թեո՛ց հողմոց:
 Խոստովանուի և զմեծ վայելչուԹի
 զգեցար. արկեալ զլոյս որպէս զօթոց.

փ

ձգեցէր զերկինս որպէս խորան. և
արկեր 'ի վր ջուրց զվերնայանիս նր.
Լ. Է': Տէր խոնարհեցո՞ղ զերկինս և
էջ. մերձեա՞ն 'ի լերինս և ծըխեսցին:
Փայլեա՞ն զփայլատակունս քո և խը-
ռովեա՞ն զնոսա. առաքեա՞ն զհետս քո և
ցրուեա՞ն ը՛ զնոսա: || փառք և':

զկ

Լ. Էլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Ս'ե ծ եղև մինչև յերկինս ողորմուի՛
քո. և մինչև յամպս ճշմարտութի՛ քո:
Բարձրեա՞լ ես դու յերկինս անձ. և
յամ երկրի ես փառք քո:

փ

Լ. Է': Խոնարհեցո՞ց զերկինս և էջ.
և մէգ 'ի ներքոյ ոտի՞ց նորա:

Եւ 'ի քրօքէս և թռեաւ. սլացաւ
հա 'ի թևը՞ն հոգմոց: || փառք և':

դձ

Լ. Էլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք.
և զհետ շաւղաց նորա երթիցեն
մեծամեծք 'ի թռչոց:

Երի՛նք հալեսցին և անտառք վատ-
նեսցին. ճահապարհք որք 'ի սկզբա-
նէն էին կուրացցին. և 'ի համոնէ

դողասցի ամենայն երկիր

Փ

Բ.ԼԵ՛: Համբարձէք իշխանք զդրու
նըս ձեր ՚ի վեր. համբարձցին դրունք
յաւիտենից և մտցէ Թագաւոր փա
ռայս

Այլ սա Թագաւոր փառաց. տէր
հոօր զօրութեամբ իւրով. տէր կարօղ
ի պատերազմի: || փառք և՛:

ակ

Բ.ԼԵ՛ լուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ
Խոնարհեցոյց զերկինս և եջ. և մէգ
ի հերքոյ ոտից նորա: Եւ լի քրօքս
և Թռեալ. սլացաւ հա ՚ի Թեքս հող
մոց:

Փ

Բ.ԼԵ՛: Համբարձաւ Խժ օրհնութիւն
և տէր մեր ձայնիւ փողոյ:
Սաղմոս ասացէք իմ մերում. սաղմոս
ասացէք Թագաւորին մերում սաղ
մոս ասացէք: || փառք և՛:

Բ.ԼԵ՛ լուիայ: Հոգեւոյն որեւէ գալարեալիս

աճ

Բ.ԼԵ՛ լուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Յանկալի է նա քան զոսկի և քան
զոսկանս պատուականս բազումս. բազ

ցըր է նա քան զմեղո՛ւ խորիսխ:
 Վանդի ծառայ քո պահեսցէ զայս 'ի
 պահել նմա հատուցումըն բազում:
 Լ.է': Թաւք աղանոյ արծաթապատ. և
 Թիկնամէջ նք 'ի գոյն ոսկւոյ:
 Ղա գումարե՛լ երկնաւորին ըզթա-
 գաւորս 'ի վերայ նորա՝ ձիւնասցին
 'ի սաղմօն: || փառք և':

Լ.էլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
 Սիրտ սուրբ հաստատեան յիս ան և
 հոգի ուղիղ նորոգեան 'ի փորի իմում:
 Սի՛րնկեհաւր զիս տէր յերեսաց քոց.
 և զհոգի քո սուրբ մի հաներ յինէն
 Լ.է': Պատի՛ զդաւիթ ծառայ իմ. և
 իւղով սրբով իմով օծի զնա:

Ձեռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ
 իմ զօրացուցցէ զնա: || փառք և':

Լ.էլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
 Թաւք աղանոյ արծաթապատ. և
 Թիկնամէջ նորա 'ի գոյն ոսկւոյ:
 Ղա գումարե՛լ երկնաւորին ըզթագա-
 ւորս 'ի վք նք՝ ձիւնասցին 'ի սաղմոն:
 Լ.է': Լ.ւաքէս զոգի քո և ըստա-
 նաս զնոսա. և նորոգես զերեսս երկ-

փ

ակ

փ

բձ

փ

բի: Աղիցին փառք տեառն յաւի
տեան՝ և տէր ուրախ եղիցի յաբմբա-
ծըս իւր: ॥ փառք: և՛:

բկ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ
Գառն ըզդաւիթ ծառայ իմ. և իւղով
սրբով իմով օծի ըզնա:
Ձեռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ
իմ զօրացուսցէ զնա:

փ

Ալէ՛: Յայտնութիւն բառից բոց
լուսաւորէ. և իմաստուն առնէ ըզար-
դայս: Օքերան իմ բացի՝ և առի ըզ-
հոգի. ՚ի պատուիրանս քո փափագեաց
անձն իմ: ॥ փառք և՛:

գձ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ
Առաքէս զոգի քո և ըստանաս ըզ-
նոսա. և նորոգես զերեսս երկրի:
Աղիցին փառք տեառն յաւիտեան. և
տէր ուրախ եղիցի յաբմբածս իւր:

փ

Ալէ՛: Հոգի՛ք սուրբ և բարի՝ ա-
ռաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիդ
Ասն անուանքո տէր կեցուսցես զիս՝
արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նե-
ղութենէ զանձն իմ: ॥ փառք և՛:

գկ

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ

Օքերան իմ բայի և առի զհոգի 'ի
պատուիրանս քո փափագեաց՝ անձն իմ:
Նայեաց առիս՝ և ողորմեան ինձ՝ ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քոյ:

Եւ: 'Ի սաստիքումէ տէր և 'ի
շնչել հոգւոյ բարկունէ քո Եւս-
թեաց 'ի բարձանց և ընկալաւ զիս:
ընկալաւ զիս 'ի ջո՛ւրց բաղմաց:
|| փառք և":

Եւելուիայ. ալելուիայ. ալէլու":
Արպէս ի՛շտ՝ զի իջանէ 'ի գլուխ և 'ի
մօրուսն ահարօնի. և 'ի մօրուացն ի-
ջանէ 'ի գրապանս զգետտո՛ւ հորա:
Արպէս ցօղ՝ զի ցօղէ 'ի հերմօնէ 'ի
վերայ լեւին սի՛օնի:

Եւ: 'Ի վայրի՛ դալարւոջ անդ
բնակեցոյց զիս. և առջուրբս հան-
գըստեանս սընոյց զիս:

Դարձոյց զանձն իմ առիս. և առաջ-
հորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդա-
րուն վասն անունն իւրոյ: || փառք և":

Եւելուիայ. ալելուիայ. ալէլուիայ:
'Ի սաստիքումէ տէր և 'ի շընչել
հոգւոյ բարկուն. Թեան քոյ:

փ

դձ

փ

դկ

Մաքեանց ՚ի բարձանց և ընկալաւ
 զիս ընկալաւ զիս ՚ի Զոօւրց բազմաց:
 Մէ': Ազսի ըտ սուրբ հաստատեալ
 յիս անձ. և զհոգի ուղիղ նորո
 գեալ ՚ի փորի խմում: Ս' ընկենուր
 զիս տէր յերեսաց քոց, և զհոգի քո
 սուրբ մի հահել յիսէն: || փառք և':

Մէլուհայ: Խոջի:

Մէլուհայ. ալէլուհայ. ալէլուհայ:
 Յոպ քո և գաւազան՝ նոքա մսի
 Թարեցեան զիս: Պատրաստ արա
 ըրր անջի իմ ըզսեղան. ակն յանդի
 ման նեղջաց իմոց:

Մէ': Ատո՛ւր երկիւղածաց քոյ նը
 շան. զի ապրեցին յերեսաց աղեղան:
 Որպէս՝ փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛
 աջովքով և լո՛ւր մեզ: || փառք և':

Մէլուհայ. ալէլուհայ. ալէլուհայ:
 Նե՛տք քո սրեալ են հօօր. և Ժողո
 վուրդք ՚ի ներքոյ քո անկցին ՚ի սիր
 տըս Թշնամեաց Թաղա՛ւորի:

Մթո՛ւ քո անձ յաւիտեանս յաւիտենից.
 գաւազան ուղղուԹեան՝ գաւազան
 արքայո՛ւԹեան քո:

Լևէ՛: Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո՛
ղորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛
առիս հշան բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն,
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա-
րեցեր զիս: || փառք և՛:

Լևէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Ատո՛ւր երկիւղածաց քոց հշան. զի
ապրեսցին յերեսաց մղեղան:

Առաջ փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛
աջով քով և՛ լո՛ւր մեղ:

Լևէ՛: Դո՛ւ պատրաստեցեր զուղ-
ղութիւն և զիրաւունս. և զարդա-
րութիւն յակոբայ դու արարեր:

Իմբձր արարէք զտէր մօ՛ մեր. եր-
կիրպագէք պատուանդանի ոտից նորա
զի՛ սուրբ է: || փառք և՛:

Լևէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո՛

ղորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առիս
հշան բարութեան: Տեսցեն ատելիք
իմ և ամաչեսցեն, զի դու տէր օգ-
նեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս:

Լևէ՛: Լսաց տէր ցտէր իմ նիստ

ընդ աջմէ իմմէ, մինչեւ եդից զԹշնամ
միս քո պատուանդան ոտից քոց:

Գաւազան զօրութեան առաքեսցէ
քեզ տէր 'ի սիօնէ, և տիրեսցես դու
'ի մէջ Թշնամեաց քոց: || փառք և":

զձ

Լէւուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն և
զիրաւունս. և զարդարութիւն յակո-
բայ դու մորարեր: Տաճար արարէք
զտէր իմ մեր. երկիրս զէք պատուան-
դանի ոտից նորա՝ զի՞ սուրբ է:

փ

Լէ": Զայտնեսցեն երկինք ըզ վա-
յելջութիւն փառաց նորա, և օրհ-
նութեամբ նորա լըցան տիեզերք:
Ճառագայթք որպէս 'ի լուսոյ հա-
տան 'ի նմանէ, և եղջիւրք 'ի ձեռին
նր գլտան. և անդ հաստատեցաւ զօ-
րութիւն փառաց նորա: || փառք և":

զկ

Լէւուիայ. ալէլուիայ. ալէլու":
Եսաց տէր ցտէր իմ նիստ ընդ աջմէ
իմմէ, մինչեւ եդից զԹշնամիս քո պա-
տուանդան ոտից քոց:

Գաւազան զօրութեան առաքեսցէ
քեզ մը 'ի սիօնէ, և տիրեսցես դու

ի մէջ Թշնամեաց քոց:

Լևի: Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց: Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր ըզնոսա: || փառք և:

Լևիլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ. Յայտնեցենք երկիրք զվայելչութիւն փառաց նորա, և օրհնութիւնք նր լցան տիեզերք: Ղառազայթք որպէս ի լուսոյ հատան ի նմանէ, և եղջիւրք ի ձեռին նորա դտան, և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա: Լևի: Յո՛ւպ քո և դաւաղան՝ նոքա մը խիթարեցեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ ըզսեղան. ակն յանդիման նեղչաց իմոց: || փառք և:

Լևիլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ. Նըշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց: Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր ըզնոսա: Լևի: Նե՛տք քո սրեալ են հզօր. և

փ

դձ

փ

դկ

փ

Ժողովուրդք 'ի ներքոյ քո անկցին 'ի
սիրտս Թշնամեաց Թագաւորի:
Աթուքո ամ յաւիտեանս յաւիտենիոյ.
գաւազան ուղղուն՝ գաւազան արքա-
յունք քո || փառք և":

Աւելուիայ Եկեղեցւոյ:

աճ

Աւելուիայ. աւելուիայ. աւելուիայ.
Ասեւ ինձ զձայն օրհնութք քո. և պատ-
մեւ զմամ սքանչեւ իս քո:
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո. և
զտեղի յարկի փսուաց քոց:

փ

Աւել": Արարիւ զոր ընտրեցեր և ըն-
կալար. և բնակեցցին 'ի գաւիթքս քո:
Արցցո՞ւք մեք 'ի բարութենէ տան
քոյ. սուրբ է տաճար քո ըսքանչելի
արդարութեամբ: || փառք և":

ակ

Աւելուիայ. աւելուիայ. աւելուիայ.
Անձ է տէր և օրհնեալ է յոյժ. 'ի
քաղաք ւոյ մերոյ 'ի լեառնս սուրբ նրոյ
Հաստարմատ ցընծասցէ ցնծութիւն
ամ երկիր. լեւինք սիօնի՝ կողմանք
Հիւսիսոյ՝ 'ի քաղաք Թագւորի մեծի":

Լևի: Հիմունք նորա ՚ի լեառն նք
 նորա. սիրէ տէր զդրունս սիօնի ա-
 ռաւել քան զամ յարկսն յակոբայ:
 Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո. ա-
 հաւադիկ քաղաքդ ամ: || փառք և:

Լէւուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
 Երանի՛ զոր ընտրեցեր և ընկալար.
 և բնակեսցին ՚ի գաւիթըս քո:
 Այցո՛ւք մեք ՚ի բարութի ման քոյ.
 սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդա-
 րութեամբ:

Լևի: Դո՛ւ տէր յաւիտեան կաս. և
 յիշատակ քո յազդէ մինչև յազդ:
 Դո՛ւ յարուցեալ գթասցիս ՚ի վերայ
 սիօնի. ժամանակ գթալոյ նորա հա-
 սեալ է ժամ: || փառք և:

Լէւուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
 Հիմունք նորա ՚ի լեառն սուրբ նո-
 րա, սիրէ տէր զդրունըս սիօնի առա-
 ւել քան զամ յարկս. յակոբայ:
 Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո,
 ահաւադիկ քաղաքդ ամ:

Լևի: Լսո՛ւք է զոր արար տէր, ե-
 կայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք

ի սմա:

Պ տեառնէ՛ եղև այս, և է սքանչե-
լի առաջի աչաց մերոց: || փառք և՛:

գձ

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ,
Ղո՛ւ տէր յաւիտեան կաս, և յիշա-
տակ քո յազգէ մի՛նչև յազգ:

Ղո՛ւ յարուցեալ գըլթասցիս ՚ի վերայ
սիօնի, ժամանակ գլթալոյ Կորա հա-
սեալ է ժամ:

փ

Ալէ՛, Խոստովա՛ն եղէց քեզ տէր
բոլորով սրտիւ իմով, առաջի հրեշ-
տակաց սաղմոս ասացից քեզ:

Օ ի լուա՛ր զբանս բերանոյ իմոյ, եր-
կիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո, և
խոստովան եղէց անուան քում, վասն
սղորմութեան և ճշմարտութեան քո:
|| փառք և՛:

գկ

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ,
Այսօ՛ր է զոր արար տէր, եկայք ցըն-
ծասցո՛ք և ուրախ եղիցո՛ւք ՚ի սմա:
Պ տեառնէ՛ եղև այս, և է սքանչե-
լի առաջի աչաց մերոց:

փ

Ալէ՛, Տէ՛ր ո՛ւր կացցէ ՚ի խորանի քում,
կամ ո՛ւր բնակեսցի ՚ի լեառն նր քո:

Առ գընայ ամբիծ. գործէ զարդա-
դարութի. և խօսի զճշմարտութի ի
սրտի իւրում: || փառք և":

Լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Աւրախ եղէ ես ոյք ասէին ցիս ՚ի
տուն տեառն երթիցուք մեք: Հա-
սեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո
երո՛ւսաղէմ:

Լէ": Լսել ինձ զձայն օրհնութ քո.
և պատմել զիմ սքանչելիս քո
Տէր սիրեցի զվայելչութի տան քո. և
զտեղի յարկի փնւաց քոց: || փառք:

Լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Տէր ճվ կացցէ ՚ի խորանի քում. կամ
ճվ բնակեսցի ՚ի լեառըն սուրբ քո:
Առ գընայ ամբիծ. գործէ զարդարութի.
խօսի զճշմարտութի ՚ի սրտի իւրում:
Լէ": Սե՛ծ է տէր և օրհնեալ է
յոյժ. ՚ի քաղաք մյ մերոյ ՚ի լեառն
սո՛ւրբ Նորա:

Հաստարմատ ցնծասցէ ցընծութ իմ
երկիր, լերէնք սիօնի՝ կողմանք հիւ-
սիսոյ՝ ՚ի քաղաք Թադաւորի մեծի:

|| փառք և":

դձ

փ

դկ

փ

ԱԼԷԼՈՒԽԻՅԻ ԶԱԿԱՐՈՒ յԱՐԱՐԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

աճ
շաբ

ԱԼԷԼՈՒԽԻՅԻ, աԼԷԼՈՒԽԻՅԻ, աԼԷԼՈՒԽԻՅԻ:
Քաճը անհեմ զքեզ տէր՝ զի
ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր
ըզթշնամիսն իմ յիս: Տէր ան իմ կար
դացի անքեզ և բըժըշկեցեր զիս. ան
հաներ ՚ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկ
կեցեր զիս յայնցանէ՝ ոյք իջանեն ՚ի
գուբ:

փ

ԱԼԷ՛՛: Ահա՛ն զիս ՚ի գբոյ տառապա
հաց. ՚ի կաւոյ և ՚ի տըղմոյ:
Հաստատեալց ՚ի վերայ վիմի զոտս
իմ. և ուղղեաց զգընացս իմ:
|| փառք և՛:

ԱԼԷԼՈՒԽԻՅԻ Ժողկապարդին ողորմեան

ակ

ԱԼԷԼՈՒԽԻՅԻ, աԼԷԼՈՒԽԻՅԻ, աԼԷԼՈՒԽԻՅԻ:
Տէր ան մեր երևեցաւ մեզ, արա
րէք տօնս ուրախուն մինչև յանկիւնն ըս
տեղանոյ: Ա՛ճ իմ ես դու՝ խոստովան
եղէց քեզ. ան իմ ես դու և բարձր
արարից ըզքեզ:

Լևե՛: Լեւի՛նք ցնծասցեն առաջի
տեառն՝ զի գայ. և գայ հա ՚ի դա-
տել զերկիր: Ղատե՛ զաշխարհս ար-
դարութեամբ. և ըզթողովուրդս իւր
ուղղութեամբ: ॥ փառք և՛:

փ

Լեւեաւայ՝ առաջի առաջ շաբաթաւ:

Լեւուիայ. ալեւուիայ. ալեւուիայ.
Օ՛ ի նա՛ասաց և եղեն. հրամա-
յեաց և հաստատեցան: Կարգեաց
ըզնոսա յաւիտեան. սահման եդ որ
հչ ա՛նցանեն:

բշ

Լևե՛: Դ՛ սկզբանէ տէր ըզհիմու-
նըս երկրի հաստատեցեր, և գործք
ձեռացքոյ ե՛րկինք են:

փ

Նոքա՛ կորընչին և դու կաս և մնաս
յաւիտեա՛ն: ॥ փառք և՛:

Լեւուիայ. ալեւուիայ. ալեւուիայ.
Կացցէ՛ դշտոյ ընդ աջմէ բույմէ ՚ի
հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և
պա՛ճուճեալ: Լը՛ր դուստր և տես
խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զթողո-
վուրդ քո և զտուն հօր քո. զի ցան-

գշ

կացաւ Թագաւոր գեղոյ քոյ:

փ

Աւէ՛: Տարցի՛ն Թագաւորի կուսանք
զհետ նորա. և զընկերս նորա տար-
ցին նմա: Ածցի՛ն ցնծութեւ և ուրա-
խութեւ. և տարցիր ՚ի տաճար Թագա-
ւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին
ո՛րդեք քո: || փառք և՛:

գ2

Աւէլուիայ. աւէլուիայ. աւէլուիայ:
Որ ուտէ՛ր զհաց իմ. յաճախեաց առ-
նել ինձ զխաբէ՛ութիւն:

Այլ դո՛ւ տէր ողորմեա՛ն ինձ և կանգ-
նեա՛ն զիս. և ես հատուցի՛ց նոցա:

փ

Աւ՛: Խորհեցա՛ն և խօսեցան ըզ-
չարութիւն. և զապիրատութիւն ՚ի բարձունս
խորհեցան: Ադի՛ն յերկինս զբերանս
իւրեանց, և զլեզուս իւրեանց ածէին
զերկրաւ: || փառք և՛:

ե2

Աւէլուիայ. աւէլուիայ. աւէլուիայ:
Իռացի՛ց սրբութեւ զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանով քո տէր:
Տէ՛ր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո. և
զտեղի յարկի փառաց քոց:

փ

Աւէ՛: Պատրաստ արարեր առաջի
իմ ըզսեղանս, ակն յանդիմանս նեղչաց

իմոց: () Թե՛ր իւղով շգլուի իմ. բա-
ժակ քո որպէս անապակ արբեցոյց
զիս: || փառք և՛:

Աւելուիայ. աւելուիայ. աւելուիայ.
Օտրթեա՛ւ աղեղն քո. ՚ի նետս կա-
պարճից քոց՝ արբեցուցեր զգետս,
ցրուեցեր զերկիր. և դողայուցեր ՚ի
սաստկուի՛ անձրևի՝ որք անցանեն ի
սն: Ահա՛ Դո՛ւնդք աղաղակեցին, մեծա-
պէս. լոյս փայլման արեգականն ար-
գելաւ. և ծագումն լուսնին դադմ-
րեցաւ:

Աւել՛: Սատնեցայ և ոչ ելահէի.
աչք իմ տկարացան յաղքատուի:
Աղաղակեցի առ տէր զօրհանապաղ. և
համբարձի առքեղ ըզձեռս իմ:
|| փառք՛:

Աւելուիայ. աւելուիայ. աւելուիայ.
Եղե՛ն զիս ՚ի գբի ներքնումն ՚ի
խաւարի և ՚ի ստուերըս մահու:
Յիս հաստատեցաւ սքտ հողի՛ քո. զմե՛
զբօսանս քո ածեր ՚ի վերայ իմ:
Աւել՛: Եղե՛ես որպէս մարդ առ անց
օգնականի. և ՚ի մեռեմլս աղատ:

ուր

փ

շաք

փ

Արպէս վերաւորաւ որք ննջեն 'ի գե-
րեզմանի: || փառք և եր":

Յայլ օրէնալէ է այս:

Ի նջն 'ի գերեզմանի գնաց և 'ի տա-
պանի տըքնեցաւ: Քաղցրացա՛ն նը-
մա խիճք հեղեղատի. և զհետ հորա
մմ մարդ գընացէ: || Փառք և եր":

Լուէլու-իայ. Պայծառ-ազեղալու-էն Քն. որ
ան Վարդաւառ:

կեր

Լ. Լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Քո՛ են երկինք և քո է երկիր.
զաշխարհ լըիւ իւրով դու հաստնտե-
ցեր:

Օ հիւսիս և զհարաւ դու արարեր.
Թաքօր և հերմօն յանուն քո յըն-
ծացեն:

փ

Լ. Լէ", Բարձրուի՛ ք լերանց նորա են.
նք է ծով և նա արար զնա. և զցա-
մաք ձեռքն հորա ըստեղծին:
Եկայք երկիրպազցուք նմա. անկ-

ցութ և լացցութ առաջի տեառն ա-
րարչին մերոյ: || փառք և':

Լևելուիայ. ալելուիայ. ալէլուիայ.
Բարձրութիւնք լերանց նորա եւ. նր է
ծով և նաւ արար զնա. և զցամաք ձեռք
հորա ըստեղծին: Սալսէս և ահա-
րօն երեցունք նորա. սամուէլ ընդ այ-
նոսիկ որք կարգան զանձն հորա:

Լև': Լերիւնք ցընծասցեն առաջի
տեառն՝ զիգայ. զի հասեալ է տէր 'ի
դատել զերկիր: Պատէ՛ զաշխարհս
արդարութիւնք, և զժողովուրդս իւր
ո՛ղ զգութեամբ || փառք և':

Լևելուիայ. ալելուիայ. ալէլուիայ.
'Ի ձեռս հորա եւ. իմ տիեզերք երկ-
րի. և բարձրութիւնք լերանց նորա եւ.
'Նորա՛ է ծով և նաւ արար զնա. և
զցամաք ձեռք հորա ըստեղծին:

Լև': Լերիւնք որպէս մոմ հալեա-
լին յերեսաց տեառն. յերեսաց իմ
իմ երկիր:

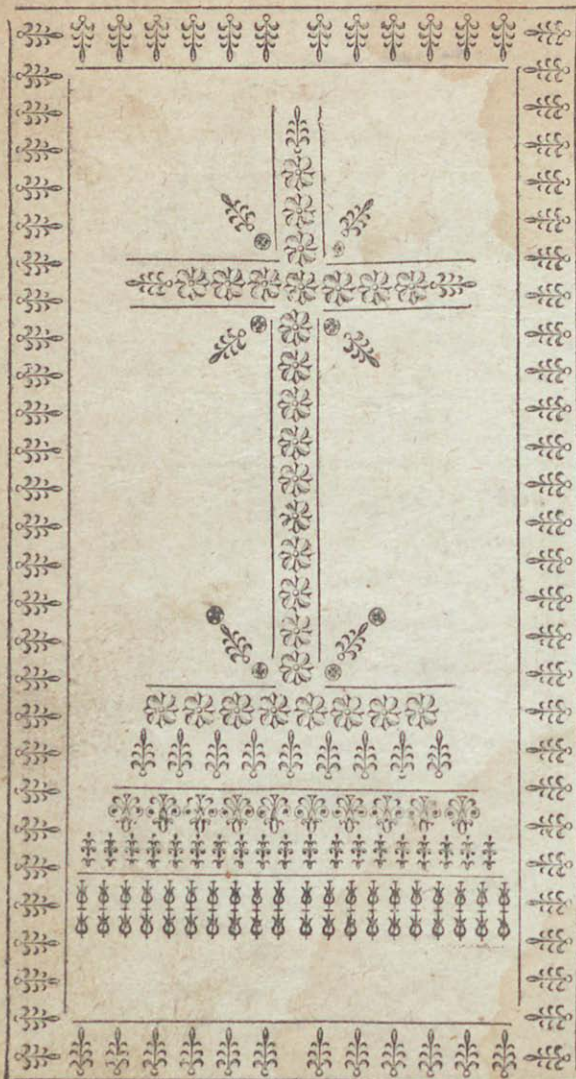
Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն
հորա. և տեսցեն իմ ժողովուրդք ըզ-
փառըս նորա: || փառք և':

ԷԶԻ

փ

ԷԶ

փ

ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց
 յաջողեան մեզ: Փառք Զօր և Որ'':
 Եւ ևս խաղաղուն զտէր աղաչեսցուք,
 ընկան իւրեցի և ողորմեան:
 () Ըհնունի և փառք Զօր և Որդւոյ և
 Զոգւոյն սրբոյ. այժմ և''

() Ըհնունի և փառք Զօր և Որդւոյ և
 Զոգւոյն սրբոյ. այժմ և''

() Ըհնունի և փառք Զօր և Որդւոյ և
 Զոգւոյն սրբոյ. այժմ և''

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամ քնդ
 մեզ. արդար ես դու ար, և ամ գործք
 քո ճշմարիտ են:

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ամ
 դատաստանք քո արդար են:

Դատաստան արդարուն ածեր ի վր
 մեր, ըստ ամի զոր ինչ ածեր ի վր
 մեր, և քաղաքի սրբոյ Զօրցն մերոց
 երուսաղէմի:

Ըրդարուն և յիրաւի ածեր զայս ամ
 ի վերայ մեր՝ վասն մեղաց մերոց:

Լ'նօրինեցաք՝ և յանցեաք ապստամբ
լինիլ 'ի քէն. մեղաք յոմի և պատ-
ուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք:

Ո'չ պահեցաք և ոչ արարաք՝ որպէս
պատուիրէյեր դու մեղ, զի զբարիս
գտցուք մեք 'ի քէն:

Եւրդ՝ զոմ զոր արարեր և զոր ինչ
ածեր 'ի վերայ մեր, արդար գատաս-
տանաւ արարեր:

Ս'ատներցեր զմեզ 'ի ձեռս Թշնամեաց
մերոց. անօրինաց՝ խտաց և ապքս-
տամբողաց:

Յ'ա ձեռս Թագաւորի անօրինի և չարի
քան զոմ երկիր, մատներցեր զմեզ:

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ
զբերանս մեր. զի ամօթ և նախատինք
եղաք ծառայից քոց և պաշտօնէից:

Եւ յի մի մատներ զմեզ իսպառ՝ վասն
անուան քո. մի ցրեր զուխտս քո. և մի
'ի բացեայ առնեք զողորմուիս քո 'ի
մէնջ:

Ա'ս արբահամու սիրելոյ քոյ, խահա-
կայ ծառայի քո, և ինչի սրբոյ քո:
Խոստացար նոցա՝ և ասացեր, բազմա-

մայրույից զգաւակ ձեր ուն զաստեղս
երկնից բազմութիւն. և որպէս զաւազ առ
եզր ծովու:

Եւ արդ տէր՝ նուազեցաք մեք քան
լիմ աղգս. և եմք տառապեալք յիմ
երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց:

Ո՛չ գոյ 'ի Ժամանակի յայսմիկ՝ իշ-
խան՝ մարգարէ և առաջնորդ. ո՛չ ող-
ջակէշք պատարագաց, և ո՛չ խունկք
օրինաց, և ո՛չ տելի պատարագս մա-
տուցանելոյ առաջի քո. և զողորմունի
գտանել 'ի քէն:

Եւ անձամբք խոնարհեալ՝ և հոգ-
ւովք տառապանաց, ընդունելի լի-
ցուք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց և
զուարակաց, և որպէս զբիւրաւորս
գառանց պարարտաց:

Եւ յնպէս ընդունելի լիցին պատարագք
մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ
գայուք զկնի քո. և չիք ամօթ յու-
սացելոցս 'ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամ սրտիւք
մերովք, երկնչեմք 'ի քէն՝ և խնդրեմք
զերեաս քո՝ ամր մի յամօթ առնել զմեզ:

Եւ արան առ մեզ ըստ հեղուէ քում,
 և ըստ բազում ողորմութեան քում,
 փրկեան զմեզ վասն սքանչելեաց քոց
 տէր. և փառաւորեսցի անուն քո յա-
 ւիտեանս

Յամօթ լիցին ամենեքեան. որք չար-
 չարեն զծառայս քո. ամաչեցեալ լի-
 ցին բռնութիւն քոցա, և ամ զօրութիւնք
 քոցա խորտակեսցին:

Եւ ծախիցեն՝ զի դու ես տէր ամ
 միայն, որ փառաւորեալդ ես 'ի վերայ
 ամ տիեզերաց:

() Եհնեալ ես դու տէր ամ հարցն մե-
 րոց. գովեալ՝ և առաւել բարձրացել
 յաւիտեանս:

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց
 քոց. գովեալ և՛:

() Եհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց
 սրբուէ քո. գո՛ւ:

() Եհնեալ ես 'ի վերայ աթոռոյ ար-
 քայուէ քո. գո՛ւ:

() Եհնեալ ես որ նստիս 'ի քրօթս՝
 և հայիս յանդունդս. գո՛ւ:

() ԸՏՆԵԱԼ ԵՍ Ի ՎԵՐԱՅ ՀԱՍՏԱՄԱՌՆԵ
ԵՐԿՆԻԳ, ԳՈՎԵԱԼ Ե՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ՄԻՄ ԳՈՐԾՔ ՄՈՒ ՂԻՌՔ ՕՐՀ
ՆԵԳԷՔ Ե ԲՐԻՃՔ ԱՐԱՐԷՔ ՂԻՍ ԵԱԼ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ԵՐԿԻՆՔ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀՆԵ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ՀՐԵՇՄԱԿՔ ՄՈՒ, Ե ԶՈՒՐՔ
ՈՐ Ի ՎԵՐԱՅ ԵՐԿՆԻԳ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ՂՕՐՈՒԹԻՒՆՔ ՄԵՆԱՌՆՔ
ԱՐԵԳԱԿՆ Ե ԼՈՒՍԻՆ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ԱՍՄԵՂՔ ԵՐԿՆԻԳՔ ՄԻՃՕ
ՐԵԼՔ Ե ԳՕՂՔ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ՄԻՄ ՀՈՂԴՔ ՀՈՒՐ Ե ԶԵՐՐ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ԳՈՒՐՄ Ե ՄՕԹ, ԿՕՂ Ե
ՃԻՆԱՔԵՐ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ԱՄՈՒՆ Ե ՎԱՐՂԻ ԵՂԵԱՄՈՒ
Ե ՃԻՆ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ՄԻՒՔ Ե ԳԻՇԵՐՔ, ԼՈՅ Ե
ԽԱԼԱՐ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ԱՄՆՂՔ Ե ՎԱՅԼԱՄԱԿՈՒՆՔ՝
Ե ԵՐԿԻՐ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ԼԵՐԻՆՔ՝ ԲԼՈՒՐՔ՝ Ե ՄԻՄ
ԲՈՅՔ ԵՐԿԻՐԻ ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() ԸՏՆԵԳԷՔ ԱՂԲԻՐՔ՝ ԾՈՎՔ՝ Ե ԳԵՄՔ
ՂԱԷՐՔ ՕՐՀ՛:

() րհնեցէք կէտք և ամ կայտառք,
սր 'ի ջուրս և [Ժռչունք երկնից զ'':

() րհնեցէք գաղանք և անասունք,
և որդիք մարդկան զտէր. օրհ'':

() րհնեցէ խորայէլ զտէր. օրհնեցէ
և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան

() րհնեցէք քահանայք զտէր. օրհ'':

() րհնեցէք ծառայք ան զմք. օրհ'':

() րհնեցէք անձինք. և շունչք ար-
դարոց զտէր. օրհ'':

() րհնեցէք սուրբք և խոնարհք սըր-
տիւք զտէր օրհ'':

() րհնեցէք անանիա՝ աղարիա՝ և մի
սայէլ զտէր օրհ''. Փառք հօր և''
Այժմ և միշտ և'':

Մողլեանք:

() րհնեցէք ամ արարածք զԱրարիչն
արարածոց. զՏէրն տերաւոց. զ[Թա-
գաւորն [Ժաղաւորաց. զ[Թն աստու-
ծոց: () րհնեցէք գովեցէք բարեբա-
նեցէք, զի քաղցր է. զի յաւիտեան է
ողորմութի նորա:

Քարոզ զէնի Հարցին:

Եկեալքս ամենեքեան ՚ի սուրբ կա-
թողիկէ և առաքելական եկեղեցի՝
ազազեսցո՛ք զմիածին որդին նոյ զմորն
մեր և զփրկիչն յիսուս քրիստոս:

Որ էջ փառօք Հօր ՚ի մէջ հնոցին
և փրկեաց զերես մանկունսն ՚ի քաղ-
ղէացւոց անտի: Եւսաւոր և սուրբ
պահեսցէ զմիտս մեր, զի մի երբէք
խաբկցուք մեք ՚ի մեղաց և ՚ի ցան-
կուէ աշխարհի: Եւս աբժանի եղի-
ցուք պահէ զպատուիրանս նորա. առ-
նուլ զպսակն լուսոյ և կենաց ՚ի յան-
ձինս մեր: Օգոր խոստացաւ սիրելէց
իւրոց ճշմարիտն նձ յիսուս քրիստոս
մեր մեր՝ կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ:

Տէր ողորմեա՛ երեք:

Եւսա՛ւ և այլոց Կէրոնհան Կոնից:

Հօր յաղթող սքանչելադործ սուրբ
մեծի յարունն քի նոյ մերոյ վայելէ
փառք՝ իշխանուի և պա՛ւ:

Լազնի Խարտերոսաց:

Յօղեան Տէր զցօղ բարերար ողորմուէ քո 'ի մեղուցեալ անձինս մեր. շիջո՞ղ զբոց հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկեան զմեզ 'ի յաւիտենական հրոյն: Լաւն արժանի ընդ երես սուրբ մանկունսն՝ և լէ երանելի սուրբ վկայսն՝ օրհնել զքեզ և գովել. և քեզ գոհուի և զփառս մատուցանել Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ սրբոյ՝ այժմ և միշտ և՛:

Լազնի Պահոյ:

Յօղեան Տէր զցօղ բարերար ողորմուէ քո 'ի մեղուցեալ անձինս մեր. շիջո՞ղ զբոց հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկեան զմեզ 'ի յաւիտենական հրոյն: Լաւն արժանի ընդ երես սուրբ մանկունսն՝ օրհնել զքեզ՝ գովել և աւսել:

Լ.Ճ քաւեան զիս զմեղաւորս:

Լ.Ճ քաւեան զիս զմեղաւորս:

Լ.Ճ քաւեան զիս զմեղաւորս 'ի մեղաց և կեցո՞ւ:

Եւ Բարեխան Լաւաճաճիկն

Սեծացուցէ անձն իմ զտէր. և
յնծասցէ հոգի իմ աստուծով
փրկչաւ իմով:

Լոյս արար 'ի վերայ խոնարհութե
ազախոյ իւրոյ. այսուհետեւ երանիցեն
ինձ ամ ազգք:

Լորար ընդիս մեծամեծս հզօրն. և սբ
է անուն նորա:

Ոչորմունի արար յազգաց յազգս եր
կիւղածաց իւրոց. և արար զօրութի
բազկաւ իւրով:

Յրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց
սրտից. և քակեաց զհզօրս յաթո
ւոց:

Օ խոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս
էլից բարութ. և զմեծատունս արձա
կեաց ունայնս:

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւ
րոյ, յիշելով զոչորմունի իւր:

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ
աբրահամու, և զաւակի նորա յաւի
տեանս:

() Եհոննէ՛ Օգոստինյէ՛ Կօրն Յովհաննէս
Սէրգէի։ Ղուհաւոռ- 1. 98:

() Եհնէալ տէր ան խորայէլի, որ յայց
ել։ և արար փրկուիլի ժողովրդեան
իւրոյ։

Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկուէ 'ի տա-
նէ դաւթի ծառայի իւրոյ։ որպէս խօս-
սեցաւ բերանօք սրբոցն՝ որք յաւիտե-
սից մարգարէքն էին։

Փրկուի 'ի թշնամեաց մերոյ, և 'ի
ձեռաց ամառեւեաց մերոյ։

Լուսել զողորմուի առ հարսն մեր, և
յիշել զկտակարանս սրբուէ իւրոյ։

Երգումն՝ զոր երգուաւ արահամու
հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի
զփրկուի 'ի թշնամեաց մերոյ։

Պաշտել զհա սրբուք և արդարուք
առաջի նորա զամառուքս կենաց մե-
րոյ։

Եւ դու մահուկ՝ մարգարէ բարձրե-
լոյն կոչեսջիր։ գնացես առաջի մն՝
սխառաստել զճանապարհս նորա։

Տալ զգիտուի փրկուէ ժողովրդեան

իւրոյ. Դ թողունք մեզաց մերոց:
 Սասն գթոյ ողորմունք մնայ մերոյ,
 որով երևեցաւ մեզ արեգակն Դ բար-
 ձանց, լուսաւոր առնել զխաւար մեր:
 Օագեւել զոյս Դ վերայ այսոցիկ՝ ոյք
 հասէաք Դ խաւարի, և Դ ստուերս
 մահու. ուղղել զոտս մեր Դ ճանա-
 պարհս խաղաղունք:

Ըղօնք Սեփօնի Օւերո-հոյն:

Ըրդ՝ արձակեա՛ն զճառայս քո տէր ք
 բանի քում Դ խաղաղունք. զի տեսին
 աչք իմ զփրկունք քո, զոր պատրաս-
 տեցեր առաջի մե՛ծ ժողովրդոց:
 Ըյս յայտնեցար հեթանոսաց, և
 փառք ժողովրդեան քում խրայէլի:

Քարող զհին Ռեծայո-սցեհն:

Սուրբ զՌեծածինն և զմե՛ծ սբն՝ բարե-
 խօս արասցուք առ Հայր Դ յերկինս.
 զի կամեցել ողորմեսցի և գթացեալ
 կեցուցէ զարարածս իւր. ամենա՛մ:

Լճով և Տաթարիստայ և պահոյ:

Ընկան տէր զաղաչանս մեր բարեխօս
 տու. Թեամբ սուրբ աստուածածնին աւ
 անաբատ ծնողի միածնի որդւոյ քո. և
 աղաչանօք ամենայն սրբոց քոց. (և ու
 րոց այսօր է յիշատակ:) Եւ մեր մեզ ան
 և ողորմեան աներեան քաւեան և Թող
 զմեզս մեր: Եւ թանաւորեան գոհուի
 փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյ և Ը
 սրբոյ հոգւոյդ. Եւ յիշտ և՛:

Քաղաք զհիւսիս Եւ ծաղկաւոր է և քաղաք
 անուանէ:

Այսն սուրբ տեղւոյս շինուի և բա
 րեկարգուի՝ զտէր աղաչեսցուք:
 Այսն ժողովրդեանս որք մտանէն Ը
 դրունս սրբոյ եկեղեցւոյ՝ զտէր ա՛:
 Այսն ընդունելոյ զպաղատանս սո
 ցա ըստ մեծի ողորմութեան իւրում.
 զտէր՝:

Եւ ևս՝:

Օհն՝:

Ողորմ՝:

Մարտիրոս

Դ՛հւ ես Թաղաւոր յաւիտեանս յաւիտենից Բերիստոս Ա՛ծ մեր: Աւ քեզ ընդ հօր և Հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք՝ եւ:

Արդ Իւղաբեւելն Բեփարանիս:

Աղիցի ա՛նունքն Տեա՛ռն օրհնել ՚ի յայտըմ հետէ՛. ա՛ն մի՛նչ և ՚ի յա՛ն լիտեա՛մս ա՛ն մ՛մն.

() օրհնեցէք մանկունք ը՛զ տէր. և օրհնեցէք զանո՛նքն տեա՛ռն եղիցի ա՛նուն տեառն օրհնեալ յայտըմ հետէ՛ մի՛նչ և ՚ի յաւիտեա՛ն. յաւրեւի՛ց մի՛նչ ՚ի մոլտս արեւու օրհնեա՛լ է ա՛նուն տեառն. ՚ի յայտըմ հետէ՛.

Փառք և ե՛րկըրպագութիւն Հօր՝ և Արդւոյ և՛ սրբո՞յ Հոգւո՞յն: Աւ այժմ և միշտ և յաւիտեանքս յաւիտենից ա՛մէն: ՚ի յայտըմ հետէ՛ մս մի՛նչ և ՚ի յաւիտեա՛ն:

Լ. րիտէր օգնեա՞մ մե՞զ. և փը՞ր
կեանք մե՞զ. վասն ա՞ն
նուա՞ն քո՞մ մե՞զ:

Լ. րի և՛ մի՛ մերժե՞մք ըզմեմք
ի՞նչ սպա՞մու. վասն ա՞ն նուա՞ն քո՞մ
մե՞զ:

Թաղաւո՛րեցէ՛՝ Տէր յաւիտեա՞ն
մե՞զ. մի, մի, և՛ մի. Լ. ստը՛ւած քո
սիո՞ն յա՛ղգէ՛ յա՛ն՝ զգէ՛:

() րհնեա՞ն նա՞ն իմ ընձէ՛ն
մե՞զ. օրհնեցից ը՛ղտէր կենդա՞
նուէ իմո՞յ Որթիւ.

Խաղաղութի մեհեդութի:

Եւ ընդ հոգւոյդ քում:

Երկիւղածութեամբ լուարո՞ւք:

Սէյ Լ. Եփրատի՛ն Յէ՛ Բէ՛ որ ըստ
Սափիւնի:

Փառք քեզ տէր աստը՛ւած մեր:

Պաօստութիւն Լ. սէ աստը՛ւած:

Սէյ Լ. Եփրատի՛ն Յէ՛ Բէ՛ որ ըստ
Սափիւնի:

Եւ յերեկոյի շաբաթուն յորում լու
սանայր միաշաբաթին, եկն մա

սրկ

քհ

դպ

սրկ

քհ

դպ

սրկ

րիամ մագդաղենացի. և միւս մաքիամն
 տեսանել զգերեզմանն: Աւ ահա շար-
 Ժումն մեծ եղև. զի հրեշտակ տեսուն
 իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ ՚ի բաց
 Թաւալեցոյց զվէմն ՚իդրանց անտի և
 հստէր ՚ի վերայ հորա: Աւ եր տեսիլ
 հորա իբրև զփայլակն. և հահդերձ
 հորա սպիտակ իբրև զձիւն: Աւ յահե-
 անտի հորա խռովեցան պահապանքն.
 և եղև իբրև զմեռեալ: Պատասխա-
 նի ետ հրեշտակն՝ և ասէ ցկանայսն.
 մի երկնչիք դուք. գիտեմ, զի զյիսուս
 զխաչեմէն խնդրէք: Այս ստ. քան
 զի յարեաւ, որպէս ասացն. եկայք և
 տեսէք զտեղին՝ ուր կայր: Աւ վաղ-
 վաղակի երթայք ասացէք աշակեր-
 տայն հորա, թէ յարեաւ. և ահա
 յառաջանայ քան զձեզ ՚ի գալիլէայ.
 անդ տեսանիցէք զնա. ահա ասայի
 ձեզ: Աւ ելեալ վաղվաղակի ՚ի գե-
 րեզմանէ անտի ահա և խնդուք բազ-
 մաւ՝ ընթանային պատմել աշակեր-
 տացն: Աւ ահա պատահեցաւ հոցա
 յս և ասէ ողջ էք, և հոգա մատու

ցեալ կալան զոտս հորա՝ և երկեր-
պագին հմա: Յայնժամ ասէ ցնոցա
յն՝ մի երկհչիք. երթայք ասացէք
եղբարցն իմոց՝ զի երթիցեն ՚ի դա-
լիլեայ՝ և անդ տեսցեն զիս: Եւ
հորա գնացին. ահա ոմանք ՚ի զորա-
կանացն եկին ՚ի քաղաքն՝ և պատմե-
ցին քահանայապետիցն զմմ որ ինչ ե-
ղեւն: Եւ հորա ժողովեալ հանդերձ
ծերօքն, խորհուրդ առեալ՝ արծաթ
յոյժ ետուն զօրականացն: Եւ ասեն.
ասաջիք եթէ աշակերտք հորա եկեալ
գիշերի, գողացան զնա՝ մինչ մեք ՚ի
քուն հաք: Եւ եթէ լուր լիցի այդ
առ դատաւորն, մեք հաճեսցուք զնա՝
և զձեզ անհոգս արասցուք: Եւ հոցա
առեալ զարծաթն՝ արարին որպէս
ուսանն. և եւ համբաւս այս ՚ի հրէից
մինչև ցայսօր:

Իսկ մեծասան աշակերտքն դնացին
՚ի գալիլեայ, ՚ի լեառն ուր ժամադիր
եղև հոցա յիսուս: Եւ տեսին զնա՝
երկիրպագին հմա. և ոմանք երկուս-
ցան: Եւ մատուցեալ յիսուս խօսե-

ցաւ ընդ նոսա և ասէ տուաւ ինձ Ծմ
 իշխանութի յերկինս և յերկրի. որպէս
 առաքեաց զիս հայր, և ես առաքեմ
 զձեզ: Սնացէք այսու հետեւ՝ աշակեր-
 տեցէք զԾմ հեթանոսս. մկրտեցէք
 զնոսա յանուն հօր՝ և որդւոյ՝ և հոգւոյն
 սրբոյ: Ուսուցէք նոցա պահել
 զԾմ՝ զոր ինչ պատուիրեցի ձեզ, և
 ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զԾմ ա-
 ւուրս մինչև ՚ի կատարած աշխարհի:

Արեւոյ Աւետարանի Յն Բն որ Ըստ
 Մարկոսի:

Եւ իբրեւ երեկոյ եղև՝ քանզի ուր
 բաթ էր՝ որ ՚ի շաբաթն մտա-
 նէր, Եկեալ յօսէփ՝ որ յարիմաթէյն
 էր. այր պարկեշտ նախարար, որ և
 ինքն իսկ՝ ակն ունէր արքայութեն Ծյ.
 համարձակեցաւ եմուտ՝ առ պիղատոս.
 և խնդրեաց զմարմինն յի: Եւ պիղա-
 տոս զարմացաւ, թէ այնչափ վաղ մե-
 ռաւ և կոչեալ առ ինքն զհարիւրա-
 պետն, եհարց զնա. և ասէ՝ թէ ար-

դարե այնչափ վաղ մեռաւ։ Այլ իբրեւ
 ստուգեաց ՚ի հարիւրապետէ անտի,
 շնորհեաց զմարմինն յօսեփայ։ Այլ յօ
 սեփ դնեաց կտաւ և իջուցեալ գնա
 պատեաց կտաւովն. և եդ ՚ի գերեզ
 մանի. որ էր փորէն ՚ի վիժէ, և թաւա
 լեցոյց զվէմ մի ՚ի դուռն գերեզմանին։
 Ասկ մարիամ մագդաղենացի՝ և մա
 րիամ յակօբայ՝ և յօսեայ, տեսին զտե
 դին՝ ուր եդաւ։ Այլ իբրեւ հանց շա
 բաթն մարիամ մագդաղենացի՝ և
 մարիամ յակօբայ և սողօմէ. չոգան
 պատրաստեցին խունկս. զի եկեցե՛ն
 և օծցեն զնա։ Այլ ընդ առաւօտս միա
 շաբաթուն, գառն ՚ի գերեզմանն ընդ
 արեազա՛ն։ Այլ ասէին ցմիմեանս, ով
 թաւալեցուցե մեզ զվէմն ՚ի դրանց
 գերեզմանին։ Այլ հայեցեալ տեսին՝
 զի թաւալեցուցեալ էր վէմն ՚ի գե
 րեզմանէն. քանզի էր մեծ յոյժ։ Այլ
 մտեալ ՚ի ներքս ՚ի գերեզմանն տե
 սին զերթասարդ մի զի հատէր ընդ
 աջմէ կողմանէ. զգեցեալ պատմութեան
 սպիտակ. և զարհուրեցան։ Այլ հա ա

սէ յնոսա. մի երկն չիք՝ զյս խնդրէք
 զնաշորացի զխաչելեալ. յարեալ. չի
 աստ. ահաւադիկ տեղին, ուր եղին
 զնա. Եւ երթայք ասացէք ցաշա-
 կերտս հորա, և ցպետրոս, թէ ահա
 յառաջագոյն երթայք քան զձեզ ՚ի
 գալիլեայ, անդ տեսանիցէք զնա, ոմ
 ասացն ձեզ: Եւ իբրեւ լուան, ելին և
 փախեան ՚ի գերեզմանէն. քանզի զա-
 հի հարեալ էին և ոչ ումեք ինչ ա-
 սացին. զի երկն չէին:

Արեւոյ Լուսարանին որ ըստ Ղաւկասի:

Եւ ահա այր մի անուն յօսէփ, որ
 էր նախարար՝ այր բարեգործ և
 արդար: Սա չէր միաբանեալ լի խոր-
 հուրդս և ընդ գործս հոցա. յարիմա-
 թեայ քաղաքէ հրէից. որ և ինքն լակ
 ակն ունէր արքայունէն մի: Սա մատու-
 ցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց զմար-
 մինն յի. Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեաց
 պատարուակալաւ. և եդ ՚ի կռածոյ

գերեզմանին. ուր չէր բնաւ զոք եւ
դեալ. Եւ օրն էր ուրբաթ. և շա-
բաթ լուսանայր: Եւ երթային զհետ
հորա կանայք՝ որք եկեալ էին ընդ
հմա՝ ի գալիլէէ. տեսին զգերեզմանն,
և որպէս եղաւ մարմին հորա:

Պարձան, և պատրաստեցին խունկս և
իւղս. և ի շաբաթուն հանդարտեցին
վասն պատուիրանին: Բայց ի միաշա-
բաթուն վաղ քաջ ընդ առաւօտն եւ
կին ի գերեզմանն, բերին զխունկսն,
զոր պատրաստեցին և այլ կանայք թե
հոսա: Եւ գտին զվէմն Թաւալեցու
ցեալ ի գերեզմանէ անտի:

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ոչ գտին զմար-
մին մն յի: Եւ եղև ընդ հիանալն
հոցա վասն այնորիկ, և ահա արքեր-
կու հասին առ նոսա ի հանդերձս
լուսաւորս: Եւ իբրև զահի հարան՝ և
խոնարհեցուցին զերեսս իւրեանց յեր-
կիր. ասեն ցնոսա. զի խնդրէք զկեն-
դանին ընդ մեռեալս: Զի աստ, այլ-
յարեաւ յիշեցէք՝ որպէս խօսեցաւ թե
ձեզ մինչ էրն ի գալիլէայ: Եւ ասէր

Թէ պնդու է որդւոյ մարդոյ մատնել
 'ի ձեռս մարդոց մեղաւորաց. և 'ի
 խաչ ելանել՝ և յերրորդ աւուր յառ-
 անել: Եւ յիշեցին զթանսն հորա: Եւ
 դարձան, պատմեցին զայս մոմ մետա-
 սանիցն, և այլոյն ամենեցուն:

Եւ էին մարխամ մազդարեհացի. և
 յօհաննայ, և մարիամ յակոբայ, և այլք
 ընդ հոսա, որք պատմեցին զայս առա-
 քելոցն: Եւ երեւցան առաջի հոցա
 շաղփաղփուիք բանք հոցա՝ և չհաւա-
 տային հոցա: Բայց պետրոս յարուցել
 ընթացաւ 'ի գերեզմանն. և հայեցել
 տեսանէ զփառսն լոկ՝ զի կային. և
 գնաց ընդ միտս զարմացեալ Թէ զինչ
 եղև:

Աւելի Լ. Եւստիմիոս որ ըստ Զօհաննու:

Յետ այսորիկ աղաչեաց զպիղատոս
 յօսելի, որ յարիմաթեայ էր աշա-
 կերտ յի 'ի ծածուկ՝ վասն ահին հը-
 բէից. զի բարձրէ զմարմինն յի. և

հրամայեաց պիղատոս. եկն և եբարձ
 զնա: Եկն և հիկողեմոս՝ որ եկեալն
 էր առ յ^ն ՚ի գիշերի զառաջինն, և ե-
 բեր զմուս խառն ընդ հալուէս, իբ-
 րեւ լտերս ճ: Լուին զմարմինն յի, և
 պատեցին կտաւօք և խնկօք հանդերձ.
 որպէս օրէն էր հրէից պատել: Եւ
 էր ՚ի տեղւոջն՝ յորում խաչեցաւ՝
 պարտէզ. և ՚ի պարտիզի ահդ գերեզ-
 ման հոր. յորում ոչ ոք երբէք էք
 եղեալ:

Լնդ վասն ուրբաթուն հրէից՝ զի մօտ
 էր գերեզմանն՝ եդին զ յ^ն. Եւ ՚ի միաւ
 շաբաթւոջն մարիամ մագդաղենացի
 գայ առաւօտուն ընդ արշալուսն ՚ի
 գերեզման ահդր. և տեսանէ զվէմն
 բարձեալ ՚ի դրանց գերեզմանին:

Լպա ընթանայ՝ և գայ առ սիմօն պետ-
 րոս, և առ միւս աշակերտն. զոր սի-
 րէրն յ^ն. և ասէ ցնոսա. բարձին զմոր
 ՚ի գերեզմանէ ահտի, և ոչ գիտեմ,
 ուր եդին զնա: Եւ պետրոս և միւս
 աշակերտն, և գային ՚ի գերեզմանն:
 Ընթանային երկոքեան ՚ի միասին. և

միւս աշակերտն յառաջեաց, քնթա-
 ցաւ վաղադոյն քան զպետրոս՝ և
 եկն նախ ՚ի գերեզմանն: Աւ խոնար-
 հեալ տեսանէ՝ զի կային անդ կտաւ-
 քըն: Բայց ՚ի ներքս ոչ եմուտ: Ակն
 և սիմօն պետրոս՝ որ գայրն զկնի նր.
 և եմուտ ՚ի գերեզմանն. և տեսանէ
 զկտաւն, զի կային անդ: Աւ վար-
 շամակն, որ էր ՚ի դուռն նորա՝ ոչ լի
 այլ կտաւն կայր. այլ ուրոյն ծալեալ
 ՚ի մի կողմն: Յայնժամ եմուտ և միւս
 աշակերտն. որ եկեալն էր յառաջա-
 գոյն ՚ի գերեզմանն՝ ետես և հաւա-
 տաց: Այլ չեւս գիտէին զգիրս՝ թի
 պօրտէ նմա ՚ի մեռելոց յառնել: Առ-
 գան դարձել առ միմեանս աշակերտքն.
 Բայց մարիամ կայր արտաքոյ գերեզմա-
 նին, և լայր՝ և մինչդեռ լայր՝ խոնար-
 հեցաւ ՚ի գերեզմանն: Աւ տեսանէ եր-
 կուս հրեշտակս ՚ի սպիտակս. զի նըս-
 տէին մի ՚ի սնարից՝ և մի յահոտից՝
 ուր կայր մարմինն յի: Աւ նոքա ա-
 սեւն ցնաւ. կին դու՝ զի լաս, ասէ ցնն.
 զի բարձին զտէրն իմ ՚ի գերեզմանէ

աստի. և ոչ գիտեմ ուր եղին զնա:
 Օայս իբրև ասաց դարձաւ 'ի Թի-
 կունս կոյս. և տեսանէ զյս՝ զի կայր.
 և ոչ գիտեր Թէ յս իցէ: Բսէ ցնա
 յս, կին դու՝ զի՞ լաս. զո՞ խնդրես.
 նմա այսպէս Թուեցաւ Թէ պարտիզ-
 պանն իցէ, ասէ ցնա. տէր, եթէ դու
 բարձեր զնա՝ ասան ինձ ուր եղեր զնա՝
 զի ես առից զնա: Բսէ ցնա յս՝ մա-
 րիամ, և նա դարձաւ, և ասէ ցնա եբ-
 րայեցերէն ըսբունի, որ Թարգմանի
 վարդապետ: Բսէ ցնա յս. մի մերձե-
 նար յիս. զի չեւ եւեւալ եմառ հայր
 իմ. այլ երթ դու առ եղբարա իմ. և
 ասան ցնա. ելանեմ ես առ հայրն իմ,
 և առ հայր ձեր. և անձն իմ. և անձ
 ձեր:

Գայ մարիամ մագդաղենացի՝ և պատ-
 մէ աշակերտացն, եթէ ետես նա զմոր,
 և զայս ինչ ասաց ցնա:

Երգոյն կենաց՝ մատթէս սին.
 ապա մարկոս՝ պատուար բեր դին:
 Եւոյ զուկասըն՝ յարու Թին.
 յուսկ յօհաննէսն՝ հնազանդու Թի:

Քառակերպեան՝ սուրբ աթոռ լին.
 սոքա նման ամենեւին
 Մարդ և առիւծ՝ ցուլ և արծո լին.
 հանգիստ կամաց տեառն արարչին
 Մարդն քատակ՝ մատթէո սին.
 առիւծն արի՝ տիպ մարկո սին
 Ղուկասն հերկօղ՝ նրման ե զին.
 յօհան սլացօղ՝ ըստ արծր լին:

Եւ 4 զհի ի շաբաթեան Եւստորանի:

Փառք յարուէ քո տէր՝ ոչ դադարե-
 ցայց Քրիստոս օրհնել զքեզ զմամա
 և ուրա կենդանուէ իմոյ:

Փառք յարուէ քո տէր՝ ոչ դադարե-
 ցայց յս՝ զովել ըզքեզ զմամա
 և ուրա կենդանուէ իմոյ:

Աս ոչ դադարեցայց փրկիչ փա-
 ռաւորել ըզքեզ զմամա և ուրա կենդա-
 նուէ իմոյ:

Եւ 4 ողոհայի ի շաբաթեան Եւստորանի
 Գոմ տէր և յեկեղ Բարչր:

Օ ամենա՛ն աւո՛մ՝ մէրը՛ն կե-
 նա՛մ՝ իմոց. ե՛ս ոչ դադարե-

ցայց օրհնել ըզքեզ ըզ Քն փր
 ը կե՞ն չդ անսմ շխա՞րհի մմ :

Օ ամենայն աւու՞ն :

Ի գիշերի՞ն համբարձէք ըզձեռն
 ձեր ի ի սըրբո՞ւ լի թի՛ւն. և օրհն
 նեցէք ըզ տէր :

Լստ օրհնեցէ՞ք ամե՛նայն. ծաւ
 ույք տեառն ըզ տէր ի ի սըրբո՞ւն.
 և օրհնեցէք ըզ տէր :

Դա՛սք լուսեղէն զըւարթնոցն ըա
 պասէին մեծի՞ գալըստեա՛ն ըն
 տեա՞նն : Եւ երգէին երգ Յոր.
 օրհնեալ է քո սուրբ գալո՞ւստ :
 Ի յսապայծառ հրեշտա՞կըն. նստե
 լով ի կեանատու՞ գերեզմա՞նին :

Եւ աւետիք կանաչցն՝ յա
 րեաւ աստը՛ւա՛ծ :

Համբարձէ՞ք ի շխանք. ըզ դրունըն
 ձեր ի վեր. Եւ գա՛յ մըտանէ
 փառօք ի փառս :

Ի ջեալ հոգի՛ն յառաքեա՞լն. և հը
 րագինեաց զընտրեալն ա՛նկէզ ի նբ
 վերնատունն : Եւ հանգեա՛ւ նորօք
 յազգըս մարդկան զանազա՞ն լեզ

Տաղ

Կրկն

Տբձ

Հգոյ

ԴԼ

ուաց բաժանմամբ:

Վրդ

Յընձայ՝ Թաբո՞ր հերմո՞նիւ՝, և ա-
ռաքեալքն ՚ի հայրական ձայնէն
Թըմբեա՞լք: Եւ կենդանեաց և
մեռելոց՝ տէր ծանուցին ըզքեզ մով-
սէս՞ և հեղի՞ւս:

Փոխ

ման

Քրիստոս եկեա՛ւ:՝ Եւ ՚ի՛ փոխո՞ւմն
աժաճնի՛ն և սուրբ կուսի՛ն մարիա՞-
մու: Եւ՞ զ՞ք երկնից՝ ընդ
անա՛քեալսն և շո՞ք կոռսանսն գո՞-
վէ՞ ի՛ն:

Խոչի

Եւսո՞ր եկեա՛լ կամաւ տէրն ՚ի խաչ:
և տաքածեաց ըզբազուկս իւր ՚ի նմա՛:
Հոյլք հոգեղէ՞նք ընդ հո՞վիւերն քա-
րողէին ՚ի՛ յանբանից մըսուր զբա-
նըն բա՛լմեալ: Եւ՛ մոգքն աստեղ-
բն գուշակեալ՝ մնտուցին զընձայ՝
սըն խո՞րհը ըդո՞յ:

Գիշ

ծնն

Տեառն քի՛տ տառն էն:
Քառասնօրեայ տղայ և՞ տրն օրինա-
դիր՝ տնօրինաբա՞ր եկն ՚ի տաճաբն:
Եւ սիմէօն գըգուէր գրկօ՞քն. և յօ-
րեաց կապից՝ լուծումն հայցէր ՚ի
կեանս աւետա՛րա՛սի:

Քարոզ զհի ի զաւերելի Լ. Երանանի
և Երգոցի:

Օ ուարճայեալքս մեծաւ ուրախութեամբ
աւետեօք յարուածեան տն մերոյ, և
փրկչին յէ քէ. Որ եղև պառուղ և անդ-
րանիկ ամ ննջեցելոց, խորտակեաց
զդրունս դժոխոց. և ելոյժ զբռնուի
մահու, և ետ յոյս հաստատուն վերստի
նորոգման կենդանուն ամ մարդկանս
Խնդրեսցուք հաւատով ՚ի փրկչ-
էն մերմէ յէ քէ՝ զի զմեզ արժանի
արասցէ յարուն իւրոյ՝ կերպարանա-
կից առնել զմարմին խոնարհուն մերոյ
ըստ նմանուն մարմնոյ փառաց իւրոց:
Ասան զի զայս խոստացաւ, զմեծ և
զանձառելի շնորհս պարգևել սիրե-
լեաց իւրոց ճշմարիտն ամ յն քն ար-
մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛:

Լ. մեռակեցոյց՝ ճշմարիտ՝ սուրբ մեծի
յարունէն քի այ մերոյ վայելէ փառք
իշխանուի և պատիւ:

Սաղմոս. 50.

Ողորմեան ինձ ան՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում քաւեան զանօրէնութիւնս իմ:

Բռաւել լուան զիս յանօրէնութիւնս իմ:

Եւ ՚ի մեղաց իմաց ահա արա զիս:

Օ անօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ:

Եւ մեղք իմ առաջի իմ եւն յամ Ժամ:

Քեզ միայն մեղաց տէր, եւ չաք առաջի բո աբարի:

Որպէս արդար եղիցիս ՚ի բանս քո,

Եւ յաղթող ՚ի դատել զաս:

Բնօրէնութիւնս յղացաւ, եւ ՚ի մեղս ծընաւ զիս մայր իմ:

Դու տէր զձշմարտութիւն սիրեցեր, զանա

յայտս եւ զծածկեալս իմաստութիւն քով

յայտնեցեր ինձ:

Յօղեան յիս մշտեալ, եւ սուրբ եղէց:

Լուան, եւ քան զձիւնս սպիտակ եղէց:

Լսելի արա ինձ տէր զցնծութիւն եւ

զուրախութիւն, եւ ցնծասցեն ոսկերք իմ

տառապեալք:

Դարձն զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց, եւ

զամ անօրէնութիւնս իմ քաւեան յինէն:

Եւ իմ անօրէնութիւնս իմ քաւեան յինէն:

Սիրտ սուրբ Հաստատեան յիս անձ, և
 Հոգի ուղիղ նորոգեան 'ի փոքի խմումս
 Մի ընկենուր զիս մը յերեսաց քոց.
 և զՀոգի քո սուրբ մի Հաներ յինէն:
 Տո՛ւր ինձ ցնծուի փրկուի. և Հոգւով
 պետուի քո Հաստատեան զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո.
 և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին:
 Փրկեան զիս յարենէ անձ՝ անձ փրկուի
 իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարուի
 քումս:

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բե-
 րան իմ երգեսցի զօրհնուիս քո:
 Թո՛ւ կամեցեալ էիր, պատարագս մա-
 տուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս
 իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ միջ Հոգի խոնարհ՝ զսիրտ
 սուրբ և զՀոգի խոնարհ՝ անձ ոչ աբ-
 համարէ:

Բարի աբա տէր կամօք քովք սիօնի.
 և շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի:
 Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս
 արդարուի, յորժամ ուխտից պտրագս
 հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս:

Քարոյ զէնի ողորմեային

Երկրպագեմք քեզ տր անձ մեր՝ ան-
ցեալքս ընդ երկարուն գիշերիս և
կանխեալքս ՚ի տեղւոջ խոստովանունէս
Մատուցանեմք զառաւօտու աղօթս
մեր՝ Օքեզ տէր՝ օրհնեմք և փառա-
ւորեմք. և զքէն տէր գոհանամք. որ
արժանի արարեր զգիշերս խաղաղութե
անցուցանել և հասանիլ ՚ի ժամ ա-
ռաւօտուս։ Երժանաւորեան զմեզ տէր
անձառ խոստմանց քոց. զոր խոստա-
ցար սիրելեաց քոց ճշմարիտդ անձ
յս քս տէր մեր. կեցո՛ւ և ողորմեա՛ն։
Ողորմեաց մեզ տէր անձ մեր ըստ մե-
ծի ողորմունքո՛ւմ, ասասցուք ամենե-
քեան միաբանութեամբ։

Եղօնի Յարութեան

Ողորմած՝ գթած՝ ճշմարիտ սուրբ
մեծի յարութեանն քրիստոսի աստու-
ծոյ մերոյ վայելէ փառք՝ իշխանունի
և պա՛ռ։

Եղօ՛՛՛ Գահօց:

Աղորմուք և գթութիւնք քով լիւր մեզ
տէր և ողորմեա՛ն. ներեա՛ն քաւեա՛ն և թող
զմեզս մեր: Արժանաւորեա՛ն գոհուիք
փառաւորե՛լ զՏայր և զՈրդի և զԾեր
Տոգիդ: Այժմ և՛:

Եղօ՛՛՛ Ծախիւրոսոց:

Աարեխօսուեթք և աղօթիւք սրբոց
մարտիրոսացն որոց այսօր է յիշատակ,
և իմ սրբոց քոց՝ լիւր մեզ ի՛նք և ու
ղորմեա՛ն. ներեա՛ն քաւեա՛ն և թող զմեզս
մեր: Արժանաւորեա՛ն գոհուիք փառաւ
որե՛լ զքեզ ընդ Տօր և ընդ սուրբ
Տոգւոյդ: այժմ և՛:

ԱճԼԻՒԻՅԱՅ ԱճԼԻՒԻՅԱՅ

() ԲՏԵԳԷՔ ՂԽԵՐ ԵՐԿՆԻԿ. օՐՏԵՆ
ԳԷՔ ՂՆԱ ԴԻ ԲԱՐՃԱՆԿ:

() ԲՏԵԳԷՔ ՂՆԱ ԻՄ ՏՐԵՀԱՏԱԿՔ ԵՐ

օրհնեցէք զնա ամ զօրուիք նորա:
 () րհնեցէք զնա արեգակն և լուսին:
 օրհնեցէք զնա ամ աստեղք և լոյս:

() րհնեցէք զնա երկինք երկնից. և
 Զուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս, օրհ-
 նեցէք զանուն տեառն:

Օ ի նա ասաց՝ և եղեն, հրամայեաց
 և հաստատեցան:

Կացոյց զնոսա յաւիտեանս յաւիտենից.
 սահման եդ՝ և ոչ անցանեն:

() րհնեցէք զԹեր յերկրէ՝ վիշապք և
 ամ խորք:

Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն հողմ
 և մրրիկ, որք առնէք զքան նորա:

Երկինք՝ և ամ բարձունք՝ ծառք
 պտղաբերք՝ և ամ մայրք:

Ղաղանք՝ և ամ անասունք. սողունք և
 ամ թռչունք թռեաւորք:

Թագւորք երկրի և զօրք իւրեանց. իշ-
 խանք և ամ դատաւորք երկրի:

Արիտասարդք և կուսանք, ծերք և
 տղայք՝ օրհնեցէք զանուն տեառն:

Բարձրացաւ անուն նորա միայն. խոս-
 տովանուի նմա յերկինս և յերկրի:

Բարձր առնէ տէր զեղ ջիւր ժողո-
վրդեան իւրոյ. օրհնուի նմա յմմ սբց
նորա. յորդուցն իսրայէլի՝ ժողովոյն
որ մերձ է առ տէր:

() օրհնեցէք զտէր յօրհնուի ՚ի նոր.
օրհնուի նմա յեկեղեցիս սրբոց:
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր.
որդիք սիօնի ցնծասցեն ՚ի Թադաւորն
իւրեանց:

Օ առնուն նորին օրհնելով սաղմոսիւք
և օրհնուք՝ սաղմոս երգեսցեն նմա:
Հաճի մեր ընդ ժողովուրդ իւր սբ. և
բարձր առնէ զհեղս ՚ի փրկուէ:

Պարծեսցին սբքն փառօք, և ցնծաս-
ցեն ՚ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր
արասցեն զմծ բերանօք իւրեանց:

Սուր երկասցրի ետ ՚ի ձեռս նոցա, առ
նուլ զհատուցումն ՚ի հեթանոսաց, ՚ի
յանդիմոնուի մմ ժողովրդոց:

՚Ի կապէլ զԹադաւորս նոցա կապա-
նօք. զզօրավարս նոցա ձեռնակասօք
երկաթօք:

Ըննէլ նոցա դատաստան ըստ գրոց.
և փառք այս են մմ սրբոց նորա:

() օրհնեցէք զանձնսն ի սրբութեն նորա.
օրհնեցէք զնա ի հաստատունն ի զօ-
րունն նորա:

() օրհնեցէք զնա ի զօրունն նոր. օրհ-
նեցէք զնա ի բազում մեծունն նորա.

() օրհնեցէք զնա ի ձայն օրհնութեն.
օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութիւն:

() օրհնեցէք զնա յնծութիւն. գովեցէք
զնա ուրախութիւն:

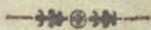
() օրհնեցէք զնա ի բանս քաղցր. գո-
վեցէք զնա ի բարբառ լեւիս:

() օրհնեցէք զնա ի ձայն գոհունեն. ամ
հոգեք օրհնեցէք զտէր:
Փառք հօր և յիս:

Օհնէ անբերեղէնցիկն ոսկե օրհնութիւնս
— օհն — անպէտ յանճարեմայ: Եւ ի հոս
անհրեղ — անպէտ «Եւ ժողովոյն ճիշտ
բարեբան:

Փառք ի բարձունս ան. և յերկիր
խաղաղութիւն ի մարդիկ հաճութիւն
Եւ օրհնութիւն քեզ ի բարձունս. օրհ-
նեալ ես տէր ան մեր. օրհնեմք ըզ-

քեզ և գովեմք զքեզ: Խոստովանիմք
 տէր զքեզ և երկիրպագանեմք քեզ.
 փառաւորեմք զքեզ. գոհանամք տէր
 զքէն վասն մեծի փառաց քոց: Տէր
 Թագաւոր՝ սուրբ երկնային. թո՛ւ և
 հայր ամենակալ. Տէր և որդի հօր
 միածին յս քս և սուրբ որդի: Տէր թո՛ւ
 գառն իմ և որդի հօր, որ առեր ըզ-
 մերս ՚ի կուսէն: Ողորմեցար բարձեր
 զմեզս աշխարհի: Եւ արդ ընկալ զա-
 ղաչանս մեր: Սուրբդ որ նստիս ընդ
 աջմէ հօր՝ ողորմեաց մեզ: Օ՛ ի դու
 միայն սուրբ՝ դու միայն բարձրեալ ես՝
 դու միայն տէր մեր յս քս: Տէր և
 Հորդիդ սուրբ որ ՚ի փառս թո՛ւ ընդ
 հօր. ամէն:

Եւ յիմ ժամ օրհնեմք զքեզ. տէր
 և գովեմք զանուն սուրբ քո՝ յա-
 ւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:
 Երժանի արն տէր զզօրս զայս խա-
 ղաղութ. և առանց մեղաց պահեան ըդ-

մեզ: () Բհնեալ ես տէր ամ հարցն
 մերոց. գովեալ և փառաւորեալ է ա-
 նուն սուրբ քո յաւիտեանս ամէն:
 () Բհնեալ տէր ուսո՛ ինձ զարդարուիս
 քո երկոյ. կրէ՛հե՛: Տէր ապաւէն. ես
 ղեր մեր յազգէ յազգ: Աս աղաչեմ
 տէր ողորմեա՛ ինձ և բժշկեա՛ զանձն
 իմ. ես մեղայ քեզ: Յոյց մեզ տէր զու-
 զորմուիս քո. և զփրկուիս քո տո՛ւր մեզ:
 Տէր ողորմուի՛ քո յաւիտեանս. զգործս
 ձեռաց քոց մի անտես առներ: Տէր
 իմ զքեզ ապաւէն ինձ արարի. ուսո՛
 ինձ առնել զկամս քո՝ զի դու ես ամ
 իմ: Դ՛ քէն է տէր աղբիւր կենդա-
 նուէ. և լուսով երեսաց քոց տեսա-
 նեմք զլոյս:

Օ ազեա՛ Օ ողորմուիս քո՝ որք ճա-
 նաչեն զքեզ տէր:

Փառք՝ պատիւ և երկրպագութիւն
 ՚ի բարձունս Հօր և Արդւոյ և
 Հորգ՝:

Երբ որ Երգ ցարու է հարգու, Կհի
Փառս Ի Բարձր-հոհի

Օ յարուի փրկչին օրհնեսցու՛ք.
զփրկչին մերոյ օրհնեսցու՛ք Ը յարուի՛ն

աձ

Յարեաւ աստուած. և ցրուեցան ամ
Թը շնամի՛ք Նորա՛ն

Օ յարուի փրկչին օրհնեսցու՛ք. Ը յ
փրկչին մերոյ օրհնես՛ն:

բձ

Օ յարուեցաւ զքս օրհնեսցու՛ք. և
զյարուի նորա փառաւորեսցու՛ք:

Օ յարուի փրկչին օրհնես՛ն:

գձ

Ա՛ր Է՛ն Ի բարձունս և գերեաց Ը յ
գերուի՛ն. հառ աւար բաշխեաց պար
զես և ետ ո՛րդւոց մարդկա՛ն:

Օ յարուի փրկչին օրհնես՛ն:

դձ

Ա՛ր համբերեաց խաչի՛ն և եղաւ Ի
նորափոր վի՛մի. և Թճային յարուքն
Ը զմահացեալսն վերա՛բերեանց Ի
կեա՛նս:

Երգ Հաճարձման Քրիստոսի
Համբարձաւ աստուած օրհնու՛ք.
և տէր մեր ձայնիւ փողո՛յ:

հԳԼ

Օգալուստ հոգւոյն օրհնեսցուք ըզ-
հոգւոյն սրբոյ օրհնեսցուք ըզգալուստ:
Յեկեղեցիս բարեբանեցէք զմեզ. և
ըզ տէր յաղբերացն իսրայելի:

ԵրԳ Ե ԲԵՐԵՆԻՄԱՆԻՄ

ԷԶԻ

Ինչո՞ւ տուր տէր աշաց իմո՞ւ մ՞մ
մմ՛ց. զի մի՞երբէք նընջեցից ՚ի
մահ: Սի ասացե՛թ ըշնամի՛ն թէ՛
յաղթեցի՞ նմա՞ կամ նեղի՞չք իմ
ցընծասցե՛ն թէ՛ ես սասանեցայց:
Ի՞քէն է տէր աղբիւր կենա՞ց.
և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք ըզ-
լոյս: Օսգեա՛ զողորմուին քո որըք
ճա՛նմչե՛ն ըզքե՛զ. զարդարու
թիւս քո ոյք ուղիղ ե՛ն սըրտիւք:

ԴԶ

ԴԶ

Ես ասացի տէր ողորմեա՛ ի՞մ մ՞մ
նձ. բժշկեա՛ զանձն իմ ես մեղայ քեմզ:
Ե՛րանի որ խորհի զաղբատն և ըզ-
տընա՛նկն. յաւուր չարի՛ փըրկէ զնա
տէր:

ԷԶ

Ես առ քեզ տէր աղա՛ղակեցի՛. ո՞ր
առաջնորդ և աղօթք իմ ժամա՛նես:

ցեն առ քեզ

Ընդէր տէր մերժես զանձն իմ: Կա՛
դարձուցանես զերեւելս քոյ յինչն:
Ալտոցեն ազօթք իմ առաջի քո՞ւր:
Խոնարհեսցի ունկըն քո 'ի խրճանդը
ւա՞ծս իմ: Տէր Թժ փրկուիթեան
իմոյ: 'ի տուէ կարդացի և գիշերի
առաջի քոյ:

Տէր հաներ ի՞դ զժոխոց զանձն իմ:
Փրկեցեր զիս յայնցա՞նէ ո՛րք իջա
նեն ի գո՞ւբ: Ինչո՞ւ արձր առնեմ ը՛զ
քեզ տէր զի ընկալա՞ր զի՞ս, և ոչ
ուրախ արարեր զԹնամին իմ յի՞ն:
Իյսօր մը՞տա՞նէ թա՞գաւորըն
մե՛ր բրիստովս 'ի յերո՛ւսմղէմ ընո՞ր
բա՞ղմք դաւթի: Ինչ առա՞մ ջե՛լն
ծերքն ոստովք ձի՛թեւեօք. և զառ
տուա՞մ ծ ո՞րդին փառաւորէի՞ն:
'Ի սկը՞զբանէ տէր զերկիր հա՞տ
տատեցեր. և գործք ձեռա՞ց քոց եր
կի՞նք են. Երբա՞ կորնչին և դու
կա՞ս և մնաս յաւիտեա՞ն:

Տարցի՛ն Թա՞գաւորի կո՛ւսանք ըզ
հետ նորա. և զընկե՛րս նորա՞ տնո՛ր:

ոգ

զգ

ծղ

բշ

գշ

ցի՛ն նը՛մա: Բ՛ծցին ցնծուք և՛ ո՛ւ
բախտուք, և տարցի՛ն ՚ի տաճա՛ր
Թա՛գա՛ւ. րի:

ԴԶ

Խորհեցա՛ն և խօսեցան ը՛ղ չարուք՝
և զապիրատուք ՚ի բարձունս խոր-
հեցան: Եղի՛ն յերկինս զբերա՛նս
ի՛ւրեանց. և զլեզուս ի՛ւրեանց ա՛-
ծէ՛ի՛ն զերկրա՛ւ:

ԷԶ

Որսացա՛ն զա՛նձն ա՛րդա՛րոյ, և
զա՛րի՛ն ամբի՛ծ պարտաւոր ա՛ն-
նէ՛ին: Եղև տէ՛ր ապառա՛նս իմ. ամ
օգնա՛կան յունոյ ի՛մոյ:

ուր

Մատնեցա՛յ և ո՛չ ելանէ՛ի. տէ՛ր իմ
տկարացա՛ն յաղթատուք:

սղ

Եղա՞ զսկեցի՛ առ տէ՛ր զօրհանապազ.
և հա՞մբարձի՛ առ քեզ զձե՛ռս իմ:
Փոխանակ սի՛րոյ իմոյ մատնէ՛ ին
զի՛ն. օ՛հ օ՛հ, ա՛յլ ես յաղօթս
կայի՛մ:

փ

Եստը՛ւա՛ծ օրհնութե իմոյ մի՛ն
և՛ և՛ և՛. զի բերան մեղաւորի՛
բերան նենգաւորի բացաւ ՚ի վե՛րա՛-
յ ի՛նձ:

Օ փոխն լմնն ասու

Եդի՜ն զիս՝ ի գբի ներքընո՞ւ. լմն.
 ի՛ խաւարի՛ն Ի ստուերս մահո՞ւ,
 Յիս՝ հաստատեցա՛ւ սըրտմը՛տուի
 քո. զամենայն զբոսանըս քո՛ անձեր
 ի վերայ իմ:

Եդի՛ն զիս ի գբի՛ն ներքընո՞ւ, լմ
 մմ՛ լմն, ի՛ խաւարի՛ն Ի ստուերս
 մահո՞ւ:

Տէ՛ր անձ փըրկուե՛ ի՛ մոմմյ՛ ի
 տուե՛ կարգացի և գիշերի առա՛ւմ
 ջի քո՛ մմյ:

Օ փոխն լմնն ասու

Ղարձ անձն իմ ի հանգիստ քո մմ
 , մմ, մմ, զիտէ՛ր կոչեա՛ց ըզքեզ:
 Սիրեցի՛ զի լըւիցէ տէր զձայն աղօ-
 թից իմոմմյ՛. զի խոնարհեցոյց զուն
 կըն իւր առիս. և ես յաւուրս իմ կար-
 դացիմ՝ առնա՛մ:

Օ փոխն ևս լմնն ասուցես:

Տա՛ն քում ը՛վայելէ՛ սրբբուծի.
 տէ՛. մմ. մմ. մմ. ընդ երկայն
 ա՞ռուրս Տէր Թաղաւորեաց Վա՛
 յելչո՛ւն ըզգե՞ցաւ. զգեցաւ տէր

շաբ

սղ

փ

մահ

փ

եկդ

տապ

զօրութիւնսդ մէջ իւր է՞ած:
 Եւ թի՛ տէր ի՛հա՛նգի՞ստ քո՛. դու
 և տապանա՛կ կտակիսը ըրօ՛ւ է՞քո՛:
 Յիշեա՛ տէր ըզդա՞ւիթ՝ և զամե-
 նայն հեղձութիւնն նորա՛:

էրդ

Քո՛ ե՛ն երկինք և՛ քո է՛ երկիր՝.
 զաշխարհս լըրիւ իւրով դու՛հաս-
 տատե՞ցեր: () Տիւսիս և զհա՛րա՛ւ դո՛ւ
 ա՛րա՞րեր՝. Թաքօր և հերմօն յա-
 նուն քո՛ ցը՛նծա՞սցեն:

ծնն

Ի՛ջցէ՛ ո՛րպէս զանձրե՛ ի՛ վերայ
 գե՞ղմա՛ն. ո՛րպէս ցօղ զի ցօղէ՛ յեր-
 կիր: Ի՛ծ՝ զիրաւունքս քո՛ արքայի
 տո՛ւ, և զարդարուի՛րս քո՛ ո՛րդ-
 ւոյ Թա՛գաւորի:

իւհի

Ե՛տու՛ր երկիւղածաց քո՛ց նըշան.
 զի ապրեցի՞ն յե՛րեմաց ա՛ղէ՞ղան:
 Ո՛րպէս փըրկեցա՛ն սիբեի՛ք քո՛-
 կեցո՛ աջով քո՛վ և՛ լո՛ւր մե՛ղ:

հր2

() Րհնեցէ՛ք ըզտէ՛ր յե՛րկինս՝. օրհ-
 նեցէ՛ք ըզնա՛ն ի՛ բա՞րձունս:

() Րհնեցէ՛ք ըզնա՛ ամենայն հրե՛շ-
 տակըք նո՞ր՝ա. օրհնեցէ՛ք ըզնա՛ ամ-
 ղօրութիւնըք նո՞րա՛ն:

Ո՛չ են քանք և չէ են խօսք՝ որոյ
 ոչ լինն ձայնք նոցա: Ընդ մմ եր
 կիր ել քալքաւ նոցա. և մինչև ՚ի
 ծառս աշխարհի են խօսք նոցա:

Յեկեղեցի՝ մաս քաղէք անցէք զամ
 տըւած. և ըզ տէր յաղբերացն իս
 րայէլի մմ:

Պարծեսցին սուրբքն փառօք և
 ցընծասցեն ի հանգիստս իւրեանց:

() Ըհնեցէք ըզ տէր յօրհնութիւնն
 օրհնութիւն մայրեկեղեցին սըլբաց:

Ըռաքեա՛մմ տէր ըզ ըյս քո և
 զձը շմարտութիւնը մս քո, ցոյց մեզ
 տէր զոգորմութիւն. և քո ծառայիցըս
 լէր օգնականն. բարեխօսութիւն
 սըլբոց մարտիրոսացն՝ որոց այսօր
 է յիշատամ. Ըհ. Օ ի սոքօք ա
 ռաջնորդեալ ելցո՛ք ՚ի լեառն սբ
 և ի յարկըս քո. մտից առաջի
 սեղանոյ այ առ մծ ո՛ր ուրախ առնէ
 զմանկութիւն մմ: ցոյց մեզ:

Ըբեգա՛կն արդաքո՛ւթեամմ,
 մմմմն. այսօր յայտընէ ցա
 ը ա՛ղգի՛ մա՛րդկան:

առք

մրգ

մրտ

ակ

մրտ

յայտ

մա՛րդ եղեա՛լ. Լ սը՛րը՛բե՛՛!
 Գե՛ր ըզջո՛ւրըս. վե՛րած ը՛նեա՛լ
 ըզըմեզ մը՛կըրտուք՛ ըն սըբբո՛մ ք
 Հո՛մմ գւո՛մյն

Դ՛վա՛յեւ լճո՛ւն փա՛ռաց սը՛րը՛բո՛ւ
 Թեաւմ՛մն քո՛մ քո՛մմ Ե. Դյաբ
 գանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծը
 նայ՝ ըզբե՛մզ մա՛րդ եղ՛

Բարոյ Կեալէն և Յեանայ:

Ասացոք ամբն միաբանութե՛ք մը ո՛ւ
 Այն խաղաղուն մո՛ւ աշխարհի՛ և
 Հաստատուն սրբոյ եկեղեցւոյ՝ զտէր՛:
 Այն բարեբաշտ Թագաւորին մերոյ
 և ինքնակալ կայսերն մո՛ւ ուսաց Նի
 կոլայ Սաւուլէին, և կենակցի նորին բա
 րեպաշտ Թագուհի և կայսերուհի ա
 լէքսանդրայ Փետրոսին, և Ժառանգի
 նորին բարեպաշտ և մեծ իշխան ա
 լէքսանդրայ Նիկոլայեւիին. և մո՛ւ
 կայսերազանց զօրապետաց և զօրաց
 նորա՝ զտէր աղա՛:

Այն զի՛ տէրն ամենակալ Հնազան
 դեցուսցէ առաջի նոցա զմո՛ւ պատե
 րազմունս Թշնամեայ՝ զմը տղա՛:

Այն մո՛ւ սուրբ և ուղղափառ եպիս

Կոպոսաց՝ զտէր աղաչես⁷։ 215

Ա՛յն հայրապետին մերոյ մին Յովհաննու սրբազնագոյն Կաթողիկոսին կենաց՝ և փրկուն հոգւոյ նորին՝ զ⁷։

Ա՛յն սրբազան առաջնորդին մերոյ մին Բաղտասարայ մետրապօլիտ արքեպիսկոպոսին ուղիղ առաջնորդուն և հոգւոյն փրկուն զտէր աղա⁷։

Ա՛յն վարդապետաց՝ քահանայից՝ տարկաւագաց՝ դպրաց՝ և նմ՝ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, զտէր աղա⁷։

Յաղագս հարց և եղբարց մերոց՝ որք ՚ի գերուն են և ՚ի չար ծառայուն, զ⁷։

Յաղագս ճանապարհորդաց և նաւորդաց խաղաղութե հասանիլ ՚ի նաւահանգիստն բարուն, զտէր աղա⁷։

Յաղագս հիւանդաց և նմ՝ վշտացելոյ՝ փութապէս առողջուն. զ⁷։

Յաղագս բարեխառնուն օգոց՝ անձրեւաց քաղցրուն և պտղոց առատուն։

Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբերից ՚ի սուրբ եկեղեցի մոյ, զտէր⁷։

Եւ յիշս աշուղիկ որք մատնելք են ՚ի ձեռս անօրինաց վասն անուանքի, զ⁷։

Յիշս հոգւոցն հանգուցելոց. որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚իքսն ջնցին, զ⁷։

Յաղագս փրկելոյ զմեզ տեառն մոյ յերեւելի և յաներևոյ թ թշնամւոյն, զմեր⁷։

Բարեխօս ունիմք սուրբ զՄարիամ
 զԼճածինն զփառաւորեալ և զօրհնել
 միշտ սուրբ կոյսն, սուրբ զՅօհաննէս
 մկրտիչն, սուրբ զԱտեփաննոս նախա-
 վրկայն, եւ զԼուսաբեալն և զՄար-
 գարէսն, շարի և յաշթօղ սք զվկայսն,
 Եւ զմեծ խոստովանօղն Քն զհայ-
 րապետն մեր զսբն ԳԻՂԳՈՐԴՈՍ
 ԼՈՒԱՆԻՈՐԴՆ հայաստանէյց
 աշխարհի

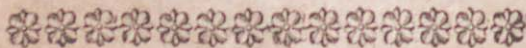
Յիշեսջիք և զմմ սբս և նորօք, զ՝:
 Օ առաւօտս լուսոյ և զառաջիկայ օրս
 խաղաղութեանցուցանել՝ հաւատով ՚ի
 տեառնէ խնդրեսցուք:

Օ հրեշտակ խաղաղութեան պահա՛:

Օ քաւուի և զթողուի յանցա՛:

Օ սրբոյ խաչին մեծ և կարօղ զօ՛:

Եւ ևս միա՛, Օ անձինս՛: Աղօր՛

Բարոյն 'ի որեոյն Գործոցն լուսաւորե-
լէն Տէրմէ աստղեալ վասն որեոյ Տոբիոն
Տեանց. այլ և վասն աստղեւոյ և հարգա-
ւելեց:

Ըն մեծ հզօր և փառաւորեալ.
լուսաւորիչ սրբոց և 'ի սուրբս
հանգուցեալ. զձգնուի սրբոց առա-
քելոցն բարեխօս ունիմք առ քեզ. ա-
ղաչեմք:

Ի զէր Տէր և ողորմեալ

Ար անդադար օրհնաբանիս 'ի դա-
սուց հոգեղինաց երկնաւոր զըւարթ-
նոցն, արժանաւորեան ըզ մեզ ուղիղ
փառատրուիք ընդ սուրբս քո՝ երկր-
պագեւ մեծի և ահաւոր տէրունի
քո. աղաչեմք:

() Երհնեմք ըզքեզ միաբան սիրով 'ի
յիշատակս վկայից քոց, որք հեռեօղբ
եղեն լուսազարդ ճանապարհաց քոց
տէր. որ վասն մեր յանձն առեր զչար-
չարանս խաչի և մահու. աղ:

Կատարիչք հաճոյից կամաց անու-
թելոյ քո. զանձինս իւրեանց պատա-

ըագեցին ՚ի վկայումք ճշմարիտ սիրոյ
քո, և բուքեցին հոտ անուշից ամբու-

թերդ քո. ապա՝

Արբեցին զանձինս իւրեանց տաճար
անուանըդ քում սրբոյ. մաքրեալք ըզ-
միտս և զխորհուրդս իւրեանց երկիւ-
ղիւրդ քով սրբով. և դասակիցք եղեն
հոգեղինաց երկնաւոր զուարթնոց.

աղ՝: Բարեխօսութիւնք սըր՝:

Քարոյ Հայրապետոյ և Վարդապետաց

Բռաջնորդք եղեն մեզ ուղիղ գնա-
ցիւք ՚ի շաւիղս արքայում երկնից մե-
ծապայծաւ քահիւ հաւատով և սիրով
իւրեանց. ծագեցին զլոյս մծ գիտումք
՚ի սիրտս մեր՝ աղաչեմք: Պահպանութիւն
խորհրդոց բանից և գործոց մերոց.
սրբութիւն փառաւորել զամենայնք զեր-
րորդուն զհայր և զՈրդի և զսուրբ
հոգին յաւիտեանս ամէն՝ աղա՝:

Քարոյ Սարգիստոյ և Նգհաւորաց

Բզճգնումք սրբոց մարտիրոսացն բա-
րեխօս ունիմք առ բարեբադ որդիդ

այ. զի շնորհեսցես աշխարհի զանշարժ
 զխաղաղութի. և պահեսցես հաստատուն
 սուրբ զեկեղեցի. հաստատեալ ՚ի վր
 հիման առաքելոց և մարգարէից՝ ա-
 ղաչեմք:

Վ՝ զձգնութի սրբոց մարտիրոսացն բա-
 րեխօս ունիմք առ բարերար որդիդ
 այ. զի խաղաղացին խռովութի. դա-
 դարեսցին յարձակմունք թշնամեաց.
 տնկեսցի սէր և արդարութի ՚ի յերկ-
 րի՝ ա՛յ:

Վ՝ զաչանօք սրբոց մարտիրոսացն ան-
 որք ձգնեցան վասն առուանդ քում
 սրբոյ. նայեալ յերկրպագութի ժողովե-
 լոցս և շնորհեալ մեղաց թողութի, և հան
 մասն և բաժին ընդ սուրբս ամ, աղա՛յ:

Վ՝ զաչանօք սրբոց արեամբ հաճատա-
 կեալ վկայիցն ան՝ որք զանձինս իւր-
 եանց տաճար մաքրեցին հոգւոյդ քում
 սրբոյ՝ պարգևեալ յերկրի մերում ըզ-
 քաղցրախառն օդ. և ըզգուարձալի
 ըզբոյս առ ՚ի լցումն լինիլ ամ հաւ-
 կաւոր պիտոյից մերոց՝ աղա՛յ:

Բարեխօսութի սրբաւհոյ Վ՝ Թաճնին

և Յօհաննու կարապետին. սրբոյն
 Ստեփաննոսի նախավկային, և սրբոյ
 Նաաթելոց Սարգարէից և մարտի-
 րոսաց. և սրբոյն Գրիգորի մերոյ լու-
 սաւորչին: Բարեխօսութիւն և աղօթիւք
 սրբոցն (այս տիւր) որոց այսօր է յի-
 շատակ: Եւ ամ սրբոց քոց տէր որք
 միացան ՚ի սէր անձնէրդ քո՝ յիշեալ
 զհոգիս ննջեցելոց մերոց և այց առա-
 ՚ի քում դալստեանդ՝ աղաչեմք:
 Եւ ևս առաւել զյորդորումն սիրոյ
 և զգործս բարեաց պարգեւել մեզ
 խնդրեմք: Օհնձինս մեր՝ և զմի՝:
 Աղօրմեաց մեզ՝:

Բարսի ճիւղեանն Բէ՛ և Տեառն ընդ
 առաջին: Եւ ևս առաւելոյ՝ և իմեմն
 Արեւիկայ Երրորդագին:

Սայր սուրբ սքանչելի լուսոյն. որ
 զԼէւոն ամ յաւիտեանց՝ յորովայնի
 քում կրեցեր. և ցնծուի աշխարհի
 ծրնար զբանն անձն աղաչեմք:
 Եւ աղաչեմք վասն մեր զառ ՚ի քէն զմարմ-

նացեալն ամ. որ խոնարհեցաւ 'ի հայ-
րական ծոցոյ. էառ զմարմին ի մարդ-
կային բնուես. առնել խաղաղութի
յերկինս և յերկրի՝ աղա՛:

Աղաչեա՛ն: Արեւ մեզ՝ անտես առնել
զյանյանս մեր, և տալ օգնականութի
ընդ դիմակաց լինիլ հակառակամար-
տիցն 'ի պատերազմի՝ աղա՛:

Աղաչեա՛ն: Օ ի Լըուեսցին պատերազ-
մունք՝ դադարեցցին յարձակմունք
թշնամեաց. տընկեսցիսէր և արդա-
րութի 'ի յերկրի՝ աղա՛:

Աղաչեա՛ն: Աճեցուցանել յերկրի մե-
րում՝ զքաղցր քղխումն աղբերայ. զառատ
պտղաբերութի բուսոց և տըն-
կոց. առ 'ի զուարճալի լինիլ ամ հար-
կաւոր պիտոյից մերոյ՝ աղա՛:

Աղաչեա՛ն: Օ ի միաբանեցէ զեկե-
ղեցի իւր սուրբ. ջինեալ 'ի վերայ հի-
ման առաքելոց և մարգարէից. պա-
հել անարատ մինչև յօր երևելոյ դա-
լըստեան իւրոյ՝ աղա՛:

Աղաչեա՛ն վասն մեր Սրբուհի զմիածին

քո զորդին: Եւ վասն հոգւոցն հան-
գուցելոց ընդունիլ յարքայուն երկ-
նից, և տալ մասն և բաժին լէ սուրբս
ամ աղաջեմք:

Յեշեմ^ժ Տէր և ողորմեա՛:

Եւ ևս առաւել զյորդորումն սիրոյ
և զգործս բարեաց պարգևել մեզ
խնդրեմք: Տո՛ւր թէ լ^ժ արեւմտ:

Օ անձինս մեր և զմի կեանս ամն ամն:

Բե՛ւ Տեառնդ յանհն եղեցո՛ւ:

Ողորմեաց մեզ տէր ամ մեր՝ լւ մե՛:

Տէր ողորմեա՛, Կէր ողորմեա՛, լւ՛ւր Կէր
և ողորմեա:

Քաբող Պահոց:

Փառաւորեսցուք զամենակալն ամ
զՏայր տեառն մերոյ յն քն, գոհանա-
լով զնմանէ՛ որ պահեաց զմեզ խա-
ղաղութի գիշերիս յայսմիկ:

Եւ առաջնորդեաց մեզ ի խաւարէ
ի լոյս, ի մահուանէ ի կեանս. յա-
պականուէ յանապականուն, յանգիտու-

թէ ի գիտուն ճշմարտութ իւրոյ:

Եղաջեսցուք և խնդրեսցուք ի նմա

նէ, զի զերկարութի տուրնջեանս՝ խա-
ղաղութիւն և ամ մտադիւր զուարթութիւն
արասցէ անցուցանել ՚ի մէնջ. և պա-
րսպեալ պահեսցէ զժողովուրդս իւր
մծային զօրութիւն. որ ՚ի վերայ ամի
բարեբարութիւն իւրով իշխանութիւնն ի:

Եւ մենակալ տէր մծ մեր՝ կե՛ր:

Օ առաւօտս լուսոյ և զառաջիկայ օրս
խաղաղութիւն անցուցանել հաւատով ՚ի
տեառնէ խնդրեսցուք:

Օ հրէշտակ խաղաղութիւն պահա՛:

Օ քաւութիւն և զթողութիւն յանցա՛:

Օ սրբոյ խաչին մեծ և կարօղ զօ՛:

Եւ ևս միա՛. Օ անձինս՛. Ողոր՛:

Եւ զօր ևս իսկ ևս զսուրբ մեծ:

Գոհանամք զքէն տէր մծ մեր. որ
երեւելի լուսով քով զուարճացուցեր
զմմ արարածս քո իսկ իմանալի լու-
սով պատուիրանաց քոց՝ զամենեւեան
լուսաւորեցեր զհաւատացեալս ՚ի քեզ:
Օ օրացո՛ և զմեզ տէր՝ ՚ի պահպա-
նութիւն պատուիրանաց քոց ՚ի տուրնջեանս

յայսմիկ և յամ Ժամանակի: Արպէս զի
լուսաւորեալ մտօք՝ միշտ զհաճոյս քո
արասցուք, և հանդերձեալ բարեացդ
հասցուք ընդ ամ սուրբս քո:

Հնորհօք և մարդասիրութ՝ տն մերոյ
և փրկչին յի քի: Արում վայելէ փառք՝
իշխանուի և պատիւ: Այժմ և միշտ
և յաւիտեա՞:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Խաղաղուի մեր և կեանք՝ որ ՚ի հօ-
րէ առաքեցար միածին որդի ան
մեր և փրկիչ յս քո: Տուր մեզ զխա-
ղաղուի քո՝ զոր շնորհեցեր արքոց քոց
առաքելոց. փչմամբ քո ՚ի նոսա զկեն-
դանացուցիչ և զամենազօր հոգիդ քո
սուրբ: Արպէս զի՝ և մեք խաղաղացելք
յամ աշխարհական սահեցմանոյ՝ լի-
ցուք տաճար և բնակարան անձային
շնորհացդ: Այլ գոհանալով փառաւո-
րեացուք զքեզ ի հօր և սուրբ հոգ-
ւոյդ: Ան ան մեր. Այժմ և միշտ և՞:

Եւ զայն աստիճանէն իջաւ արարչիս
 Յաւանք Լեւիտայ՝ Ծաղկաբերին եւ Թափա-
 րուսեանն Քնէ զայն աստիճանէն:

Սուրբ աստիճան սուրբ եւ հըղօր սբ եւ
 անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր ու-
 ղիրմեան մեզ:

Քառասորեայ Գալստեանն Քնէ եւ
 Ծաղկաբերին:

Սբ աստիճան, որ եկիր եւ գալոց ես ողմ:

Ուրբաւաւ ճապարակէ գեշերին:

Սբ աստիճան, որ մատնեցար վասն մեր ողմ:

Ուրբաւաւ ճապարակէ եւ աստիճանից որբոց:

Խաչէ եւ Եկեղեցւոց: աշխարհ եւ յաւանքս

Պահոց:

Սբ աստիճան, որ խաչեցար վասն մեր ողմ:

Ուրբաւաւ երեկոյնն եւ շաբաթաւ գեշերին:

Սբ աստիճան, որ Թաղեցար վասն մեր ողմ:

Օգնէ եւ աստիճան լիւր՝ արարչից:

Սբ աստիճան, որ յարեար ի մեռելոց ողմ:

Համարձմանն Քնէ զայն աստիճանէն:

Սբ աստիճան, որ համարձար վասն մեր ողմ:

Հայր՝ ողի:

Գալսթեան Հոգւոյն սրբոյ:

Սբ ան. որ եկիր և հանգեար յառա
քեալսն՝ ողորմեան մեզ:

Աստուծոյն:

Սբ ան. որ յայտնեցար ՚ի Թաբօթ լե
րինն՝ ողի:

Փռնման սբ Լսարաւածածնին:

Սբ ան. որ եկիր ՚ի փոխումն մօր քոյ
և կուսի՝ ողի:

Թաղման տառապէւոյ տապեալ:

Փառաւորեալ և օրհնեալ միշտ սբ
կոյս Լճածին մարիամ մայր Քրի
մատո՛ղ զաղաքանս մեր որդւոյ քո և մի
մերոյ:

Ստղէանի:

Փրկել զմեզ ՚ի փորձուէ և յամ վը
տանգից մերոց:

Քարոյ:

Եւ ևս խաղաղուէ զսէր աղա՛:

Ասան լեւի լինելոյ տեառն մի ճայ
նի աղաքանաց մերոց բարեխօսութիւն
անծածնին. Եւ իջանելոյ ՚ի վերայ
մեր ողորմութեան և զթուէ տեառն մի:

ամենակալ տէր անձ մեր՝ կեցո՞ւ և ող՞ն:
 () Բհնուի և փառք հօր և Որդւոյ և
 հօգւոյն սրբոյ. Այժմ և՛:

Խաղաղութիւն ամենեւորապէս:

Փոխ չոյնիւս զինի աւելոյս Բ անձին. 260:

() Բհնեցէք մանկունք զտէր: և օրհնեցէք զանուն տեառն:

Յառաւորէն ընդէնց ապա ընկերակցի Աւել-
 արարան Բժշկուէ. և ներ քօնից արեւոմաս-
 էանայ ողորդու: և Գեր: և տաւարանի
 ըստ ցոյցի:

Աւելարարան ըստ Տաղլէտի: 15. 21:

Աւելեալ անտի յի գնաց ՚ի կողմ
 մանս տիւրոսի և սիդօնի: Աւել ահա
 կին մի քանանացի ՚ի սահմանաց ան-
 տի նոցա ելեալ աղաղակէր և ասէր.
 ողորմեաց ինձ տէր՝ որդի դաւթի.
 դուստր իմ չաքաչար այսահարի: Աւել
 նա ճշ ետ նմա պատասխանի. և մա-
 տուցեալ աշակերտքն նորա՝ աղաչէին
 զնա և ասէին. արձակեան զնա՝ զի ա-
 ղաղակէ զհետ մեր: Աւել պատասխա-

նի ետ և ասէ. ոչ ուրեք առաքեցայ
 եթէ ոչ առ ոչխաքս կորուսեալ տանն
 խորայելի: Եւ նա մատուցեալ երկիր-
 պագանէր նմա և ասէր տէր՝ օգնեա
 ինձ: Պատասխանի ետ նմա և ասէ. ոչ
 է բարեոք՝ առնուլ զհաց մանկանց և
 արկանել շանց: Եւ նա ասէ՝ այո՛ մը-
 քանզի և շունք կերակրին ՚ի փշրա-
 նաց անկելոց ՚ի սեղանոյ տեառն իւ-
 բեանց: Զայնժամ պատասխանի ետ
 նմա յն և ասէ. ով կին դու. մեծ են
 հաւատք քո. եղիցի քեզ՝ որպէս և
 կամիս. և բժշկեցաւ դուստր նորա. ՚ի
 նմին ժամու:

ԱՅ՛ Բ. Էպոստանիւ Յճ Վճ որ ԸԽԻ
 Մարկոսի 7. 34.

Եւ ելեալ միւսամիգամ ՚ի սաՀմա-
 նացն տիւրոսի և սիւքոնի, եկն ՚ի
 ծովեզրն դադիւլեայւոց ՚ի մէջ սաՀ-
 մանացն ՚ի դեկապօլիս: Եւ բերին
 առաջի նորա խուլ մի և համր.
 և աղաչէին. զի ձեռն դիւցէ ՚ի վերայ

նորա: Եւ առեալ զհա մեկուսի յամ-
բոխէ անտի, Էսարկ զմատունս իւր լը-
ականջս նորա: և եթութ անդր. և
կալաւ զլեզուէ նորա: Հայեցաւ յեր-
կինս՝ յոգւոց եհան՝ և ասէ ցնա. եփ-
իաթայ՝ որ է բացիւր: Եւ նոյն ժա-
մայն բացան լսելիք նորա. և լուծան
կապանք լեզուի նորա. և խօսէր ու-
ղիղ: Եւ պատուիրեաց նոցա՝ զի մի
ումեք ասիցեն. և որչափ նա պատուի-
րէր նոցա՝ նոքա ևս առաւել քարո-
ղէին: Եւ ևս քան զևս զարմանային
և ասէին. զիմ ինչ բարւոք գործեց
սա զի խլից լսել տայ՝ և համերց.

မှတ်ချက်

Այս Էջի վերջում կ'ընկնի Գլխի մասը:

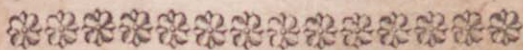
Եւ եղև ՚ի վաղիւն մինչ իջանէին
նոքա ՚ի լեռնէ անտի, ընդ առաջ
եղև նմա ժողովուրդ բազում: Եւ ա-
հա այր մի ՚ի ժողովրդենէ անտի ա-
ղաղակեաց և ասէ, վարդապետ, աղա-

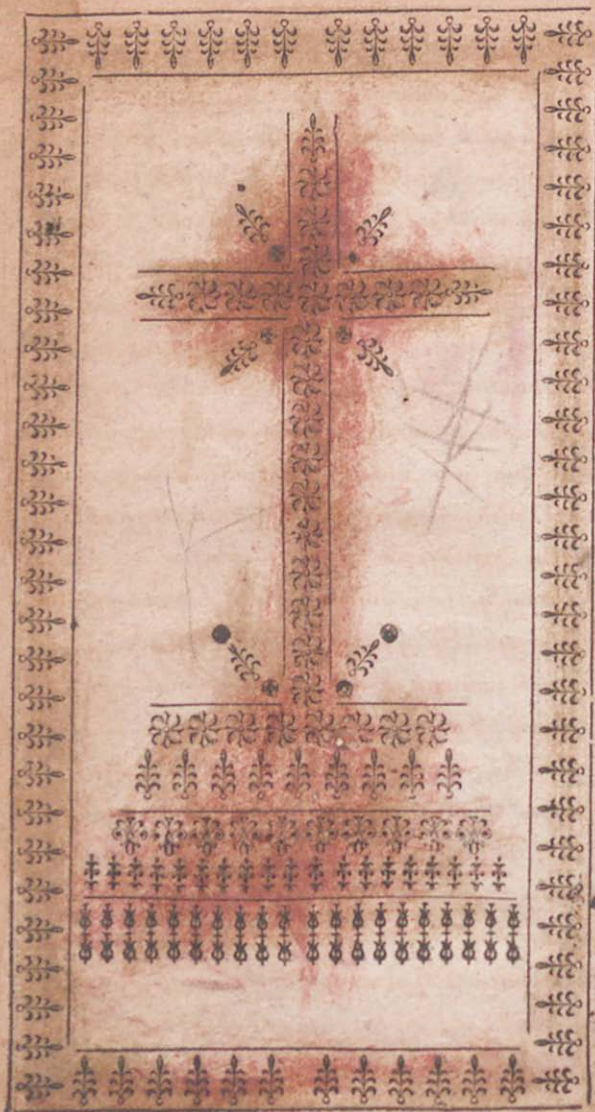
չեմ զքեզ՝ հայեաց յորդի իմ՝ զի միա-
 մօր է ինձ։ Եւ ահա այս հարկանի
 ՚ի նմա. և յանկարծ գուչէ՝ և զար-
 կուցանէ՝ և Թաւալեցուցանէ զնա՝ և
 փրփրեցուցանէ. և հազիւ մեկնի ՚ի
 նմանէ խորտակեալ զնա։ Եւ աղաչե-
 ցի զաշակերտսն քո. զի հանցեն զնա.
 և ոչ կարացին։ Պատասխանի ետ
 յիսուս և ասէ. ո՛ր ազգ անհաւատ և
 Թիւր. մինչև յե՞րբ եղեց ընդ ձեզ՝ և
 անսայլեմ ձեզ. մատո՛ւ այսր զորդին
 քո։ Եւ մինչդեռ մատչիւր, զարկոյց
 զնա դեն՝ և շարժեաց։ Սաստեաց
 յիսուս այսոյն պղծոյ. և բժշկեաց ըզ-
 մանուկն. և ետ զնա ցհայր իւր։ Եւ
 զարմանային ամենեքեան ՚ի վերայ մե-
 ծամեծացն օրս

Եւեպարան ըստ Յովհաննու. 4. 49:

Եկն դարձեալ ՚ի կանայ գալիլեաց-
 ւոց ուր արար զջուրն գինի. և
 անդ էր Թադաւորազն մի՝ որոյ որ-
 դին հիւանդ կայր ՚ի կափառնայում։
 Եւ իբրեւ լուաւ եթէ յիսուս եկեալ

Է ՚ի հրէաստանէ ՚ի գալիլէայ, եկն
 առնա, և աղաչէր, զի իջցէ, և բը-
 ժըշկեսցէ զորդի նորա. քանզի մերձ էր
 ՚ի մեռանիլ. Լսէ ցնա յիսուս. եթէ
 ոչ նշանս ինչ և արուեստս տեսանէք՝
 ոչ հաւատայք. Լսէ ցնա թագաւո-
 րազն. տէր, Էջ միւջչե մեռեալ իցէ
 մանուկն իմ, Լսէ ցնա յս. երթ, որ-
 դին քո կենդանի է. և հաւատաց այլն
 բանին զոր ասաց ցնա յս, և գնաց:
 Եւ մինչդեռ իջանէր՝ լե առաջ եղէն
 նմա ծառայքն նորա. աւետիս ետուն
 և ասեն, թէ մանուկն նր կենդանի է:
 Հարցանէր ցնոսա վասն ժամուն՝ յո-
 րում ապաքինեայ. և ասեն ցնա. երէկ
 յեօթներորդ ժամուն եթող զնա
 ջերմն. Պիտաց հայրն նորա՝ եթէ
 յայնմ ժամու յորում ասացն ցնա յիսուս
 թէ որդին քո կենդանի է, և հաւա-
 տաց իւքն և մմ տուն իւր. Օայս
 դարձեալ երկրորդ նշան արար յս ե-
 կեալ ՚ի հրէաստանէ ՚ի գալիլէայ.

Եր4 աստիճանայ աստուր Դաշաբուհին: Ի
 Երեւոն-քէ արարչութիւն՝ և յարո-ւն Բն:

Որաստեղծեալ բանն յա-
 նէից Ի սկզբահէ զեր-
 կինս երկնից և՞ զերկնա-
 յին՝ զօրս անմարմնոց: Եւ
 մանաւեացըն՝ զըւարթնոց. և ըզգալի
 տարերս քառից՝ հովառակաց միաբա-
 նից. որով յաւետ փառաբանի երբոր-
 դուին ճնճառելի:

Եւ յերեսրբեան մի տէրուն՝ միով բը-
 նուք անուին. Լոյսն որ անեղ արար-
 չական՝ ասաց լինիլ Լոյս եղական. զոր
 և ծագեաց յօրն առաջին՝ միաշաբաթ
 կիւրակէին. որով յա՞:

Բաբունօրէն՝ բացատրեսցուք՝ զծած-
 կեալ խորհուրդըն ծանիցուք. զի Լոյսն
 անտես լմանալի՝ մաքուր հոգւոց տե-
 սանելի. Ի սոյն ծագեաց միաշաբաթ՝
 մեզ յարուէ սուրբ ճառագայթ, ե-
 կայք փլրկեալք ընդ զըւարթնոյն՝
 տուք օրհնուի յարուցելոյն

Ահա ընդ սիրով խոհարհեցար՝ 'ի փլը
կուի մեր մարմնացար՝. նովին մարմն
նովըն խաչեցար՝ 'ի գերեզման մա-
հաւ եդար՝. այսօր յարեար անժաբար՝
'ի հրեշտակայ քարոզեցար՝. եկայք՝
Երեւցար խրնկաբերեց յողջոյն կե-
նաց ուրախալից. և 'ի լէր ինըն գա-
լիլէայ՝ առաքելոյ մետասանից՝. ար-
ժանայո՛ր զմեզ ընդ նոսին՝ զքեզ տե-
սանել յօրըն վերջին՝. եկայք՝:

Աիօնի որդիք զարթիք՝ հարսին լու-
սոյ տոբ աւետիք՝. ելիք փեսայն քո
յորուցեալ յաղթեաց մահու իշխա-
նութ՝. գայ պրտակէ՝ ըզքեզ փառօք՝
եւ ընդ առաջ պաճնեալ զարդուք՝,
երգեա՛ն երգ նոր յորուցելոյն՝ նըն
ջեցելոց կենաց պըտող յն

Քարոզ Աւետիկէց և Տէր-նաւոր
Տօնից:

Խնդրեսցո՛ւք հաւատով միաբանութե՛ք
'ի տեառնէ՛ զի զողորմութե՛ն զչնորհս
իւր արասցէ 'ի վերայ մերո՛ Տէրն ա-

մենակալ կեցուցէ և ողորմեսցի
Ահո տէր ՏՐ ողորմեա. Դէ

Աղօթիս

հիշ

Քում ամենազօր և հրաշալի յարու-
թեղ քս մծ մեր՝ երկիրպագանեհ
զօրք հընշտակաց. զի դու միայն ու-
նիս զանմահունի բնակեալդ ՚ի լոյս
անմատոյց: Աւ մեք զհոեղէն արա-
րածքս՝ խոնարհեալք երկիւղիւ եր-
կիրպագանեմք. զսուրբ և զհրաշալի
և զյաղթօղ յարունիդ քո օրհնեմք և
փառաւորեմք: Աւ քեզ ընդ երկնային
զօրսն միուցանեմք զօրհնունի և զփառս
Է հօր և Է սրբոյ հոգւոյդ: Այթմի:

() րհնեալ տէր մեր յս քս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես:

Քարոյ յորժամ ՚ի խփօր ելանէն:

Աւ ևս խաղաղուն՝ զտէր աղաչես:

Տէ՛ր ողորմեա՛:

Այս ՚ի վերոնստ խաղաղուն և փր-
կուն անձանց մերոց՝ զտէր աղա՛:

Տէ՛ր ողորմեա՛:

Ողորմեաց մեղ տէր՝ մոծ մեր՝ ըն մեծի
ողորմութե քում, ասասցուք ամենեւ
քեան միաբանութիւնք։

Տէր ողորմեաց տէր ողորմեաց տէր
ողորմեաց։

ՔՏ

() ԸՏնութիւն փառք Հօր և Արդւոյ
և Հոգւոյն սրբոյ՝ Այծմ և միշտ և
յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Ալէլուիայ՝ ալէլուիայ ալէլ։

դպ

սրկ

ՔՏ

() ԸՏնեսցիւ և պահպանեսցի և նախա-
խնամեալ պահեսցի արեւելեան կողմ
աշխարհիս. և հայրապետութիւն հայոց՝
այս նշանաւ սուրբ Առաքիւս և սուրբ
Աւետարանաւս և աւուրս շնորհիւ.
անուամբ Հօր և Արդւոյ և Հոգւոյն
սրբոյ՝ Այծմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից։

Եւ զարչապետէս պէրէս յարեմապոս։

Ամէն։ Ալէլուիայ ալէ։

() ԸՏնեսցիւ և պահպանեսցի և նախա-
խնամեալ պահեսցի արեւմտեան կողմ
աշխարհիս։ Եւ Թագաւորութիւն քրիս-
տոնէից. այս նշանաւ սուրբ։

Եւ շրջելով Գառնիոն ՚ի հարաւ:

Լ՝մէն: Լ՝էլուիայ ալէն:

() Երհնեսցի և պահպանեսցի և նախա-
խնամեալ պահեսցի հարաւային կողմ
աշխարհիս. երկիր անդաստան և պլտ-
ղաբերութիւն տարւոյս. այս նշա՞ն:

Եւ Գառնիոն դէպ ՚ի հիւսիս:

Լ՝մէն: Լ՝էլուիայ ալէն:

() Երհնեսցի և պահպանեսցի և նախա-
խնամեալ պահեսցի հիւսիսային կողմ
աշխարհիս. վանքք. անասատք. քա-
ղաքք և գիւղք. և բնակեալ ժողո-
վուրդք ՚ի նոսա. այս նշա՞ն: Լ՝մէն:

Եւ Գառնիոն ՚ի բէն և ասէն Գարձնու:

() Երհնուի և փառք՝ Տօր և՞ն:

Քարոյ Լաթօրի:

Սուրբ Խսչիւսաղաչեսցուք զտէր՝ զի
սովաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց. և կե-
ցուսցէ շնորհիւ ողորմուէի իւրոյ:

Լ՝մենակալ տէր անձ մեր կէն:

Լ՝ղօլէ:

Պահպանեալ զմեզ քն անձ մեր ընդ հո-

վանեաւ սուրբ և պատուական խաչի
քո ՚ի խաղաղուն: Փրկեալ յերեւելի և
յաներեւոյթ թշնամւոյն: Արժանաւո-
րեալ գոհուի փառաւորել զքեզ ընդ
Հօր և Ընթացի Հոգւոյդ: Ամէն.
() Երհնեալ տէր մեր յս քս. ամէն:
Հայր մեր որ յերկինս ես:

Իսկ յայլ տառերոց յէս «Ընթացի և
հոգւոյդ Սողոմոն Բն:

() Երհնեցի ք մահկունք զտէր. և օրհ-
նեցի ք զանուն տեառն:

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայտմ.
հետէ մինչև յաւիտեան:

Յարեւելից մինչև ՚ի մուտս արեւու.
օրհնեալ է անուն ան:

Բարձր է ՚ի վերայ ամ ազգաց տէր.
և յերկինս ես փառք նորա:

Ո՞վ է որպէս տէր ամ մեր ՚ի բար-
ձունս բնակեալ. և զխոնարհս տեսա-
նէ յերկինս և յերկրի: Յարուցանէ
զաղքատս յերկրէ. և բարձր առնէ
զտառապեալս յաղբեաց:

Ետուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշ-

Թմ սրբոց, Արա և զերկիրս պողաբեր
 ՚ի սնունդս ծառայից քոց, Յորոց հա-
 նապազ փառաւորն էլ գովի ամենայն
 Երրորդունիդ, Այժմ և միշտ և՛:

Սողոմոն, 114:

Սերեցի՝ զի լուիցէ տէր զճայն աղօ-
 թից իմոց, զի խոնարհեցայց զունկն
 իւր առ իս, և ետ յաւուրս իմ կարդացի
 առ նա:

Արջեցան զինն երկունք մահու, և
 զիշտք դժոխսոյ գտին զիս:
 Օնեղունի և զանձկունի գտի, և զա-
 նուն տեառն կարդացի:

Ատէր՝ փրկեան զանձն իմ, ողորմած
 իմ մեր, ողորմի՛ և պահէ զաղայս իմ:
 Ետ խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցայց զիս,
 դորձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո, զի
 տէր օգնեաց քեզ:

Փրկէց զանձն իմ ՚ի մահուանէ, զաչս
 իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի գայ-
 թակղունէ, հաճոյ եղէյ առաջի մն
 յերկրին կենդանեայ:

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես
խոնարհ եղէ յոյժ:

Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, Թէ
մմ մարդ սուտ է:

Օ ի՞նչ տաց տրիտուր տեառն՝ ք մօր
զոր և ետ ինձ:

Օ բաժակ փրկուէ ընկալայց, և զա-
նուն տեառն կարդացից:

Օ աղօթս իմ տեառն տաց՝ առաջի
մմ ժողովրդեան նորա:

Պատուական է առաջի տեառն մահ
սրբոց իւրոց. ո՞ւր՝ ես ծառայ քո եմ,
ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ:

Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից
պատարագ օրհնուէ, և զանուն տեառն
կարդացից:

Օ աղօթս իմ տեառն տաց՝ առաջի մմ
ժողովրդեան նորա. ՚ի գաւիթս տան
տեառն, և ՚ի մէջ քո երուսաղէմ:

() րհնեցէ ք զտէր մմ աղինք. գովե-
ցէ ք զնա մմ ժողովուրդք:

Օ օրացի ողորմուի նք ՚ի վք մեր.
և ճշմարտուի մն մնացէ յաւիտեան:
Ը՞ծ յանուան քում կեցո՞ղիս. և ՚ի զօ-

բունք քում իրան արա ինձ:

ԲՏ Լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր
բանից բերանոյ իմոյ:

() Թարք յարեան ՚ի վերայ իմ. և հղօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարե-
ցան զքեզ ան առաջի խրեանց:

ԲՏ ան օգնական իմ. և տէր ընդուն
նօղ հոգւոյ իմոյ:

Պէտքաւցանել զչարն ՚ի թշնամիսն
իմ, ճշմարտութիւն սատակեան զնս:
Կս կամօք իմովք պատարագս մա-
տուցից քեզ, և խոստովան եղեց ան-
ուն քում տէր, զի բարի է:

Յամ նեղութիւն իմէ փրկեցեր զիս. և
՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո՛ զոր
դի աղախնոյ քոյ. և արան առիս նշան
բարութիւն:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն,
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա-
թարեցեր զիս Փառք հօր և՛:

Առաքանի ՚ի Տօնի ան ռէոյ:

ԲՏ ան մեր՝ վստաչի քոյ պատուա-
կանի՛ զխաղաղութիւն քո տուր մեզ տէր:

Սասն սրբուհւոյ Րճածնին, և Յօ-
հաննու կարապետին, և սրբոյն Ստե-
փաննոսի նախավկային՝ զխաղաղութի
քո տո՛ւր մեզ տէր:

Սճ սրբոյ քոյ Րաաֆելոց, Մարգա-
րէից, Արդապետաց, Մարտիրոսաց,
Հայրապետաց, Ճգնաւորաց, Կուսա-
նաց, Սիանձանց, և Երկնային զօրացն՝
զխաղաղութի քո տո՛ւր մեզ տէր:

Սասն սրբոյ Հօրն մերոյ Գրեգորի
Լուսաւորչին:

Բարեխօսութի յիշատակաւ և աղօթիւք
սրբոցն (այս անոն) որոց այսօր է յի-
շատակ. Օխաղաղութի և զերկնային
զմեծ ողորմութի քո պարգևեալ մեզ
մարդասէր տէր:

Քարոզ Բառքեւոյ և իմ որեւոյ:

Սուրբ Ճգնաւորօքն աղաչեսցուք զմեր
որք զչարսն պարտեցին՝ նեղութեցն
համբերեցին: Լուսեղէն և երկնային
անթառամ պսակացն արժանի եղէն:
Բաղթիւք նոցա և բարեխօսութի մեզ

ողորմեսցի Մենակալ տէր ամ մեր՝
կեյո՞ւ և ողորմեա՛ւ:

Լ. Ղօժիկ ՚ի Կօնի Լ. Խապէլայ և Սարգսրէից
Հայրապետաց և Արքայապետաց:

Ար ընտրեցեր և ընկալար զերանելի
զվկայսն քո (այս անուան) Քն Մ. մեր.
և հաղորդս արարեր զնոսա Կամաւոր
չարչարանաց քոց: Եւ զ՝ բարեխօս առ
քեզ ունիմք, որք աստ և ի ամ տիե-
զերս սուրբ իցեն: Արպէս զի աղօ-
թիւք նոցա և բարեխօսութիւն խաղա-
ղացուցես զկենցաղավարութիւն մեր
փրկելով զմեզ յերեւելի և յանելիցթ
Թշնամւոյն: Եւ նորհեա՞ մեզ տէր ըստ
օրինակի նոցին կեալ և զվախճանն
մեր կնքեա՞ ուղղափառ խոստովանութիւն
՚ի յոյս կենացն յաւիտենից. զի և մեք
աբժանիք և զիցուք մտանել յերկնային
խորանսն լուսոյ՝ և ժառանգել զպատ-
րաստեալն ՚ի սկզբանէ աշխարհի քոց
քոց զարքայութիւն: Եւ ի նոսին գոհա-
նալով փնտրեսցուք զքեզ ի հօր և ի
սրբոյ հոգւոյդ: Եւ յժմ և՛:

Յաւերդեան Գարդարեան աստուծոյ

Յիշեան Տէր զպաշտօնեայս քո
 Օ ծնողսն մեր, Օ վարդապետս, Օ եղ-
 բարս, Օ ընկերս, Օ կերակրիչս,
 Օ ուխտաւորս, Օ ճնապարհորդս, Ռ զ-
 հանգուցիչս, Օ վաստակաւորս, Ռ զ-
 խոստովանողս, Օ ապաշխարողս, Ռ զ-
 գերիս, Օ հիւանդս, Օ նեղեալս,
 Օ իշխանս, Օ չարարարս, Օ բա-
 րեւարս, Օ Թշնամիս, Օ ատելիս, Եւ
 որք պատուիրեցին մեզ հաւատով:

Յեշեմ' ասէր և ողորմեմ':

Բարեբար և բազում ողորմ ՄԺ քո
 անմոռաց գիտութիւն՝ և սնբաւ մար-
 դասիրութիւն՝ յիշեան զմեզ հաւատացելս
 ՚ի քեզ և ողորմեան ամենեցուն, ()դ-
 նեան և փրկեան յիւրաքանչիւր վտանգից
 և ՚ի փորձուեցս:

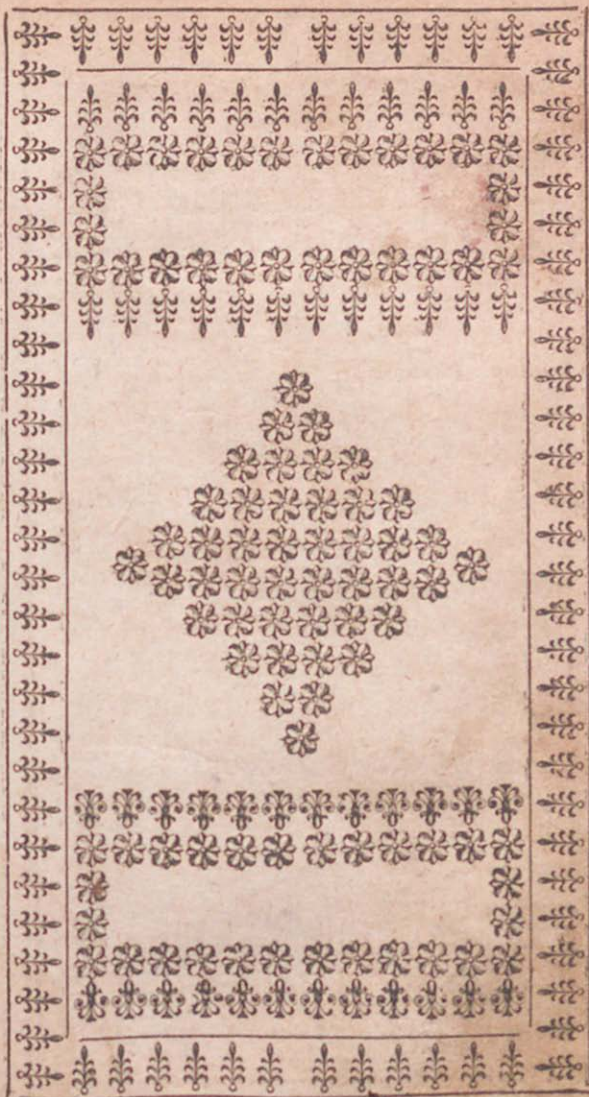
Երթանաւորեան գոհութիւն փառաւորել
 զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ:
 Եւ յիշեմ և քեզ:

Եղօ՛ւք Մարտիրոսաց՝ Նգինաւորաց՝ և
Կոստանաց:

Պսակիչ սրբոց Քն՝ որ պսակես ըզ-
սուրբս քո. և ազնես զկամս երկիւ-
ղածաց քոց. և նայիս սիրով և քաղց-
րութ՛յ յարարածս քո: Եւ զմեզ յերկ-
նից ՚ի սրբութ՛ք քումմէ. բարեխօսութ՛ք
սուրբ անձանիդ և արաջանօք ամ
սրբոց քոց. և որոց այսօր է յիշատակ:
Եւ զմեզ տէր և ողորմեան. ներեան
քաւեան և թող զմեղս մեր արժանա-
ւորեան գոհութ՛ք փառաւորել զքեզ ք
Հօր և ք սուրբ Հոգւոյդ: այժմ և՛:

Յիշե՛մ՝ Տէր զպաշտ. և այլն:
Բարեբաւր և բազում ողորմ Եւ՛ր,
() Երհնեալ տէր մեր յն քն ամէն:
Հայր մեր որ յերկինս ես՛:

Եւ եղեր ապաշխարութիւն վասն իմ
մեղաւորիս, զի մեղայ աւելի քան զա-
ւազ ծովու, և բաղմացան անօրէնութե-
ւոյնք իմ. ամենա՛ւ:

Եւ արժանի հայիլ՝ և տեսանել ըզ-
բարձրութիւն երկնից, ՚ի բազմութեան անօ-
րէնութեան իմոյ. ա՛ւ:

Կորացել եմ ես ՚ի բռնութեան կապանաց
երկաթից. և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ա՛ւ:
Տարկացուցի զսրտմտութիւն. և զչար-
առաջի քո արարի. կանգնեցի պատ-
կեր՝ և բաղմացուցի զցասութեան անձին
իմոյ. ամենա՛ւ:

Եւ արդ ար՝ խոնարհեցուցանեմ ըզ-
ծունք սրտի իմոյ, և հայցեմ ՚ի քաղց-
րութեան քումսն, ամենա՛ւ:

Մեղայ՝ տէր մեղայ. և զանօրէնութեան
իմ ես ինձէն գիտեմ. ամենա՛ւ:

Եւ զաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն՝ Թող ինձ
տէր Թող ինձ. և մի կորուսաներ զիս
ըստ անօրէնութեան իմոյ. ա՛ւ:

Մի յաւիտեան բարկանար ինձ տէր,
և մի յիշեր զչարիսն իմ. և մի պար-
տաւորեր զիս ընդ իջեալսն ՚ի ներ-

քոյ երկրի չարեօք. ամ' :

Օ, ի դու ամ՝ ամ ապաշխարողաց էս,
և յիս ցոյց զբարեբարութիւնք, որ ան
նարժան եմ. ամ' :

Կեցուցես զիս ըստ բազում ողորմ
մունք բուամ. և ես օրհնեցից զքեզ զմամ
աւուրս կենաց իմոց. ամ' :

Օ, քեզ մը՝ օրհնեն ամ զուարթունք
երկնիւյ. և քո են փառք յաւիտեանս՝
Լ. մէն :

Փառք Հօր, և Որդւոյ և Հօգոյն Սբ. Յ
Լ. յԺմ և միշտ և" :

Լ. զաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն մը, թող
ինձ զմեղս իմ :

Բազում ողորմ տէր, ողորմեան ինձ :

Լ. ծ՝ բաւեան զիս զմեղաւորս ՚ի մեղաց,
և կեցո՛ւ :

Լ. ծ՝ զթան յիս ՚ի մեղուցեալ ծառայս.
և ողորմեան ինձ բազմամեղիս :

Լ. մէն օրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս

Լ. ծածին մարիամ, բարեխօսեան ան
տէր վասն մեր :

Լ. ք՝ սբ. մայր բարեխօսեցիք քառ հայր
ի յերկինս վասն մեր մեղաւորացս :

ՔԾ որդի Կայսր անսակար ընկնլ զա-
ղաչանս մեր. զի 'ի քեզ են ապաւի-
նեալ անձինք մեր:

Յաղթօղ զօրութ' սուրբ և կենդանա-
րար և պատուական խաչի քո տէր'
պահպանեալ զմեզ:

Եւաքեալ տէր զհրեշտակ խաղաղուն
քո. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխը-
ռուս 'ի տուէ և 'ի գիշերի:

Եւ մարդասիրութ' քով յիշեալ զմեզ
տէր' յիշեալ զմեզ, յորժամ գոս ար-
քայութ' քով, և ողորմեալ մեզ:

Ք. Բարեպաշտ

Եկեալքս 'ի խոստեալնու խաղաղսարուն'
հաւատով զյոյս միաճնի որդւոյն Կայ-
սրիցութ' 'ի սիրտս մեր. խնդրելով 'ի
նմանէ զքաւութ' և զԶօղութ' յանցանաց
մերոց: Ա՛յ զի նա ինքն է նախախնա-
մօղն անձ յաւիտեանական. որ եկն կա-
մաւ հօր 'ի փրկել զարարածս. և ասաց'
զինքն լինել քաւիչ մեղաւորաց, յոյս ա-
պաշխարողաց. շնորհելով զհանգիստ
աշխատելոց. ընդունելով զճանրա-
բեռնեալքս և զտաժանեալքս մեղօք

յապաշխարուի քաւուն:

Բրդ՝ եկայք ամենեքեան. խոնարհել
անձամբք՝ բեկեալ սրտիւք՝ անկցուք
և լայցուք առաջի տեառն արարչին
մերոյ. զի անցուսցէ ՚ի մէնջ զցասումն
պատուհասի յանցանաց մերոց բարե-
քարուքն իւրով: Եւ մենակալ տէր մօ
մեր՝ կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ:

Եւ յօրհ:

Տէր մօ փրկուէ մերոյ՝ որ ողորմածդ
ես և զթաճ. երկայնամիտ բազումո՛ւ
ղորմ և զղջանաս ՚ի վերայ չարեաց
մարդկան. որ ո՛չ կամիս զմահ մեղա-
ւորին. այլ՝ զդառնալնք ՚ի չար ճանա-
պարհէն և զկեալն: Եւ մօ մեր՝ առատ
ողորմութե քով մխիթարեան զճառայս
քո. և տո՛ւր սց տեղի ապաշխարուէ:
Հաշտեան մարդասիրութե քով, և արան
զսոսա անդամն եկեղեցւոյ քում սրբոյ:
Ապ զի առողջացելք հոգւով՝ խոս-
տովանութե և ապաշխարութե մտցեն յե-
կեղեցի քո սուրբ:

Եւ է ժողովրդեան քում ք՛ւ հան-
ցեն զօրհնութի և զիառս Հօր և Արդ-
ւոյ և Հոգւոյ:

Սողոմոն. 5:

Բանից իմոց ունկնդիր տէր, և 'ի
միտ առ զաղաղակ իմ:

Նայեա՛ 'ի ձայն աղօթից իմոց, Թա-
գաւոր իմ և անձ իմ:

Ես զքեզ աղաչեմ տէր, ընդ առա-
ւօտս լուիցես ձայնի իմում, ընդ ա-
ռաւօտս պատրաստ եղէց, յանդիման
լինիլ առ քեզ անձ:

Ա՛հ Թէ դու անձ կամիս զանօրէնուի,
և 'հչ բնակին առ քեզ չարք. և անօրէնք
մի բնակեսցին առաջի աչաց քոց:

Ետեցեր զայնոսիկ, ոյք գործեն զա-
նօրէնուի. կորուսանես զամենեսեան
ոյք խօսին զսուտ:

Օյր արիւնահեղ և զնենգաւոր՝
պիղծ առնես դու տէր. այլ ես լն բա-
ղում ողորմուի քում մտից 'ի տուն քո.
և երկիրպագիւյ 'ի տաճար սուրբ քո
երկիւղիւ քո:

Տէ՛ր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութե
քում. վասն Թշնամեաց իմոց՝ ուղիղ
արա առաջի իմ զճանապարհս քո:

Օ՛հ 'հչ գոյ 'ի բերանս նոցա՝ ճմար-

տուի և սիրտք ն՛ց նանրեալք են,
 Ո՞ւր գերեզման բաց են կոկորդք ն՛ց, և
 լեզուօք իւրե՛նց նենգաւորք եղեն,
 Գատեան զնոսա անձ՝ զի անկյլին ՚ի
 խորհրդոց սրտից իւրեանց, ըն բազում
 ամբարշտուէն ն՛ց, մերժեան զնոսա զի
 դառնացուցին զքեզ:

Ուրախ լիցին ամենեքեան՝ ոյք յուսա-
 ցեալ են ՚ի քեզ, յաւիտեան ցնծաս-
 ցեն և բնակեսցիս դու ՚ի նոսա:

Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան-
 քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն, տէր՝
 ո՞ւր զինու հաճուի՞ք քով պսակեցեր զնոս,
 Եւ յաբ առաւօտու ողորմութի՞ք քով,
 ցնծացաք և ուրախ եղաք զմե՛ւ աւու-
 րըս կենաց մերոց:

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն, յորս
 խնայրհ արարեր զմեզ, և ամացն՝ յորս
 տեսաք զչարհարանս:

Հայեան տէր ՚ի ծառայս քո և ՚ի գործս
 ձեռաց քոց, և առաջնորդեան որդւոց
 նոցա, եղիցի լոյս մնն մի ՚ի վերայ մերս
 Օգործս ծեռաց մերոց ուղիղ արա
 ՚ի մեզ տէր և զգործս ձեռաց մերոց:

յաջողեան մեղ:

Դ խորոց կարդայի առ քեզ Թր՝ Թր՝
Լուր ձայնի իմում:

Եղիցին ականջք քո, Դ լսել զձայն
աղօթից իմոց:

Թէ զանօրէնութիւն իմ քննես Թր՝ Թր,
իսկ ո՞ր կարէ կալ առաջի քո. զի Դ
քէն է բաւութի:

Ս ասն անուան քո համբերի Թր. համ-
բեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ
անձն իմ Դ տէր:

Դ պահէ առաւօտու՝ մինչև յերեկոյ
Դ պահէ առաւօտու՝ յուսացաւ խրա-
յէլ Դ տէր:

Դ Թնէ է ողորմութի բազում. Դ նմա-
նէ է փրկութի. և նա փրկեաց զխրայէլ
յոմ նեղութեց նորա:

Լ սելի արած ինձ առաւօտու զողորմութիւն
քո. զի ես Դ քեզ տէր յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից.
զի առ քեզ Թր համբարձի զանձն իմ
Փրկեան զիս Դ Թշնամեաց իմոց տէր.
զի զքեզ ապաւեն ինձ աբարի:

Ուսո՞ ինձ առնել զկամս քո. զի դու

ես ամ իմ: Հոգի քո բարի՝ առաջ-
նորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ:
Այսն անուան քո տէր կեցուցես
զիս. արդարութե քով հանցես ի նե-
ղութի զանձն իմ:

Ողորմութե քով սատակեալ ամ զթշնա-
միս իմ, և կորո զամ նեղիչս անձին
իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Ըճ յանուան քում կեցո՞ղ զիս, և ՚ի զօ-
րութե քում իրան առա ինձ:

Ըճ լուր աղօթից իմոց, ո՞նկն դիր
բանից բերանոյ իմոյ:

() Ետաք յարեան ՚ի վերայ իմ: և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ: և ո՞չ համարե-
ցան զքեզ ամ առաջի իւրեանց:

Ըհա ամ օգնական իմ, և տէր ընդու-
նօղ հոգւոյ իմոյ:

Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիսն
իմ, ճշմարտութե քով սատակեալ զնոսա-
ւոս կամօք իմովք պատարագս մա-
տուցից քեզ, և խոստովան եղէց ան-
ուան քում տէր, զի բարի է:

Յամ նեղութի իմէ փրկեցեր զիս, և
ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

Փառք հօր և Որ'':

Եւ Եւսեփ Եւ Եւսեփ Եւ Եւսեփ
 Եւ Եւսեփ Եւ Եւսեփ Եւ Եւսեփ
 Եւ Եւսեփ Եւ Եւսեփ Եւ Եւսեփ

Երբ զարգական բանին հրաման
 ՚ի յերկրորդութիւն աւուր սկըզ
 բան. ըզ ջուրսն ՚ի ջուրյն
 բաժանեց՝ հաստատուիլ պա
 րունակեաց. որով զաշխարհս հողե
 շինաց անջրպետեաց ՚ի հրեղինաց. ի
 նոսին որդիք լուսոյ՝ տուր օրհնութի
 երբեակ լուսոյն:

Ի աշմաջեաց հոյժք քրօբէից՝ երեք
 սըրբեանըդ սրօբէից. աթոռք անեղ
 անձուէն համագոյ երրորդութեն. բա
 րեխօս լերուք առ տէր՝ վասն ման
 կանց եկեղեցւոյ. ընդ նո՞ր:

Դերագոյն իշխանութիւնք՝ և անփոփոխ
 միշտ տէրութիւնք. անյաղթելի սբ զօ
 րութիւն ՚ի յարարչին փառատրութի. ա
 զաջեցիք զտէրն ողորմած՝ անտես
 չառնել զգործս ձեռաց. ընդ նո՞ր:

Դա՞սք անմարմնօցըդ պետութեց՝
 հրեշտակապետք բարձրութեց. հո
 գիք հրեղէնք և սպասաւոր՝ ըք հրեշ

տակաց զինուորու իբ՝. մաղթեցէ՛ք ըշ-
տէրըն տերանց՝ վասն մարդկան երկ-
րաւորաց՝. Ընդ՝:

Ե՞րկնաւորաց դասուց վերնոյ՝ օրհ-
նաբանից քոյ զըւարթնոց՝. քաղյ-
րացի առ քեզ գըթած՝ որ վասն մեր
ձայն մաղթանաց՝ զորս և տացես մեզ
սրահապան՝ յայսըմ հետէ մինչ՝ ի վախ-
ճան՝. Ընդ՝:

Օ՞րուէց՝ և տէրուէց՝ իշխանուէց և
պետուէց՝. և ամ անուանելոց՝ որք ՚ի
յերկինս սրադատանօք՝. Ընկալ քն ու-
րախուք՝ զմեզ յօր մահու և յարու-
թէ՝. Ընդ նոսին օրհնել հոգւով՝ ըզ-
քեզ Ընդ հօր փառաւորե՛լով:

Եւ Գ Լուսն երբորդի առաւել արարչութիւն.
Եւ վասն Արրորդի դարուն. և ՚ի Յօ-
հանէն ճշմարիտն:

Ինչպէս բանն որ Ընդ հօր՝ արար-
չակից և համազօր՝. յերբորդ ա-
ռուր զջուրսըն զնաոյց՝ ըզքոյս և ըզ-
տունկըս բղխեցոյց՝. իսկ ՚ի յերբորդ

դարուն դարձեալ զԶուրցըն հեղեղ
ցամաքեցոյց՝ զնոյ տասրանուն խրապ-
րեցոյց՝ ըզկենդանեացսեռս աճեցոյց՝
տոնք օրհնուի անձառ լուսոյն՝ հօր և

որդւոյ և սուրբ հոգւոյն
Բնդ ծառոց երկրի՝ զգալեաց՝ տըն-
կեաց և զտունկս իմանալեաց՝ զհե-
ղեղ մեղացըն ցածուցեալ զգաստ ար-
դարոյ բազմացուցեալ՝ յորոյ և մեծն
ի ծնունդս կանանց միջնորդ շնոր-
հաց և օրինաց՝ տոնք օրհն՝

Թափառորին երկնից զինուոր՝ ար-
քայունեն աւետաւոր՝ ինդրեան դընել
ելս ի սրտի առ ի հալտէս տըրտմա-
կանէ՝ յուխտեալ տեղին անուանական՝
ի խոստացելն որդւոյ մարդկան՝ տոն՝
Թափառորին հօր սպասաւոր՝ և յար-
գանդէ երկըրպագօղ՝ կարապետ և
մըկըտիճ՝ այնմ որ մեղաց մերոց քա-
ւիճ՝ լեր բարեխօս առ նոյն գթած՝
ջընջել ըզգէր մեր յանցանաց՝ տոն՝
Ի՞հ հօրէ լոյս ծագեցար՝ մեռեալ
բնուէս կենդանարար՝ սուաքեցեր յա-
ռաջընթաց սուրբ զյօհաննէս քարոզ

կենաց՝ սորին հայցմամբ ամենակալ,
 ըզպաղատանքս մեր ընկալ՝. տո՛ւ
 Առաջաւիղ յերկինս ելին հողանիւ
 թեայ սուրբ հրեշտակին՝. արժանա-
 ցո՛ ըզմեղ սորին՝ նեղ և անձուկ ճա-
 նապարհին՝. զի հետեօղք գոլով նո-
 րին՝ հօր քո վերին օթեանին՝. և եր-
 գեսցուք ընդ երջանկացն՝. որդւոյ
 լուսոյ քեզ երգս փա՛ռա՛ց:

Երգ Վանն Չորրորդի աւուրաբարչուէն.
 և Վանն չորրորդի դարուէն. և Վանն ա-
 տեփեայ Աստուածաճնին:

Խաւարն անգոյ և սկըզբնաճին՝ հա-
 լածեցաւ յօրն առաջին՝. լոյսն տյն
 պայծառ յօր չորրորդին՝ յարեգական
 նիւթ հաւաքեալ՝. լուսինն ՚ի տիպ լու-
 սոյ ստեղծեալ՝ և աստեղաց պարս յօ-
 րինեալ՝. որով օրհնի ստեղծօղն էից՝
 ՚ի բանաւոր պաշտօնելի՛ց:

Նաճկեալ խորհրդերն ծանուցաւ՝
 չորրորդ դարուն իսահակաւ՝. ՚ի չոր-
 րորդ օր դարձեալ հրեշտակն՝ ետ դա-

և ետիս ընդ կուսական՝ Թէ լոյսն որ ոչ
 բուլանդակի՝ ՚ի քէն մարմնով պարու-
 նակի՝ յոր օրհնեցայք աղգք երկրա-
 ծինք՝ տոբ օրհնուի պտղոյ կուսի՝ նա
 կուսին նախնւոյ մօրն և այլ՝ յորմէ ա-
 դամբն հին պարտի բարձան անէծքն
 տըրտմական՝ քո սուրբ ծնընդեամբ
 կոյս մարիամ՝ աղաչեան զքո միածինն՝
 Թողու զմեզս որդւոց նոցին՝ յոր
 օրհնէ՝

Հարսն ընծայեալ յերկրէ յերկինս՝
 յոր համբաւումք առ քեզ զհոգիս՝
 յոր Լըսե լոյքոյ զաւետիս՝ խընդրեան
 լինիլ մեզ Լըսելիս՝ ձայն աւետեաց
 քո միածնին՝ եթէ եկայք օրհնեալք
 հօր իմ. յոր օրհնէ՝

Չայիկ առ քեզ տէր պաղատիմք՝ և
 առաջի քոյ անկանիմք՝ աղաչանօք
 անձանին՝ շիջո՛ ՚ի մէնջ ըզբոց հնո-
 ցին՝ տոբ արտասուօք զմեզ ըս ջընջել՝
 և վերստին զմեզ նորոգել՝ յոր՝

Ղեկավար ճարտարապետ՝ անցեր է
 ծով կենցաղս անհետ՝ վերաբերեան
 ընդ պետրոսի՝ զմեզ ՚ի յաւեաց մեզաց

ծովէս՝. պաղատանօք գերագունի՝ ա-
նապական քում ծընողի՝. յոր՝:

Եւ Գլահն Հինգերորդի առաջ Եւրա-
շո-էն և Գլահն Հինգերորդի դարուն, և ՚ի
առաջ Եւրաշո-էն Վն:

Ո՛ր առաջալքեալ բանն ՚ի հօրէ յօր
հինգերորդըն հրամայէ՝. բըղխիլ
՚ի ջրոց սեռս կայտառաց և թեաւորս
օղականայ՝, իսկ ՚ի դարուն հինգ մը-
կըրտին՝ յաման և ՚ի ծովն խրայէլն
հին՝, տայուք հրաշից ներգործողին՝
պատիւ և փառս անեղ բանի՝ն:

Ս՝աբբապէս օրինակի՝ առաքելոցըն
քի՝, որք ՚ի ծովէն տիբերական՝ ՚ի
յերկնայինսըն կոչեցան՝, անյլն ընդ
ծով աշխարհական՝ և ՚ի հոգին մը-
կըրտեցան՝. տացուք:

Յուրախութիւն անդրաւական՝ ՚ի հար-
սանիսն անապական՝, զձեզ առաքեաց
հայրըն փառաց հրաւիրատուք տըրտ-
մականաց՝, օուրք հարսանեայն յայն
հայցեցէք ընդ ձեզ լինիլ մեզ պարա-
կից՝. տմ՝:

Նորոգողք տիեզերաց ՚ի նախահօրքն
յանցանաց. նորափետուր զարդարե-
ցիք՝ զեկեղեցիս հեթանոսաց՝. պա-
ղատեցէք առ նոյն գըթած՝ զմեզ նո-
րողել ՚ի հնոյ մեղաց՝. տա՛:

Եւ ի՞նչո՞ղ էիցըս համայնից՝ արարա-
ծոց ՚ի յանգոյից՝. նոյն շինեցեր զե-
կեղեցի՝ վէմդ ՚ի վերայ վիմին բանի՝,
ընդ եդեալ հիմունս ՚ի նոր սիօն ըզ-
մեզ յօդեան շինմամբ ՚ի նոյն՝. տա՛:

Ուրախացաւ գնացիւք գետոց քաղաք
՚ի քէն շինեալ յս. յորմէ վըտակք
շնորհաց հոսին. զոգիս մարդկան ուռ-
գանեն՝. արբո՛ւ և մեզ ՚ի ջրոյն կենաց
հայցմամբ հողւոյն մատըռւակաց, զի
բանաւոր երկիրըս քո՝ պըտղաբերցէ
՚ի փառքս քո՝:

Եւ Էմմէ Սէղեբորդէ առաւ Եւսեբ-
սոսի. և Էմմէ Սէղեբորդէ գալիս. և
՚ի խաչելուին Քնի:

Հանդուրժեալ բնութք բարւոյն՝ ու-
նիլ միայն զանճառ բարին՝, այլ
ստեղծեալ զմարդ յիւրպատկերին՝ ՚ի

վեցերորդ ան աւօտին՝ և ՚ի յերրորդ
 ժամ զկողածինն՝ ՚ի յօգնութի ետ հա-
 ղածնին՝ զորս ՚ի դրախտին եդ վայել-
 լել՝ բայց ՚ի պլտղոյն մահու արգեւ
 Պապանձեւլ ան դատողին յետ յան-
 ցանաց արամբն հին՝ զկինն պատ-
 ճառ եդեալ խաբմանն՝ և կինն զօճըն
 դաւաճան՝ որով երկիրս այս անիծաւ
 փռչ և տատասկ ՚ի սմա բուսաւ՝ վը-
 ճիւ մահու մարդոյն տըւաւ դառնալ
 ՚ի հող ուստի ստեղծաւ։

Զըօրջել փութայր հայրն փառաց
 ըզգիր պարտեաց մեր յանցանայ՝ ու-
 թով զգեցաւ որդին գըլթած՝ ՚ի վեց
 դարուն զմարմին մեղաց՝ հօր հա-
 ճութ ՚ի մահ խաչին՝ եկըն կամաւ ՚ի
 յուրբալին՝ գառն զենաւ ՚ի հին
 զատկին՝ փոխան դառանցն օրինա-
 կիւն։

Ահա հիւ լուսոյ պատուիրանին՝ ար-
 դարուե ճանապարհին՝ բարձրանալով
 քո ՚ի խաչին՝ բարձրացուցեր զմեզ
 ՚ի յերկինս՝ քո անպատում խոնար-
 հութդ՝ և կամաւոր խաչելուքդ։

հաշտեանց ընդ մեզ տէր գլխութեւնք՝ և
թող ըզմեզս ողորմութեամբս:

Սոսկալիդ՝ սերօքէից՝ և ահաւորըդ
բրօքէից՝ խոնարհեցար ՚ի չարչարանս
չարչարելի բնութեւն մարդկան՝ ՚ի խա-
չին զմեզս սպաներ և զդատակնիք
մահու լուծեր՝ հաշտեանց ընդ՝:
Ահա հագոյն բնուեց էից և արարիւ
չըդ բոլորից՝ յորժամ ծագես զխա-
չիդ նըշան՝ ՚ի գալստեան քոյ միւս
սանգամ՝ զերկրպագուս այժմ հաւա-
տով՝ լուսաւորեան նորին լուսով՝ զի
համաձայն խաչաղգեցիցն՝ զքեզ օքհ-
նեմք յաւիտեանի՝ ց:

Երգ Վահ Եօթներորդի տառար Երար-
չուէն. և Վահ Եօթներորդի դարդուն: և
՚ի խորհուրդ հանգստեան նոյ:

Տէրն յետ ստեղծման արարածոց՝
հանգեաւ յօթն օրն ՚ի գործոց՝,
այն որ հանգիստ աշխատելոց՝ և կամ
քըն գործ է եղելոց. ուստի և մեզ
յոյս հաստատուն ետ հանգրստեամբն
շարաթուն՝, թէ աստ գործել զգոր-

Ժբա ԿՅ՝ անդէն հանգչիլ ընդ աստու
ծո՞յ

Ընթուհաբար վարդապետիմք՝ յօրի
նակէ ԿՅ՝ խրատիմք՝ օր յի յերկրորդ
արարչունք՝ յետ կատարման տնօրէ-
նունքն՝ յետ թներորդ օր հանգստեան՝
իջեալ մարմնով ՚ի գերեզման՝ զկա-
պեալ հոգիան վերածեաց՝ զանանց
հանգիստըն պատրաստեալ ց:

Յօղդ որ ՚ի քոյդ կողէ ցողեալ՝ բը-
ժըշկեսցէ ըզհանգուցեալան՝ իջցէ
՚ի հող մահու նոցին՝ և բուսուցէ յօ-
րըն վերջին՝ կենդանաբար ձայնիւ ըդ
քո՝ կոչեան զնոսա ՚ի կեանս քո՝ և դա-
սեցն ընդ արդարոց՝ երգել քեզ փառս
ընդ զըւարթնո՞յն:

Ի իւծեալ զբնուիս կենաց ունող՝ դար-
ձոյց յանցանքն ՚ի մահու հող՝ իսկ
անմահիդ մեռելուի՝ շնորհեաց դար-
ձեալ զանմահուի՝ զորս են ընդ քեզ
Թաղեալ մահուամբ աւաղանին մը-
կըրտուիթք՝ յարն ընդ քեզ քոյին
փառօք՝ արեգական նըման լուսո՞վ:
Փայլին արդարքն յարթայուն՝ և ճըղ-

նաւորքն 'ի հանգըստեան, մարտի-
րոսքըն պըսակին՝ և կուսանաց լասի-
տերք վառին. դասեցն տէր ընդ նո-
սին՝ որք զքեզ ամ խոստովանին. ար-
դարուք մի դատեսցին. այլ գըլթաւ
թիք քո քաւեսցի՝

Քո անպատոււ խոնարհութիւ՝ որ թա-
ղեցար մեռելութիւն, և յարուցեր յորդ-
ւոց մարդկան՝ որք հաւատով 'ի քեզ
անկան, յարձ և զմեզ արդարութիւն և
զնքն ջեցեալսն ողորմութիւն. զի կենդա-
նեացըս բերանով՝ տային քեզ փառք
ընդ Հօր Հոգւոյն:

Ստղէսն: Պատգ Եր Լորտչախան:

Խաչ քո եղիցի մեզ ապաւէն Տէ Զմ
Յորժամ երեւիս փառք Հօր Եւամպս
լուսաւորս. յայնժամ մեք մի ամաչեա-
ցուք յուսացեալքս 'ի քեզ այլ զօրութիւն
քով մեծաւ բերկրեսցուք ընդ աջմէ
քումմէ որպէս որդիս Լուսոյ և որդիս
տունջեան:

Քարոյ

Եղաչեսցուք զամենակալն աստ՝ զի
պահպանեսցէ զժողովուրդս իւր ընդ
հովանեաւ սուրբ և պատուական խա
չին իւրոյ ՚ի խաղաղութեւ Եւրոպական
տէր աստ մեր կեցո՛ւ և ողորմեա՛ն:

Եղովնք

() զհետն մեզ տէր. օգնեա՛ն մեզ աստ
փրկիչ մեր՝ վասն մեծի փառաց ան
ուան քո: Տէր՝ փրկեա՛ն զմեզ և քա
ւեա՛ն զմեզս մեր վասն անուանքոյ աստ:
Պարսպել պահեա՛ն զառ ՚ի քեզ ապա
ւինեալ զժողովուրդս քո ը հովանեաւ
սուրբ և պատուական խաչի քո ՚ի խա
ղաղութեւ: Փրկեա՛ն յերևելի և յաներևոյ թ
թշնամայն: Եւրոպական տէրն զոհո՛ւք
փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ
սրբոյ հոգւոյդ: այժմ և՛:

Յեշեմ՝ Տէր զպաշտօնք:

Բարեբաւ և բազումն ողորմ. Եւրոպական:

() Երհնեալ տիր մեր յս քս. ամէն:

Հայր Թեո ուր յերկինս:

Կարգաւորուի Հասարակաց աղօթեց Մե-
 ամբալէ ժաման: Որ հոգարէ 'ի դէճ
 հոգարցն որքոյ, այլ և 'ի դէճ Յարուհի
 Քն. և էրեւան աշտէրպայն:

Աղիցի անուն մն օրհնեալ
 յաւիտեան. զի յառաջ քան
 զարե է անուն նորա:
 Վասն օրհնեսցին մամ աղգք
 երկրի. և մամ աղինք երանիցեն նմա:
 () օրհնեալ մի մծ իսրայէլի որ առնէ
 սքանչելիս միայն. և օրհնեալ է անուն
 սբ փառաց նբ յաւիտեան. Լցցի փա-
 ռօք նորա մամ երկիր. եղիցի եղիցի:
 Փառք հօր և որդւոյ և՛:

Եւ ևս խաղաղուն զաիւր աղաչեսցուք
ընկալ կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ:

() Երհնուն և փառք Հօր և Որդւոյ և
Հոգւոյն սրբոյ: Ամէն և՛:

Յարեւելից մինչ ՚ի մուտս. ՚ի
հիւսիսոյ և ՚ի հարաւոյ. ամենայն
աղգք և աղիւնք յօրհնուն նորօրհն
նեցէք զարարիչն աւրաւածց. ո՞ր
ծագեաց ըզ լոյս արեգականն այսօր
յաշխարհս:

Եկեղեցիք աւրդարոց՝ փառաբա-
նիչք ամենասուրբ Երրորդո՛ւնն,
յառաւօտըս լուսոյ զառաւօտ խա-
ղաղուն Քն գովեցէք ընդ Հօր և
Հոգւոյն. ո՞ր ծագեաց ըզ լոյս գե-
տոլթեանն իւրոյ ՚ի մե՞զ:

Յորդորակ:

Յարեւելից յարեւմուտ մանկունք
սիօնի. օրհնեցէք միշտ անդադար ըզ
ծագողըն լուսոյ:

Եկեղեցիք աւրդարոց և փառաբա-

նի չք, բարեբանեցէք որ ետ զիմաս-
տըս լուսոյ:

Քարոզ:

Յարեւելից մինչև 'ի մուտս արեւու լէ
ամ տեղիս քրիստոնէութեան ուր և
կարդան զանուն մն սրբութեմ, տէր
աղօթիւք նոցա և բարեխօսութեամբն
մեզ ողորմեսցի: Այստիւք զմեզ աղա-
չեսցուք. զի նա փրկեսցէ զմեզ 'ի մե-
ղաց և 'ի ցանկուէ աշխարհի:

Ընկալցի զուխտս և զխնդրուածս
սրտից մերոց. և արժանի արասցէ ըզ-
մեզ հաւատոց և պատուիրանաց իւրոց
Ընդ ամ սուրբս իւր. ամենա:

Օ առաւօտս լուսոյ և զառաջիկայ օրս
խաղաղութեանց ու ցուցանել հաւատով 'ի
տեառնէ խնդրեսցուք:

Օ հրեշտակ: Օ քաւուի: Օ սրբոյ:
Եւ ևս միայ: Օ անձինս: Աղորմեսցի:
Ընդ:

Յարեւելից մինչև 'ի մուտս արեւու
օրհնեալ ես տէր, վասն զի թագաւոր

Քաղցր ես. և անուն քո ահեղ է ընդ
 ամ տիեզերս: Քաղցրասցին սաղմոս
 երգուիք մեր առաջի քո. ելցեն ի
 ըստունք յարդարուի քումմէ ՚ի տկա
 րուիս մեր. և փառաւորեսցի ամենա
 ւոր անուն քո: Եւ մեք արժանի եղի
 ցուք կալ ՚ի պատուիրանի քում. և քեզ
 երգել զօրհնուի և զփառս հօր և ՚:

Խաղաղութիւն ամենեւոր:

Ը. Թ մշտնջենաւոր՝ ամ յաւիտենակն.
 որ ՚ի ստորին աշխարհս լոյս ծագե
 ցար՝ և լուսաւորեցեր զմեզ ՚ի խաւա
 րային մեղաց մերոց: Ար վասն մեր ՚ի
 չափաւորուի եկիր անչափդ ամ. և
 հեղեալ ծաւալեցեր զշնորհս հոգ
 ւոյդ սրբոյ յարարածս քո: Եւ յոյժ և
 յաւիտեանս ժամանակաց բարեբանել
 ես ամենամեծդ Ը. Թ ընդ հօր և ա
 մենասուրբ հոգւոյդ: Եւ յոյժ և ՚:

Փոխ:

Եւ զաղակեցէք առ տէր ամ երկիր.
 ծառայեցէք տեառն ուրախութիւն:
 Ստեք առաջի նորացնծութիւն. ծանե
 րութիւն զինս է տէր ամ մեր:

Եւ աբար զմեզ, և ոչ մեք էաք. մեք
 ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա:
 Ստէք ընդ դրունս նորա խոստովա-
 նուք, և օրհնութի յարկս նորա:
 Խոստովան եղերուք մն, և օրհնեցէք
 զանուն նորա:
 Քաղցր է տէր՝ յաւիտեան է ողորմութի
 նորա. ազգէ մինչև յազգէ ճշմարտութի
 նորա: Փառք:

Եւ 4:

Ճշմարտութիւնք Եւստովմոյ և ժառանգ-
 օրդք երկնից արքայունն ո՛րք փո-
 խանակեալ ըք զանցաւորս՝ առիք զա-
 նա՞նցըն բարո՞ւնսն. բարեխօսեցէք
 առ տէր վասըն մանկանց եկեղէցիոյ:
 Եւ հատա՞կք պանծալիք և սիրեցէ՞ք
 ի յե՞րկնաւոր Հօրէն՝ ո՛րք մեկըն-
 տեցայք ընդ Քի աբեամբ ձերով ի
 մահ խաչին. բա՛ն:

Սարտիրոսք ցանկալիք. և օթեանք
 Հօգւոյն ճշմարտունէ, ո՛րք յազ-
 թեցիք հոգւով կարեաց և ցանկուն
 թեանց. բարե՛ն:

Գովելիք անշխարհի. և բողձալիք
վերնոցըն պետուեց. ո՛րք երա-
նուէ մասին հասիք քան զամենայն
որդիս մարդկան. բա՛:

Կանաւոր պատարագք՝ մանկունք
տիօք և կատարեալք իմաստուիք.
ո՛րք փոխանակ կաթին արբիք զգի-
նի՛ն զմայլեցուցիչ. բա՛:

Յորդանի

Ճգնաւորք ճշմարիտք վրկայք
Քի՛, բա՛րեխօսեցէք առ Տէր վասն
անձա՛նց մերոց:

Նահատակք կենդանիք սիրօղք
Քի՛. որք չարչարեցայք մարմնով
վասն անուանին Տեառն:

Սաղտիրոսք ցանկալիք մարդկան
ըզձալիք. հայեցէք ՚ի սուրբ Հոգ-
ւոյն տալ մեզ ըզբարիս:

Գովելիք վերնոյ դասուց: պա՛ր-
ծանք անշխարհի. խըհդրեցէք զխա-
ղաղութիւն տալ եկեղեցւոյ:

Կանաւոր սուրբ պատարագք. հա՛

տակաւ մանկունք, հայցեցէք լինիլ
և մեղ ձեզ պըսակակից:

Մայլանք:

Եղաչեմք ողորմեաց տէր բարերար,
աղաչեմք ողորմեաց: Այսն աղօթից
սրբոց ճգնաւորայն աղաչեմք ողոր-
մեաց:

Բարոկ:

Սուրբ ճգնաւորօքն աղաչեսցուք զմի
որք զչարսն պարտեցին հեղութեցն
համբերեցին: Առեսդէն և երկնային
անթառամ պսակացն արժանի եղեն:
Եղօթիւք նոցա և բարեխօսուք մեզ
ողորմեսցի: Եմենակն լծ մեր՝
կեցն և ողորմեա:

Եղօթ:

Սուրբ ես տէր և ի սուրբս հանգու-
ցեալ, և մեք սուրբ վկայիւքս աղա-
չեմք զքեզ բարեխօսուք սբ Եմած-
նին և աղաչանօք մմ սրբոց քոց՝ մի

մերժե՛ր զմեզ յողորմութիւնք քումմէ. այլ
կեցո՛ղ զմեզ աղօթիւք սոցին. զի դու ես
բազումնողորմ մծ. և քեզ վայելէ փութ
իշխանութի և պատիւ. այժմ և՛:

Յիշե՛մ Թէ՛ր զպաշտօն:

Ընթերար և բաղումնողորմ մծ՝:

Ստորոհ

Ը՛ծ մծ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առ
նեմ. ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի իմ.
Քանի՞ պատիկ ևս և մարմին իմ:

Արպէս երկիր անապատ և անջուր՝ ուր
նչ գոյ ՚ի նմա ճանապարհ: Ըստպէս
՚ի սուրբս երեւցայց քեզ տեսանել
ինձ զգօրութիւն քո՝ և զփառս քո: Այն
զի լաւ է ինձ ողորմութի քո քան զկէսս
իմ: և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ:
Ըստպէս օրհնեցից զքեզ ՚ի կեանս իմ,
և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ:

Արպէս ՚ի ճարպոյ պարարտութիւն ցցի
անձն իմ, շրթամբք ցնծուն օրհնես
ցէ զքեզ բերան իմ: Օ, ի թէ յիշէի
զքեզ յանկողնի իմում, ընդ առաւօտս

կանխեալ խօսէի ընդ քեզ: Օ՛ր եղեր
 իմ օգնական, 'ի հովանի թևոց քոց
 ցնծացայց: Այն զկնիքս անձն իմ: և
 զիս ընկալաւ աջ քո: և նոքա 'ի նա-
 նիր խնդրեցին՝ զանձն իմ: Ստցեն 'ի
 ներքոյ անդնդոյ երկրի: մատնեսցին
 'ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուեսուց
 եղիցին: Ապա գաւոր յուսացաւ 'ի Թր-
 գովեսցին՝ ամենեքեան ոյք երդնուն
 նովաւ: խցցին բերանք այնոցիկ՝ ոյք
 խօսին զանիրաւութիւն:

Առ ի Թագաւոր իմոց յաղաչեալ ինձ
 առ քեզ: յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա-
 զանձն իմ: Ապա ծկեսցես զիս 'ի Ժո-
 դովոց չարաց: 'ի բաղմունք՝ ոյք գոր-
 ծեն զանօրէնութիւն: Այք սրեցին ուր-
 սուսեր զլեզուս իւրեանց, լարեցին
 զաղեղունս իւրեանց յիրս դառնութիւն:
 Ձգեալ 'ի գաղտնիս այնոցիկ՝ ոյք ուղիղ
 են սրտիւք: յանկարծակի ձգեսցեն 'ի
 նոսա, և մի երկիցեն: Այք ջօրացուցին
 յանձինս իւրեանց զբանս չարութիւն:
 խորհեցան թագուցանել ինձ որո-
 գայթ: և ասացին ոչ տեսանէ զայս Թր:

Քննեցին զանօրէնութիւն. պատրաստե-
ցան 'ի քննել զքննութիւն: Սատիցե-
այր 'ի խորութիւն սրտի իւրոյ, և բարձր
եղիցի ամ: Սեփարդայոյ եղէն վերք
նոցա. տկարացան 'ի նս լեզուք նց և
խռովեցան ամենեքեան ոյք հայեին
ընդ նոսա: Արկեաւ ամ մարդ 'ի
պատմել զգործս նյ. և զարարածս նր
'ի միտ առին: Ուրախ եղիցի արդար
'ի տէր և յուսասցի 'ի նա, նովաւ գո-
վեսցին ամենեքեան, ոյք ուղղէն
սրտիւք:

Երգ:

Եւ յաւարիչ լուսոյ առաջնիւն լոյս
բնակեալդ 'ի լոյս անմատոյց
Հայր երկնաւոր 'ի դասուց լուսեղի-
նացն օրհնեալ 'ի ծագել լուսոյ ա-
ռաւօտուս՝ ծագեալ 'ի հոգիս մեր ըզ-
լոյս քո իմանալի:

Եւ յոյս 'ի լուսոյ ծագումն աճեալն
արդար, անճառ ծընունդ Հօր Ու-
րի. յաւաջ քան զարե անուն քո գո-

վեալ ընդ հօր. ՚ի ծագել լու:
 Լոյս ՚ի հօրէ բլղխումն աղբիւր
 բարուն. հոգի սուրբ օյ, ման-
 կունք եկեղեցւոյ ընդ հրեշտակս ըզ-
 քեզ բարեբանեն. ՚ի ծագել:

Լոյս երբեակ և մի անբաժանելի սբ
 երբ լուի. զքեզ ընդ երկնայնոցն
 երկրածինքնս միշտ փառաւորեմք,
 ՚ի ծագել:

Յորհորակ:

Լնեղանելիդ Լ.ժ հայր ամենակալ
 ընկալ զՂոջն ըս մե ը քոց պաշտօնէից:
 ՚ի հօրէ ծագումն անճառ աբեղակն
 արդաւ. ծագեալ ՚ի յանձինս մե ը ըզ-
 լոյսդ ողորմուի:

՚ի հօրէ բլղխեալ հոգի աղբիւր
 բարուն. լուսով քով լըցո ըզմեզ
 յայսմ առաւօտունս

Երեք անձիք և մի բնութի, մի
 անձի. զքեզ խոստովանիմք յաւիտ
 սուրբ երրորդութիւնս

Սուղեապ:

Լուսովդ քով Քն ամենեքեան լու-
 սաւորեցաք. և ՚ի սբ խաչ քո փրկիչ

Հաւատացեալքս ապաւինեցաք:

Ի հւր մեզ անձ փրկիչ մեր, տո՛ւր մեզ
զխաղաղուի՛նք քո, և արան առ մեզ զո՜ւ
շորմուի՛նք քո մարգասէր տէր:

Քաղաք:

Եւ ևս խաղաղուե՛ն զտէր աղա՞ն,
Փառաւորեսցուք զամենակալն անձ
որ ծագեաց զլոյս առաւօտու յարա-
րածս իւր, ծագեսցէ և այժմ՝ զառատ
ողորմուի՛ն իւր՝ ի վերայ փառաբանչաց
անուան իւրոյ: Եւ մենա՞ն:

Եւ զօրէ՛ն:

Օ առաւօտու աղօթս և զքանաւոր
պաշտօնս՝ ընկա՛լ ամենակալ ամենա՜ն
մեծդ անձ՝ ի քո անապական և յերկս
նային խորանսդ: Նազեան առ մեզ
զարդարուե՛ն և զիմաստուե՛ն զլոյս քո,
արան զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս տը-
ւընջեան: Որպէս զի ՚ի գալ աւուրս
երկիւղածուի՛ք վարեսցուք զկեանս մեր,
և առանց գայթակղուե՛ն կատարեսցուք,
զի դու ես օգնական և փրկիչ մեր, և
քեզ վայելէ փառք իշ՞:

Սողոմոն:

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ
 պակասեսցի. Եւ լայրի դաւարւոջ
 ահդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հան-
 դստեան սնոյց զիս: Վարձոյց զանձն
 իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ ՚ի
 ճանապարհս արդարուն. վս ա՛նուան
 իւրոյ. Թէպէտ և գնացից ես ՚ի մէջ
 ստուերաց մահու, ոչ երկեսոյց ՚ի չա-
 րէ. զի դու մօր ընդ իս ես: Յուպքո
 և դաւաղան՝ նոքա միսիթարեսցեն զիս:
 Վատրաստ արարեր առաջի իմ՝ զսե-
 շան՝ ահի յանդիման նեղջաց իմոց:
 () Տէր իւղով զգլուխ իմ: բաժակքո
 ոսկ անապակ արբեցոյց զիս: Աղորմուի
 քո մօր զհետ իմ եկեսցէ զիմ աւուրս
 կենաց իմոց. բնակել ինձ ՚ի տան ան
 ընդ երկայն աւուրս: Յոյց ինձ ճանա-
 պարհ՝ յոր և գնացից. զի առ բեղ մօր
 համբարձի զանձն իմ: Փրկեա՛ն զիս ՚ի
 Թշնամեաց իմոց մօր. զի զքեզ ապաւէն
 ինձ արարի: Ասո՛ ինձ առնել զկամս
 քո՝ զի դու ես մօ՛ իմ: Հոգի քո բարի
 առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ:

Այն անուան բո տէր կեցուցես զիս,
 արդարաւք քով հանցես 'ի նեղութի
 զանձն իմ: Աղորժուք քով սամկեցես
 զթշնամիս իմ, և կորուսցես զմով նե-
 ղիչս անձին իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ:
 Ըժ մեր ապաւեն և զօրութի. օգնական
 'ի վր նեղութեց որք գորին զմեզ յոյժ:
 Այն ոչ երկեցուք մեք 'ի խռովիլ
 երկրի. 'ի փոփոխիլ լերանց 'ի սիրտս
 ծովու: Պաշտեցին և խռովեցան ջուրք
 նոց. խռովեցան լերինք 'ի զօրութի նոց:
 Պնայք գետոց ուրախ աւանդն զքա-
 ղաքն նոց. և սուրբ արար զյարկս իւր
 բարձրեալն: Ըժ 'ի մէջ նոց և նոքա
 մի սասանեսցին, օգնեսցէ նոցա ամ 'ի
 վաղորդենէ մինչև 'ի վաղորդեան:
 Խռովեցան հեթանոսք և խոնարհե-
 ցան թագաւորութիւնք. ետ զձայն իւր
 բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր:
 Տր զօրութեց ընդ մեզ. ընդունող է մեր
 ամ յակոբայ. Եկայք և տեսէք ըզ-
 գործս նոց՝ որ արար զնշանս և զար-
 ուեստս 'ի վր երկրի: Եհար զպաճղմ
 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի, զա-

զէշուհս փշրեաց, զղէնս խորտակեաց.
 և զասպարս այրեաց հրով:

Անխտէք և ծաներութ՝ զի ես եմ ան-
 բարձր եղէց ՚ի հեթանոսս՝ և բարձ-
 րացայց ՚ի վրէրկելի: Տր զօրուէց լե-
 մեզ, բնգունող է մեր ան յակոբայ:
 Լ՛ծ՝ յօգնել ինձ նայեաց, և մեր յըն-
 կերել ինձ փութան: Լ՛մաչեացեն և
 յամօթ լիցին այք խնդրէին զանձն իմ
 դարձցին յետս և ամաչեացեն այք խոր-
 հէին ինձ չար: Բարձցին առ ժամայն
 ամաչեցէլք՝ այք ասէին ինձ վաշ վաշ:
 Յնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի բեղ
 ամենեքեան՝ այք խնդրեն զքեզ մեր:
 Լ՛սասցեն յամ ժամ մեծ է ան. այք
 սիրեն զփրկուիս քո: Ես աղքատ և
 տնանկ եմ ան օգնեալ ինձ. օգնական
 և փրկիչ իմ ես դու տէր. մի յամենար:
 Տուր զօրուի ծառայի քո. կեցո՛ղոր-
 դի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առիտ նշան
 բարուի: Տեսցեն ատելիք իմ և ամա-
 չեացեն. զի դու տէր օգնեցեր ինձ և
 մխիթարեցեր զիս:

Փառք հօր և որդւոյ և՛:

Եր4.

Ճանա մմ պարհ և ճշմարտո^ւթի
և կեա^ւնք Քրի^{ստո}ս առա^ւջ
նորդեա^ւ հոգւոց մերոց յերկրէ եւ
նե^ւ յերկ^նս:

Դա^ւմ. մմ ուրն կե^ւնաց մըտի^ւց
Յի^{սո}ւս. մո^ւյծ և ըզմե^ւղ առ
Հայր քո^ւ և Հոգի^ւ. երգե^ւլ մե^ւշտ
ըզ փա^ռս:

Յորդորակ:

Ճանապարհ բարի Քս^ւ և ճըշ
մա^ւրոնի. առաջնորդ հոգւոց մերոց
յերկրէ ի յերկ^նս:

Դուռն կե^ւնաց մըտից Յս. Լծ
ճըշմարի^ւտ. մոյծ և ըզմե^ւղ առ Հայր
քո^ւ. Հոգւովդ սըրբով:

Մարեան:

Տէր՝ ուղղեան զգնացս մեր ի ճանա
պարհս խաղաղութեա՛ն Տէր՝ ուղղեան և
առաջնորդեան հոգւոց մերոց և մմ
հաւատայելոց գնալ յարդարութե
ճանապարհս և ի կեանսն յաւիտենից:
Լղաջեսցուք զամենակա^նն մծ՝ զի
յաջողե^ւլ ուղղեսցէ զճանապարհս ծա

ապից իւրոց ՚ի բարի և ՚ի խաղա
ղութի: Ամենակալ տէր”:

Աղօթք:

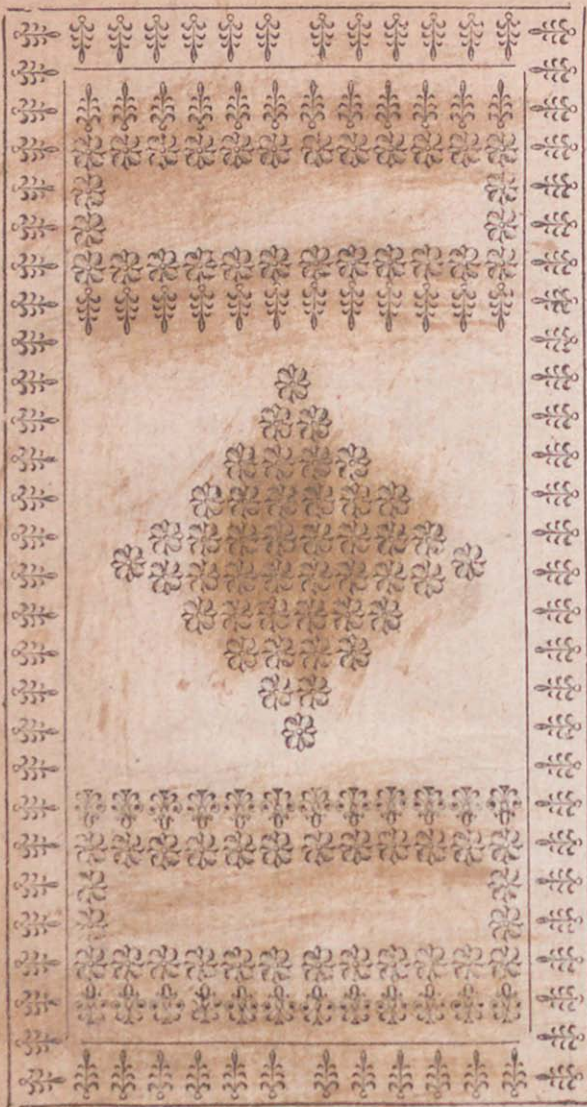
Առաջնորդ կենաց և պարգեւից խա
ղաղութ քսմծ մեր, առաջնորդեան մեզ
գնալ ՚ի ճանապարհս քո արդարուն.
և խաղաղութ ժամանել ՚ի նաւահան
գիստն կենաց և փրկութ. շնորհօք ու
ղորմութ քոյ. զի դու ես օգնական և
փրկիչ մեր. և քեզ վայել”:

Աղօթք պահոց. յորս ասն ո՛ւն լինի:

() Երհնեալ ես տէր մծ փրկիչ մեր՝ որ
յմմ ժամ ընդ մեզ ես. և ոչ երբեք
թողուս ՚ի ձեռանէ քումմէ զայնոսիկ
որք հաւատով և ճշմարտութ կարդան
առ քեզ: Աղաչեմք և խնդրեմք ՚ի քէն
մոր՝ ճանապարհորդակից լեր ծառայից
քոց քոյին վերակայութեդ՝ պահելով
՚ի խաղաղութ. և առաջնորդեան մեզ
միւսանդամ խաղաղութ և խնդութ
հասանիլ յիւրաքանչիւր բնակութն ՚ի
քսյս ՚ի տէր մեր, որում վայել”:

() Երհնեալ մեր յս քս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես”:

Աստուծոյն հասարակաց աղօթից Ար-
արք Ժամոռն: Որ հասարկ ՚ի դէմ իջնան
Հոգւոյն որքոյ: Ա- ՚ի դէմ հակադրե-
ծաշակնան եւ աշարհէն Քիւ:

ՕՐՀՆԵՐԻ ՀԱՅԻԳ
սուրբ Տառարիտ. ամէն

Աղմոռ. 50:

Ողորմեան ինձ ամ ըստ մեծի ողոր-
մութ քում. ըստ բազում գթութե
քում քաւեան զանօրէնութիւնս իմ:

Նաւել լուան զիս յանօրէնութիւնս
եւ ի մեղաց իմոց սուրբ աբան զիս
Օանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ
եւ մեղք իմ առաջի իմ եւն յամ Ժամ:

Քեզ միայն մեղայ տէր. և չար առա-
ջի քո արարի:

Որպէս արդար եղիցիս 'ի քանս քո. և
յաղժեսցես 'ի դատել քում:

Անօրէնութիւն յղացաւ, և 'ի մեղս ծնաւ
զիս մայր իմ:

Դու տէր զձշմարտութիւն սիրեցեր. զան-
յայտս և զծածկեալս իմաստութիւն քով
յայտնեցեր ինձ:

Յօղեան յիս մշտեալ և սուրբ եղէց.
լուան և քան զձիւն սպիտակ եղէց:

Իսկ ի արա ինձ տէր զցնծութիւն և զու-
րախութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք իմ տա-
ռապեալք:

Դարձն զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց. և
զմմանօրէնութիւն իմ քաւեան յինէն:

Ահրա սուրբ հաստատեան յիս անձ, և հո-
գի ուղիղ նորոգեան 'ի փորձ իմում:

Ս'ի ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց.
և զհոգի քո սուրբ մի հաներ յինէն:

Տուր ինձ ցնծութիւն մերկութեան. և հոգւով
պետութեան քոյ հաստատեան զիս:

Ուսուցից անօրինաց զձանապարհս քո.
և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին:

Փրկեան զիս յարեանէ անձ անձ փրկուէ
 իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարուէ
 քում:

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բե-
 րան իմ երգեսցէ զօրհնութիս քո:
 Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մա-
 տուցանէաք. բայց դու ընդողջակէզս
 իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ աս հոգի խոնարհ. զսիրտ
 սուրբ և զհոգի խոնարհ անձ ոչ ար-
 համարէ:

Բարի արան տէր կամօք քովք սիօնի.
 և շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի:
 Յայնժամ հաճեսցիս լը պատարագս
 արդարուէ, յորժամ ուխտից պատա-
 րագս հանցեն ՚ի սեղան քո զուարակաւ:
 Փառք հօր և որ:

Երբ երբորդի ժամանակս լինի Աղար-
 ճայէն:

() Ըհնեմք ըղբեղ հայր անլսկիզբն
 էից հակ ՚ի յանգոյից. բարձեք
 ձեռօք նիւթ ՚ի հողոյ և ստեղծեր
 մարդ ՚ի պատկեր քո. գլուխն ոտից
 խոնարհեցաւ զի զպատուելիան քո մա-

ռացաւ՝ դարձեալ ասեմք ըստ անա-
ռակին՝ Թէ հայր մեղայ քեզ 'ի յեր-
կիրնս

Եւ ընաւորանցն անքննելի եղեր մարդ-
կան տեսանելի. զգեցար պատկեր հո-
ղեղինի՝ Պատկերդ հօր անփոխելի՝.
եւ եր յերրորդ ժամ 'ի խաչին՝ վասն
ադամայ նախաստեղծին՝. ընդ աւա-
զակի քում խաչակցին՝ արժանայո՞
րզմեզ գրախտիւն:

Թափառո՞ր Թագաւորաց՝ առատա-
բուղիս հոգի շնորհաց՝. ժողովելոցն
'ի վերնատանն՝ առաքելոցն երկոտա-
սան՝. 'ի հրոյ լեզուս երեւցար՝ յողիս
նոցա վերանստար՝. լուր յանուն քո
ժողովելոցս՝ էջ և առ մեզ յերրորդ
ժամո՛ւս:

Մարտիրոս

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են՝ 'ի մե-
ղաց իմոց սբ արան զիս մոր. և յօտարէն՝
պահեան զճառայս քո մարդասէր մոր
Եւ ևս խաղաղուն զմոր աղաչեսցուք՝
բնկանլ կեցո՞ և ողորմեան:

() Ըհնունի և փառք հօր և Ար՝:

Բարդ Տէճի պահոյ 'ի Յովհաննու Տան
դաշտահանոյ առաջեալ

Սիւսան ամենեքեան զոհացարո՛ւք
զմարդասիրէն մյ և զփրկէն մերմէ
յսէ քսէ. որ ազատեաց զազգս մարդ-
կան 'ի դատապարտութիւնի՛ցն. և
եբարձ զմեղս աշխարհի 'ի ժամուս
յայտիկ խաչին իւրով. և շնորհեաց
առատապէս զպարգևս Հոգւոյն սրբոյ
երանելի առաքելոցն: Ինդրեսցուք
հաւատով՝ զի զմեզ զամենեւեմն՝ ա-
րասցէ հաղորդ մեծամեծաց և անձային
բարեացն այնոցիկ. աղօթիւք և բա-
րեխօսուի՛մ սրբոց որք աստ և ընդ
մեմ տիեզերաւ Որպէս զի անարատ լա-
րուք և ճշմարիտ առաքինուի՛ք կացելք
ըստ կամաց նորա յայսմ աշխարհիս.
զմասն և զվիճակ ժառանկութե ըն-
կալցուք ընդ մեմ սուրբս նորա. ըզ-
բնակուի՛ յաւիտենական և երկնային
խորանացն:

Օ որ խոստացաւ սիրելեաց իւրոց
ճշմարիտն անձ յիսուս քրիստոս տէր
մեր, կեցո՛ և ողորմեա:

Օ ժամն և զառաջիկայ օրս խաղա՛ւ,
 Օ հրեշտակ: Օ քառուի՛ն Օ սրբոյ
 Եւ ևս մի: Օ անձինս: Աղո՛րմեաց:
 Ըղբօ՛ք:

Ար ՚ի քրօքէական և յանապատում
 հանգուցեալ ես յաթո՛ռ և այցելու ես
 միշտ աքարածոց քոց: Ար և ՚ի ժա-
 մուս յայսմիկ հեշեր յերանելի առա-
 քեալն զՀնորհս հոգւոյդ սրբոյ:
 Դու տէր՝ յառաջիկայ ժամուս և յա-
 ւէտ մինչև ՚ի կենցաղոյս աւարտումն՝
 տպաւորեալ միաց՛ս զմեզ ընդ ամ բա-
 րեգործուն յորդորմունս. և խոստա-
 ցելոցդ բարեացդ հաղորդս լինիլ ըզ-
 մեզ արժանի արա: Տէ՛ր մեր և փրկիչ
 յս քս. որ ես օրհնեալ ընդ հօր և
 ընդ սրբոյ հոգւոյդ: այժմ և միշտ և՛:

Խաղաղութի՛ն ամենեցո՛ւն:

Ար էիր յառաջ քան զյաւիտեան,
 բանդ ամ. էակից հօր՝ և արարչա-
 կից սուրբ հոգւոյդ: Ար և զնախաս-
 տեղծին պատուիրանազանցուն պտղոյն
 ճաշակման նշանաւ ամենայաղթ խա-
 չի քո ՚ի ժամուս յայսմիկ ենթադրե՛լ

՚ի կենդանութի փոխեցեր. և զանօրէ-
 նութիս մեր ՚ի նմա բեւեռեալ՝ կեանք
 անապական և նորոգումն կենաց յուսա-
 ցելոց ՚ի քեզ խոստացար: Արոց մաս-
 նաւորիլ և զմեզ արժանի արաւ տէր
 մեր յս քն. որ ես օրհնեալ լի հօր և՛:
 Տէր անձ օրհնեալ օրհնեալ մեր զօր-
 հանապազ: Ը՛ծ մեր անձ. կենարար և
 նա փրկեցցէ զմեզ: Տէր անձ օրհնեալ.
 օրհնեալ տէր զօրհանապազ. առաջ-
 նորդեցցէ մեզ անձ փրկիչ մեր:

Քարոզ

Խնդրեցուք հաւատով ՚ի տեառնէ վս
 ճանապարհորդաց՝ հարց և եղբարց
 մերոց. որք ընդ ծով և ընդ պամաք
 գնացեն. որպէս զի առաջնորդեցցէ
 նոցա. խաղաղութի պահեցցէ և տարել
 հասուցցէ յիւրաքանչիւր տեղիս տէր
 անձ մեր: Այսն զի նա ինքն է առաջ-
 նորդ կենաց և յոյս փրկութեան, որ յաջո-
 ղէ ծառայիս իւրոյ խաղաղութի հա-
 րանիլ ՚ի հաւահանդիստն կենաց և
 փրկութեան ամենա՛:

Աղօթիչ:

Առաջնորդեան մեզ տէր իմ մեր, և
 ուսո՛ մեզ գնալ ՚ի ճանապարհս քո
 արդարութեամբ. պահեան ՚ի խաղաղութե
 զկեանս մեր, և զգնացս ՚ի հաճոյս քո.
 Ժամանեցո՛ զհոգեւոր և զմարմնաւոր
 ընթացս ծառայից քոց անարատ ճա
 նապարհաւդ. յաւիտենական ՚ի կեանսդ:
 Ընորհօք միաճնի քոյ՝ ին մերց և
 փրկչին յն քե՛. որ եղև մեզ առաջ
 նորդ կենաց և յոյս փրկուէ: Բնդ
 րում օրհնեալ ես հայր ամենակալ՝
 հանդերձ կենդանարար և ազատիչ
 սուրբ հոգւովդ: Ամեն և՛:

Յիշեմ՝ որքո՛ն զպաշտօնեացս քո՛:

Բարեբաճ և բազումողորմ Ամեն:

Ստղծող:

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ
 պակասեսցի:

Ի վայրի դաւարւոջ՝ անդ բնակեցոյց
 զիս. և առ ջուրս հանգստե՛ն սնոյց զիս:
 Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջ

նորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդա-
րուէ վասն անուան իւրոյ:

Թէպէտ և գնացից ես 'ի մէջ ստուե-
րաց մահու, ոչ ելիկայց 'ի չարէ, զի
դու տէր քնդիս ես:

Յուպ քո և գաւաղան՝ նոքամիսի թա-
րեսցեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ՝ զսե-
ղան՝ ակն յանդիման նեղ չաց իմոց:

() Ծեր իւղով դգլուի իմ: Բաժակ քո
սրպէս անապակ արբեցոյց զիս:

Ողորմո՛ւ քո տէր՝ զՏեո իմ՝ եկեսցէ
զմմ աւուրս կենաց իմոյ. բնակիլ ինձ
'ի տան տեառն քնդ երկայն աւուրս:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից.
զի առքեղ մը համբարձի զանձն իմ:
Փրկեմ զիս 'ի Թշնամեաց խնոց տէր,
զի զքեզ ապաւեն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես մծ իմ: Հոգի քո բարի՝ առաջ
նորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Ստան անուան քո տէր՝ կեցուցես
զիս. արդարութ քով հանցես 'ի նե-
ղուէ զանձն իմ:

Աղորժ ու՞ք քով սատակեան զԹշնամիս
խմ և Կորն զմմ նեղիչս անձին խնոյ.
զի ես ծառայ քո եմ:
Փառք հօր և որ'':

Քառերու:

Եւ ես խաղաղութե շտէր աղ'':
Գոհաբանելով աղաչեսցուք զբաբե-
րար հոգին ան և խնդրեսցուք զաղոր-
մունի ՚ի նմանէ. զի անցուցէ ի մէնջ
զյատուծն պատուհասի յանցանաց մե-
րոյ բարերարութեն խրով. Ամե'':

Լուսնի:

Խաղաղութք քով հոգիդ քե ան ճշ-
մարիտ որ ՚ի վեր է քան զմմ միտս
և զխորհուրդս մխիթարեան զանձինս
ծառայից քոյ՝ Էւսնելով զաղաչանս
մեր. Լնոյն ՚ի մէնջ պատուծն պա-
տուհասի յանցանաց մերոց բարերա-
րութք քով: Ներեան և լուր մեզ քա-
ւեռն և Թող զմեզս մեր. արժանաւո-
րեան գոհութք փառաւորել զքեզ ընդ
հօր և ընդ որդւոյն միածնի. ոյժմ և'':

() Եհնէալ տէր մեր յն քն. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես'':

Ժածկէին՝. հերքեան ՚ի մէջ ըզժան-
 րուն՝ շըրջող դիւին միջօրէի:
 Չանձրուն մաքտ աշտոյն չարի՝ որ
 յայս ժամուս պատերազմի՝. զօլեալ
 հողւոց մեր հերքեսցի՝ քոյ նըշանաւ
 սրբոյ խաչին՝. ճըշմարտութե քոյ
 ճառագայթ՝ զառ ՚ի յերկնից անկեալ
 փայլակն՝. մերժել ՚ի մէջ հալածես-
 ցէ՝ և զմեզ լուսով քով վառեսցէ:
 Յայս միջօրեայ տուն ջեան ժամուս՝
 վայել չական աչաց մարմնոյս՝. նետիւք
 գաղտնեաց մի խոցիցուք՝ ՚ի խաւարէն
 որ ՚ի ծածուկ՝. շըրջանակի բանա-
 կեսցին՝ ըզմեօք բանակըք հրէշտա-
 կաց՝. որք պարակից մեզ լինելով ըզ-
 քեզ ընդ հօր փառատրելով:

Մարտնիք:

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են՝:
 Եւ ևս խաղաղուն զուէր աղաչես՝:
 ()ըհնուն և փառք հօր և Որդւոյ
 և հողւոյն սրբոյ: Ամէն:

Քաղաքի մէջի պահպան:

Ըրթուն մտօք և անդբօս խորհրդով
կացցուք միաբան յաշօթս առաջի մն
մերոյ և փրկչին յէքէ:

Հաւատով խնդրեսցուք ՚ի նմանէ ըզ-
հրէշտակ խաղաղուն պահապան ան-
ձանց մերոց որ եկեալ բնակեսցէ շուրջ
զմեօք. և աներկիւղ պահեսցէ զմեզ
յմմ հրեղէն նետից ռատանայի որ
թռչի ՚ի տուէ. յերաց խաւարային
գնացից՝ ՚ի գայթակղութէ դիւին ՚ի
հառարակ աւուր: Յորմէ զգուշութե
սրահելով աղօթիւք և բարեխօսութե
մմ սրբոց՝ շնորհեսցէ մեզ մարդասէրն
մծ կեալ առաքելութե ՚ի փրկութե ան-
ձանց մերոց. ՚ի պատիւ և ՚ի փառս
կենդանացուցիչ անուան խրոյ: Յոյս
հաղորդուն լնկալ ցուք ՚ի յայտնուն
միածնի որդւոյն մի. կերպարանակից
առնել զմարմին խնարհուն մերոյ՝ Ը
նմանուն մարմնոյ փառաց խրոց: Ան
զի դայս խոտապաւ սիրելեաց խրոյ
Ճշմարիտն մծ յիսուս քրիստոս տէր
մեր. կեցն և ող:

Օ ժամս և զառաջիկայ օրս խաղա՞յ,
 Օ հրեշտակ: Օ քառուի: Օ սրբոյ:
 Եւ ևս միա: Օ անձինս: Աղօրմեաց:
 Եւ զօրհ:՝

Օ գեցո՛ մեզ տէր անձ մեր զէն արդա-
 րուն. զօրաւոր և յաղթող լինիլ լի-
 զէմ սատանայական սրտերազմաց. և
 զմե՛ Տրեղէն նետա նորա շիջուցանե-
 լով՝ անկասկած լիցուք յիրայ խաւա-
 րային գնացից ՚ի դայթակղուն գիււն
 ՚ի հասարակ աւուր: Եւ զգաստացելք
 վայելչական տուն ջեամբս առաքինու-
 թեամբ կացցուք ՚ի փրկուի անձանց
 մերոց ՚ի պատիւ և ՚ի փառս սրբոյ
 Երրորդունդ. այժմ և՛:

Խաղաղութիւն միմեկեցեան:

Երկնաւոր խաղաղութիւն քով պարսպել
 պահեան զանձինս մեր տէր զօրունց:
 Ասան զի դու ես անձ խաղաղուն. և
 բաց ՚ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք, և
 զանուն քո ամենազօր՝ կարգամք յօդ-
 նականուն ի անձանց մերոց: Եւ այնաց
 յերկրպագուիս մեր և ուսն մեզ առ-
 նել զարդարուն ճշմարտուն: Եւ գո-

Հուլի վառաւորեացուք զհայր և զոր^ն,

Սաղհո:

Տէր՝ մի յիշեր զմեզս մեր զառաջինս.
վաղվաղեացէ՛ առ մեզ ողորմուի՛ քո՛ զի
աղքատացաք յոյժ: () Դնեա՛ն մեզ ան
փրկիչ մեր՝ վասն փառաց անուան քոյ:
Տէր՝ փրկեա՛ն զմեզ և քաւեա՛ն զմեզս
մեր վասն անուան քոյ:

Քարոզ:

Վասն հիւանդաց և անվշտացեւոց՝
աղաչեացուք զփրկիչն մեր քն, զի ողորմեացի
ըստ մեծի ողորմութեան իւրում. և
բժշկեացէ՛ զախտս և զհիւանդութիւնս
հոգւոյ և մարմնոց ծառայից իւրոց,
և կատարեալ առողջութիւն հասուցէ
զամենեւեան ՚ի մշտնջենաւոր և յա
նախտ կեանս: Ար առաքեցաւ ՚ի հօ
րէ՛ ՚ի բժշկութիւն ազգի մարդկան՝ միա
ծին որդին ւոյ: Տէր մեր և փրկիչ յս
քն. կեցո՛ւ և ողորմեա՛ն:

Լալոս:

Փարտեա՛ն զցաւս և բժշկեա՛ն զհի
ւանդութիւնս ՚ի ժողովրդեանէ քումնէ մը
անձ մեր, և շնորհեա՛ն ամենեցուն զկա

տաբեալ առողջ ջուրն նշանաւ ամենաւ
 յաղթ խաչի քո. որով բարձեր ըզ-
 տկարութի ազգի մարդկան. և դատա-
 պարտեցեր զթշնամին կենաց և փր-
 կուէ մերոյ: Ղու ես կեանք մեր և
 փրկութի՝ բարերար և բազումողորմ
 անձ. որ միայն կարող ես թողուլ ըզ-
 մեղս, և մերժել զախտս և զհիւան-
 դութիս իմէնք. որում յայտնի են պէտք
 կարեաց մերոց: Պարգեւիչ բարեաց՝
 պարգեւեա զառատ ողորմութի քո ի
 վերայ արարածոց քոց՝ ըստ իւրաքան-
 չիւր պիտոյ: Հանապազ փառա-
 ւորեալ ամենասուրբ Արրոր-

դուիդ. Այթմ և միշտ և՛:

Յիշեա՛ Տէր պաշտօնեայս չո՛ւ:

Բարերար և բազումողորմ անձ՛:

Սաղմոս:

Երանի որ խորհի զաղքատն և ըզ-
 տնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա
 տէր:

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երա-

նելի առնէ զնա 'ի վերայ երկրի. և
ոչ մատնէ զնա 'ի ձեռս Թշնամեաց
իւրոց:

Տէր օգնական է նմա 'ի մահի՞նս ցա-
ւոց իւրոց. և զիմ անկողինս նր Դար-
ձուցանէ 'ի հիւանդութի նորա:

Ես ասացի ահա ողորմեան ինձ. բժըշ-
կեան զանձն իմ, ես մեղաց քեզ:

Արբնակեալն է յօգնութի բարձրելոյն,
ընդ հովանեաւ մի յերկինս հանդիպէ:

Եսացէ տեառն ընդունօղ իմ ես. ա-
պաւէն իմ անձ, և ես յուսամ 'ի նա:

Նա փրկեացէ զիս յորողոյ. և որսո-
ւ և զին, և 'ի բանիցն 'ի խոփութի:

Եւ Թիկնամէջս իւր ընկալցի զէն զ-
'ի հովանի Թեոց նորա յուսացիս:

Արպէս զէն շուրջ եղիցի զքեւ ճշմար-
տութի նորա:

Ո՛չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի
և ոչ 'ի նեւէ՝ որ Թուչի 'ի տուէ:

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի 'ի դայթաւ-
դութի գիւին 'ի հասարակ աւտոր:

Ենկյին 'ի կողմանէ քումի հաշարք
և բիւրք ընդ աջմէ քումի. և առ

քեզ ինչ ոչ մերձեցին:

Բայց միայն աչօք քով ք հայեցիս դու,
և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես:

զի դու տէր յոյս իմ ես:

Օ բարձրեալն արարեր քեզ ապաւեն,
զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տան:

Ջանք մի մերձեցին 'ի յարկս քո:

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է
վասն քո, 'ի պահել զքեզ յիմ ճա:

նապարհս քո:

'Ի բազուկս իւրեանց ընկաւցին ըզ-
քեզ, զի մի երբէք հարցես զքարի

դռան քո:

'Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես
դու, և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն

և զվիշապն,

Բանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա:
Հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զա-

նուն իմ:

Կարգացէ առիս և ես յուրոյ նմա:
և առ նմա եղէց 'ի նեղութ:

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա:
Երկայն աւուրբք լցուցից և ցուցից

նմա զփրկութի իմ:

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն ամէն:
Բյ յիմ և՛:

Քաւարդ:

Եւ ևս խաղաղուն զտէր աղ՛

Խնդրեսցուք հաւատով ՚ի հօրէ վս
բաւուն մեղաց և թողուն յանցանաց,
փրկելոյ զմեզ ՚ի վշտաց և ՚ի նեղունց.
Իջանելոյ ՚ի վերայ մեր սղորմուն և
գլխուն տեառն ւոյ ամենակալին. կեցո՛
ւ ողորմեա՛:

Բ՛ղբի:

Հայր գլխունց և Բ՛ծ ամ մխիթա
րունց. որ մխիթարես զմեզ յամ նե
ղուն մերում, լուր և այժմ ձայնի պա
ղատանայ ծառայից բոյ՝ ընդունելով
զաղաչանս մերս

Բնցո՛ ՚ի մէնջ զցատումս պատուհասի
յանցանաց մերոյ բարեբարութի քով:
Ներեա՛ և լուր մեզ. բաւեա՛ և թող
զմեզս մեր. արժանաւորեա՛ գոհութի
փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ
սրբոյ հոգւոյդ: այժմ և միշտ՛:

() Երհնալ տէր մեր յս քս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես:

Ամբաստանաւորսն Հասարակաց ողբելոյ Իննեւ
 բարբէ ժաման: Առ հասարակն է գիտ տրտը
 առն ինչ Եւլ եւ Տակոսան եւ Բանակոս
 հոգեւոյն առանդամն:

ՌՆՆԵԼԼ ՈՐԴԻԴ
 սուրբ ԼԺ ճշմարտութեամբ:

Ամսոյ. 50:

Ողբման ինձ անձ քստ մեծի ողոր
 մուն քուն: քստ բազում գիտն
 քում քաւան զանօրէնութիւն իմ:

Արդ Իննեւբարբէ ժաման:

Վարչարակցեալ քեզ տիւ լուսոյ եւ
 թիւք ժամու խաւարելոյ, պայծա
 ռայեալ յիննեւբարբէն իտիպ լուման
 մահու ստուերին, ջահըդ լուսոյ մե
 ծապայծառ աւանդեցեր զհոգիդ առ

հայր՝ ռահիւ կը ցորդ քեզ ՚ի յերկինս՝
ըզմեզ ուղղեալ հողւով քոյինս

Սանդարամն տըք սարսեցան՝ կապեալ
հողիքն արձակեցան՝ Վեմք ՚ի վիմէդ
պատառեցան՝ ՚ի տապանաց մեռեալք
յարեան՝ տարերք երկիւր տատանելին՝
և աշխարհի սիւնք դողային՝ րա-
մեալքս առ քեզ պաղատիցուք՝ զի ի
արդարսըն դասեցո՞ւք:

Յո՛ւցեր յայնժամ ըսքանչելիս՝ և այժմ
մեզ ողորմեսցիս՝ և ի՞նչեալ բնուիս քե
ողջացաւ՝ շուրհեալ և մեզ լինիլ ան-
ցաւ՝ փոխան մահու քո կենարար՝
կեցո՞ ըզմեզ տէր բարերար՝ քեզ պա-
ղատիմք ըստ աւազակին՝ յիշեալ ըզմեզ
յօրն ահագին:

Յամ ժամն աղաչանք իմ այս են՝:
Եւ ևս խաղաղուն զտէր աղ՝:

Օրհնուի և փառք հօր և որ՝:

Քալսդ ձե՛ի Պակոյ:

Սուրբ սրտիւ և հաստաքուն հաւա-
տով՝ կացցուք միաբան յաղօթս առա-
ջի տեառն մերոյ և փրկչին յի քի՛
Յիշելով զմեծամեծս նորա զանչափ

շնորհս՝ զհամբերութիւն կենսատու խա-
 չին, և զհեղումն ազատեցուցիչ արեւն
 նորա, և զսոցին նմանս՝ որ յայսմ ժա-
 մու վասն մեր մեղաւորացս կրեալ նա-
 Նւ մեք զայս ամ զմտաւ ածելով՝
 սրբեացուք ՚ի մեղաց զխորհուրդս ըզ-
 բանս և զգործս մեր. կատարեսցուք
 ըզսրբութիւն անձանց մերոց ահելն Խի
 Սի յապաղիցուք խոստովան լինիլ նմա
 զմեղս մեր և խնդրել զԹողութիւն մեղաց
 մերոց, զի մի կորեցիմք անապաշխար՝
 զյաւիտենական կորուստն: Վ. յ. Լ մինչ-
 դեռ ժամանակս ՚ի ձեռս է, գործես-
 ցուք զբարիս ՚ի կեանս յայտոսկ. օրի-
 նակ վարուց մերոց ունելով զամ Խբս
 և զյաղԹօղ նահատակն. որք միան-
 գամ ՚ի սկզբանէ հաճոյ եղեն տեառն
 և փրկչին բոլորեցունց: Արոց աղօ-
 Թիւք և բարեխօսութիւն շնորհեսցէ մեզ
 մարդասէլն ամ ըզհաճոյն իւր և
 զօգուտն մեր խորհիլ միշտ և առնել
 և անպատում պարգեացն հաղորդս
 գտանիլ: Օր խոստացաւ սիրելեաց
 իւրոց ճշմարիտն ամ՝ յիսուս քրիստոս

տէր մեր. կեցն և ողորմեան.

Օ ժամս և զառաջիկայ օրս խողի:

Օ հրեշտակ: Օ քաւուի: Օ սրբոյ:

Ն և ս մի: Օ անձինս: Ողորմեանց:

Եղբի:

Տէր զօրունց՝ որ կամաւոր մահուամբ
քով 'ի ժամոս յայտնիկ կեղեանացու-
ցեր զմեզ 'ի մեռելունէ մեղաց մերոց
և բեկուեցեր զկնիք դատապարտուն
մերոյ 'ի խաչին. և շնորհեցեր աղա-
տուն աղիւ մարդկան 'ի ծառայունէ
ապականութե յաղատուն փառաց՝ հեղ-
մամբ արեան քո սրբոյ: Եւ կալ և այժմ
զաղաչանս մեր. և յաջողեան մեզ ու-
ղիղ հաւատով և առաքինասէր վարութե
կեալ յոյսմ աշխարհիս. և արժանա-
ւոր լինիլ յաւիտենական և երկնային
ուրախութեցն ընդ մմ սուրբս քո:
Ն և զոհանալով փառաւորել զքեզ Է
հօր և սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և:

Եւ աղաղակեալ տնեցեալս:

Բազում ողորմ մծ և հաստիչ խաղա-
ղուն. հաստատեան զանձինս մեր քոյով
խաղաղութե. որով ունիս յիւրաքանչիւր

կարգի զմմ արարածս քո՝ ուղիղ հը-
րամանառդ մատակարարելով։ Այն զի
այդ խել է կամք քո՝ խաղաղական և
հոգևոր սիրով կալ մեզ առ միմեանս.
և սպասել արթուն մտօք յայտնուլ մե
միածնիդ այ և փրկելիդ մերոյ յի քե.
Արուժ արժանաւորք եղլցուք հանդի-
պիլ ամպովք ընդ առաջ տեառն յօդս
զաւարթերես կացցուք յաջմէ քուսմէ
ընդ սուրբս և ընդ սիրելիս անուանդ
քոյ սրբոյ. և ժառանգեսցուք զպատ-
րաստեալն ի սկզբանէ աշխարհի սբոյ
քոց զարքայուհի։ Եւ ընդ նստին զո-
հանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ
հօր և ամենասրբոյ հոգւոյդ։ Ամին։

Սողոմոն։

Տէր՝ մի մատնէր զմեզ խղառ վասն
անուանդ քում սրբոյ. մի ցրէր զուխ-
տըս քո. և մի ՚ի բացեայ առնէր զո-
ղորմութիս քո ՚ի մէնջ։

Այսն արբահամու սիրելւոյ քո. խա-
հակոյ ծառայի՝ և խրայելի սրբոյ քո.
Տէր մի մատնէր զմեզ խղառ վասն
անուան քո սրբոյ. մի ցրէր զուխտս քո.

6666

և մի ի բայեայ առներ զողորմութիւն
 ի մէջ:

ԱՅՏ ՏԵՊՈՒՆ ՆԵՐՈՒՅԻ:

Նահապետին աբրահամու հայցմամբն
 ընկալ տէր զաղաչանս: Աւ ծառային
 քում սահակայ՝ խընդըրուածովքն ի
 մեզ գլխաւ: Բենասեօն խորայէլի: Սի-
 րով սըրբոյն ի մեզ խնայեալ: Արեք-
 սըրբեան երիւք սոցին: Սրբեան զհո-
 գի՝ զմիաս և զմարմն:

Բարոյ:

Եղաչեսցուք զկենսատու փրկիչն մեր
 քն՝ որ կամաւոր խաչելովքն իւրով
 զարարածս փրկեաց. և հեղմամբ ար-
 բեան իւրոյ՝ զթողութի շնորհեաց յու-
 սայեւոց իւրոց. ամեն:

Եղով:

Եկեալ առաջի քո բարերար և բա-
 զումողարմ անձ՝ աղաչեմք ամ սրտիւք
 մերովք և խնդրեմք զգլխով ի բէն.
 որպէս խոստացար ծառայից քոյ և
 ասացել՝ զամ զոր ինչ խնդրեցէք
 հաւատով յանուն Արդւոյ ի Հօրէ,
 տացի՛ ձեզ: Եւ շնորհեա՛ն և աթմ հա-

ւատացելոցս 'ի քեզ' և կատարեան 'ի
 քարի զխնդրուածս մեր. զի 'ի քեզ
 եմք ապաւինեալ: Աւ քո առատ ողոր-
 մութի միջոցաբեան զմեզ 'ի կեանս յայ-
 տոսկ. և առաջնորդեալ հասն յան-
 ճառ երկնոց արքայոնի. 'ի փառա-
 քանոն և 'ի սրախւ ամենասուրբ
 Երրորդունի: Եղծմ' և':

Յեշե' Տէր զպաշտօնեայս Կո':
 Բարեբար և բազում ողորմ' ան':

Սաղմոս 114:

Սիրեցի՝ զի լուսոյն տէր զձայն ա-
 ղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն
 իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդա-
 ցի առնա:

Երջեցան զինև երկունք մահու, և
 վիշտք դժոխոց գտին զիս:
 Օնեղուն և զանձկուն գտի. և զա-
 նուն տեառն կարդացի:

Ա' տէր՝ փրկեան զանձն իմ. ողորմած
 անձ մեր ողորմի՝ և սպահե զաղայս մը:
 Աս խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց զիս.
 դարձ անձն իմ 'ի հանդիստ քո, զի

տէր օգնեաց զքեզ:

Փրկեաց զանձն իմ 'ի մահուանէ.
զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ 'ի
զայթակղունէ. հաճոյ եղէց առաջի
տեառն յերկրին կենդանեաց:

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես
խոնարհ եղէ յոյժ:

Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում. թէ
իմ մարդ սուտ է:

Օհնչ տաց տրիտուր տեառն՝ ընդ
իմի զոր և ետ ինձ:

Օբաժակ փրկուէ ընկալայց, և զա-
նուն տեառն կարդայից:

Օաղօթս իմ տեառն տաց՝ առաջի իմ
Ժողովրդեան նորա:

Պատուական է առաջի տեառն մահ
սրբոց իւրոց. ո՞ տէր թո՞ ծառայ քո
եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ:

Հատեր զկապանս իմ քեզ մատուցից
պատարագ օրհնուէ. և զանուն տեառն
կարդայից:

Օաղօթս իմ տեառն տաց առաջի իմ
Ժողովրդեան նորա. 'ի գաւիթս տան
տեառն, և 'ի մէջ քո երուսաղէմ:

() Երհնեցէք զաւեր մամ ազինք. դուլե-
վեցէք վնաս մամ ժողովուրդք:

Օ օրասցի ողորմուի նորա ՚ի վերայ
մեր. և ճշմարտուի տեառն մնասցէ
յաւիտեան:

Փառք հօր և որ:

Երբեք Տերահեաց և Մարտիրոսաց
Ար ստեղծմամբ ըստ պատկերիքս մեր
պատուեցեր ըզմեզ. ընկալ և այժմ
ըզննջեցէլսն ՚ի քեզ ուղիղ հաւատով.
ըստ մեծի քում ողորմուի:

Ար շնորհօք սուրբ հոգւոյդ լուսաւո-
րեցեր. յիշատակի իւրեանց զհոգիս
նոցա ընկալ մաքդասէր. ըստ մե:
Առք հաղորդեցան մաքմնոյ և աբեան
քո տէր. հանգո՛ղ զհոգիս նոցա ընդ
սուրբքս քո քն՝ մըծ. քանզի գինք
սուրբ աբեան քո ե՛ն:

Մեայն օրհնեալդ ՚ի կանայս մայր և
միշտ կոյս և իմանալի լոյս. ծնող ա-
րարչին մերոյ անդամաւր բարեբանեա-
ցուք:

(ակ)

Բարի՛չ մըծ և ստեղծիչ ազդի

Մարդիւն մի անտես առնէր ըզնին
 Զեցեալուն մեր՝ այլ հանդո՞ղ հոգիս
 նոցա ընդ սուրբն քո:

Արդի՞դ միածին յարուն տիեզերաց
 մի անտես առ:

Հոգիդ ճըշմարիտ մըխիթարիչ սը
 դաւորաց մի անս:

Հոգւոյն ըզքե հովանացեալ միայն
 սըրբուհի՝ ծընար ըզբա՞նն անըծ
 զանձառեւելոյ հօր ծնունդ. և յայտնե
 ցա՛ն միուն երրորդուն:

(բձ)

Առ կոչեցեր առ քեզ տէր ըզտիեղէրս
 անձ, ընկալ ըզմեր ըզննջեցեալսն ի՞
 գո՞գ նահապետին աբրահամուն՝ ու
 զորմա՞ծ տէր փըրկիչ և բարերար
 Առ Թողունց ես տըւօղ անըծ. Թող
 ըզմեղըս մեր ննջեցեւոցն՝ կարո՞ղ
 յմմի և հըզօր՝ ողոր:

Առ լուսատու ես տիեզերաց քն անձ
 լուսաւորեա՞ն և ըզմեր ըզննջեցեալսն
 լո՛ւսով երա՞նաւետ զըւարթնոցն:

ող:

Յո՞յս մեր և ապաւե՛ն մայր տեառն

և կոյս սուրբ. որ հուր անձունն և
բոցակիլեաց քո սուրբ զորովայնդ.
բարեխօսեալ առ տէր վասըն մերոյ
փրկուն:

(բկ)

Ար որդիդ էս և բանդ աստուած.
հաւասարակից ընդ հօր յէուն. առ
քեզ կարդամք մարդասէր. հանդո
զհոգիս ննջեցելոց մեր ընդ սուրբքս
քո:

Ար իջեր յերկնից վասն մեր. զառա
ջիւն առեր զյանցանս աղամայ.
մերով բնութք բարձեր ՚ի վերայ խա
չին անարատ ձեռօք. հան

Ար լուծեր զիշխանութ մահու կամա
ւորանչան մահուամբ քո քն. բանա
ւորաց զաղաչանս՝ առաջի քո հեղեւ
մանդլեմբ.

Տիրուհի անարատ մայր տեառն և
կոյս մարիամ. քրօբէական աթոռ ըզ
քեզ տեսաք ՚ի յերկրի. բարեխօսեալ
առ տէր վասըն մերոյ փրկուն:

(գձ)

Հայր բարեգութ. որ զթացար ՚ի

յաղգս որդւոց մարդկան՝ առաքեցեր
 ԸՂ միածինդ ՚ի փրկութիւն՝ յիշեա
 զհոգիս նրն ջեցեւոց մերոց և հանգո
 ընդ առեւբբւս քո՛ւ

Արդի՛ղ միածին՝ որ յարեարդ ՚ի մե
 ռեւոց՝ ՚ի միւսանգամ գալըստեա
 նրդ քո՛ւ յարութիւն մեզ խոստացար՝
 յիշեա՛ զհոգիս նրն ջե՛ւ

Հոգի՛ղ ճըշմա՛րիտ՝ մըխիթարիչ
 սրգաւորաց՝ աղաչանօք նբ մծածնին
 և ամփքոց նբց՝ յիշ։

Դ՛ բարեխօսուի փութացիր մեզ նբ
 մծածին՝ առ ՚ի փրկել ԸՂ ժողո
 վուրդս ՚ի մեղաց և յապականութեհէ։
 (գկ)

Յանըսկըզբնական ծոցոյ հօր խոնար
 հեալ բանըդ մարմնացար ՚ի կուսէն
 վասն փրկութեան մերոյ՝ աղաչեմք
 զքեզ՝ զննջեցեալն մեր ՚ի քեզ ու
 զիդ հաւատով։ յիշեա՛ տէ՛ր յորժամ
 գա՛ս Թադաւորութեամբդ քո՛ւ

Ընդսակալ քաղցրութե՛ւ որդի նոյ՝
 հաճեցար բառնալ ըզմեզս աշխարհի՛

քո խաչելու թեամբն. աղա՛հ
 Կամաւորական մահուամբ քո լուծե՛ր
 ղերկունքս մահու՛. և արժանի ա-
 րարե՛ր թողուէ՛ յանցանաց քաւիչ քո
 արեամբ. աղա՛հ

Ար փոխանակ մեղաւորաց ըզ մեռա-
 նի՛ յանձն առե՛ր. իջանելով ՚ի դժո-
 խքս փլբկեցե՛ր ՚ի մեղսասէ՛ր բանտէն
 ըզ գերեւալսն. աղա՛հ

Տարեբանեմք զանչափ քո՛ զմարդա-
 սիրունիդ՝ որ երեքօրէ՛յ յարուցե՛լ զկեն-
 դանուի պարգեւեցե՛ր աջխարհի. ա՛հ
 Սաքուր և անբիծ կոյս յետ ծընըն-
 դեան՝ որ մարմնով ծընար զարձա-
 կօղն ՚ի կապից մահու՛. բաւեխսս
 լէր վասն անձանց մերոց՝ փրկե՛լ ՚ի
 սպառնալեաց գեհենոյն:

(դձ)

Յորժամ հարկանի փո՛ղ գալ ըստեան
 քո՛ ար՝. յայնժամ զարհուրեալ դո-
 ղան աւարածք ՚ի յահէ՛ քումմէ. ա՛հ
 Ղաչեմք ըզ քեզ փլբկիչ. հանդո՛ և
 ըզ մեր ըզ անջեցեալսն ընդ սուրբքս
 քո՛. որ միայնդ ես բազմամողորմ:
 Յահաբեկ լուսոյ՛ ծաղման քո ար՝.

ցնճան դասք առաքինեացն ՚ի վերայ
լուսեղէն ամպոյն. աղա՛:

Լ՛նսակալ բազմագոլթ ողորմած
մը՛. մի՛ անտես առներ ըզ մեղուց
եալքըս յաճագին աւուրն՛. որ մի
Ար իջեր ՚ի յերկնից և մարմնացար
ի սբ կուսէն, անճառելի քոյին ծը
նընդէմբ՛ և զիս մի՛ անտես առներ՛ այլ
պահեան պատուական և սբ խաչիւ քո՛:

(ԴԿ)

Ար Թգ՛ւրդ ես յաւիտենից քն՛ անըծ՛.
ընկալ ըզ ծառայս քո՛ ՚ի բարի՛ եւ
շնորհեանի՛ յաջակողման քում դասի՛ր
Ա՛ր ունիս իշխանուի մահու՛ և կե-
նայ, հանգո՛ղհողիս քո՛ց ծառայից՛, եւ
Յ՛որժամ կարգի աթոռ տերութե-
լդ քո՛. և հաստատի ատեան դա-
տաստանին՛ յայնժամ խընայեա՛ ՚ի ծա-
ռայս քո՛, եւ շնոր՛:

Լ՛, Մէնօրհնեալ անժամայր մարիամ. քե-
րօբէական աթոռ արարչին մերոյ տը-
նօրէնութեանն՛, զոր երանեն ամ
ազինըք հանապա՛լ:

Հոգւոցի հանդուցելոց քն՛ ան՛ արեւ
հանգիստ և ողորմուի, և մեզ մեղաւո-

մաղ

րացս՝ շնորհեան զԹողութի յանցանաց:
Քարոզ:

Եւ եւ խաղաղութի պիտի ողա՛:

Ասան հանգուցեալ հոգւոցն աղաչես-
ցուք զփրկիչն մեր քրիստոս՝ զի զնոսա-
ընդ արդարսն դասեսցէ, և զմեզ կե-
ցուցէ շնորհիւ ողորմութի իւրոյ. ամե՛ն:

Տէր ողորմեա՛ երեք:

Եղօնք:

Քս ողի նոյ անոխակալ և բարե-
գութ. գթան քո արարչական սիրովդ
ի հոգիս հանգուցեալ ծառայից քոց:
Յիշեան յաւուր մեծի գալ ըստեան
արքայութե քո: Եւ ան արժանի ողոր-
մութե քաւութե և Թողութե մեղաց:
Ղաւաւորեալ պայծառացի ընդ նքս
քո յաջակողման դասուն:

Օ ի դու ես տէր և արարիչ աշխարհ.
դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց:
Եւ քեզ զայելէ փառք իշխանութի և
պատիւ: այժմ և՛:

() Ըհնեալ տր մեր՛, Հայր մեր որ՛:

Սաղմունք:

Օ սաղմոս երգութիս և զազաչանս՝

ընկալցի մարդասէլն ան ՚ի հաճոյս
բարերար կամաց իւրոյ. մեր մեղաց
և բաշում յանցանացն թողուի շնոր-
հեսցէ, ՚ի չարեաց փրկեսցէ. ՚ի մե-
ղաց պահեսցէ. և նմա փառք յաւիտէնս.
ամէն:

() Ըհնեալ թագաւորութիւն Հօր և
Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և՛:

Ճամամոտ-սոյ ըստ էութե տառայ պահոյ
և Տօնեյ Տէրո-նաւանայ. և ան Սեբոյ.
Պահոյ. Բշ. Գշ. Էշ:

Որ ՚ի Հօրէ առաքեցար Փրկիչ և
մարմնացար ՚ի սրբոյ կուսէն. որ
վասն մեր ՚ի յերկնեյ իջեր և լուսա-
ւորեցեր զտիեզերս:

Օ խաղաղութի քո տո՛ւր մեղ տէր, որ
խաղաղութեց ես թագաւոր. զխաղա-
ղութի և զողորմութի որ յամի ես դու
կարօղ մարդասէր:

Չորեքշաբթի ուրբաթ:

Որ ըստ անմ միտս անցանես, զխաղա-

զուլթիքս ամ տոնր մեզ հանապազ՝
զքեզ աղաչեմք։

Աւետիկէի։

Միածին որդի և բանդ ամ և ան-
մահ էութիւն որ յանձն առեր մարմնա-
հաւ ՚ի սրբուհոյ ամածնէն և ՚ի միշտ
կուսէն անփոփոխելիդ մարդ եղեալ
խաչեցար քս ամ մեր մահուամբ զմահ
կոխեցեր քս քս ՚ի սրբոյ երրորդութեն
փառաւորակից ընդ հօր և սրբոյ հոգ-
ւոյն կեցո՞ զմեզ։

Նահապետի։

Միածին անհարսնացեալ՝ զբանն ա-
նըսկիզբն յղացար և զամեն անիմանա-
լի ծնար և զանսրաբազբելին ՚ի գիրգս
քս բարձեր, նմա անդադար բարեխօ-
սեալ վասն անձանց մերոց։

Նահապետի։

Միածին զքեզ խոստովանեալ երկըն-
պագէ եկեղեցի ուղղափառաց քանզի
ուր քերթեքն բաղմաչեայք և ա-
թութ հրանիւթք և վեցթեան սերօ-
քեքն նայիլ ոչ իշխեին, կրեցեր ան-

սերմնապէս զանապականումն 'ի յար-
գանդի քում ոմ աղախին զոր. և ծը-
նար՝ որպէս զմարդ զածն բոլորից ըզ-
մարմնացեալն առ 'ի քէն զանձառ ըզ-
բանն 'ի փրկուի աշխարհի և կեանք
անձանց մերոց:

Մանգեան:

Ըղաչեմք զքեզ սուրբ Հոյս Սարիամ
Լճածին՝ բարձրելոյն զօրութն հո-
վանաւորեալ և նք հոգւոյն եկաւորու
թիւն լուսաւորեալ, որ զամ գոյուէց
ստեղծիչն յղացեալ ծնար անձառանկ.
մարմնացելոյն առ 'ի քէն բարեխօսեա
կեցուցանել զանձինս մեր:

Տեառն ընդ առաջի:

Եւրունին այսօր Սիմէօն՝ հոգւովն
գայր 'ի տաճարն՝ երեւելով բերօքեիցն
վեհագոյն. զի որոյ թեօքն սաւառնել
ոչ իշխելն նայել 'ի յահել փառացն,
սա 'ի գիրգս իւր բարձել համբուրէր
համարձակապէս և գգուէր ոմ զմա-
հուկ. և աղերսելով հայցէր արձակիլ
'ի խաղաղութի:

ՏԵՍԱԿԱՆ ԸՆԴԻ ՄԱՌԱՐՆԷ:

Լ'նսկզբնական բանդ Թ. 'ի վերջին
աւուրս յանձն առեր լինիլ մարդ 'ի
կուսէն. և արարիչդ յաւիտենից՝ փա-
կեցար ընդ ժամանակաւ. սուրբ տէր
սրբունց և անկարօտ մաքրունց. եկիր
'ի տաճարն բառասնօրեայ, զօրինացն
կատարեցեր զարդարուն: Օ՛ր բար-
ձեալ սիմէօնի զանպարագրելիդ 'ի
գիրկս իւր հայցէր, որ արձակիչդ ես
կապելոց՝ արձակեան զիս 'ն խաղաղուն:
Ասանորոյ՝ ընդ ծերունւոյն սիմէօնի
վերագոչեմք առ քեզ մը՝ սբ՝ սբ՝ սբ՝
մը զօրունց լի են երկինք և երկիր
փառօք բո 'ի փրկութիւն մեզ Քս
Լ'Ժ փառք քեզ:

ՊԱԿԱՐՈՒՄ:

Օ՛ղազարու զննջումն՝ որպէս կանս
խազէտ յառաջ ասելիւ. որ և 'ի բե-
թանեա յառաջելիւ՝ զի յարուսցես ըզ-
սիրելին քո: Լ'րդ՝ և մեք գոչելով ա-
սեմք. օրհնեալ որ գաս 'ի չարչարանս
կամաւ հօր՝ 'ի փրկունի անձանց մերոց:

Ղազարի Կոմիտաս:

Յորժամ եկեալ կենարարդ 'ի գե-
րեզմանն զազարու. յորժամ եկեալ
կենարարդ 'ի գերեզմանն զազարու.
աւետաւոր ձայնիդ աղաղակէիր ասե-
լով զազարէ արի եկ արտաքս: Դակ մե-
ռեալն 'ի գերեզմանէն յարեաւ՝ և նոյն
ինքնդ զանմահունէ պարգեւսդ ետուր
սիրելոյդ և անձային ձայնիդ՝ 'ի գե-
րեզմանէն կոչեցեր: Այլ և մանկունք
երբայեցւոց ոստովք օրհնէին զանմահ
Թադաւորուն քո: Բնդ նոսին և մեք
ասեմք ռիսանայ՝ օրհնեալ է գալուստ
քո. օրհնուի 'ի բարձունս, օրհնեալ
որ գալոցդ ես անուամբ մն:

Ծաղկաւարդի:

Յնձն երուսաղէմ և զարդարեան զա-
ռագաստ քո սիօն. քանզի՝ ահա Թա-
գաւոր քո Քն նստեալ 'ի յաւանակի
նորոյ՝ հեզութիւն ցուցանելով դայ
մտանէ յառագաստ քո: Այլ մեք ա-
ղաղակեմք ռիսանայ օրհնեալ եկեալ
'ի յանուն մն. որ ունի զմեծ զոգորմունի:

Օտարէն:

Քն յարեալ 'ի մեռելոց. մահաւամբ
զմահ կոխեաց. և յարուէն իւրով մեզ
զկեանս պարգեւեաց. նմա փառք յա-
ւիտեանս Ամէն:

Յեռանդ:

Ահաւոր և սքանչելի է խորհուրդ
փրկուէ մերոյ. որ անսկիզբն 'ի հօրէ՝
անձառաքար մարմնացաւ 'ի Կուսէն.
խաչի համբերելով և կամաւոր մա-
հաւամբն իւրով զկենդանութե մեզ
պարգեւեաց շնորհս:

Յեռանդ:

Քանզի յարեալ 'ի մեռելոց քն ան-
յաւիտենից՝ արարիչ և յարուն ազգի
մարդկան, զոր օրհնեն անդադար զխո-
ւորութիւն հրեշտակաց և ամ զուար-
թունք երկնից: Այդ որս գոչելով ա-
սեմք փառք սոսկալի յարուն քո ինչ:

Հաճեալ ճան:

Հիացան վերնական բազմութիւն տեսա-
նելով զքեզ 'ի հրեղէն կառս բազ-
մեալ՝ սարսեալ ասէին. ո՞վ է սա որ

դիմեալ գայ յեդովմայ. և եկեալ մը-
տանէ փառօք 'ի փառս. նոր փառք քեզ:

Համբարձման

Որ յանպատում աթոռ նստիս և յահ-
մարմնոցն վերօրհնիս, անհասանելի
բանդ. անձ 'ի յերկրի երևեցար ճշմա-
րիդ մարդ. զտնօրէնութեն կատարեալ
զխորհուրդ խաչի և մահու համբերե-
ցեր. և զհրաշալի զյարութիւն քո ցու-
ցեր հզօր զօրութիւն այսօր համբարձար
փառօք 'ի յերկինս և զկուսածին մար-
մինդ քո հլուշափառապէս լուսաղար-
դեցեր. զոր տեսեալ ես այրիաս՝ նախա-
ձայնեալ ասէր, ով է սա որ դիմեալ
գայ յերկրէ: Հիացեալ պետութեց երկ-
նից գոչէին առ միմեանս, համբարձէք
իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր և մոցէ
թագաւոր փառաց: Արդ՝ որ յամբ կա-
րողդ ես և հզօր, շնորհեալ և մեզ
հանդիպիլ քեզ ամպովք 'ի միւսանգամ
քո գալստեանդ. որ միայնդ ես մար-

դասէր:

Հոգեգալստեան:

Ը՛ծ զքեզ խոստովանիմք զսբ Հոգիդ և
երկիրպագանեմք. որ ես պատճառ կենսո
դանուն եղելոցս և խաղաղարար աշ
խարհի. որ զտգիտութի աշակերտացն
բազում գիտութիւնս և ՚ի հրեղէն
լեզուս բաժանեալ անձառեւելօք ցու
ցար նոցա. աղաղակեմք տէր խնայեա
լ և կեցն զմեզ:

Երեւ շաբաթ:

Եւսօր ՚ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
հանգեար յառաքեալսն՝ լուսաւորելով
զնոսա. և այժմ՝ աղաչեմք զքեզ սբ
Հոգիդ անձ, որ ես պատճառ կենսո
դանուն եղելոց և խաղաղարար աշխար
հի, խնայեալ և կեցն զմեզ:

Երեւ շաբաթ:

Այլ և մեք զհոգիդ սբ անձ լուսաւորեալ
և որդւոյ միասնական խոստովանիմք. և
հայցեմք մեզ ՚ի վերնատուողէդ զհո
գեորական խաղաղութիւնդ. սիր փառք քեզ:

Աղաղակեմք:

Երեւ տէրդ այսօր աշակերտացդ ՚ի
Թափորական լերին. և աշակերտացդ

զարհուրեալք աղաղակէին ասելով.
 արասցուք երիս տաղաւարս՝ մի մօնդ,
 և մի մօսիսի և մի եղիայի: Արդ՝ և
 մեք բանաւոր հօտքս երգեմք ընդ քո
 ճշմարիտ վկայիցդ, առաքեալ ՚ի մեզ
 զԼՅՍ քո շնորհացդ ՚ի քոյ միւսանգամ
 գալստեանդ և կեցոյ:

Առաջի:

Առաջի պատուական ամենայազմ խա-
 ջի քո անկանիմք երկրպագելով՝ և
 խնդրեմք զՁոյունի յանցանաց մերոց.
 քանզի սովաւ բարձեւ զդատապարտուի
 ազգի մարդկան: Այլ այժմ վասն սքեյ
 մօծային քոյ նշանի շնորհեալ գերկնա-
 յիս զխաղաղութիւնդ մամ աշխարհի:

Աջ մօծի:

Տէր մեր և փրկիչ յիսուս քրիստոս, որ
 աղօթիւք և միջնորդութեամբ բազմաչա-
 ջար վկային քո և հօրն մերոյ սրբոյն
 գրիգորի լուսաւորչին, մեծաւ փառօք
 և բազմութեամբ զօրայդ լուսեղինաց իջեր
 յերկնից ՚ի դաշտն արարատեան. ՚ի
 յայցելուի փոքու հօտիդ քոյ ազգիս
 հայոց՝ և ՚ի ցուցումն յատկականի սի-

րոյդ և մեծի ողորմուէդ. և ոսկէու
 ռամբ բաշխեցեր զխորս անդհոյդոց, և
 հալածեցեր զգունդս սանդարամետա-
 կանաց. ուր և լուսաձև յօրինմամբ
 հրաշակերտեցեր զմայր ակթուն մեր
 զսուրբ Էջմիածին. և արարեր զնա
 շտեմարան անսպնէլի շնորհացդ ան-
 սոց՝ ի լինիլ ծնող՝ դաստիարակ և
 կատարելագործիչ ամ եկեղեցեացս
 հայաստանեայց. Արդ՝ պահեմ զնա
 անարատ հաստատուն և անաղտ, ի
 պայծառազարդութի եկեղեցեացս մերոց
 և մանկանցս սոցին մինչև ի կատա-
 րած աշխարհի. յորոց միշտ փառաւո-
 րի ամենասուրբ անուն բոյաւիտեանս
 յաւիտենից ամէն:

Եկեղեցւոյ:

Օխաղաղութի շնորհեմ եկեղեցւոյ
 քում սրբոյ՝ զխաղաղութի և զանշար-
 Ժութի ի թշնամեաց պատերազմէ. և
 հաստատեմ ի մի հաւատ զկաթուղի-
 կէ եկեղեցի. զքեզ խոստովանիմք ան
 և ան կեցո՛ւ զմեզ:

Յօհաննէս:

Ո՛ր յառաջընթացութիւնքս և զկարապետութիւնս իմ բանին խափանել կարծելով որ ՚ի ձեռն կնոջն զնախաստեղծն ՚ի դրախտէն արտաքս ընկէց: Եւ այժմ զհօգիւհադա անօրէնութիւնքս բորբոքեալ և բաղնեւոցն հեփօդիայ՝ զկաքաւս ուտից աղջկանն հաճոյացոյց՝ զի զքոյդ հատոցէ զգլուխ որ զամբնն ձեռնաս դրեցեր զգլուխն Քն: Եւ դու որ յանապատէ բարբառոյ ձայն, գոչեան որում ձեռնադրեցեր պարգեւել զխաղաղութիւն և զմեծ զողորմութիւն:

Բաբելոնի:

Յնձան այսօր ցնձան և զուարճացիր կաթուղիկէ եկեղեցի սուրբ յիշատակաւ սրբոյն Ստեփաննոսի նախաւկայինքն վկայեցելոյ հօր: Արաղօթիւք բանայր զերկինս զոր փակեաց ադամ: և հրեշտակակերպ տեսլեամք տեսանէր զկերպարանն հօր ՚ի կերպի ադամայն նստեալ ՚ի յսթեոս փառաց: Ար զբաղմունքս քարանոցն որպէս զծաղիկս հաւաքելով բոլորէր պսակս փոխանակ

փշոցն և եղեգանն: Այլ զմարտիրոսա-
կան արիւնն իւր խառնէր լէ փրկակն
արենն: Քի հոսեցելոյն 'ի կողէն: Այս
որոյ՝ գերազանցեալ 'ի փառս առաւել
քան զամ սուրբս՝ հայցէ և վասն մեր
'ի վերնատուողէն զպարգևս կենաց
անվախճանից և զմեծ զողորմութի:

Ընթերցանի:

Յորովայնէ ընտրեալ սուրբն Ստե-
փաննոս յորովայնէ ընտրեալ սուրբն
Ստեփաննոս. վկայ ճշմարիտ առաքե-
լական քարոզուէցն. որ 'ի վերայ ա-
նօրէն քարաձգողացն աղօթէր առ քս
Բժդ ասելով՝ մի համարիր զայս
մեղս: Եւրդ՝ 'ի ձեռն սորին բարեխօ-
սուէն շնորհեա՛ մեզ տէր զմեծ քողո-
ղորմութի:

Ընթերցանի:

Յնճայ այսօր ցնճայ և զուարճանայ
եկեղեցի սուրբ՝ տօնելով մեծաւ հան-
դիսիւ զհանրատենչ յիշատակս քո՝ ով
գերազանցեալդ 'ի հարս նք հայրա-
պետ և Լուսաւորիչ տանս Թորգո-
մայ սուրբդ Գրիգորիոս: Առ քոյով

անտանելի չարչարանօքդ զաշխարհս
 ամ հիացուցեր: Անօրինակ ճգնութի
 զհրեղենսն զարմացուցեր. որք և գունդ
 գունդ յերկնից ՚ի յերկիր խոնարհեալ
 ՚ի տես հանդիսի նահատակութեդ փու
 թային: Այլ անհամեմատ համբերութի
 զգուռազեալ արքայն իւրական զօ
 րօքն լըռութիւքդ նուաճեցեր: Այլ անձա
 հաճոյ աղօթիւքդ զկուրացեալ միտս
 նոցին լուսաւորեցեր և աւետարանին
 քն պաշտօնեայս արարեր: Այդ նմին և
 զազգս հայոց նորոգ հոգեւոր ծննդեմք
 ՚ի լոյս անձգիտուն ածեր: Այլ և յատ
 կապէս լուսափայլեցար ՚ի մէջ ամսքց
 և զառաքելականն ընկալար զաթոռ
 և զպատիւ, և լը նոսին պսակեցար ՚ի
 քէն մայ: Արդ՝ ո՞վ հայր մեր և լուսա
 ւորիչ հոգւոց մերոց. աղաչեմք զքեզ
 միսբան ուխտիւք եկեղեցւոյ քոյ, զի
 յաւուրս հրաշալւոյ տօնի քոյ. յատկա
 պէս բարեխօսիցես առ քոն անձն մեր,
 զի զեկեղեցիս և զմնացորդս ժողովր
 դեան քո պահեսցէ ՚ի խաղաղութե՛ն
 փրկելով ՚ի հոգեւոր և ՚ի մարմնաւոր

Թշնամեաց, զի և մեք միշտ զյիշա-
տակս քո կատարելով փառաւորեսցուք
զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին յա-
ւիտեանս՝ ամէն:

Լ Կառնուարէն:

Գրեգոր սուրբ քահանայապետ՝ որ
զհաւատս ուսուցեր և զբանակս դի-
ւացն հալածեցեր, մարդկան ուսու-
ցեր քարոզէլ զերրորդուն, պսակե-
ցար յարքայունէն, Եւդ՝ բարեխօս լէր
առ տէր վասն մեր:

Լ Կառնուարէն:

Լ Եւաքեալք և վկայք քէ նոյ՝ ամենա-
կալ հոգւոյն զօրութն զամեն լէհանուր
յորդեգրուն կենաց կոչելով՝ միաս-
նական սբ երրորդունէն յորդորեցին
երդէլ զփառս ՚ի յաւիտեանս, ամէն:

Արդ-ոյն որոտման:

Լ Եսօր ահաւոր ճայնք որոտման հնչե-
ցին յերկնից ՚ի յերկիր կոչելով յոր-
դեգրուն զմեզ վերնոյն սիօնի. հաս-
տատունքն հաւատոյ և սրբօնքն ե-
կեղեցւոյ. որք ցօղով արեան իւրեանց
մաքրեցին զտիեզերս յանօրէն կըռա-

պաշտուէց. և միշտ հայցեն 'ի քէ ըզ-
քաւուի տօնողացս անուանց իւրեանց:
Լ.ՐԴ. մաղթանօք սոցա տէր՝ խնայեա
'ի փրկէլքո՝ Ժողովուրդս որ միայնդ
ես մարդասէր:

Ս՝ արգարէից:

Տէր՝ որ հիմնեցուցեր զեկեղեցի քո
'ի վերայ վիմի հաւատոյ, և կարգեցեր
'ի սմա առաքեալս և մարդարէս՝ հո-
վիւս և վարդապետս՝ առ ի հաստա-
տուի սրբոց. և ճգնուի վկայից ըզ-
թշնամին սորա վանեցեր. 'ի խաղա-
ղուն զսա պահեա իմ՝ որպէս մար-
դասէր:

Հայրապետաց:

Օ հայրապետական զարդարեցեր ա-
թոռ 'ի յերկրի, առաքելական առեր
զպատիւ յերկնուստ՝ ծառայ քի. ով
երանելիդ 'ի հարս սուրբ Հայրապետ:
Քնդի քովարդապետունդ սերմունք՝
բարեպաշտուն բուսուցին հասկս. ու-
րախուն պտուղ հատուցանելով և հա-
ւատացիւնցս փրկուի շնորհելով. վիշ
բարեխօսեա առ տէր վասն անձանց

մերոյ:

Թագաւորաց:

Որպէս յետ անասէր Թագաւորին խա-
րայելի եղեկիա՝ յարոյց ան զյովսէ՝
որ զամ կուսապաշտունն ՚ի բաց ընկէց
որպէս և զբարեպաշտն Աստուանդիա-
նոս, որ զարիօսի զմոլումն խափանեց.
և զմեծն Թահոդոս յարոյց անային նա-
խանձուն վառեալ՝ ընդդէմ այնոցիկ
որք զսուրբ հոգին հայհոյէին: Բայդ՝
ով անարեալ և ուղղափառ սուրբ Թա-
գաւոր՝ աղաչեա զմոր ՚ի փրկել զմեզ
ի մարդապաշտ հայհոյութ. զի և մեք
տօնեսցուք զյիշատակս քո՝ խնդրելով
ի քէ զհաշտութ և զմեծ զոշորմութ:

Թագաւորաց:

Որպէս յետ անասէր Թագաւորին խա-
րայելի Աղեկիա յարոյց ան զՅովսէ
որ զամ կուսապաշտունն հոյ ժողովը-
դեանն ՚ի բաց ընկէց, որպէս և ՚ի
նորումն յարոյց ցանդբանիկն Թագա-
ւորաց զբարեպաշտն Աբգարիա, որ
ի հեռաստանէ ծանեալ զերկնաւոր
Թագաւորն զքն և եղև քարոզ անուն

նորա ընդ ծագս տիեզերաց: Յետ
 նորին և զմեծն Տրդատիոս՝ որ խալառ
 հալածեաց զդիւանող կռապաշտունսն
 յաշխարհէս հայաստանեայց. և զար-
 դարեաց ճշմարիտ և ուղղափառ հա-
 ւատով: Եւրդ՝ ուլ անարեալ և բարե-
 պաշտ սուրբ Թադաւոր, աղաչեան զմեր,
 ՚ի փրկել զմեզ յանօրէն բռնաւորայ.
 զի և մեք տօնելով զյիշատակս քո
 ինդրեացուք ՚ի քէ՛ զխաղաղութի և
 զմեծ զողորմութի:

Սարգիսոսաց:

Դա տաճարի սրբոց և յիշատակի սրբոց
 մարտիրոսաց՝ զձեռս համբառնալով
 աղաչեմք. բարեխօսութեամբ սոցա և աբօ-
 թիւք՝ զկենդանութի մեր խաղաղացո՛
 ւած որպէս մարդասէր:

Ղաւոմարաց:

Ղաւոմարք քի, որք տանջանաց անօ-
 րինացն համբերեցիք և զմուլութի կռոյն
 խափանեցիք. դասաւորեալք լէ հրեշ-
 տակս ՚ի յերկինս. որք ունիք զհամար-
 ձակութի ՚ի քէ՛ բարեխօսեցէք կեցու-
 ցանէլ զանձինս մեր՝ զձեզ աղաչեմք:

Հախի՞նի մեհոյ:

Արք ծագեցան մեզ յարեմտից ուն զա-
րեգակն, և լուսաւորեցին համանդա-
մայն զաշխարհս հայաստանեաց, փա-
րատեցին զսաւարն անդիտուն Կաւ-
պաշտուն. և լուսաւորեցին զամ հոգի
հաւատով անդիտուն: Այն բարեխո-
սութն քի մեծ՝ պարգևեան աշխարհի
քում զսաղաղուն. և անձանց մեկոց
զմեղաց թողուն, ուն մաքրասէր ար:

Գալիսի մեհոյ:

Օյաղթանակ ձեր զհանդէս զուար-
ձայնէլ տօնէ եկեղեցի նր. քանզի սրբ-
բութ ստացայք զկուսուն. և ՚ի մարմնի
զանմարմնոյն ցուցիք զհանդէս:

Առաջին մեհոյ:

Հարօնացեալք քի երկնաւոր փեսային
դստերք վերին սիօնի. խնդրեցէք ՚ի
քի զհաշտուն և զմեծ զողորմունի:

Աւարտին մեհոյ:

Յաշխարհական ՚ի ճակատամարտին
յաշխարհական ՚ի ճակատամարտին և
ի մեծ պատերազմին, ընդ դիմամար-
տեալ լինէր անօրինացն պատերազմ:

Իսկ երանելի նահատակքն՝ զմուռն
անօրին այն խափանեցին և յաղթօղ
գտան. քանզի՝ որոյ ստացեալ էր զնձ-
ային զօրութի, ոչ ժողկալէր նոցա
մաքնաւորական պատերս զմ: Եւրդ՝
Քն Ըժ՝ սոցա բարեխօսութիւն խնա-
յեան ՚ի մեզ և ողորմեան:

Օ խո-որոց:

Օ օրական և վիայ ճշմարիտ քաջ նա
հատակք քի սուրբդ (Սէրդորոս) որ
փոխանակեցեր զմարմինդ ի հոգւոյդ
բում փրկանս. և ոչ ամէր զմտաւ զըս-
տառնալիսն անօրէն բռնաւ իցն: Եւ
վերին ազդեցութիւն դիտելով զայրեցու-
մըն հոգւոց նոցա, վն այնորիկ լուցեր
զտաճարկուոյն՝ և անարդեցեր զաաշ-
տամունս նց: Եւրդ՝ ՚ի յաղթօղ պատե-
րաղմի տօնողացս զօր նահատակութի
քոյ, բարեխօսեան առ մը վասն անձանց
մերոց:

Քառասնիկ:

Գնալով փառաց քոյ ՚ի փառս կա-
թօղիկէ եկելեցի քո քն մեծապէս
պայծառանայ. քանզի թագաւորեալ

քըն 'ի քէն դիմեալք 'ի յերկինս, 'ի
 սեբաստիայ նահատակին՝ 'ի յամօթ և
 'ի քարընկէց յերեսս բանսարկունս:
 Որք և քաջալելէին զմիմեանս՝ զի մի
 լուծեալ ոք բաղանօք անցաւորիս
 պակասեցի. այլ դողալով առաքինաբէր՝
 զինքն ըղերձեալ 'ի յանիւս անձային
 գանձուցն հոլովիցի աղաղակելով առ
 քն. Եւրդ՝ սոցա բարեխօսութիւն՝ ըն-
 կալ՝ զորդէգրութի ժողովոյս մերոյ 'ի
 յոյս սիրողաց քոյ՝ մը փառք քեզ:

Եւրդ հանկանդ:

Որ 'ի վերայ քերօքէիցն հանգչիս և
 'ի զօրացն հրեղինաց օրհնաբանիս իւ-
 րեր 'ի բաբելօն և փրկեցեր զերես
 մանկունսն 'ի հրոյն բռնուէ: որք ա-
 ղաղակելով գոչէին երգ նոր. ամենայն
 գործք օրհնեցէք և բարձր արարէք
 Թագաւոր փառաց և արարիչ բո-
 լեց՝ որ մարդասիրապէս զթացաբ
 'ի սուրբ մանկունսն և փրկեցեր 'ի
 բորբոքեալ բոցոյն. որք անարգեցին
 զբռնութիւն Թագաւորին և շիջուցին ըզ-
 զօրութիւն հրոյն. ընդ նոսին և մեք քեզ

վերագոչեմք փրկեմ զմեզ ՚ի հրոյն
յաւիտեանից: Օ ի դու միայն ես բազ-
մագու՛թ տէր՝ քեզ փառք յաւիտեանս
ամէն:

Հրեշտակաց:

Օ որ օրհնեն անլուրի ձայնիւ իմա-
նալի Օ օրուիք՝ երկնաւոր նահապե-
տուիք: Հրեշտակք և Հրեշտակապետք
Լ՛թողք և Տէրուիք, Լ՛շխանուիք և Պե-
տուիք: Սերօբէք և Բերօբէք՝ և
մեք օրհնեսցուք զնոյն ամենասուրբ
Լ՛ըրրորդուն և զմի անճուն:

Լ՛յսօր երկրաւորս եկեղեցւոյ քահա-
նայապետուի, յնծայ հրաշափառապէս՝
զերկնաւոր քահանայապետուեցդ կա-
տարելով զանախմբուէ տօնս: Եւ ի
անմարմնականաց և հոգեղինաց դա-
սուցդ՝ և մեք մարմնականքս և հողե-
ղէնքս համաձայնել փառաւորեմք զփա-
ռաւորեցեալն ՚ի ձէնք: Լ՛րդ՝ ով սբ
Գաբրիէլ և Ս՛իքայէլ մեծ Հրեշտա-
կապետք բարձրելոյն և ան զինուո-
րուիք երկնից, որք կայք միշտ անճի

աթոռոյ անձունն. անդադար բարե-
խօս լերուք վասն մեր առ տէր. վե-
րաբերել զմեզ զամենեւեան ըն ձեզ
յերկնից արքայունն և միաձայն բար-
բառով երգել զփառս:

Լեւիայն սրբոյ:

Բարեխօսութիւն սրբուհւոյ Լճածնին
սրբոյն Յօհաննու կարապետին, սրբոյն
Ստեփաննոսի նախազկային, և սրբոյն
Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին և սրբոց
Լուսբելոյ և Սարգաբէից, Հայրա-
պետաց և Սարգսպետաց, Սարտի-
րոսաց և Թադաւորաց, Ղզնաւորաց
և Կուսանաց, Վահատակաց և Սիան-
ձանց, և Լճ սրբոց քոց Հնոյ և Նո-
րոց՝ Յայտից և Լնյայտից՝ որոց այ-
սօր է յիշատակ. զխաղաղուն և զերկ-
նային ողորմունի քո պարգեւեան մեզ
մարդասէր տէր:

Եւ ևս խաղաղուն զտէր աղաչեսցուք.
ընկալ կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ:

() Ըհնուն և փառք հօր և որդւոյ՝:

Խաղաղութիւն ամենիցս:

Խրատք: Աւետեաց. Նահապետի. Տեառն
 ընդ առաջին: Արարաւանի. Վերադառնա-
 ծան. Եւ իմ աստուծոյ իմ ծածկին ճաշու-
 լոյն է:

Սեծացուցէ անձն, և այլն, 176:

Աղուհայէն, Նաղհապարտին, Հոգւոյ
 գալարեան. Խաչի, Եկեղեցւոյ. Եւ իմ
 Արարաւեաց ճաշու- լոյն է:

Տէր Թագաւորեաց՝ զվայելչութի զգե-
 ցաւ, զգեցաւ տէր զօրութի ընդ մէջ
 իւր էած: Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի
 մի սասանեսցի, պատրաստ է աթոռ
 քո՝ ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես:
 Ամբարձան գետք տէր, և ամբարձին
 գետք զձոյնս իւրեանց. և յարիցեն
 գետք ի գնացս իւրեանց:

Պա՛ ձայնէ ջուրց բազմաց. սքանչելի
 եղեն զբօսանք ծովու:

Սքանչելի ես դու ար ի բարձունս,
 վկայունց քոց մեք յոյժ հաւատացար:
 Տան քում վայելէ սրբութի տէր ընդ
 երկայն աւուրս Փառք:՝, հօր և
 որդւոյ և՛

Օսպիկն թիշն 'ի հոգոյ հալուսսն,
այս է ճաշու իտին:

Գովեան երուսաղէմ շտէր* * * * *

Եւ օրհնեան զմծ քո սիօն* * * * *

Օ'ի զօրացոյց զնիդս դրանց քոց, և
օրհնեանց զօրդիս քո 'ի քեզ:

Ա' եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութի.
պարարտուի ցօրեհոյ Լցոյց զքեզ:

Եւաքէ զբան իւր յերկիր. վազվազ
ընթանան պատգամք նորա: Գնէ ըզ-
ծիւն որպէս զասր. և զմէդ որպէս փո-
շի ցանեաց:

Երկանէ զսառն որպէս պատառս. ա-
ռաջի ցբոյ նորա ո' կարէ կեալ:

Եւաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա-
շնչեացն հողմք՝ և գնացն ջուրք:

Պատմէ զբան իւր յապօրայ, զարդա-
րութի և զիրաւունս խորայելի:

Ա' չայտպէս արար իմ Բաղդաց տէր. և
զդատաստանս իւր ո' չյայտնեաց նց:

Եւսայնս սրբոյ Կենից ճաշու իտին այս է:

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տէր զձայն աղօ-
թից իմոց: և այլն ուր 'ի Թիւն, 240:

Եւ զաւանակաց յորն ասն աշ ասնի. և ան
 չորեքշաբթի և ուրբաթի՝ յորն պահ
 լինի՝ ճաշու զինն այս է:

() Ընկնցէք զտէր ամ ազինք. գովե
 ցէք զնա ամ Ժողովուրդք:

Օ օրացի ողորմութի նորա ՚ի վրմեր.
 և ճշմարտութի տեառն մնացէ յաւի
 տեան:

Փառք Զօր և Որդւոյն:

Եւ ապա ասի շարաւան ըստ ասնից պատ
 շածից և հեւրակէի յարդաւ:

Աք ամ աս և հզօր աս և անմահ. և
 այլն ըստ պատշաճի: Երեցո՛ հրէնէս:

Եւ ևս խաղաղութի պէր աղա՞:

Ա ասն խաղաղութի ամ աշխարհի. և
 ճաստատութի սրբոյ եկեղեցւոյ՝ ըզ
 տէր ա՞:

Ա ասն ամ սուրբ և ուղղափառ եպիս
 կոպոսաց զտէր աղա՞:

Ա ասն հայրապետին մերոյ տեառն

(այս անուան) կենաց և փրկութեան հոգւոյնորին՝ զ”:

Ասն վարդապետաց՝ քահանայից՝ սարկաւազաց՝ դպրաց՝ և ամ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, զտէր աղաջ”:

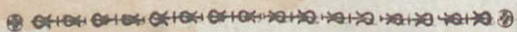
Ասն բարեպաշտ թագաւորաց՝ և ամասէր իշխանաց՝ զօրավարաց՝ և զօրաց հոցին, զտէր աղա”:

Ասն հոգւոյն”:

Օ անձինս մեր”:

Սաղ. Լուսնի”:

Օ ի ողորմած և մարդասէր ես ամ զսուրբ և քեզ վայելէ փառք իշ”:

Սաղմոս Ծաղու՝ որ ասի յինչն ցեղացիս, յանուան էրեւ փոխ. զի փնջեալ է ասգառայ գալուստին հարեւոր յնորան փոխ Սաղմոս դուռնի վճարեացի: Այս ամեն փոխի վերջն էրեւ ասգառայ

Արանեալ է այր՝ որ ոչ գնաց ի”:

ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէ”:

Ընդէր խռովեցան հեթանոսք և”:

Տէր զի բազում եղեն հեղինք իմ”:

Համբարձման ճաշո՝ պողոտայից:

◆ ամբարձաւ ամ օրհնութ. և տէր
մեր ձայնիւ փողոյ:

Սաիս հարէք ամ հեթանոսք. աղա-
ղակեցէք առ ամ 'ի ձայն յնծուէ:

Տէր բարձրեալ և ահարկու, թագա-
ւոր մեծ 'ի վերայ ամ երկրի:

Հրազանդ արար զժողովուրդս մեզ.
և զհեթանոսս 'ի ներքոյ ոտից մերոց:
Բնտրեաց զմեզ իւր 'ի ժառանգուի
զգեղեցկուի յակոբայ՝ զոր և սիրեաց.

Համբարձաւ ամ օրհնութ. և տէր
մեր ձայնիւ փողոյ:

Սաղմոս ասացէք մի մերում, սաղմոս
ասացէք թագաւորին մերում, սաղ-
մոս ասացէք:

Թագաւոր մեծ 'ի վերայ ամ երկրի
ամ է. սաղմոս ասացէք նմա իմաս-
տութեամբ:

Թագաւորեաց ամ 'ի վերայ հեթա-
նոսց. ամ նստաւ յաթոռ սրբունի իւրոյ:

Խշիւանք ժողովրդոց ժողովեցան առ
ամ աբրահամու, զի մի զօրունիք յերկ-
րէ յոյժ համբարձան:

Բնկերցուածս ՚ի գործոց առաջելոց:

Լ յնպէս պաշտեմ զհայրենի ան
հաւատացել ամի՝ որ ինչ յօրէնսն
և ՚ի մարգարէս գրեալ է:

Անիմ զյոյս առ ան. որում և դոքա
իսկ ակն ունին՝ թէ յարուն լինե՞լոց
է արդարոց և մեղաւորաց:

Յորում և ես իսկ ճգնիմ. անխղճ
միտս ունիլ առ ան և առ մարդիկ
յում ժամ: Ի՞նչ բազում ամաց ողոր-
մունիս եկի առնել յաղգդ իմ, և ես
տու պատարագիս: Արովք դաին զիս
սրբեալ ՚ի տաճարին:

Հոգւոյ գալստեան ճաշո՛ւ առջնաւ նշարո՛ւ:

Հոգի քո բարի՛ առաջնորդեսցէ ինձ
՚ի յերկիր ուղիղ:

Տէր՝ լուր աղօթից իմոց: և այլն ո՞պ
՚ի թիւն 20:

Տապանակին ճաշոստոյ՝:

Երբ տէր 'ի հանգիստ քո. դու և
տապանակ կտակի սրբունք քո:
Յիշեալ տէր զղաւիթ. և զամ հեղուն
նորա:

Որպէս երդուաւ տեառն, և ուխտս
եդ նոյ յակոբայ:

Թէ ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ. թէ
եւ ից յանկողինս մահճաց իմոց:
Թէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ
արտեանաց իմոց. կամ հանգիստ ի
քանաց իմոց. մինչև դտից զտեղի յար
կի տեառն նոյ յակոբայ:

Եհա լուսք զնմանէ յեփրաթայ. և
գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց:

Ստյոբ 'ի յարկս նորա. երկիրպագ
ցուք 'ի տեղ ոջ՝ ուր կայեալ են ոտք
նորա:

Երբ տէր 'ի հանգիստ քո. դու և տա
պանակ կտակի սրբունք քո:

Քահանայք քո զգեցցին զարդարուն.
և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն:

Այս դաւթի սիրելոյ քո, մի դարձու
ցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումնէ:

Երբուաւ տէր դաւթի ճշմարտութե՛
 և ոչ ստեայ նմա. 'ի պտղոյ որովայնի

նորա նստուցանել յաթոռ նորա
 թէ պահեցեն որդիք քո զօրէնս իմ.
 և զվկայութիս իմ. զոր ուսուցից նոցա.
 Որդիք նոցա հստցին յաւիտեանս յա-
 ւիտենից. յաթոռ քո:

Հաճեցաւ տէր ընդ սիօն. և ընտրեց
 բնակիլ 'ի նմա. ասէ՛ անէ հանգիստ
 իմ յաւիտեանս յաւիտենից. 'ի սմա բը-
 նակեցայց՝ զի հաճեցայ լէ սա. Օյ-
 րիս սորա օրհնելով օրհնեցից. և
 զաղքատս սորա լցուցից հացիւ:

Երիցանց սորա զգեցուցից զփրկութի.
 և սուրբք սորա ցնծալով ցնծասցեն:
 Ենդ ծագեցից եղջիւր 'ի դաւթ.
 պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ ի-
 մոյ:

Թշնամեաց սորա զգեցուցից զամօթ.
 այլ 'ի վրնր ծաղկեսցի սրբութի իմ:

Սարգսմտունն ճաշուս սաղ՝:

Տէր՝ ո՞վ կացցէ 'ի խորանի քում կամ
 ո՞վ բնակեսցի 'ի լեառն սուրբ քո:
 Որ գնայ ամբիծ գործէ զարդարութի,

խօսի զՃճարտունի՝ ի սրտի իւրում:
 Որ զնէնդաւորեաց լեզուաւ իւրով.
 և չար ընկերի իւրում զնէն արար:
 Նախատինս ի մերձաւորաց զնէն առ-
 նու. արհամարհեալ է առաջի նորա
 չարագործն:

Օրկիւղածս տեառն փառաւոր առ-
 նէ. որ երդնու ընկերի իւրում և զնէն
 ստէ:

Օգիւծալ իւր ի վարձու զնէն տայ. և
 կաշառս ի վերայ իրաւանց զնէն առ-
 նու, որ զայս արասցէ՝ նամի սասանես-
 ցի յաւիտեան:

Այսպիսիսն ճարտունի ճաշուսս առն:
 Ըրիտէր ի հանգիստ քո. դու և
 տապալս: և այլն ոպ ի Թիւն 373:

Սոքե խաչն ճաշուսս առն:
 Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց
 և ետուր ուրախուի սրտից մերոց:
 ի կարգաւ իմում լո: և այլն:

Եղաւիսն և այլն Անկէղեաց Գոնի
 ճաշուսս առն ի սրտ:

Ըն զհիմունս հարկ նմա յաւիտեան.

ընկալաք ան զողորմութի քո 'ի մէջ
 Ժողովրդեան քո:

Ս'եծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ. 'ի
 քաղաք այ մերոյ 'ի լեառն սուրբ ն՛ր:
 Հաստարմատ ցնծացէ ցնծութեամբ
 երկիր. լերինք սիօնի, կողմանք Հիւսիս
 սոյ՝ 'ի քաղաք Թաղաւորին մեծի:

Ը՛ծ 'ի տաճարի իւրում յայտնի. 'ի
 Ժամանակի որպէս օգնական լինէր
 նոցա:

Ը՛հաւասիկ Թաղաւորութիւնք երկրի
 Ժողովեցան և անկցին 'ի միասին:

Ինքեանք տեսին այսպէս և զարմա-
 ցան. խռովեցան՝ սասանեցան՝ և դո-
 զումն կալաւ զնոսա:

Ը՛նդ երկունք որպէս 'ի ծննդեան. և
 հողմն սաստիկ փշրեսցէ զնաւս 'ի Թաւ-
 սիս:

Որպէս լուաք՝ սոյնպէս և տեսաք 'ի
 քաղաք տեառն զօրութեց 'ի քաղաք
 այ մերոյ:

Ը՛ծ զհիմունս էարկ նմա յաւիտեան.
 ընկալաք ան զողորմութի քո 'ի մէջ
 Ժողովրդեան քո:

Ըստ անուան քում մծ՝ սոյնպէս և
օրհնութի քո ընդ մամ տիեզերս. և ար-
դարութի լի է աջ քո:

Ուրախ եղիցի լեառն սիօն. և ցըն-
ծասցեն դստերք յուդայ վասն իրա-
ւանց քոյ տէր:

Շրջեցարո՛ւք շսիօնիւ պաշարեցէք
զնա՝ և պատմեցէք զաշտարակս նրո՛ւ
Ղեք զսիրտս ձեր ՚ի վերայ զօրութեց
նորա. բաժանեցէք զամուրս նորա՝ զի
պատմել կարասջիք յազգ յայլ:

Սա է մծ՝ մծ մեր յաւիտեանս յաւի-
տենից. և սա հովուեսցէ զմեզ մինչև
յաւիտեանս:

Լեւիտայ մծաճնին ճաշաւ «աղ»
Տէր տայէ զբան՝ ոյք աւետարանեն
զօրութի բազմաւ:

Յարիցէ մծ և ցրուեսցին մամ թշնա-
միք նորա. փախիցեն ատելիք նորա
յերեսաց նորա:

Որպէս պակասի ծուխ՝ պակասեսցին.
որպէս հալի մում առաջի հըոյ՝ այնպիսի
կորիցեն մեղաւորք յերեսաց մոյ:

Ըրդարք ուրախ եղիցին՝ և ցնծաս-

ցեն առաջի նորա. և զուարճասցին
յուրախուն իւրեանց:

() Եհնէցէք զմծ մեր՝ և սաղմոս ա-
սացէք անուան հորա. ճանապարհ ա-
րարէք այնմիկ՝ որ նստի լէ արեմուտս.
և տէր է անուն նորա: Յնծասցեն
առաջի նորա. և խոռովեսցին յերե-
սաց հորա:

Առ հայրն է որբոց և դատաւոր այ-
րեաց մծ ՚ի տեղւոջ սրբուն իւրոյ:
Ը՛ծ բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի տան
և հանէ զկապեալս քաջութիւն իւրով.
սոյնպէս և զդառնացողս՝ որք բնակե-
լեն ՚ի գերեզմանս:

Ը՛ծ ընդ ելանելն քո առաջի ժողո-
ւրդեան քո. ընդ անցանելն քո յանա-
պատ երկիր շարժեցաւ:

Քանզի և երկինք ցօղեցին յերեսաց
այ սինայի առաջի այ խորայելի:

Ընձրե կամաց պատրաստեցեր մծ
ժառանգունք քում թէպէտ և հիւան-
դացաւ, սակայն դու հաստատեցեր
զնա. և գազանք քո բնակեսցին ՚ի նմա:
Պատրաստ արարեր քո զցրութիւն քով

աղքատի մօծ. տէր տայէ զբան ոյք
աւետարանեն զօրութի բազմաւ:

Թափաւոր զօրութեց սիրելոյ գեղեց-
կութի տան քո բաժանեալ յաւարի,
Թէպէտ և ննջեսջիք ՚ի մէջ վիճակաց,
Թեք աղաւնոյ ալծաթապատ. և
Թիկնամէջ նորա ՚ի գոյն ոսկւոյ:

Ղ. գումարել երկնաւորին զԹԳԼՈՐԱ
՚ի վրնսն՝ ձիւնասցին ՚ի սաղմօն:

Լեառն արմալ լեառն պարարտ. լեառն
մածեալ լեառն պարարտ. և զինչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք:

Լեառն ընդ որ հաճեցաւ մօծ բնա-
կիւն ՚ի նմա. քանզի և տէր իսկ բնա-
կեսցի ՚ի նմա իսպառ:

Կառք արմալ բիւրապատիկք. հազարք
ուղղիչք. և տէր ՚ի նոսա ՚ի սինէ սրբ-
բուն իւրոյ:

Եւ ՚ի բարձունս և գերեաց զգերութի.
հառ աւար. բաշխեաց պարգևս և ետ
որդւոց մարդկան. քանզի Թերահա-
ւատից ևս բնակեալ եղիցին ՚ի նմա:

Տէր մօծ արհեստ զօրհեալ տէր զօր-
հանապաղ. առ աջնորդեսցէ մեզ մօծ

փրկիչ մեր: Ա՛յ մեր անկեանքար. և
 'ի տեսունէ եւն ելք մահու:

Բայց սակայն ան փշրեսցէ զգլուխս
 Թշնամեաց մերոց. և զհերն կ'ընծիւն
 ոյք գնան յանօրէնուն իւրեանց:

Ասաց տէր 'ի խորոց անդնդոց դարձ
 ճուղից. և 'ի միջոյ ժանեաց՝ զայն 'ի
 դուրս կորզեցից:

Որպէս Թացցի ոտն քո յարեան. և լե-
 զուք շանց քոց յարենէ Թշնամեաց քոց:
 Երեւցան գնացք քո ան. գնացք ան
 Թագաւորին մերոյ սրբոյ:

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհու
 Թիւն 'ի մէջ գուսանաց և գուլչաց:
 Յեկեղեցիս օրհնեցէք զան. և զտէր
 տղբերացն խրայէլի: Անդ բերիամին
 'ի տղայուն զարմանալի. իշխանք յու
 դայ առաջնորդք նորա. իշխանք զա-
 բուղոնի՝ և իշխանք ների Թաղիմայ:

Հրամայեան ան զօրութիւն քով. զօրացն
 զայս՝ զոր հաստատեցեր 'ի մեզ:

'Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղէմէ՝
 քեզ մատուցեն Թագաւորք զպատա-
 րագս:

Սաստեան ՚ի գաղան եղեգան. ՚ի ժո-
ղովս զուարակաց և ՚ի դասս երնջոց:
Խոտեսյին ախոբիկ ոյք ընտրեալ են
արծաթով. ցրուեան զհեթանոսս ոյք
կամին ընդ պատերազմ:

Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ. հըն-
դիկք յառաջագոյն ձեռընտու լիցին
առ ամ:

Թաղաւորութիք երկրի օրհնեցէ ք
զամ. և սաղմոս ասացէք տեառն:

Ղանապարհ արարէք ախմիկ՝ որ նստի
յերկնից երկինս ընդ արեւելս:

Ըհա տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօրուն.
և տոբ զփառս տեառն:

Պ վերայ իսրայէլի քեծ վայելչուի
նորա. և զօրուն նորա մինչև յամպս
երկնից:

Սքանչելի է ամ ՚ի վերայ սրբոց իւ-
րոց ամ իսրայէլի:

Նա տացէ զօրուն հաստատուն ժո-
ղովրդեան իւրոյ օրհնեալ է ամ:

Չանդեանն Քն ճաշուս սող:

Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և
ես այսօր ծնայ զքեզ:

Ինդէ՛ր խռովեցո՞ւն հեթանոսք. և
 Ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս:
 Յանդիման եղեն Թագաւորք երկրի:
 և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին վն
 տեառն և վասն օծելոյ նորա:

Խզեսցուք զկապանս նոցա՝ և ընկես
 ցուք ՚ի մէնջ զլուծ նոցա:

Ինսակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնո
 քօք. և մը արհամարհեսցէ զնոսա:

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բար
 կուք իւրով. և սրտամուք իւրով խռու
 վեցուսցէ զնոսա: Եւ կացի Թագա
 ւոր ՚ի նմանէ ՚ի վերայ լերին սիօնի
 նշնք՝ ՚ի պատմել զհրամանս տեառն:
 Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և
 ես այսօր ծհայ զքեզ:

Խնդրեալ յինէն և տաց քեզ զհեթա
 նոսս ՚ի ժառանգուի. և իշխանութի
 քեզ ընդ մամ ծագս երկրի:

Հովուեսցես զնոսա գաւաղանաւ եր
 կաթեաւ. և որպէս զանօթ բրտի
 փշրեսցես զնոսա: Եւրդ՝ Թագաւորք
 զայս ՚ի միտ առէք. և խրատեցարձք
 ամենեքեան՝ յիջ դատէք զերկիր:

Օսառայեցէք տեառն երկիւղիւ. և
 ցնծացէք առաջի նորա դողութիւն:
 Բնկաւարո՞ւք զխրատ նորա՝ զի մի
 բարկասցի տէր. և կորլն չիցիք ՚ի ճա-
 նապարհայն արդարունէ:

Դ. Ժամանակի յորժամ բորբոքեսցի
 բարկութիւն նորա: Արանի ամենեցուն
 ոյք յուսացեալ են ՚ի տէր:

Քառասորեայ գալստեանն Քն ճաշի:
 Տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութիւն այ
 մերոյ:

Փրկեաց զնա աջ իւր. և բազուկ նր
 իւր:

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր՝ զի
 սքանչելիս արար:

Այցոյց տէր զփրկութիւն իւր. առաջի ազ-
 գաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր:

Յիշեաց ողորմութիւն իւրով զյակօբ,
 ճշմարտութիւն իւրով զտունն իսրայելի.
 և տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութիւն
 այ մերոյ:

Աղաղակեցէք առ տէր ամ երկիր.
 օրհնեցէք՝ ցնծացէք՝ և սաղմոս ա-
 սացէք: Սաղմոս ասացէք այ մերոյ

օրհնութիւն օրհնութիւն և ՚ի ձայն սաղմոսաց:
 յի ձայն օրհնութիւն կռածոյ փողոյ՝ օրհն-
 ութիւն ցնծութիւն. և ՚ի ձայն եղջեր փռ-
 շոյ՝ աղաղակեցէք առաջի Թագաւո-
 րին տեառն:

Խառովեսցի ծով լրիւ իւրով, տիե-
 շերք և ամբնակիչք նորա, և գետք
 ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ:

Էրինք ցնծասցեն առաջի մօն՝ զի գայ
 զի հասեալ է տէր ՚ի դատել զերկիր:
 Պատէ զաշխարհս արդարութիւն. և զժո-
 ղովուրդս իւր ուղղութիւն:

Մեծէ պաշտօնեան որ է ծաղկաղարդին՝
 ճաշ:

Էրինք ցնծասցեն առաջի տեառն՝
 զի գայ. զի հասեալ է մօր ՚ի դա՛
 ()րհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր՝ և
 որպէս ՚ի վերոյ:

Հասարակաց Կեանքի ճաշ - սաղմոս:
 Քեզ վայելէ օրհնութիւն մօր ՚ի սիօն.
 և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ:
 Լիւր աղօթից իմաց՝ զի առքեղ ամ
 մարմին եկեսցէ:

Բայնք անօրինաց զօրացան ՚ի վերայ

մեր. և զամբարշտութիս մեր դու քա-
ւեսցես:

Երանի՛ զոր ընտրեցեր և ընկալար, և
բնակեցին ՚ի գաւիթս քո:

Լցցուք մեք ՚ի բարութի տան քո. սբ
է տաճար քոսքանչելի արդարութի:

Լուր մեզ անժ փրկիչ մեր, յոյս ամ
ծագաց երկրի՛ և որ ՚ի ծով հեռի:

Ո՛սպարաստե՛ ըզլերինս զօրութի իւ-
րով, և զգեցեալ է զօրութի:

Ո՛խռովեցուցանէ զմեծութի ծովու, և
զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ:

Խռովեցին հեթանոսք և երկիցեն
բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց քոց:

Յէլս առաւօտու ընդ երեկոյս զուար-
ճացին. հայեցար յերկիր՝ արբեցու-
ցեր զնա. և բազում արարեր զմե-
ծութի նորա:

Գեան ի՞նչ լի եղև ջուրբ. պատրաստ
արարեր զկերակուր նորա. զի այսպէս
է պատրաստութի:

Օ՛ական նորա արբեցուցեր, և բա-
զում արարեր զարմտիս նորա:

Ի՛նչ ցօղէլ նորա զուարթ եղիցի բոյս

նորա. օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղց
րունքո:

Դաշտք քո լցցին պարարտութիւն, պարարտասցին գեղեցկութիւնք անսպառի:
Բլուրք զյնծութիւն զգեցցին, և զգեցցին
խոյք մաքեաց:

Հովիտք բազում արասցեն զցորեան
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն:

Հրէշտակապետաց՝ ճաշուս ոտդ:

Ո՛րարար զհրէշտակս իւր յողիս. և
զպաշտօնեայս իւր ՚ի հօւր կիզեւոյ:

() օրհնես անձն իմ զտէր՝ տէր մեծ
իմ մեծ եղեր յոյժ:

Խոստովանութիւն և զմեծ վայելչութիւն
զգեցար. արկեալ զլոյս որպէս զօթոց.
ձգեցեր զերկինս որպէս զխորան. և
արկեր ՚ի վր ջուրց զվերնայարկս
նորա:

Ո՛րհնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջե
նա ՚ի վերայ Թեոց հողմոց:

Ո՛րարար զհրէշտակս իւր յողիս. և ըզ
պաշտօնեայս իւր ՚ի հօւր կիզեւոյ:

Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ հաստա
տուն իւրոյ՝ զի մի սասանեսցի յաւիտն:

Խորք որպէս զգեստ վերարկու է նր.
 ՚ի վերայ լերանց կացոյեն ջուրք:
 յ^ա սաստէ քումմէ փախիցեն. և ՚ի
 ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն:
 Եւանեն լեռնանան՝ և իջանեն դաշ-
 տանան. ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր
 զնոսա:

Սահման եդեր և ոչ անցանեն. և ոչ
 ևս դառնան ՚ի ծածկել զերկիր:
 Առաքեցեր զաղբիւրս Է ծործորս. ՚ի
 միջոյ լերանց քնասցեն ջուրք:
 Արբուցանել զմմ գաղանս վայրի. յա-
 գեսցին ցիւք ՚ի ծարաւս իւրեանց:
 Անդ Թռչունք երկնից բոյսս դիցեն.
 և ՚ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւրենց:
 Արբուցանէ զլերինս ՚ի շտեմարանաց
 իւրոյ. ՚ի պաղոյ գործոց իւրոց Լցցի
 երկիր:

Բուսուցեր զխոտ անասնոց՝ զդաւարի
 ՚ի ծառայութի մարդկան:

Հաներ զհաց յերկրէ. գինի ուրախ
 առնէ՝ իւղ զուարթ. և հաց հաստա-
 տէ զսիրտ մարդոյ:

Յագեսցին ծառք անտառի. և մայրքն

չի բանանում զորս դու տնկեցեր
 Եւ թոյն թռչունք երկնից ծագս հանցեն,
 Եւ բոյն արագլի ապաւէն է նոցա:
 Եւ երինք բաքձունք են եղջերուաց,
 Եւ վիմք ապաւէնք նապաստակաց:

Արարեր զլուսին վն ժամանակի. արե-
 դակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ:
 Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. ՚ի
 նմա գնան ամ գազանք անտառի.
 Կորիւնք առ իւծույ մունչեն և յափըշ-
 տակեն. և խնդրեն յոյ զկերակուրս
 իւրեանց:

Դ ծագել արեւու ժողովին, և ՚ի մո-
 լիս իւրեանց դադարին:

Աւանէ մարդ ՚ի գործս իւր. և ՚ի
 վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ:
 Որպէս զի մեծ են գործք քո ամբ.
 զամ ինչ իմաստութիւն արարեր. և լցաւ
 երկիր ստեղծութեամբ քովք:

Այս ծով մեծ և անդորր. ՚ի սմա են
 սողունք՝ որոց ոչ գոյ թիւ. գազանք
 մեծամեծք և մանունք. ՚ի սմա և
 նաւք գնան. վիշապն զոր ստեղծեր
 խողալ նովաւ:

Լ՝մենեքեան քեզ սպասեն. և դու տաս
զկերակուր նոցա 'ի ժամուս:

Տաս նոցա և կերակրին. բանաս ըզ-
ձեռն քո և կերակրես զամենեսեան
կամօք քով ք:

Ղարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ՝
և խռովին. հանես զոգի 'ի նոցանէ,
պակասին և 'ի հոգ դառնան:

Լ՝ուաքես զոգի քո և ստանաս զնոսա.
և հորոգես զերեսս երկրի:

Եզիցին փառք տեառն յաւիտեան. և
տը ուրախ եզիցի յարարածս իւր:

Ո՛հայի յերկիր և տայ դողալ սմա.
մերձեսցի 'ի լերինս և ծխեսցին:

() Ըհնեցից զտը 'ի կեանս իմ, սաղ-
մոս ասացից տյ իմոյ մինչև եմ ես:

Քաղցը եզիցի նմա օրհնուի իմ. և
ես ուրախ եղէց 'ի տէր:

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ. և
անբարիշտք մի ևս գտցին 'ի նմա.
օրհնեալ անձն իմ զտէր:

Լ՝առիւնդ և հարգարէից ճաշոս առաջ:
Ընդ ամ երկիր ել բարբառ նոցա, և

մինչև 'ի ծագս աշխարհի են խօսք
նոցա:

Երկինք պատմեն զփառս աս, և զա-
րարածս ձեռաց հորա պատմէ
հաստատուի:

() Ը աւուր բղխէ զբան. և գիշեր
գիշերի ցուցանէ զգիտութի:

Ա՛հ են բանք և ո՛չ են խօսք՝ որոց ո՛չ
լսին ձայնք նոցա:

Բնդ ամ երկիր ել բարբառ նոցա. և
մինչև 'ի ծագս աշխարհի են խօսք
նոցա:

Յարե՛ռ եհար զխորան իւր. և ինքն
որպէս փեսայ՝ զիեւանէ յառադաստէ
իւրմէ. և ցնծայ նա որպէս հսկայ յըն-
թանալ զձանապարհս իւր:

Դ՛ ծագաց երկնից են ելք նորա. և
հանգիստ նորա մինչև 'ի ծագս նո-
րուն. և ո՛չ որ իցէ որ Թագիցէ 'ի
տապոյ նորա:

() Ընիք տեառն ամբիծք են՝ և դար-
ձուցանեն զհոգիս. վկայուի տեառն
հաւատարիմ է՝ և իմաստուն առնէ
զտղայս:

Երդարունք տեառն ուղիղք են և
 ուրախ առնեն զսիրտս. պատուիրանք
 տեառն լոյս են և լոյս տան աչաց.
 Երկիւղ տեառն սուրբ է և մնայ յա-
 ւիտեան:

Դատաստան տեառն ճշմարիտ է և
 արդար է 'ի նոյն:

Յանկալի է նա քան զոսկի. և քան
 զականս պատուականս բազումն. քաղ-
 ցըր է նա քան զմեղու խորիսխ:

Քանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս. 'ի
 պահել նմա զհատուցումն բազում:

Օյանցուածս իւր ուլ կարէ առնուլ
 'ի միտ. 'ի գաղտնեաց իմոց սուրբ ա-
 ըա զիս տէր, և յօտարէն պահեմ ըզ-
 ծառայս քո:

Եպա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ
 ամբիժ եղէց և թուրբ եղէց 'ի մեղաց
 մեծաց: Եղիցին քեզ հաճոյ բանք բե-
 րանոյ իմոյ. և խորհուրդ սրտի իմոյ
 առաջի քոյ յոմ ժամ. տէր օգնական
 իմ և փրկիչ իմ:

Հայրապետաց եւ Սարգսպետաց ճաշ^ի։
 Քահանայք քո զգեցցին զարդա^ի։
 Յիշեալ տէր զդաւիթ եւ զիմ Տէրունի
 նորա եւ այլն որպէս ՚ի Թիւն, 373։

Համօրէն Սարգսբոսաց ճաշուսս^ի։
 Պատուական է առաջի տեառն մահ
 սրբոց իւրոց. ո՞ տէր ես ծառայ քո եմ։
 ծառայ եւ որդի ազախնոյ քոյ,
 Հաւատացի զոր եւ խօսեցայ, եւ այլն
 որպէս ՚ի Թիւն, 336։

Յօդանոսս աստուծոյն ՚ի Հաւատաւէնէաց
 աստուծոյն Եղիշոյն է ընկերացումս։ 4 • 7։
 Սիրելիք՝ սիրեսցո՞ւք զմիմեանս. զի
 սէր յոյ է։ Եւ իմ որ սիրէ՝ յոյ է
 ծնեալ՝ եւ ճանաչէ զիմ. եւ որ ոչն
 սիրէ՝ ոչ ճանաչէ զիմ. զի իմ սէր է։
 Եւ զի յայսմ երեւեցաւ սէրն այ ՚ի
 մեզ, զի զորդին իւր միածին առա-
 քեաց յաշխարհ. զի եղիցուք նովաւ
 կենդանիք։ Յայսմ է սէրն, ոչ զի մեք
 սիրեցաք զիմ, այլ զի նա սիրեաց զմեզ
 եւ առաքեաց զորդին իւր ՚ի քաւուն

մեղաց մերոց:

Սիրելիք՝ եթէ ամ անձ սիրեաց զմեզ
 ապա և մեք պարտիմք զմիմեանս սիրել:
 Օ ամ ուրաք երբեք չիք տեսեալ
 եթէ սիրեսցաք զմիմեանս, ամ ՚ի մեզ
 բնակի, և սէր նորա ՚ի մեզ կատարեւ
 է: Եւստիկ գիտեմք եթէ մեք ՚ի
 նմա բնակեալ եմք և նա ՚ի մեզ զի
 ՚ի հոգւոյն իւրմէ ետ մեզ: Եւ մեք
 տեսաք և վկայեմք՝ զի հայր առա-
 քեաց զորդին իւր փրկիչ աշխարհի:
 Որ որ խոստովանեսցի եթէ յիսուս է
 որդի ւոյ, ամ ՚ի նմա բնակի և նա
 յամ: Եւ մեք հաւատացաք և ծանօթ
 զսէրն ւոյ զոր ունի առ մեզ: Եւ սէր
 է, և սրկայ ՚ի սէրն՝ բնակեալ է յամ:
 և ամ ՚ի նմա բնակի: Յայսմիկ կա-
 տարեալ է սէր նորա ՚ի մեզ, զի հա-
 մարձակուի ունիցիմք յաւուրն դատաս-
 տանի. զի որպէս նայն է՝ նոյնպէս և
 մեք եմք յաշխարհի յայսմիկ: Երկուդ
 ոչ գոյ ՚ի սէր, այլ սէրն կատարեալ
 ՚ի բաց մերժէ զերկուդ. զի երկուդ չ
 տանջանօք է. իսկ որ երկնչի՝ չէ կա-

տաբեալ 'ի սէրն: Ալ մեք սիրեացուք
 զմծ՝ վասն զի նախ նա սիրեաց զմեզ,
 Աթէ ոք ասիցէ եթէ սիրեմ զմծ և
 զեղբայր իւր ատիցէ, սուտ է որ ոչ
 սիրէ զեղբայր իւր զոր տեսանէ՝ զմծ
 զոր ոչն ետես զիմրդ կարեցէ սիրել:
 Ալ զայս պիտուէր ունիմք առ ի նմանէ.
 զի որ սիրէ զմծ, սիրէ նա և զեղբայր
 իւր:

ՄԵՆԵՔԻՔ Ծառոյն յիստորիկ զհիմն Գործոցն
 'ի շորեւշաբաթին ոչնէ:

72
 Է2

Գովեան եմ: և այլն 'ի Թիւն 368:
 Բարձր արարէք զմոր մծ մեր,
 Երկիրպագէք պատուանդանի ոտից
 նորա զի սուրբ է:

Տէր Թագաւորեաց՝ բարկացան ժողովուրդք. որ նստիս 'ի քրօրէս, սա
 սանեցաւ երկիր:

Տէր 'ի սիօն մեծ է, և բարձր է 'ի
 վերայ մմ ժողովրդոց:

Խոստովան եղիցուք անուան քում

մեծի՝ զի ահաւոր և սուրբ է. և պատիւ
Թագաւորի զիրաւունս սիրէ:

Ղառ պատրաստեցեր զուղղուն. զիրաւունս
և զարդարուն յակոբայ դու աւրարեր:

Բարձր արարէք զտէր մծ մեր. երկիրպագէք
պատուանդանի ուսից ՚նք զի սուրբ է:

Սովսէս և ահարօն երիցունք նորա.
սամուէլ ընդ այնոսիկ՝ ոյք կարգան զանուն նորա:

Կարդային առ տէր՝ և նա լէր նոցա.
և ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա:
Պսէին զվկայուն նորա և զհրամանս զոր ետ նոցա:

Տէր մծ մեր՝ դու լէիր նոցա. մծ դու քաւիչ լինէիր նոցա. և վրէժխընդէր
ի վերայ մմ գործոց նոցա:

Բարձր արարէք զտէր մծ մեր. երկիրպագէք
ի լեաուն սուրբ նորա՝ զի սուրբ է տէր մծ մեր:

Տեսն մմ ծագք երկրի զփրկու:

() րհնեցէք զտէր: ամ ի Թիւն, 393:
Լծ ողորմեա մեծ և օրհնեա զմեզ. եւ

ըւեցո՞ զերեսս քո 'ի մեզ և ողորմեա՛մ
մեզ:

Ճանաչե՛լ յերկրի զճանապարհս քո.
յազինս ամ զփրկութիս քո:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
ամ. խոստովան եղիցին առ քեզ ժո-
ղովուրդք ամ:

Աւրախ եղիցին և ցոծասցեն ազինք.
զի դու դատես զժողովուրդս յուղղուն.
և ազգաց երկրի դու առաջնորդես
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ամ. խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամ:

Երկեր ետ զպտուղ իւր. և օրհնեաց
զմեզ ամ ամ մեր

Ը՞ծ մեր օրհնեացէ զմեզ. և 'ի հմանէ
երկիցես ամ ծագք երկրի:

Քեզ վայելէ օրհնութիւն և այլն որպէս
'ի Թիւն, 278:

Քեզ վայելէ օրհնութիւն ամ 'ի սիօն.
և այլն որպէս 'ի վերոյ:

Տէր որպէս զինու հաճութիւն քո պար-
կեցեր զմեզ:

Բանից իմոց ուն և այլն 'ի Թիւն 253:

կեր

բշի

42

փ

Ընկերացիք իջեցեալք Ծաղկապարտէն:

93, 4:

Ընկերացիք յԱսայեայ Սարգսրէ է:

Իսկ այս ո՞վ է որ դիմեալ գայ յե-
ղովմայ. կարմրուի ձորձոց իւրոց
'ի բոսորայ. գեղեցիկ պատմութեանս
և բոռն զօրութիւն Նս խօսիմ զարդարուի
և իրաւունս փրկուի: Ասան էր կար-
միր էն ձորձք քո և հանդերձք քո
իւրեւ հնձանահարի լիոյ հնձանի կու-
խելոյ: Հնձան հարի միայն. և 'ի հե-
թանոսաց ոչ ոք էր ընդիս. կոխեցի
զնոսա սրտմտութիւն՝ և ճմլեցի զնոսա
բարկութիւն՝ և իջուցի յերկիր. և զմիմ
հանդերձս իմ թաթաւեցի: Օրհնա-
սեալ էր 'ի վերայ հոցա օր հատուց-
ման. և ամփրկութիւն եկեալ հասեալ
Հայեցայ՝ և ոչ ոք էր որ օգնէր. ըզ-
մտաւ ածի՝ և ոչ ոք էր որ 'ի թիկունս
հասանէր. փրկեաց զնոսա բազուկ իմ
և սրտմտութիւն իմ միայն զդէմ կալաւ:
Կոխեցի զնոսա բարկութիւն իմով. և զե-
նի զնոսա սրտմտութիւն իմով. և իջուցի
զնոսա յերկիր:

Մէնէդէի Ճաշու շաբաթապահոյ Դատի Ժամ
 զԳէրջն:

ԲԶ

Արքայուն քո արքայուն ամ յաւիտե-
 նից. և տէրուն քո յազգէ մինչև յազգ:

Փ

Հաւատարիմ է տէր յամ բանս իւր. և
 արդար է յամ գործս իւր:

ԴԶ

Արկերպագից 'ի տաճար սուրբ քո՝
 Երկիղիւ քո տէր:

Փ

Պարծեսցին 'ի քեզ սիրելիք անուան
 քո. զի օրհնեսցես դու զարդարիս:

ԴԶ

Կեցո՛ղ զճառայս քո ամ. իմ ուր 'ի քեզ
 յուսացայ:

Փ

Ազորմեան ինձ տէր՝ զի առ քեզ ազա-
 ղակեցի զօրհանապազ:

ԵԶ

Բարձր արարէք զտէր ամ մեր. Եր-
 կիրպագէք պատուանդանի ոտից նո-
 րա զի սուրբ է:

Փ

Տէր Թագաւորեաց՝ բարկացան ժո-
 ղովուրդք. ուր նստիս 'ի քրօրէս՝ սա-
 սանեցաւ երկիր:

ՈՒՐ

Տեսին ամ ծագք երկրի զփրկուն ւն
 մերոյ:

Փ

() Երհնեցէք զտէր յօրհնուն 'ի նոր՝ զի
 սքանչելիս արար:

ՄԵԼԵՔԻՃԱՆԻ ՄԱՆՈՒՄ:

Դարձո՞ղիս տէր 'ի Ֆրդայ իմոց. և
զիմ անօրէնութիւնս իմ քաւեան յինէն:

Ողորմեան ինձ անձ՝ ըստ մեծի ողորմո՞ւն
քում. ըստ բազում գթումն քում:

Քաւեան զանօրէնութիւնս իմ:

Երանի ամենեցուն ոյք երկնչին 'ի
տեառնէ և գնան 'ի ճանապարհսն:

Օվաստակս ձեռաց քոց կերիցես, եւ
ըանի է քեզ և բարի եղիցիս:

Մի թողուր զիս տէր անձ իմ. և մի
'ի բացեայ առնիր յինէն, հայեանց յօգնե՛լ
ինձ տէր փրկուէ իմոյ:

Տէր առաջի քո է անձ ցանկութիւնս իմ:

Մի ընկենուր զիս տէր 'ի ժամանակի
ծերութեն, 'ի պակասիլ զօրութեն
իմոյ մի թողուր զիս:

'Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի ամաչեցից
յաւիտեան. յարդարուէ քում փրկեան
և ապրեցո՞ղիս:

Մերձեցին խնդրուածք իմ անջիբո
ւոր, իմ բանի քում իմաստունարա զիս:

Ձայնի իմում. լուր անձ իմ ողորմո՞ւն
քում. և յիրաւունս քո կեցո՞ղիս:

բշի

փ

դշ

փ

դշ

փ

եշ

փ

ուր

փ

Ա՛նէպէ՛ի Ճաշու Յարաւելահ:

աճ

Լ՛իք երկիր՝ երկիրպագցենք եղ. և
սաղմոս ասացեն անուան քում:

Լ՛ղաղակեցէք առ ամ ամ երկիր.
սաղմոս ասացէք անուան նորա. և
տո՛ւք զփառս օրհնուէն նորա:

ակ

Ա՛նծ արարէք զմեր ամ մեր. և բարձր
արասցուք զանուն նորա ՚ի միասին:

բճ

() րհնեցից զմեր յամ ժամ. յամ ժամ
օրհնուէն նորա ՚ի բերան իմ:

() րհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նորա:

() րհնեցէք զմեր ամ երկիր. օրհնեցէք
զտէր և օրհնեցէք զանուն նորա:

բկ

() րհնեցէք զամ մեր՝ օրհնեցէք և
սաղմոս ասացէք տեառն այ:

Տէր ամ օրհնեալ, օրհնեալ է տէր
զօրհանապաղ:

գճ

Ա՛նծ է տէր մեր. և մեծ է զօրուէն
նորա իմաստուէն նորա ոչ գոյ բաւ:

() րհնեցէք զմեր զի բարի է. սաղմոս
այ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնուէն:

գկ

Սաղմոս ասացէք այ մերում սաղմոս աս
ացէք թիւրիմ մերում սղմոս ասացէք:

Օ՛նփս հարէք ամ հեթանոսք. աղա-

լակեցէ՛ք առ անձ ՚ի ձայն ցնծուէ: Սք
 է տաճար քո սքանչելի արդարութիւնք:
 Քեզ վայելէ օրհնուի անձ ՚ի սիօն. և
 քեզ տաղին աղօթք յերուսաղէմ:
 Եւսօր է զոր արար ան. եկայք ցըն
 ծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա:
 Խոստովան եղերուք ան զի բարի է.
 զի յաւիտեան է ողորմուի նորա:

Սեփեհե՛ Եւթեյ Կե-րուհի:

Ուխտս դիք և կատարեցէ՛ք ան անձ,
 Յայտնի է ի հրեաստանի ան. և յիս
 րայել մեծ է անուն նորա:

Սողոմոն Թե՛ Ուրբա՛նա Ճողո՛ւն:

Եւթեյ Սողոմոն, 24:

Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք չարաց.
 և զոր ինչ ճշ գիտէի՝ հարցանէին ցիս:
 Դատեան տէր զայնօսիկ՝ ոյք դատեն
 զիս. մարտիր ընդ այնօսիկ ոյք մար
 տընչին ընդիս:

Եւթեյ Սողոմոն, 24

Եւ ՚ի տանջանս պատրաստ եմ. և
 ցաւք իմ առաջի իմ են յիմ ժամ:
 Տէր մի սրտմտութիւն քով յանդիմաներ
 զիս և մի բարկութիւն քով խրատեր զիս:

դձ

փ

դկ

փ

Արարիկ Սողոմոն 40:

Ստանէր տեսանել զնանքուլթիւն խօսէր 'ի սրտի իւրում . և ժողովէր զանօրէնքուլթիւն յանձն իւր: Արանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն, յաւուր չարի փրկէ զնա տէր:

Զարարիկ Սողոմոն 24:

Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի մէջ իւրեանց. և 'ի վերայ պատմութեանի իմոյ վիճակս արկանէին:

Ընծ Թժ իմ նայեալ առ իս' ընդէր Թոզէր զիս. հեռի եղէ 'ի փրկուէ իմմէ վասն բանից յանցանայ իմոց:

Հիւսիսեցի Սողոմոն 30:

'Ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ:
'Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի ամաչեցից յաւիտեան յարդարուի քում փրկեան և ապրեցն զիս:

Արարիկ Սողոմոն 68:

Ատուն 'ի կերակուր ինձ լեղի. և 'ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ:
Աեցն զիս Թժ զի հասին ջուրք յանձն իմ, ընկալայ ես 'ի խորս անդնդոց ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ:

ԱՅԼԵՐԻ ՄԱՂՏՈՒ, 87:

Աղէ ես որպէս մարդ առանց օգնա-
կանի. և 'ի մեռեալս աղատ:
Տէր անժ փրկուէ իմոյ, 'ի տուէ կար-
դացի և գեշերի առաջի քո:

ԱՅԼԵՐԻ ՄԱՂՏՈՒ 101:

Այեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ, նը-
մանեցայ ես հաւալասան անապատի:
Տէր լուր աղօթից իմոց, աշաղակ իմ
առ քեզ եկեսցէ. և մի դարձուցաներ
զերեսս քո յինչն:

Պօղոս առաքելոյն 'ի Տեմօսէոսի առաջին
Լուսնի է քննեցողութիւն:

Պօղոս առաքելաւ Յէ Քի լի հրա-
մանի փրկչին մերոյ Ա. յ. և քի յի
յուսոյն մերոյ Տեմօթէյ որդւոյ սիրել-
ւոյ հաւատովք շնորհ՝ ողորմուէ՛ խա-
ղաղուէ յայ հօրէ և 'ի տեառնէ մերմէ
յի քի: Որպէս աղաչեցի զքեզ կալ
յեփեսոս՝ մինչ երթայի 'ի մակեդո-
նիա. զի պատուէր տացես ոմանց չի-
նիլ օտարութեամբ. և չհայիլ յառաս-

պէլս՝ ՚ի տոհմաթիւս անչափս: Որք
մանաւանդ խնդիրս յուզեն. և ոչ ըզ-
տնտեսութիւն միջ հաւատովք: Քանզի
գլուխ պատուիրանին սէր է. ՚ի սուրբ
սրտէ՝ և ՚ի մտաց բարեաց՝ և յան-
կեղծաւոր հաւատոյ:

Յորոց ոմանք վրիպեցան՝ խոտորեւք
յունայնութի բանից: Ամին լինիլ վար-
դապետք օրինաց: Ինքեանք ոչ իմա-
նան զինչ խօսին. և ոչ վնայ պնտեալն
են. Վիտեմք՝ եթէ բարւոք են օրենք.

եթէ ոք զնոսա օրինօքն կրեսցէ:

Իայց զայս գիտասցէ՝ զի ՚ի վերայ
արդարոյ օրէնք ոչ կան. այլ ՚ի վե-
րայ անօրինայ և անհնազանդից. ամ-
բարշտաց և մեղաւորաց. անսրբօց և
պղծօց. զհայր և զմայր անարգողաց.
մարդասպանաց. պոռնկաց. արուագի-
տաց. մարդեւորաց. ստոց. սրտերդ-
մանց: Աւ եթէ այլ ինչ իցէ հակա-
ռակ ողջամիտ վարդապետութեան՝ որ
ըստ աւետարանին փառայ երանելոյն
մի է. որոյ եղէ ես հաւատարիմ:

ԼձԷԼԼԻՄԵ ԶՈՂԼԻՄ ԽՈՒՄԵՐԻ ԵՒ ՊԵՏԵՐԻ
ՈՐԻՄ ԽՈՒՄԻ ԸՍՏ ԶԱՅԻՆԻՅ:

ՈՐԻՄ ԲՈՐԻՄ ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԻՆՃ
ՆԻՅԵՐԿԻՐ ՈՒՂԻՂ: ԱՄՆ ԱՆՈՒԱՆ
ՔՈՒՄ ԵՒ ԿԵՐԱՍԵՐԵԱ ՂԻՍ, ԱՐԴԱՐՈՒԹՅՈՒՆ
ՔՈՒՄ:

ՏԵՐՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ ԵՒ ՍԵՐՈՒՄ
ՂԻՍ, ԵՒ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ
ԽՈՒՄ:

ՕՂԵՍԵՍ ԽՈՒՄ ՈՒՂԻՂ ԱՐԱ ԻՆՃ ԸՍ ԲԱՆԻ
ՔՈՒՄ: ԵՒ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ
ԽՈՒՄ:

ԱԽՐԱՅ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ ԵՒ
ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ:

ԴԱՐՃ ԽՈՒՄ ԵՒ ՎԵՐԿԵԱՆ ՂԱՆՃՆ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ
ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ:

ԱՄՆ ԱՆՈՒԱՆ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ
ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ:

ԱՂՈՐԱՄԵԱՆ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ
ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ
ԽՈՒՄ:

ՅԻՆԵԱՆ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ ԵՒ
ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ:

ՕՂԵՍ ԽՈՒՄԸՆՈՐԴԵՍԵԼ ԽՈՒՄ ԵՒ ՂԱՆՃԻՍՈՒՄ
ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ
ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ ԽՈՒՄ:

աճ

կմՏ

աԿ

կմՏ

բճ

բԿ

դճ

նԿ

դճ

կմՏ

զի քաղցր և ուղիղ էս:

դի

Տէր՝ ողորմուի՛ր քո յաւիտեան. զգործս
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ:

հոս

Օ մեղս մանկուն իմց: ո՞պ ՚ի վերոյ,
Լ՛ղաղակեցի առ ըեզ տէր և ասացի՝
դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին
կենդանեաց:

Լ՛եւ-եայ: շաբաթացոյ: Երէս-շաբաթ
Երեք-շաբաթ և չեմք շաբաթին՝ երբ
այն և չեմք լինի՝ զայսոսիկ ասա: Ի՞նչ էն
յայլ յայնչ՝ զե-րե-նայն ասա:

բշ

Եկայք ցնծասցուք ՚ի տէր, աղա-
ղակեսցուք առ ան վերկիչ մեր:

դշ

Երգեցէք տեառն երգ նոր, երգե-
ցէք տեառն ամ երկիր, երգեցէք ան
և բարձր աբաբէք զանուն նորա:

դշ

Բարձր աբաբից զընտրեալն ՚ի ժո-
ղովրդենէ իմի. գտի զդաւիթ ծոյ
իմ և իւղով սրբով իմով օծի զնա:

Լ՛եւ-եայ Լ՛ուսեց Լե-ւակեց:

Լ՛ղաղակեցէք առ տէր ամ երկիր.

Ծառայեցէք տեառն ուրախողք:
 Մտէք առաջի նորա ցնծութիւն. ծառայեցէք:
 Օղորդեալ լինալէս աստուծոյ:

Լեւիտայ ճաշու Յարութիւն ըստ Հայնի:

Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վերայ
 սիօնի, ժամանակ գթալոյ նորա
 հասեալ է ժամ:

Թաղաւոր մեծ 'ի վերայ ամ երկրի
 ամ է. սաղմոս ասացէք նմա իմաստուն
 տունք:

() Ընկեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր. օրհնութիւն
 նմա յեկեղեցիս սրբոց:

Նախն հարէք ամ հեթանոսք աղա-
 զակեցէք առ ամ 'ի ճաշն ցնծութիւն:

Ընդ դու դարձեալ կեցուցես զմեզ
 և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ:
 Լըն տէր ամ իմ 'ի հրամանս քո զոր
 պատուիրեցեր, և ժողովք ժողովուրդոց
 շուրջ եղիցին զքեզ վասն այսորիկ 'ի
 բարձունս դնրձ տէր:

Ուրախ եղև իհլ յԵրիւ իւր, որդեք
 սիօնի՝ ցնծասցեն 'ի Թաւրն իւրենց:

աճ

կմՏ

ակ

բձ

կմՏ

բկ

գձ

ԳԿ

Եկայք և տեսէք զգործս ւոյ. որպէս
զի ահեղ են խորհրդովքան զմմ որ
դիս մարդկան:

ԴԾ

Հաճեցար տէր Է երկիր քո, և դարձ
ձուցեր զգերուի յակոբայ:

ԴԿ

Յարեաւ ամ և յրուեցան ամ Թշնա-
միք նորա. փոխեան ատելիք նորա
յերեսաց նորա:

Օտարէն:

Հասեալ կային ոտք մեր առ դրունս
քո երուսաղէմ:

Եւեւ-Յայ. Օտարէն. յարո-Է յիսակայ ծա-
շու- Ե-Ետարանին:

Պովեան երուսաղէմ զմր և օրհնեան
զմծ քո սիօն. ևն ոմ ՚ի Թիւն, 367:

Պովեան երուս: և այլն ոմ ՚ի վերոյ:

Տէր Է զօրութե քում ուրախ եղիլի
Թագաւորն ՚ի փրկուէ քում:

ցնծասցէ յոյժ:

Օցանկուի սրտի նորա ետուր նմա.
և զկամս շրթանց նորա ոչ արգելէր
ի նմանէ:

ԳԱՄ

ԿԻՐ

ԷԶԻ

ԳԶ

Ժաման արարեր զնա յօրհնութիւն
բաղցրութե քո. և եդեր 'ի գլուխ նի
պսակ 'ի քարէ պատուականի:

Կեանս խնդրեաց 'ի քէն. և ետուր
նմա ընդ երկայն աւուրա՝ յաւիտեանս
յաւիտենից:

Սեծ են փառք նորա 'ի փրկութե
քում. զփառս մեծ վայելչութե քո դի-
ցես 'ի վերայ նորա:

Տացես զնա յօրհնութի յաւիտեանս յա-
ւիտենից, և ուրախ արասցես զնա յու-
րախումբ երեսայ քոց:

Թագաւոր յուսացաւ 'ի տէր, յողոր-
մութե բարձրելոյն նա մի սասանեսցի:
Պտղի ձեռն քո 'ի վերայ Թշնամեաց
քոց. և աջ քո գտցէ զմի ատելիս քո:
Ղեկեա զնոսա որսէս հնոց հրոյ 'ի
Ժամանակի երեսաց քոց:

Տէր բարկութե իւրով խռովեցուցէ
զ'ն. և հուր կերիցէ զնոսա:

Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ. և զա-
ւակ նոցա յօրդւոյ 'ի մարդկանի:

Խոտորեցան 'ի քէն չարութե. և խոր-
հեցան զնորհուրդ. զոր ոչ կարաս

ցեն հաստատել:

Արասցես զնոսա հալածեալս 'ր ֆնա-
ցուածս քո. և պնդեստեսցես զերեսս նոյ:
Բարձր լեր տէր 'ի զօրութե քում:
օրհնեսցուք, և սաղմոս ասացուք 'ի
զօրութե քում:

72

Քեզ վայելէ օրհնութիւն մեծ 'ի սիօն:
և այլն որպէս 'ի Թիւն, 394:

է2

Տէր՝ ով կացցէ 'ի խորանի քում: Լն
որպէս 'ի Թիւն, 384:

ուր

Տէր Թագաւորեաց՝ վայել չութիւն Լն
որպէս 'ի Թիւն, 394:

շաբ

Յոծացէք առ մեծ օգնական է մեր,
աշաղակեցէք առ մեծ յակոբայ:

Ընէք սաղմոս, և տոբ օրհնութիւն, սաղ-
մոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութե:

Փող հարէք 'ի գլուխս ամսոց, յա-
ւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց:

Հրաման է այս խորայելի, և իրաւունք
են մի յակոբայ:

Սկացուին յովսէփու՝ զոր եղ ընդ նմա,
որպէս ելանէր նա յերկրէն եգիպտաց-

ւոց՝ լեզու զոր ոչ գիտէր լուաւ:

'Ի բաց արար 'ի բեռանց զԹիկունս

նորա՝ և զձեռս նորա յորթ և ՚ի թի
ծառայելոյ:

Վ նեղուն կարդացեր առիս՝ և փրկեցի
զքեզ. լուսյ քեզ ՚ի գաղտնութի
մըրկին, և փորձեցի զքեզ ՚ի վերայ
ջուրցն հակառակուն:

Լ ուր ժողովուրդ իմ, և վկայեմ քեզ,
և խրայել թի լուհցես ինձ:

Մի ևս եղիցին քեզ մծք առ ժամայնք,
և մի երկիրպագանիցես դու մյ օտարի:

Ես եմ տէր մծ քո՝ որ հանի զքեզ
յերկրէն եգիպտայւոց, բաց զբերան
քո և լցից զդա:

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում,
և խրայել յիս ինչ ոչ հայեցաւ:

Բարձի թողի զնոսա երթալ զհետ
կամաց սրտից իւրեանց. զի գնացին
նորա ըստ կամս անձանց իւրեանց:

Օ ի թի ժողովրդեան իմոյ լուեալ
էր ինձ, կամ խրայելի զճանապարհս
իմ գնացեալ էր:

Արպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր
իմ զթշնամիս նորա, և ՚ի վերայ նեղ՝
չայ նորա արկեալ էր զձեռն իմ:

Թշնամիք տեառն ստեցին նմա. և եղի
ցին ժամանակք նոցա յաշխարհի:
Կերակրեաց զնոսա ՚ի պարարտութիւն
րենոյ. և ՚ի վիմէ մեղը յագեցոյց նոցի:
Սովեան երուսաղէմ զտէր. և օրհն:
և այլն որպէս ՚ի վերոյ՝ մինչև ցհամ
բարձումն:

Եւստիւսոս Զամբարձիւն Քն.

Ըստ Եւստիւսոսի:

Զամբարձիք իշխանք զդրունս ձեր
՚ի վեր, Զամբարձին դրունք յա
ւիտենից և մտցէ Թագ. որ փառաց:

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

Զամբարձիք իշխանք զդրունս" 1

ԱՆԷԼԱ-ԻՍԿՅԱ ՃՈՂՈՒՄ ՀՈԳԱՌՅՈՒՆ ՈՐՅԱԳԱՆԱԿԷՆԷ
 Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր. և
 բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան.
 և հոգւով բերանոյ նորա ամ զօրու
 թիւք նորա:

կիր

Ակնոյք ցնծասցուք 'ի տէր. աղաղա-
 կեսցուք առ ամ փրկիչ մեր:

բշ

Արդեցիք տեառն երգ նոր. ծառայե-
 ցէք տեառն ուրախութեամբ:

գշ

Ասն անուան քո մը կեցուսցես զիս.
 արդարութեամբ քով հանցես 'ի նեղուհի
 զանձն իմ:

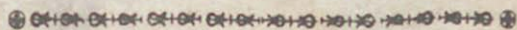
դշ

Ողորմեա ինձ տէր զի հիւանդ եմես.
 բժշկեա զանձն իմ զի խռովեցան ոս-
 կերք իմ:

եշ

Յիշեա տէր զդաւիթ. և զամ հեզու:
 Յեկեղեցիս օրհնեցէք զամ. և զտէր
 յաղբերացն իսրայէլի:

ուր

ԱՆԷԼԱ-ԻՍԿՅԱ ՏՈՒՄԱՆԱԿԷՆԷ

Առի տէր 'ի հանգիստ քո. դու և տա-
 պանակ կտակի սրբուհի քո:

Անկէտեայ ճաշու ալակէրդուէն քի. որ
հուէ Սորդուաւ:

կիր

Բայ լուսաւոր հովանի լինէր նոցա.
ձայն եղև յամպոյն որ ասէ, դա է որ
դի իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ:

բշ

Բարձրուիք լերանց նորա են. նորա է
ծով և նա արար զնա. և զցամաք
ձեռք նորա ստեղծին, եկայք երկիր
պագցուք նմա. անկցուք և լայցուք
առաջի տեառն արարչին մերոյ:

գշ

Քո են երկինք և քո է երկիր. զաշ
խարհս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր.
զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր. Թա-
բոր և հերմոն յանուն քո ցնծասցեն:
Անկէտեայ ճաշու հաւաքուեայ Սաշի և
Էկէղէցոյ:

շաբ

Սիրեաց տէր զսիօն և ընտրեաց բնա-
կիւ ՚ի նմա, ասէ՝ այս է հանգիստ իմ
յաւիտեանս յաւիտենից. ՚ի սմա բնաւ
կեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սոմ:

կիր

Տուր զօրուի ծառայի քո. կեցո՛ զոր
դի աղախնոյ քո. և արա՛ առ իս զնշան
բարուէ:

բշ

Նսուր երկիւզածաց քոց նշան. զի

ապրեային յերեսաց աղէղան:

Սիրեաց տէր զսիօն. և ընտրեաց բն":

Տէր՝ սիրեցի զվայել չուի տան քո, և
զտեղի յարկի փառաց քոց:

Արպէս սիրելիք են յարկք քո տէր
զօրութեց. ցանկայ և փախադի անձն իմ
ի գաւիթս քո: սիրտ իմ և մարմին
իմ ցնծացէ առ անձ կենդանի:

Ետուր երկեղածաց քոց նշան":

Արպէս փրկեցան սիրելիք քո, կեցո՛
աջով քով և լո՛ւր մեզ:

Հիմունք նորա ՚ի լեառն սուրբ նորա,
սիրէ տէր զդրունս սիօնի՝ առաւել
քան զամ յարկսն յակոբայ:

Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո ա-
հաւադիկ քաղաքդ աս:

Տէր՝ ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի բում:
կամ ո՞վ բնակեցցի ՚ի լեառն սբ քո:

Ար գնայ ան"

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց
և ետուր ուրախութի սրտից մերոց:

Եւ լուսնայ ճաշոտ Սէրափիմա՞նն անձ-
նի Իսկն տեղութիս:

Եւ յօր ծնաւ որ ՚ի հօրէ յա՞նջ քան

42

72

ե2

ուր

շաբ

եկդ

եկդ

եկդ

խաչ

կիր

զ յաւիտեանս որդին. որ է օծեալ Խր
ի քաղաքի դաւթի. ՚ի վայել շուքի
սրբոց քոյ յարդանդէ յառաջ քան
զարուսեակ ծնայ զքեզ:

ԲԶ

Աւրախ լեր բերկրեալդ տէր Ե քեզ.
օրհնեալ ես դու ՚ի կանայս. և օրհ-
նեալ է պտուղ որովայնի քո:

ԳԶ

Արի տէր ՚ի հանգիստ քո. դու և
տապանակ կտակի սրբունք քո:

Աւելո-իայ: Ճաշու Աւելուի Խճաճիկն:
Աւրախ լեր բերկրեալդ. ոպ ՚ի վերոյ:

ՃԳՐ

Աւելո-իայ: Ճաշու ճիւղեալն ըստ առաջի:
Հոգին առաք եկեսցէ ՚ի քեզ. և զօ-
րունք բարձրելոյն հովանասցի քեզ:

Ծ

Թ

Այսօր ծնաւ որ ՚ի հօ: ոպ ՚ի վերոյ:
Հոգւով սքով զօրացել սբն ստեփան-
նոս. և ընտրեալ յորովայնէ. ճշմարիտ
վկայ. սիրօղ և առաքեալ առաքողին.
ի քէ ընկալար զուարթնոցն զպսակ.
Կարապետն յովհաննէս զարհուրեալ
ի յորովայնէ յորովայն երկրպագէր.
սպասաւոր եղև բանին Ծյ. և լուեալ

Պ

զահաւոր զձայնն՝ աղաղակէր ասելով՝
 ասան գառն այ որ բառնայ զմեղս աշ-
 խարհի:

Ուրան լեր բե՛: Ան որպէս ՚ի վերոյ,
 Ղու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն
 կոչեսջիր. գնասցես առաջի տեառն
 պատրաստել զճանապարհս նորա:

Եհան զիս ՚ի գբոյ տառապանաց. ՚ի
 կաւոյ և ՚ի տղմոյ. հաստատեաց ՚ի վր
 վիմի կոտս իմ. և ուղղեց զգնացս իմ:
 Ղու ես քահանայ յաւիտեան ըստ
 կարգին մեւքիսեդեկի. և տէր ընդ
 աջմէ քումմէ:

Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութե և
 ոչ ստեաց նմա. ՚ի պտղոյ որովայնի
 նորա՝ նստուցանել յաթոռ նորա:

Ուրան լեր բերկ. Ան ո՞նչ ՚ի վերոյ:
 Եւելուեայ ճաշոս Քառասնորեայ գա-
 լըսեանն Քն ՚ի քաճաղն:

Տէր ՚ի տաճար սուրբ իւրում. տէր
 յերկինս յաթոռ իւրում:

Սէծէ տղոգոմեան ճաշոսն:

Տէր անմեր երեւցաւ մեզ. արարէք
 տոնս ուրախուն. կանխաւ մինչև յան-

դ
ե

դ

հաճ

է

ը

Կիւնս սեղանոյ:

Աւել-իայ ճաշո- Հրեշտակապետաց:
Աղորմութիւն լի եղև երկիր. և բո-
նիւ մն երկինք հաստատեցան. և հոգ-
ւով բերանոյ նր մամ զօրութիւն նոցա:

Յովհաննու Կարապետի:

Դու մանուկ՝ մարգ՝: ոպ ի վերոյ:

Յովհաննու Ղախաթման:

Կարապետն յովհանն՝: ոպ ի վերոյ:

Համօրէն Սարգսրէից:

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զմծ. և զմր՝
յազբերացն խրայելի:

Ամենայն Առաքելոց:

Կացուցես զնոսա իշխանս ընդ ամե-
նայն երկիր. և յիշեսցի անուն քո ի
մամ աղգս աղգաց:

Ընդ մամ երկիր եւ բարբառ նոցա. և
մինչև ի ծագս աշխարհի են խօսք նց:

Դաւթի և Յակոբայ:

Յիշես տէր զդաւիթ և զմամ հեզու-
թի նորա:

Ստեփանոսից:

Պատմէ զբան իւր յակօբայ. զարդա-
րութի և զիրաւունս խրայելի:

Գրեգորի Լուսաւորչի:

Համբերելով համբերի տեառն. և
նայեցաւ առ իս. և լուաւ աղօթից խմոց:

Հայրապետաց և Արդարապետաց:

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն.
և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն:

ՂԳԼԱՍՈՐԱՅ:

Այրանելի են որք բնակեալ են 'ի տան
տեառն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհ-
նեսցեն զքեզ:

ԿԼԱՍՈՒՄԱՅ:

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ. 'ի
հանդերձս ոսկեհունս զարդարեալ և
պաճառաւար:

Տարցին Թաղաւորի կուսանք զհետ
նորա. և զընկերս նորա տարցին նմա:

ԹԱԳԱՍՈՐԱՅ:

Տէր 'ի զօրուն քում ուրախ եղիցի
Թաղաւորն. 'ի փրկուն քում ցնծաս-
ցէ յոյժ:

ՔԱՍՈՒՄՆԻՅ՝ և Երէնայ Բիւրուցի:

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր.
և հաներ զմեզ 'ի հանգիստ:

Մեծի հինգշաբթի:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսե-
ղան. ակն յանդիման նեղ չաց իմոց:

Երեսուց:

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. յա-
ռաւօտու եղիցի ուրախութի:

Եւթնութայ ճաշու Սարգիսոսաց:

Տէր սիրէ շիրաւունս և ոչ ընդ վայր
հարկանէ զսուրբս իւր. այլ յաւիտեն
պահէ զնոսա:

Փրկուի արդարոց ՚ի մոռնէ. վերա-
կացու է նց ՚ի Ժամանակս նեղուի:

Պարծեսցին սուրբքն փառօք. և ցլն
ծասցեն ՚ի հանգիստ իւրեանց. և
բարձր արասցեն զմծ բերանօք իւր-
եանց:

Եւս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սըր-
տից եղև ուրախութի:

Պարծեսցին սբքն փառ. ոպ ՚ի վերոյ:

Կարգացին արդարքն առ տէր՝ և մը
լուաւ նոցա. յոմ նեղուի նոցա փըր-
կեաց զնոսա:

Սասն քո մեռանիմք զօրհանապազ.
համարեցաք որպէս զոչխար ՚ի զենումն:

աճ

հոճ

ակ

հոճ

բճ

բկ

գճ

Ուրախ լիցին ամենեքեան որք յուսա-
ցեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծաս-
ցեն և բնակեսցիս դու ՚ի նոսա:

Եւ դարձն որպէս զարմաւենիս ծաղ-
կեսցին. որպէս զմայրսն լիբանանու
բազումք եղիցին:

Բազում նեղուիք են արդարոց. յամէ
փրկէ զնոսա տէր. և պահէ զամ ոս-
կերս նոցա. և մի ՚ի նոցանէ ոչ կու
բիցէ:

Եւ ընկենաւ ի տաճարսն ըստ պատշաճի.
և յետոյ տալ Տանգանիւն Նեկեմիան:

Եւ ետարան ըստ Սաթնէտի:

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ եւ ՚ի
լեառն. և իբրեւ հստաւ անդ, մա-
տեան առնա աշակերտքն նորա:

Եւ բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցա-
նէր զնոսա և ասէր. Երանի աղքատց
հոգւով՝ զի նոցա է արքայուն երկ-
նից: Երանի ոգաւորաց՝ զի նոքա միտ
Թարեսցին: Երանի հեղոյ՝ զի հոքա
Ժառանգեսցեն զերկիր. Երանի որք

գկ

դճ

դկ

քաղցեալք և ծարաւիք իցեն արդա-
րուէ՝ զի նոքա յագեցին: Արանի ու
ղորմածաց՝ զի նոքա զողորմուի գացեն:
Արանի այնոցիկ՝ որք սէք են սրտիւք
զի նոքա զնձ տեսցեն: Արանի խաղա-
ղարարաց՝ զի նք որդիք այ կոչեսցին:
Արանի որք հալածեալք իցեն վասն
արդարուէ՝ զի նոցա է արքայութիւն
երկնից: Արանի է ձեզ՝ յորժամ նա
խատիցեն զձեզ և հալածեսցեն, և ա-
սիյեն զնձ բան չար զձէնջ սուտ
վասն իմ: Յնծացէք և ուրախ լերուք.
զի վարձք ձեր բազում են յերկինս.
զի այսպէս հալածեցին զմարդարէսն
որք յառաջ քան զձեզ էին:

Աւետարան ըստ Մարկոսի 3. 13:

Ալանէ ՚ի լեառն և կոչէ առ ինքն
զորս ինքն կամեցաւ. և չոգան առ
նա: Աւ արար երկուտասանս՝ զի իցեն
ղնովաւ. և զի առաքեսցէ զնոսա քա-
րողել: և ունիլ իշխանուի բժշկելոյ
զցաւս և հանելոյ զդևս: Աւ եդ զա-
նուն սիմօնի՝ Պետրոս. Աւ Յակօբու՝

զերեթեայ և Յոհաննու եղբօրն յա-
կոբայ՝ եղ նոցա անուանա Րաներե-
դէս. որ է որդիք որոտման: Աւ զանդ-
րէաս. և զՓիլիպպոս. և զՏարդուղի-
մէոս. զԱտթէոս մաքսաւորն. և
զԹովմաս. և զՅակոբոս ալփեայ. և
զԹադէոս. և զԱիմօն կանանայի. Աւ
զՅուդա իսկարիօտացի. որ և մատ-
նեաց զնա:

Լուսարան ըստ Ղուկասոս: 14. 12:

Լսէ և ցկոչնատէրն. յորժամ առնի-
ցէս ճաշ կամ ընթրիս, մի կոչեր
զբարեկամս քո. և մի շեղբարս քո. և
մի զազգականս քո. և մի զդրացիս քո.
և մի զմեծամեծս. զի մի և նոքա փա-
խարէն կոչիցեն զքեզ և լինիցի քեզ
հատուցումն: Եւ յորժամ առնիցէս
ընդունելուի, կոչեա՛ զաղքատս և ըզ-
խեղս և զկաղս և զկոյրս: Աւ երանելի
լինիցիս. զի ոչ ունին փոխարէն հա-
տուցանելոյ քեզ. և հատուցի քեզ
փոխարէն ՚ի յարուեարդարոց: Իբրեւ
լուաւ զայս ոմն ՚ի բազմականացն, ա-

սէ ցնա՝ երանի՞ որ կերիցէ ճաշ յար-
փայունէն ան՝

Լեւորան ըստ Յակոբոս: 10. 11:

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ՝
զանձն իւր դնէ՝ ՚ի վերայ ոչխարաց:
Իսկ վարձկանն որ ոչ է հովիւ՝ որոյ
ոչ իւր են ոչխարքն՝ իբրեւ տեսանէ
զգայլն զի գայ. Թողու զուսարսն և
փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և
ցրուէ: Բանզի վարձկան է և չէ
փոյթ նմա վասն ոչխարացն: Ես եմ
հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմնն, և
ճանաչիմ յիմոցն: Արպէս գիտէ զիս
հայր՝ գիտեմ և ես զհայր. և զանձն
իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարայ: Նաեւ՝
այլ ևս ոչխարք են իմ, որք ոչ են յայսմ
գաւթէ. և զայն ևս պարտէ ինձ ա-
ծել այսր, և ձայնի իմում լուիցեն. և
եղիցին մի հօտ և մի հովիւ:

Փառք + Էջ Գեղ ԹԺ ԴԵ:

Հոգևորական հիշատակ:

Սաւատամբ 'ի մի անձ Հայրն ամե-
նակալ. յաբարիչն երկնի և երկ-
րի. երևելեաց և աներևութից:

Եւ 'ի մի անձ քն Որդին մայ. ծնեւ
յայ Հօրէ միածին՝ այսինքն յեռեւ Հօր
Լ.Ճ. յայ. Լոյս 'ի Լուսոյ. անձ ճշմարիտ.
յայ ճշմարտէ Սնունդ և ճշ արա-
րած: Սոյն ինքն 'ի բնութեւ Հօր. որով
անձ ինչ եղև յերկինս և 'ի վերայ երկ-
րի. երևելիք և աներևոյթք:

Որ. յաղագս մեր մարդկան և վասն մե-
րոյ փրկուեալ՝ իջեալ 'ի յերկնաց մարմ-
նացաւ՝ մարդացաւ՝ ծնաւ կատարե-
լապէս 'ի մարիամայ սրբոյ կուսէն
Հոգևորն սրբով: Որով էառ մարմին
Հոգի և միտ. և զանոք որ ինչ է 'ի մարդ՝
ճշմարտապէս և ճշ կարծեօք: Չար-
չարեալ, խաչեալ, Թաղեալ. յերրորդ
աւուր յարուցեալ. ելեալ 'ի յերկինս
նովին մարմնով՝ նստաւ լէ աջմէ Հօր:
Գալոց է նովին մարմնովն և փառօք
Հօր 'ի դատել ղկենդանիս և զմեռելս.
որոյ Թագաւորութեն ճշ գոյ վախճան:

Հաւատամք և ՚ի սուրբ Հոգին. յա
նեղն և ՚ի կատարեալն: Որ խօսեցաւ
յօրէնս և ՚ի մարգարէս և յաւետա
րանս: Որ էջն ՚ի յորդանան. քարոզէյ
զառաքեալն. և բնակեցաւ ՚ի սուրբսն:
Հաւատամք և ՚ի մի միայն ի Հանրա
կան և յառաքելական եկեղեցի: ՚ի մի
մկրտուի. յապաշխարուի. ՚ի քաւուի և
՚ի թողուի մեղաց Վարդուի մեռելոց.
՚ի դատաստանն յաւիտենից. Հոգւոց և
մարմնոց: Յաւքայութիւնն երկնից և ՚ի
կեանսն յաւիտենականս,

Իսկ որք ասեն՝ եր երբեմն յորժամ
նչ էր Որդի. կմ էր երբեմն յորժմն
էր սբ Հոգի. կմ թէ՛ յոչէից եղեն կմ
յայլմէ եուէ ասեն՝ լինիլ զորդին սյ և
կամ զսբ Հոգին. և թէ՛ փոփոխելիք են
կամ այլայլելիք՝ զայնպիսիսն նզովէ
կթղիկէ և առաքելական սբ եկեղեցի:

Ի սբէյ լուսաւորչէն մեծէ առաջեալ:

Իսկ մեք վաւորեացուք որ յնջ քան
զյաւիտնս. երկիրն զանելով սբ Նը
րորդուն և միոյ անունն Հօր և Որդւոյ
և Հոգւոյն սրբոյ: Վ. յժմ և՛,

Եւ ևս խաղաղուն զմի աղաջեսցուք:
 Եւ ևս հաւատով աղաջեսցուք և խընդ-
 րեսցուք 'ի անէ օյ և 'ի փրկչէն մեր-
 մէ յէ քէ 'ի ժամուս պաշտաման և ա-
 ղօթից: Օ ի արժանի ընդունելուն
 արասցէ. լուիցէ տէր ձայնի աղաջա-
 նաց մերոց: Բնկալցի զխնդրուածս
 սրտից մերոց. Թողցէ զյանցանս մեր՝
 ողորմեսցի 'ի վերայ մեր: Բղօթք մեր
 և խնդրուածք յմմ ժամ մտցէ առա-
 ջի մեծի տէրուն նորա: Եւ նա տայէ
 մեզ միաբան միով հաւատով և ար-
 դարունք վաստակել 'ի դործս բարեց:
 Օ ի զողորմուն զշնորհն իւր՝ արաս-
 ցէ 'ի վերայ մեր տէրն ամենակալ.
 Կեցուսցէ և ողորմեսցի:

Օ ժամս և զառաջիկայ օրս խաղա՛:
 Օ հրեշտակ խա՛: Օ քաւութիւն՛:
 Օ սբյ խա՛: Եւ ևս միա՛ Օ առ՛:
 Ողորմեանց մեզ՛

Տէր մեր և փրկիչ յս քս. որ մեծդ
 ես ողորմութե և առատ պարգեօք բա-
 րերաբուն քո: Որ դու քոյին կամադ
 'ի ժամուս յայսմիկ համբերեցեր չար-

չարնց խաչի և մահու յաղագոս մեղաց
մերոյ: Եւ պարգևեցեր առատապէս
զպարգևս հոգւոյդ սրբոյ երանելի ա-
ռաքելոցն:

Հաղորդոս արա և զմեզ ան՝ աղաչեմք
զքեզ, անձային պարգևացդ Թողու՞մե
մեղաց և ընդունելուն հոգւոյդ սբյ:
Որպէս զի արժանաւորք եղիցուք գո-
հուք փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ի
սրբոյ հոգւոյդ, այժմ և”:

Սաղաղութի Լ.Մեհեղոսն:

Սաղաղութի քով Վհ փրկիչ մեր՝ որ
ի վեր է քան զամ միտոս և զբանս՝ ամ-
րացն զմեզ և աներկիւղ պահեան յամ
չարի: Հաւասարեան զմեզ ի ճշմարիտ
երկրպագուս քո՝ որք հոգւով և ճշմար-
տութի քեզ երկրպագանեն: Սբ զի՝ ա-
մենասք երրորդունդ վայելեն փառք
իշխանութի և պատիւ. այժմ”:

() Եհնէ և Տէր մեր Յս Վհ. Տէր ան-
օրհնեսցէ զամենեւեանդ. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես”:

Սիայն սուրբ, միայն ան՝ Յս Վհ
ի փառս ան հօր, Լ.Մեն

() ԸՏՆԵԱԼ ՀԱՅՐ ՍՈՒՐԲ՝ ԼՃ ՃԶՄԱՐԽԱՅ
ԼՃԻՆ:

() ԸՏՆԵԼ ՈՐԴԻԴ ՍԲ՝ ԼՃ ՃԶՄԱՐԽԱՅ
ԼՃԻՆ:

() ԸՏՆԵԼ ՀՈԳԻԴ ՍԲ՝ ԼՃ ՃԶՄԱՐԽԱՅ
ԼՃԻՆ:

() ԸՏՆՈՒՄ Ե ՎԱՌՔ ՀՕՐ Ե ՈՐԴԵՊ Ե
ՀՈԳԵՊՆ՝ ՍՐԲՈՅ: ԱՅԺՄ Ե՛՛:

ՀԱՅՐ ՍԲ: ՈՐԴԻԴ ՍԲ: ՀՈԳԻԴ ՍԲ:

() ԸՏՆՈՒՄ ՀՕՐ Ե ՈՐԴԵՊ Ե ՍՐԲՈՅ
ՀՈԳԵՊՆ: ԱՅԺՄ Ե՛՛:

ԵՂԻԳԻ ԱՆՈՒՆ ԽՆՈՐՏՆԵԼ՝ յԱՅՍԺ ՀԵՄԵ
ՎԻՆՃԵ ԵԱԼԽՈՒԵԱՆ: ԵՐԵՅ՝ ԿԵԼԻՆԵ՛՛:

ԿԱՏԱՐՈՒՄՈՒՆ ՕՐԻՆԱԳ Ե ՄԱՐԳԱՐԵԿԻԳ
ԴՈՒ ԵՍ ՔՆ՝ ԽԺ ՎԵԿԻՃ ՄԵՐ. ՈՐ ԼԳԵՐ
ՉԽՄ ՀԱՅՐԱԿԱՄ ԱՆՍՈՐԵՆՈՒՄ ՔՈ. ԼԻԳ
Ե ՂՄԵՂ ՀՈԳԵՊԻՔ ՔՈՒՍՐԲՈՒՍ:

() ԸՏՆԵԳԻԳ ՂՄԵՐ յԽՄ ԺԱՄ. յԽՄ ԺԱՄ
ՕՐՏՆՈՒՄ ՆՈՐԱ ՚Ի ԲԵՐԱՆ ԽՄ:

() ԸՏՆԵԱԼ ՔԵՂԵՐՈՒՔ ՚Ի ՀՆՈՐՀԱԳ ՍՐԲ
ՐՈՅ ՀՈԳԵՊՆ. ԵՐԺԱՅ Ք ԽԱՂԱՂՈՒՄ. Ե
ՏԵՐ ԵՂԻԳԻ ԸՆԴ ՃԵՂ Ե ԸՆԴ ԱՄԵՆԵ
ՍԵԱՆԴ. ԼՃԻՆ:

() Եւ նաեւ սէղանոյ վրան ճարճաւոր էւ-
րակրող, և ընդէլեաց:

Պատրաստեն զսէղանն հաղիւ. և զարդարեն
էւրակրօք, և հանգինն իւրաքանչիւրոյ ՚ի
գեղէն իւրեանց. և գոյ ելնանաւորն, հոմ
խանայն, և ասէ սողմոս հոգրիւ:

Ըք ամենեցուն ՚ի քեզ յուսան. և
գու տաս կերակուրնոցա ՚ի ժամու:
Իւրձր առնեմ զքեզ ամ իմ և թա-
գաւոր իմ, և օրհնեմ զանուն քո յա-
ւիտէն և յաւիտեանս յաւիտենից:

Օ օրհնաւոր զքեզ և
գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յա-
ւիտեանս յաւիտենից:

Մեծ է տէր և օրհնաւ է յոյժ. և
մեծուն նորա ոչ գոյ չափ,

Ըզգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո. և
զգորուիս քո պատմեսցեն:

Օ մեծ վայելչուն փնց սրբուն քո խո-
սեսցին, և զսքանչելիս քո պատմեսցեն:

Օ զօրուն ահի քո ասասցեն. և զմե-
ծուն քո պատմեսցեն:

Օ յիշատակ բազում քաղցրուն քո

բղխեսցեն. և արդարուք քով յնժաս-
ցեն: Ղաթած ողորմած է տէր. եր-
նամիտ և բազում ողորմ:

Քաղցր է նր առ ամեն, և գթուի
նորա ՚ի վերայ մի արարածոյ իւրոց:
Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր մի
գործ ք քո, և սքք քո օրհնեսցեն զքեզ:
Օգիտու արքայուն քո ասասցեն, և
զօրուն քո պատմեսցեն:

Ճանաչել որդւոց մարդկան զօրուն
քո, և զփառս մեծ վայելչուիք առ
քայուն քո:

Բրբայուն քո արբայուն մի յաւիտենից,
և տէրուն քո յազգէ մինչև յազգ:
Հաւատարիմ է տէր յմի բանս իւր,
և արդարէ յմի գործս իւր:

Հաստատէ տէր զմի գայթակղեալս,
և կանգնէ զմի գլորեալս:

Եւք ամենեցուն ՚ի քեզ յուսան, և
դու տաս կերակուր նոցա ՚ի ժամու:
Բանաս զձեռն քո և լցուցանես զա-
մենեսեան քաղցրուն կամօք քովք:

Երդար է տէր յմի ճանապարհս իւր,
և սուրբ է յմի գործս իւր:

Մերձ է տէր առ ամենեւեան՝ որք
կարդան առնա. առ ամենեւեան՝ ոյք
կարդան առնա Ճշմարտութիւն:

Օկամն երկիւղածաց իւրոց առնէ
մը. աղօթից նց լսէ և կեցուցանէ զնա:
Պահէ մը զամենեւեան ոյք սիրեն զնա.
և զմի մեղաւորս սատակէ տէր:

Օօրհնուիս մին խօսեսցի բերան իմ.
օրհնեսցէ մի մարմին զանուն սուրբ
նորա յաւիտեն և յաւիտենս յաւիտենից:
Փառք հօր և որդւոյ և՛

Քահանայն:

Աղորմած գթած է մը. կերակուր
տայ երկիւղածաց իւրոց:

Սարկաւորն Քաղցրէ:

Եւ ևս խաղաղուն զտէր աղ՛:

Քաջեսցուք զամենակալն մծ՝ զի
պարգևեսցէ մեզ կերակուր ուրա-
խուն և լցուցէ զսիրտս մեր ի լիութե-
թէ արարածոց իւրոց. ամեն՛:

Քահանայն:

() օրհնան ք՛ն մծ մեր հոգևոր օրհ-
նութիւն զկերակուրս և զըմպելիս ծա-
ռայից քոց. և շնորհան առաջ ջութի

Հոգւոյ և մարմնոյ: Ոպ զի կրօնաւոր
 րական սարկեշտութիւն վայելելով 'ի
 մարմնաւոր պիտոյիցս՝ անանց բարեցդ
 և երկնից արքայութեդ հաղորդս լիցուք
 ընդ ամ սուրբս քո, Եւ գոհուի՛ ք
 ռաւորեացուք զքեզ ընդ հօր և ամե-
 նասուրք հոգւոյդ: այժմ:

Հայր մեր որ յերկինս էս:

Եւ օրհնող «եղանայն հաւով հանգուեմ» և
 առել զհայն՝ բեհանէ ընդ պարստաւորացն,
 որք առնելիս էին. համ զհետ այնորէն՝ որ
 պարստաւոր է ճաշայն. և նախ առ մե-
 նեւեան. և առ: Ո՛ր աշակեցիք խաղա-
 զութեամբ, և նստին ջի ճաշ:

Եւ երբ վանհանք էցեն, համ անպարտաւորք՝
 նստցի զին յեղբարց 'ի բարձրագոյն պեղ-ոջ.
 և առել ընդեւորեացաւ զգերն անճայն. և ա-
 ղեհեքեան անհի գեղեն ընդերցանն՝ անճա-
 րաւն ճաշահամբ: Եւ երբ աս խորհույցէ
 զլուծումն էն զպարստաւորաց՝ լուծցեն որք
 հարողքն էցեն. և դարձել ճաշեացեն լաւելին.
 և ոչ աղաղակաւ: Եւ յետ յառանելոյ 'ի «եղա-
 նայ, դարձեալ էացցեն 'ի պեղին եւ բեհայց:
 Եւ ասացէ Ժողովոյն:

ՔՏ

Տէր Յս Լցաք 'ի բարութեց քոց:

Տացուք գոհունի մն նոյ մերոյ:

ԴԱ

Լաք մն 'ի վերայ երկեւղածաց իւրոյ. և ոյք յուսան յողորմութի նորա: Փրկել 'ի մահուանէ զանձինս նոցա, և կերակրել զնոսա 'ի սուլու:

Ընձինք մեր համբերեցցեն մն. զի օգնակա՞ն և պաշտպան մեր է:

Ի նոյ ուրախ եղիցին. սիրտք մեր. և յանուն սք նորա յուսասցուք:

Նշեցի ողորմութի քո մոր 'ի վր մեր՝ ո՞նչ յուսացաք 'ի քեզ. Փա՛նք:

ՔՏ

Կերակրեչ և ուրախարար մոր՝ փա՛նք քեզ. Լցուցանող քո՞ գոհանամք զքէն: Եւ ևս խաղաղութի զմոր աղ:

ԴԱ

Գոհացարուք 'ի վերայ լիութեց պարգեաց մն նոյ մերոյ: Որ կերակրէ զմեզ օրըստօրէ առատապէս քաղցրութիւն մօք իւրովք: Օ՛ր հոգեոր բարութեն և երկնից արքայութեն հաղորդս արասցէ զճառայս իւր ին անկալութե յուսոյն մերոյ: ամենակալ տէր:

Եղբէ:

() ԲՏՆԷ Լ ես տէր մծ մեր՝ որ կերակ-

ընս զմեզ 'ի մանկուէ և տաս կերակուր ամ մսեղինաց. լցո՛ւ ուրախութե և բերկրութե զսիրտս մեր: Այ՛ զի զամբաւականութի ունիցիմք առաւելեալք 'ի գործս բարուէ 'ի քս յս 'ի մեր մեր: Արում վայելէ փառք իշխանութի և պն':

Առաջադասե՛ն ամենեցո՛ւն:

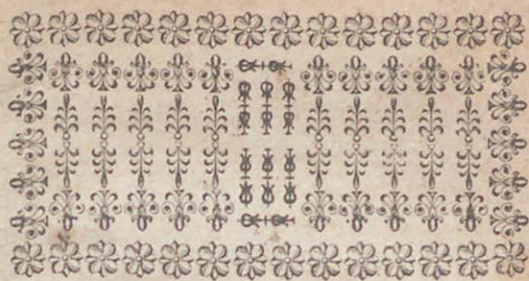
Փառք քեզ տէր՝ փառք քեզ Թ՛գևոր փառաց. որ ետուր մեզ կերակուր ուրախութե և լցուցեր զսիրտս մեր 'ի լիութե ամենաբաւական ողորմութե քո. լցո՛ւ և այժմ զմեզ հոգևովք քով նրվ. ույ՛ զի գտցուք առաջի քո հաճոյք և մի ամաչեցեալք, զի դու գաս և հաւտուցանես իւրաքանչիւր ին գործս իւր. և քեզ վայելէ փառք իշխան':

() Բ՛հետաւ տէր մեր յս քս. ամէն:

Չայր մեր որ յերկինս էո՛ւ:

Օ կերօշսդ մծ օրհնեսցէ. սպասաւորացդ և երախտաւորացդ վարձս քաբեաց սարգեւեսցէ. և օրհնեսցէ զամենեւեանդ: Բն մծ՝ որ զմեզ կերակրեաց և լիացոյց՝ նմա փառք յաւիտեանս ամէն:

Կարգաւորուի Հասարակաց Լղօնեց Երե-
 ւոյն ժամուհի: Որ Հասարակաց Երեւոյն Որդւոցն
 Խոյ: Որ Եւ ի Երեւոյն և Կարգաւորու
 Կարգաւորու Երեւոյն Գլխիւն Եւ Կարգաւորու:

Լ Ս ԼՈՒՆԸ ԿԼԻՂԱՆԸ
 և հա լուաւ ինձ յերեկոյս
 Ի վաղորդեայն և ի հա-
 սարակ աւուր:

Սպասելի Խոյ իմոյ և ակն ունելի կենա-
 րարին: որ փրկէ զճառայս իւր և կե-
 ցուցանէ:

Փառք Հօր և Որ:

Եւ ևս Խաղաղութիւն զարեւոյս:

() Ընդունելիւն և փառք Հօր և Որ:

Խաղաղութիւն և Խաղաղութիւն:

Խոնարհեցո՛ տէր զունկն քո և լնւր
ինձ. զի աղքատ և տնանկեմ ես:
Պահեան զանձն իմ սուրբ տէր. և
փրկեան զծառայս քո ան իմ, որ 'ի քեզ
յուսացայ:

Ողորմեա՛ ինձ մը՝ զի առ քեզ աղա-
ղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա
զանձն ծառայի քո՝ զի առ քեզ տէր
համբարձի զանձն իմ:

Ի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես.
սղուծողորմ առ ամենեւեան՝ որք
կարդան առ քեզ:

Ա՛նկն դիր տէր աղօթից իմոց. և հա-
յեա՛ն 'ի ձայն խնդրուածայ իմոց:
Յաւուր հեշուե՛ իմոյ կարդայի առ
քեզ՝ և լուար ինձ:

Ա՛չ որ է նման քեզ յանձն տէր. և ոչ
որ է որպէս զգործս քո:

Օ մմ ազգս զորարարեր՝ եկեացեն և
երկիրպագցեն առաջի քո մը. և փա-
ռաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեն:
Մեծ ես դու տէր և առնես սքան-
չելիս, և դու միայն ես անձ:

Լաւաջնորդեան ինձ 'ի ճանապարհի
քում. և գնացից 'ի ճշմարտութե քում:
և ուրախ եղիցի սիրտ իմ յերկնչել
յանուանէ քումմէ:

Ետտուլան եղեց առ քեզ տէր մօ իմ
բողոքով սրաիւ իմով. և փառաւոր ա-
րարից զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ եղև 'ի վր իմ ողորմութի քո մը. և
փրկեցեր զանձն իմ 'ի դժոխոցս երբնոց:
Ե՛մ անօրէնք յարէն 'ի վր իմ և ժողովք
հօրաց խնդրեցին զանձն իմ: և ոչ հա-
մարեցան զքեզ մօ առջի իւրեանց:

Եւ զու մը մօ իմ գլխած ես և ողոր-
մած. երկայնամիտ՝ բազում ողորմ և
ճշմրտ. նայեան առ իս և ողորմեան ինձ:
Տուր զօրութի ծնի քո. կեցո՛ զօրդի
աղսխնոց քո. և արան առ իս նշան բլբլե:
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն.
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխլթա-
րեցեր զիս Փառք հօր և'':

Փառք չեղ մօ՛ զիս չեղ յառաջ մօ
դէր զիս չեղ:

Եւ ևս խաղաղութ զմը աղաչեսցուք
ընկալ կեցո՛:

() ԲՏՆՈՒՄ Ե ՎԱՌՔ ՀՕՐ Ե ՈՐԴԵՅ
Ե ՀՈԳԼՈՅՆ ՍՐԲՈՅ: ԱՅԺԻԼ Ե՛՛:

ԽԱՂԱՂՈՒՄ ԽՈՒՆԵՂՈՒՄ:

ԱՊՐԻԼ, 139:

ԸԱՐԵՅՈՒ ՂԻՍ ԽԵՐ ՚Ի ՄԱՐԴԵՅ ՃԱՐԷ.
յԱՌՆԷ ԽՆԻՐԱԷՒ ՎԻՐԿԷԱՍ ՂԻՍ:

ԽՈՐՀԵՅԱՆ ՂԱՆՈՐԷՆՈՒՄ ՚Ի ՍԻՐՈՍ ԻԼ
ՐԷՆՑ, ՂՈՐ ՄԻՄ ԿՈՐԱՍՄԵՆՑ ՚Ի ԿՈՐԳՄ:

ԱՐԵՅԻՆ ՂԼԵՂՈՒՍ ԻԼՐԷՆՑ ՈՒՂ ՂՕՃԻ. Ե
ԹՈՅՔ ԻԺԻՑ ՚Ի ՆԵՐՔՈՅ ՉՐԺԱՆՑՆՈՅԱ:

ՊԱՏԷԱՍ ՂԻՍ ԽԵՐ ՚Ի ՃԵՌԱՅ ՄԵՂԱՌՈՒ
ՐԻ. Ե ՚Ի ՄԱՐԴԵՅ ՃԱՐԷ ՎԻՐԿԷԱՍ ՂԻՍ:

ԽՈՐՀԵՅՆ ԽԱՎԻԱՆԵԼ ՂԳՆԱՅՍ ԻՈՒ. ԹԱՍ
ՔՈՒՅԻՆ ԱՈՐԵԱՐՄԱԼԱՆՔ ՈՐՈԳԱՅԺ ԼԻՆՃ:

ԼԱՐԱ ՃԳԵՅԻՆ ՈՐՈԳԱՅԺ ՈՒԻՑ ԻՄՈՅ.
ՉՈՒՐՁ ՂԼԱՂՈՐ ԻՄՈՒՔ ԵՂԻՆ ԻՆՃ ԸՂ

ԳԱՅԺԱԿՂՈՒՄ:

ԼՍԱՅԻ՝ ՄՐ ՄԺ ԻՄ ԵՍ ԴՈՒ. ՈՒՆԿՆ
ԴԻՐ ԽԵՐ ՃԱՅՆԻ ԱՂՕԺԻՑ ԻՄՈՅ:

ՏԵ՝ ՄՐ ՂՈՐՈՒՄ ՎԻՐԿՈՒՄ ԻՄՈՅ. ՀՈՒՄԱՆԻ
ԳԼՍՈՅ ԻՄՈՅ յԱՌՈՐ ԿԱՄԵՐԱՂՄԻ:

Ա՚Ի ՄԱՍՆԵՐ ՂԻՍ ԽԵՐ ՚Ի ԳԱՆԿՈՒԺՒՄ
ՄԵՂԱՌՈՐԱՅ, ՅՔ ԽՈՐՀԵՅԱՆ ՎԱՍՆ ԻՄ:

ԸՆԳ ՎԱՅՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ ՂԻՍ:

Օ՛ր մի երբէք բարձրացին, և խորհուրդք նոցա մի կատարեսցին. վախճան կատարած ի նոցա վաստակ շըր

Թանց խրեանց ծածկեսցէ զնոսա
Երկցես ի վերայ նոցա զկայծակունս
հրոյ՝ և կործանեսցես զնոսա. ի տառապանաց մի կարացեն կեալ:

Մարդոյ լեզուանոյ մի յաջողեսցի ի վերայ երկրի. զայր մեղաւոր չարիք իւր որսացեն ի կորուստ:

Ճանեայ, զի առնես մը զդատաստնս աղքատի, և իրաւունս տնանկի:

Երգարքն դոհասցեն զանուանէ քում մէ, և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոյ:

Տէր՝ Երգացի առ քեզ և լուր ինձ. նայեա ի ձոյն աղօթից իմոց ի կարգալ իմում առ քեզ:

Ուղիղ եղեցին աղօթք իմ ոմ խոնկ առաջի քո մը. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի:

Դիւր մը՝ պահապան բերատոյ իմոյ, և դուռն ամուր՝ շրթանց իմոց. զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութի:

Դ Կատաճառել զպատճառս մեղաց ք
մարդս, ոյք զործեն զանօրէնութիւն. և

ոչ երէց կցորդ ընտրելոց նոցա:

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեւն և
յանդիման արասցէ. իւր մեղաւորի մի
օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ ՚ի
կամս նորա:

Ըրգելան մերձ առ վիմին դատաւորք
նոցա. լուիցեն բանից իմոց՝ և քաղց
րասցին:

Արպէս Թանձրութիւն հողոյ զի սփռել է
՚ի վերայ երկրի. ցրուեսցին ոսկերք
նոցա մերձ ՚ի դժոխս:

Ը քեզ մոր մոր են աչք իմ. ՚ի քեզ յուս
սացայ՝ մոր մի հաներ զհոգի յինչն:
Պահեմ զիս յորոգայթէ որ Թաղու
ցաւ ինձ. ՚ի գայթակելութեւն զործողին
զանօրէնութիւն:

Ը նկցին ՚ի ցանցս նորա մեղաւորք.
միայն եմ ես մինչև անցից:

Զայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի.
Զայնիւ իմով զմոր աղաչեցի:

Ափոկցից առաջի մոն զաղօթս իմ. և
զնկողութիւն իմ առջի նորա պատմեցից:

Ի նուազել յինէն հոգւոյ իմոյ դու մը
 ծանեք զշաւիղս իմ, ի ճանապարհ յոր
 և գնայի Թագուցաւ ինձ որդոյսցի:
 Հայելի յաջմէ՝ տեսանէի և ոչ որ ճա-
 նաչէր զիս. կորեւ յինէն փախուստ իմ
 և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ:

Բաղակեցի առ քեզ տէր՝ և ասացի,
 դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կեն-
 դանեաց:

Նայեալ տէր յաղօթս իմ զի ես խո-
 նարհ եղէ յոյժ. ապրեցո՞ղիս ի հա-
 լած չաց իմոց. զի հղօրք եղեն քան զիս:
 Տէր՝ հոն ի բանաչ զանձն իմ. դո-
 հանամ զանուանէ քումսի:

Եւ քեզ սպասեն արդարքն՝ մինչև հա-
 տուցես փառք հօր եմ:

Եւ եւրօհայ Եւելո՞ւ լիաց:

Եւ յոյս դուարթ. սուրբ փառաց անը-
 մա՞հի հօր. եւ՝ ըկնա՞ւ ի սըր-
 բոյ կենալսն Յիսուս Բրիտոս:
 Եւ եւալքս ի՞ մըտանել արեգակա-
 տեսաք ըզլոյս յերեկոյս:

() Եհնեմք ըզ հայր և զորդի և ը
 սուրբ հոգիդ ամստո լծո՞ւ յի Եւամբն:

ասեմք ամէն: Արժանաւորեալ ըզ-
մեզ յամ ժամ օրհնել ձայնիւ երգով
զանուն փառաց ամենայն երրորդունդ.
որ տայ զկենդանուի: Ասն որոյ և
աշխարհս ըզքեզ փառաւորէ:

Մարտիրոս

() օրհնեալ տէր որ բնակեալդ ես ՚ի
բարձունս. և օրհնեալ են փառք մե-
ծուէ քո. որ հաստատեցեր զլուսա-
ւորս ՚ի բարձունս. ՚ի յերկնից զլոյս
ծագեցեր ընդ ամ տիեզերս: Արա-
րեր զարեգակն լուսատու տուն ջեան.
զլուսինն և զաստեղս լուսատու գի-
շերոյ և շուրջ ճրագի. դու ես լոյս
գովելի. սուրբ և առաջին լոյսն ՚ի
քէն փախնու խաւարն. և զլոյս քո
կենդանի՝ տէր ծագեալ ՚ի սկիտս մեր:
Եւ մեք միաբան. ասացուք օրհնեալ է
անուն սուրբ փառաց քոց և քեզ եր-
գեմք զօրհնուի և ըզփառս հօր և
որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ: Այժմ և՛:

Քարոզ:

Ասեալքս ՚ի ժամ երեկոյիս ամբն
համբառնալով զձեռս մեր՝ փառաւո-

ընթերցեալ տէր անձ մեր ուր շնորհ
 հեցեր մեզ զօրհա խաղաղութեանցու
 ցանկէ և հասանիլ ՚ի ժամ երեկոյիս
 Միթանաւորեան զմեզ անձ սք սրտիւ և
 հրեշտակային երգով գոհաբանութե
 մատուցանել ան անյ ամենակալիդ. կե
 ցո և ողորմեան. Ողորմեաց մեզ տէր
 անձ մեր ըստ մեծի ողորմութե քում.
 ասացուք ամենեքեան միաբանութե:
 տէր ողորմեան փ:

Հասեալքս ՚ի ժամ երեկոյիս ամենե
 քեան՝ անդադար փառաւորեմք շնայր
 և զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
 Միթա և միշտ և՛

Մեսեդիք երեկոյէն ժամուն լը ան ա
 ւուրց՝ Տօնից Տրուսականաց՝ Պահոց
 և Տօնից սք լը աւուրց և լը ձայնից:
 Մեթեաց՝ Օհնդեան՝ Տեան ընդ առա
 ջիւ և այլ ան Տօնից Միթա և միշտ
 Տէր ասաց ցիւ՝ որդի իմ ես դու, և
 ես այսօր ծնայ զքեզ:

Ընդէր խոովեցան հեթանոսք և ժո
 ղովուրդք խորհեցան ՚ի սնտոխս:

մաղ

մ

բ

Մեծացուցէ անձն իմ զտէր. և ցըն-
ծացէ հոգի իմ թով փրկչաւ իմով:
Օ, ի հայեցաւ 'ի տառապանս աղախ-
նոյ իւրոյ. ահա յայտմ հետէ երանի-
ցեն ինձ ամ ազգ:

դ

Իջցէ որպէս զահճրե 'ի վերայ գեղ-
ման. որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր:
Ը՛ծ՝ զիրաւունս քո արքայի տո՛ւր. և
զարդարուի՛ս քո որդւոյ Թագաւորի:

Քառանորեայ Ղալապետին Ք՛՛ Ծաղ-
կալապետին և Հերակամարեց Զեմանց:
() Ըհնեալ եկեալ անուամբ տեառն՝
օրհնեալ որ գալոցդ ես,

Տէր անձ մեր երեւցաւ մեզ. արարէք
տօնս ուրախուէ կանխաւ մինչև յան-
կիւնս սեղանոյ:

Մեծի Հինգ շաբաթին:

Լուացից սրբութիւն զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանով քով տէր:

Տէր սիրեցի զվայել չուէ՛ տան քո. և
զտեղի յարկի փառաց քոց:

Մեծի Ուրբե՛ն:

Նստուն 'ի կերակուր ինձ լեղի. և 'ի
 ծարաւ իմ՝ արբուցին ինձ քացախ:
 Նղիւյին սեղանքնց առջի նց յորդթ,
 'ի հատուցումն և 'ի դայթակղութի:

Խաչի և Մշտնի Աւ-բե՛ն:

Նստուր երկիւղածաց քոյ նշան. զի
 ապրեցցին յեքեաց աղեղան:
 Արպէս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛
 աջով քով և լո՛ւր մեղ:

Նկեղեցաւոյ:

Նստ օրհնեցէք իմ ծառայք մն զմոր:
 Արկայք 'ի տանմն 'ի գաւիթս մյ մերոյ:

Բե՛նայն Արուստայից Յարուհի:

Սերեցի զի լուիցէ տէր զձայն աղօ-
 թից իմոյ:

Օ 'ի խոնարհեցոյց զունկն իւր առիս և
 ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա:

Մե՛նեքէ՛ Յարուհի իմ հայնէջ որք յառաջս
 հոգաւոյ Գալուստի և Սարգիստի և Կառնի:
 Տէր կարող և հզօր. տէր կարօշ 'ի
 սլատերազմի:

Տեառն է երկիր լըիւ իւրով աշ-
խարհ՝ և ամ բնակիչք նորա:

ակ

Ըթող քո ամ յաւիտեանս յաւիտե-
նից. գաւազան ուղղուի. գաւազան
արքայուն քո:

Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի. և ա-
սեմ զգործս իմ թագաւորի:

բձ

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք:

Երևեցան փայլատակունք նորա տիե-
զերայ. ետես և սասանեցաւ երկիր:

բկ

Երգեցէք մն երգ. հոր ամ երկիր,
ծաւայեցէք տեառն ուրախութիւն:

Ստէք առաջի հորա ցնծութիւն. ծա-
ներուք՝ զի նա է տէր ամ մեր:

գձ

Եկայք և տեսէք զգործս մի որ արար
զնշանս և զարուեստս ՚ի վր երկրի:

Ը մեր ապաւէն և զօրութիւն օգնական
՚ի վր նեղութեց որք գտին զմեզ յոյժ:

գկ

Ը մեր յերկինս և յերկրի. զամ զոր
ինչ կամեցաւ և արար:

Յելանէն իսրայէլի յեգիպտոսէ տանն
յակոբայ ՚ի ժողովրդէնէ այլազգեց:

Եղիցի ձեռն քո ՚ի վերայ առն. աջ

դձ

քո 'ի վերայ որդւոյ մարդոյ զոր զօ-
րացուցեր վնա 'ի քեզ:

Ար հովուեսդ իսրայէլի նայեանց. որ
առաջնորդես որպէս խաշին յովսէփու:

Եւ աստուծոց տէր խօսեցաւ. և կո-
չեաց զերկիր:

Յելիցն արեգական միջև 'ի մուտս
արեւու:

դկ

Մեռիւն Մարտիրոսայ լոս ճաշիկոյ
Եղիցի ողորմուի քո 'ի վերայ մեր ոմ
յուսայաք 'ի քեզ:

աճ

Յնծացի ք արդարք 'ի տէր. ուղղոց
վայելէ օրհնուի:

Տէր սիրէ զիրաւունս և ոչ ընդ վայր
հարկանէ զսուրբս իւր:

ակ

Փրկուի արդարոց 'ի մահէ է. վերա-
կայու է նոցա 'ի ժամանակս ներդուի:

Աքանչեղի է, ամ 'ի վերայ սրբոց իւ-
րոց ամ խրայելի:

բճ

Տէր ամ օրհնեալ օրհնեալ տէր զօր-
հանապազ:

() Գնուի ինձ 'ի մահէ եկեսցի՝ որ ա-
րար զերկիրնս և զերկիր:

բկ

Համբարձի զոչս իմ 'ի լերինս՝ ուս-
տի եկեսցէ ինձ օգնուի:

ԳՃ

Ը՛ծ փառաւորեալ է 'ի խորհուրդս
սրբոց իւրոց. մեծ և ահաւոր 'ի վերայ
այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ:
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչե-
լեաց քոց տէր. և ճշմարտուի քո յե-
կեղեցիս սրբոց:

ԳԿ

Սիրելից զքեզ մոր զօրուի իմ. մոր հաս-
տատիչ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ:
Ը՛ծ օղնական իմ և ես յուսամ 'ի նա.
ապաւէն իմ. եղջիւր փրկութե իմոյ
ընդունօղ իմ է:

ԳԸ

Սերձ է տէր առ ամենեւեան՝ որք
կարդան առ նա. առ ամենեւեան ոյք
կարդան առ նա ճշմարտութի:

Օկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ
տէր. աղօթիւյ նոցա լէ և կեցուցա-
նէ զնոսա:

ԳԼ

Ըրդաւքն որպէս զարմաւենին ծաղ-
կեսցին. որպէս զմայրն լիբանանու
բազումք եղիցին:

Տոկեալք եղիցին 'ի տան մն. և 'ի
գաւիթս մյ մերոյ ծաղկեսցին:

ՄԵԼԵՂԻՔ. ապաշխարութեամբ:

Տէր լուիցէ ինձ ՚ի կարդալ իմում
առնա: Դ՛կարդալ իմում լուաւ ինձ.
մօ ըստ արդարութե իմոյ:

Մի ասասցէ թշնամին իմ թէ յաղ-
թեցի նմա կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն
թէ ես սասանեցայց:

Մինչև յէրբ դարձուցանես զերեսս
քո յիսն. մինչև յէրբ բարձրանայ
թշնամին ՚ի վերայ իմ. հայեան և լուր
ինձ տէր մօ իմ:

Բերան արդարոյ խորհի զիմաստունի.
և լեզու հորա խօսեսցի զիրաւունս:

Մի նախանձիր ընդ չարս, և մի ընդ
այնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութի:

Քաղցրութի արարեր ընդ ծառայի
քում տէր՝ ըստ բանի քում:

Քաղցր ես դու տէր. և քաղցրութի
քով խրատեան զիս:

Նայեան և լուր ինձ տէր մօ իմ:

Մինչև յէրբ տէր մոռանաս զիս իս-
պառ. մինչև յէրբ դարձուցանես զե-
րեսս քո յիսն:

Գթուիր քո բազում են տրա լի իրա-
ւանց քոց կեցո՞ զիս:

աձ

պահ

ակ

բձ

բկ

գձ

գկ

Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեան զիս.
զի զօրհնս քո ես ոչ մոռացայ:

դձ

Եւ յօգնեւ ինձ նայեանց. և իմր յընկե-
րեւ ինձ փութան: Եւ մաքրեցին և յա-
մօթ լիցին որք խնդրէին զանձն իմ:

դկ

Եւ իմ աղօթից իմոց՝ յաղաքեւ
ինձ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն
փրկեան զանձն իմ:

Նաճկեսցես զիս ՚ի ժողովոց չարաց.
ի բազմութիւն քո զործեն զանօրհնութիւն:

Եւ ՚ի կեց եւրօտանէ եւրոյ Սեւեդեայ՝ յա-
ճեալ յետմառաւոր առաջի պահ Սաղմոս:
Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ ող խունկ
առաջի քո տէր. Համբարձումն ձեռնց
իմոց՝ պատարագ երեկոյի:

Քարոզ կերպեամբից՝ և մեծաւոր պիտի լինի:
Եւ ասցուք ամենեքեան. միաբանութիւն
տէր ողորմես:

Այս խաղաղութիւն մամ աշխարհի. և և.
որպէս ՚ի թիւն, 214:

Քարոզ ՚ի պահի սրբոց և պահոց:
Եւ ևս խաղաղութիւն զտէր աղա՛:
Եւ զաշխարհ քո զամենակալն մեծ ըզ-

Հայր տեառն մերոյ յի քի՛ զԺազառորն
 խաղաղութն՝ յաղազս խաղաղութն. և
 վասն միայնոյ սուրբ կաթողիկէ և ա-
 ռաքելական եկեղեցւոյ:

Օ՛ր զբազում ամս խաղաղութն տացէ
 մեզ Խր իմ իմ մեր. և զԺազառորս խա-
 ղաղարարս առաքեսցէ առ մեզ. վասն
 մեծի տբ և ահաւոր անուան իւրոյ:

Օ՛ պետս դաւառաց, զգորավարս, ըզ-
 զօրագլուխս, զԺողովուրդս, զմուտս և
 զելս մեր խաղաղութն պահեսցէ. և
 զիմ պատերազմունս թշնամւոյն խոր-
 տակեսցէ ՚ի մէջ: Տէրն ամենակալ
 կեցուցէ և ողորմեսցի: Օ՛ երեկս մեր-
 ձեալ՝ և զառաջիկայ գիշերս խաղա-
 ղութն անցուցա՛: Օ՛ հրեշտակ խա՛:
 Օ՛ քառութն՛: Օ՛ սրբոյ խա՛: Ա՛ւ ևս
 միա՛: Օ՛ ան՛: Աղորմեաց մեզ՛:

Աղօթք:

Ա՛ռ ձայնից մերոց Տէր Ա՛ճ մեր.
 ընկալ զաղաչանս մեր. զհամբարձումն
 ձեռաց մերոց՝ և զբանս աղօթից-
 սրբելով զերեկոյի պատարագս մեր
 ՚ի հոտ անուշից ՚ի հաճոյս քեզ պատ-

րաստեւ Յաւել 'ի մեզ տէր ամենա
 կալ՝ զհաւատ, զյոյս, զսէր. և զամ
 գործս առաքինուէ։ Արպէս զի ըստ
 կամաց քոց բարեսիրաց՝ միշտ կրօնա
 ւորեալք բարեպաշտուք՝ 'ի տուէ և
 'ի գիշերի՝ աբխանաւորք եղիցուք յա
 զագոս անձանց մերոց փրկուէ. և վն
 հոգեոր կենացդ աղաչել զքեզ տէր
 և գտանել 'ի քէն զշնորհս և զողոր
 մութի. և գոհանալով փառաւորեսցուք
 զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին.

այժմ և՛։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Քեզ երկիրպագանելով տէր ԸՃ մեր՝
 գոհանամք զքէն յազագոս խաղաղութե
 անցուցանել թշ 'ի մէնջ զերկարութի
 տուլն ջեանս։ Տուր մեզ տէր աղա
 չեմք զքեզ՝ զերեկս և զառաջիկայ
 գիշերս առանց մեղաց և առանց գայ
 թակողուէ անցուցանել։ Հաստատուն
 կառ. և մնալ 'ի հաւատ, 'ի յոյս, 'ի
 սէր. և 'ի պատուիրանապահուէ քո
 Խնդրելով զխաղաղութիւն ամ աշխարհի.
 և եկեղեցւոյ քում սրբոյ զհաստատուն.

և անձանց մերոց զփրկուի. Արպէս զի
ընդունելով 'ի քէն զհայցուածս մեր
և զմեծ վայելչական փառաբանութի
միշտ 'ի բարձունս առաքեսցուք ամե-
նազօր տէրունէդ քսն ամ մեր, Այստմ'':

Աստի սաւրբ ամբ ըստ պատշաճի:

Մք ամ սք և հզօր սք և անմահ, որ
խաչեցար վասն մեր ողորմեան մեզ:

Երեյ՝ երէնէա՛: Աւ զկնի զՓառաւո-
րեալն գտցես 'ի Թիւն, 226:

Ստղլաւի:

Փրկէլ զմեզ 'ի փորձուէ և յամենայն
վտանգից մերոց:

Աստի խաղաղուէ զաւր աղա՛:

Սասն լսելի լինելոյ ամն ար ձայնի
աղաչանաց մերոց բարեխօսութ' սուրբ
ամածնին: Աւ իջանկէլոյ 'ի վերայ մեր
ողորմութե և գթութե ամն ար: Ամենա-
կալ ար ամ մեր կեցո՛ւ և ողորմեա՛:

() Եհնուի և փառք հօր և Ար՛:

Ստղաղաւի ամենայն:

Համբարձի զաչս իմ 'ի լերինս, ուս-
տի եկեսցէ ինձ օգնուի:

() Գնուի ինձ 'ի տեառնէ եկեսցէ, որ

արար զերկինս և զերկիր:

Սի տար ՚ի սասանուի զոտն քո, և մի
մեջեսցէ պահապան քո:

Որպէս ոչ ննջէ՝ և ոչ ՚ի քուն երթայ
պահապանն իսրայելի:

Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալ
ցի աջոյ ձեռամբն իւրով:

Ըրեգական ՚ի տուէ քեզ մի մեղիցէ,
և մի լուսինն Դի դիշերի:

Տէր պահեսցէ զքեզ յամ չարէ, պա-
հեսցէ տէր շանձն քո:

Տէր պահեսցէ զմուտ և զեւթո՛յայտ
հետէ միջև յախտեան Փառք:

(աճ)

Սուրբ ես մեր զօրութեց որ բնակեց
ես ՚ի յերկինս, և բարեբանիս ՚ի
սրբոց քոց: Երկնային զօրութիք սե-
րօքէք և քերօքէք, առդադար օրհ-
նէս սուրբ զանունըդ քո: Բահա-
նայք ընդ նոսիս պաշտօնեայք և
ժողովուրդք, երկըրպագեսցո՛ւք տէ-
րութեդ քո: Եւսդ որ յառաջ քան
զյախտեանս ՚ի հօրէ առաքեցար,
և լուսոյ իմանալեալ լըցեր զարա-

բաժս. Ծրհնեալ ես Թագաւոր յա-
ւիտենից: Ար ըզլոյսն Ի սկզբանէ
Հաստատեցեր վերլստիհ. և զխա-
ւարն անգիտուն յարուբլղ քո Հա-
լածեցեր. օրհ: Աստի և մեք լուսա-
ւորեալքս ընդ լուսեղէն զըւարթնոցն.
երգեսցո՛ւք ցընծուք ի յարուն երե-
կոյիս. Ծրհ:

Ե՛րկնաբաղաբացին յովհաննէս մեծն
'ի ծնունդիս կանանց. քարոզէր յանա-
պատի ազդ աբարձղ բարբառո՛վն. ը՛զ
ծագո՛ւմըն լուսոյ արեգականն արդա-
րուն: Ճըշմարիտ մարգարէ և ձեռ-
նադրօղ որդւոյն մոյ. յառաջընթա՛յ
կարապետ և պատմօղ մծայի՛ն օրի-
նացն հորդէր ճանապարհ Թագաւո-
րին յաւիտենից: Յանօրէն գինար-
բուարն մոլեգնեալ հերովդիադայ. ի՛
պարգեի մասին խնդրէր ըզգլուի
մարգարէին. շիջուցանէ՛լ զարուսէկն
և զանաղօտ լապտերն: Սըրբուհոյ
մծածնին քարէխօսուք՝ պարգեեա՛ն
երկըրպագուացս ամենասուրբ Եր-
րորդունդ. զյարուն յուսոյկենա՛ցըն

յաւիտենի՝ ց: Օ հաւատացեալ ժողովուրդքս սուրբ Արքորդունդ. և զապա՛ւի՛նեալս ՚ի խորան փառաց քոց. պահեա՛ն խռով ՚ի խաղաղունդ:

Քարոզ:

Ասան խաղաղուն մմ աշխարհի՝ և հաստատուն սրբոյ եկեղեցւոյ՝ զտէր աղաչեսցուք. ասասցուք ամե՛ն:

Լուսն:

Հայր գթած բարեխնամօղ՝ արարիչ մմ արարածոյ. ընկնլ զպաղատանս ծառայից քոց ՚ի ժամ երեկոյիս. որ առատդ ես առ ամենեւեան՝ պարզեօք բարեբարուն քոյ:

Ողորմեան տէր մմ աշխարհի՝ և եկեղեցւոյ քում սրբոյ. հիւանդաց՝ վըշտացելոց՝ ճանապարհորդաց՝ նաւորդաց՝ խոստովանողաց ապաշխարողաց՝ և հողւոցն հանգուցելոց: Օ ի դու տէր ամենակալ՝ գիտես զպէտս մեր և զկարիս՝ առաւել քան զոր խնդրեմք և խնամամք: և քեզ ընդ Որդւոյ և ա-

մենասրբոյ Հոգւոյդ վայելէ փառք
իշ:

Յաղակողի մի Տէր ամենակալն եւ եւր
դարողն եւ արօշն. յարմարեալ զամեն
գոյն: Իսկ յայլ անուր, Ար Բնակեալն,
Մօհակման հոգի:

Ար բնակեալ է յօգնութի բարձր:
եւ այլն որպէս ՚ի Թիւն, 327.

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ. որ
բնակեալդ ես ՚ի յերկինս:

Արպէս աչք ծառայի ՚ի ձեռն տեառն
իւրոյ. եւ որպէս աչք աղախնոյ ՚ի ձեռ
նքն տիկնոջ իւրոյ:

Այնպէս եւն աչք մեր առ քեզ տէր
անձ մեր, մինչև ողորմեսցիս ՚ի վերայ
մեր:

Ողորմեմ մեզ մոռ ողորմեմ մեզ. զի
բազում լցաք արհամարհանօք:

Եւս առաւել լցան անձինք մեր նա
խատանօք, որք նախատէին զմեզ. եւ
արհամարհանօք ամբարտաւանից:

Ի՞նչ յանուան քումկեցո՞ղիս, եւ ՚ի զօ
րութ քում իրաւ արա ինձ:

ԸՃ ԼՈՒՐ աղօթից իմոց. ունկն դիր
բանից բերանոյ իմոյ:

() Թարբ յարեան 'ի վերայ իմ. և հղօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարե-
ցան զքեզ իմ առաջի խրեանց:

ԸՀԱ իմ Օգնական իմ և տէր ընդոս
հօղ հոգւոյ իմոյ:

Դ Դարձուցանել զչարն 'ի Թշնամիսն
իմ, ճշմարտութիւնս տակեան զնոսա:

Լ Կամօք իմովք պատարագս մա-
տուցից քեզ. և խոստովան եղէց ան-
ուան քում տեր, զի բարի է:

Յ իմ ներդուէ իմմէ փրկեցեր զիս. և
'ի Թշնամիս իմ ետես ակն իմ:
Փառք հօր և որ':

Ս Թող լինի:

Օ Բարձրեալն զԲՍ արասցուք մեզ
ապաւեն՝ զի ոչ հասցեն առ մեզ չարք.
և տանջանք մի մերձեցին 'ի պարկս
մեր:

Ֆ Դարձուք:

Եւ մեք միաբան զողորմութիւն տեառ-
նէ խնդրելով, ասասցուք ամենեքեան
միաբանութիւն Տէր ողորմեա'. Դ:

Լ. ՊԵՐԿԻ

Յոյս կենաց՝ ընդունող աղօթից՝ քա-
ւիչ մեղաց՝ և կատարիչ խնդրուածաց
Քս Լ. Պ մեր. ընկալ զպաղատանս
մեր ՚ի ժամ երեկոյեա՝ բարեխօսութե
սուրբ անձնիդ և աղաչանօք ամ
սրբոյ քոյ: Լ. Պ մեզ տէր և ողորմեա
ներեան քաւեան և թող զմեղս մեր
արժանաւորեալ գոհութե փառաւորել
զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոյ:

Յեշեա Կեր և աղորմեա:

Բարեբար և բազում ողորմ անձ:

Հայր Դեր ուր յերկնս եւ:

Փոխ Կերաւորմեա:

Լ. Պ սո օրհնեցիք ամ ծառայք ան զմեր.
Լ. Պ Կայք ՚ի տան տեառն. և ՚ի գա-
ւիթս ան մերոյ: Լ. Պ գիշերի համբար-
ձիք զձեռս ձեր ՚ի սրբութի. և օրհ-
նեցիք զտէր:

Օրհնեցիք զմեզ տէր ՚ի սիօնէ. որ
արար զերկինս և զերկիր:

Խոստովան եղեց քեզ տէր՝ բոլորով
սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց ստղ-
մաւ ասացից քեզ:

Օ՛ր լուար զբանս բերանոյ իմոյ. եր-
կիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո. և
խոստովան եղէց անուան քում, վասն
ողորմութե և ճշմարտութե քո:

Ս՛եծ արարեր յամի շանուն սուրբ քո.
յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղ-
վաղակի ընդ ինձ. և բազում արաս-
ցես զօրութիս յանձն իմ:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամ Թա-
գաւորք երկրի՝ զի լուան զբանս բե-
րանոյ քոյ. և օրհնեսցեն զճանապարհս քո:
Ս՛եծ են փառք տեառն. բարձր է ար-
զիսնարհս տեսանի, և զբարձունս ՚ի
հեռաստանի ճանաչէ:

Թէ գնացից ես ՚ի մէջ նեղութեց, կե-
ցուցես զիս ՚ի բարկութի Թշնամոյն:
Չգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս
աջ քո. և տէր հատուցէ ընդ իմ:
Տէր ողորմութի քո յաւիտեան. զգործս
ձեռաց քոց մի ահա տես առնելու:

Ը՛ծ յանուան քում կեցն զիս. և ՚ի
զօր: և այլն որպէս ՚ի վերոյ:
Վարդապետ

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութի

ի ԹՆԷ՝ զի զողորմուէ զՀնորհո իւր
արասցէ ՚ի վերայ մեր: ՏԻՆ ամենակալ
կեցուցէ և ողորմեսցի: Կեցո՛Տէր:

Եւրեմ:

Թաղաւոր խաղաղութե օգնական և
փրկիչ առձանց մերոց քո ԹՆՈՒՄ մեր:
Պարսպէլ պահեան զԺողովուրդս քո ի
հովանեաւ սուրբ և պատուական խա
չի քո ՚ի խաղաղութե: Փրկեան յերևելի
և յաներևոյթ թշնամւոյն: ԵրԺանաւ
որեան գոհուի՞ փառաւորել զքեզ ի
հօք և ընդ սրբոյ հո՞:

Բարոյ:

Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք զԹՐ՝ զի
սովաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց. և
կեցուցէ Հնորհիւ ողորմուէ իւրոյ ա
մենակալ տէր ԹՆՈՒՄ մեր՝ կե՛:

Եւրեմ:

Պահպանեան զմեզ քո ԹՆՈՒՄ մեր ի հո
վանեաւ սուրբ և պատուական խաչի
քո ՚ի խաղաղութե. փրկեան յերևելի և
յաներևոյթ թշնամւոյն: ԵրԺանաւ
որեան գոհուի՞ փառաւորել զքեզ ընդ
հօք և ընդ սրբոյ հո՞:

Խրատի վասն երջրպագութեան էկեղեցւոյ:
 Ուրախ եղէ ես՝ ոյք ասէին ցիս. ՚ի
 տուն մն երթիցուք մեք: Հասնէ կային
 ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղէմ:
 Օ երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք.
 և բնակուի իւր շուրջ զնովաւ:
 Ընդ եւանէին աղգք՝ աղգք տեառն.
 ՚ի վկայուի խորայելի, խոստովան լի
 նիւ անուան տեառն:

Ընդ արկեալ են աթոռք դատաստնի.
 աթոռս արկեալ են ՚ի տան դաւթի:
 Հարցէք զողջունէ երուսաղէմի. և
 զշինուի՝ ոյք սիրէք զտէր:

Եղիցի խաղաղուի ՚ի զօրուն քում. և
 շինուի յաշտարակս յամուրս քո:

Ան եղբարց և ընկերաց իմոց խօսե-
 ցայ զխաղաղուի. վն քո և վն տան մն
 մոյ մերոյ խնդրեցաք զբարուի ՚ի քէն:
 Տո՛ւք զօրուն ծառայի քո, կեցո՛ շոր-
 դի աղախնոյ քո, և արս առիս նշան
 բարուն:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն.
 զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա-
 րեցեր զիս: Փառք հօր և՛

Քարոյ:

Սուրբ եկեղեցեալս աղաչեսցուք զմր՝
զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ 'ի մեղաց,
և կեցուցէ շնորհիւ ողորմուէ իւրոյ:

Լմնա՞,

Լղբի:

Լ՛ու դրան սրբոյ եկեղեցւոյս և առջի
ամբնակալ և պայծառացեալ սբ նշա-
նացս՝ խոնարհեալ երկիւղիւ երկիր-
պագանեմք, զսուրբ և զհրաշալի և
զյաղթօղ ամուրիք քո օրհնեմք և փա-
ռաւորեմք և քեզ մատուցանեմք զօրհ-
նուի և զփառս հօր և որ՞:

Փոխ:

Լ՛ղաղակեցիք առ տէր ամ երկեր,
ծառայեցիք տեառն ուրախութե:

Օ՛ղիտն լմն առաւ և փռոյ փռեւ:

Քարոյ:

() օրհնեսցուք զամենակալն ամ զհայր
տեառն մերոյ յի քի, որ արժանի ա-
րար զմեզ կալ 'ի տեղոջ փառաբա-
նուէ և երգել զերգս հոգեւորոյ:

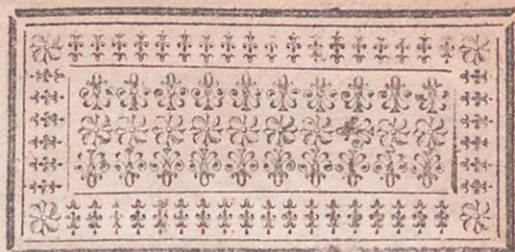
Լ՛մենակալ տէր ամ մեր՝ կե՞:

Եղօթ:

Մէջ տաճարիս և առաջի անձնա
կալ և պայծառացեալ սուրբ նշանացս
և սուրբ սեղանոյս՝ խոնարհեալ եր-
կիւղիւ երկիրպագանեմք. զսուրբ և
զհրաշալի և զյաղթօղ յարունդ քո
փառաւորեմք. և քեզ մատուցանեմք
զօրհնութի և զփառս ընդ հօք և ընդ
սրբոյ հօք:

Եղօթ:

Մյայրկի սրբուն և ի տեղւոջ փառ-
աբանուն. հրեշտակաց բնակարանիս
և մարդկան քաւարանիս. առաջի ան-
ձնկալ և պայծառացեալ սուրբ նշա-
նացս և սուրբ խորանացս խոնարհեալ
երկիւղիւ երկիրպագանեմք. զսուրբ և
զհրաշալի և զյաղթօղ յարունդ քո
օրհնեմք և փառաւորեմք. և ի երկ-
նայնի՝ զօրսն քեզ մատուցանեմք զօրհ-
նութի և զփառս ընդ հօք և ընդ
սուրբ հոգւոյդ: Այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւի-
տենից. ամէն:

Արգտարուն հասարակաց Աղօթից Խա-
ղաղանի ժաման: Որ հարարի 'ի դէմ
հոգեւոյն նոյ: Այլ և 'ի դէմ Բանին
նոյ՝ որ երաւ 'ի գերեզմանի. և ել 'ի
դժխտեալ խաղաղութիւնս արար հոգեւոյն:

ՕՐՀՆՆՅՈՒՅ ՕՏԼԻՐ
յիմ ժամ, յիմ ժամ օրհ-
նու թիւն նորա 'ի բերան
իմ:

Պառնայր պարծեցի անձն իմ. լուի-
ցին հեղք, և ուրախ եղիցին:

Սեփարարէք զտէր ինե. և բարձր
արասցուք զանուն նորա 'ի միասին:

Խնդրեցի 'ի անէ և լուա ինձ. յիմ
նեղութիւնս փրկեաց զիս:

Սատկը առ տէր՝ և առէք զյոյս. և
երեսք ձեր մի ամաչեացին:

Այս աղբարտ կարգաց առ տէր, և

տէր լուաւ սմա, յսմ' նեղուիցէ սորա
փրկեաց զսա:

Բանակք հրշոկաց շուրջ են զերկիւ
ղածովք իւրովք, և պահեն զնոսա:
Փառք հօր և Արդւոյ և Հազարն նբյ:
Լսիմք և միշտ և'':

Եւ ես խաղաղութիւնս զարե'':

() Երհնուի և փառք հօր և Արդ'':

Երգ ասորի ճանաչող:

Պ' նեղուի իմում ես առ տէր կար
դացի' և լուաւ ինձ. տէր փրկեաց
զանձն իմ' Պ' շրջանց նենգաւորաց և
Պ' լեղուի չարի:

Օ ի տացի քեզ կամ զի' նչ յաւել
ցի լեղու նենգաւոր:

Օ հանձնի քեզ իմումս ասորի ճանաչող
աւելու չառնի, զի երգ ասորի ճանաչող է:

Սաղմոս, 87:

SԵՐ ԼԱՍՏՈՒԼԾ ՓՐԻ
կուի իմոյ Պ' տուէ կարգացի
և Պ' գեշերի առաջի քո:

Մտցեն արօթք իմ անջի քոմր, խո-
հարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս իմ:

Փառք հօր և որ:

Եւ ևս խաղաղուն զտէր աղ:

() Ըհնուն և փառք հօր և Որդ:

Խաղաղուն Ամենայն:

Սողոմոն, 4:

Եւ կարդալ իմում լուար ինձ ամ,
ըստ արդարուն. ի նեղուն ինձ
անդորր արարեր. ողորմեա ինձ և լուր
արօթից իմոց:

Որդեք մարդկան՝ մինչև յերբ էք
խստասիրտք. ընդէր սիրէք զնանրու-
թի, և խնդրէք զսաուն:

Նաներո՛ւք՝ զի սքանչելիս արար ար
սրբոյ իւրում. և տէր լուիյէ ինձ ի
կարդալ իմում առ նա:

Բարկանայք՝ և մի մեղմնչէք. զոր ինչ
ասէք ի սիրտս ձեր յանկողինս ձեր
զլ ջացարո՛ւք:

Մատուցէք պատարազս արդարուն.
և յուսացարուք ի տէր:

Բազումք ասէին, թէ՛ հ յուլցէ մեզ
զբարուն տեառն. նշանեցաւ առ մեզ

Լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրա-
խուի սրահց մերոց:

Դ Կտաղոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ
խւրեանց լցուցեր զնոսա:

Խաղաղութեայս և ՚ի սոյն ննջեսցուք
և զարթիցուք. զի դու Եր միայն ա-
ռանձին յուսով քով բնակեցուցեր
զմեզ:

Տէր՝ մի սրտմտութեայ քով յանդիմաներ
զիս. և մի բարկութեայ քով խրատեր զիս:
Ողորմեան ինձ տէր զի հեւանդ եմ ես.
Բժշկեան զանձն իմ, զի խռովեցան ոս-
կերք իմ: Եւ ինձն իմ յոյժ խռովեցաւ,
և դու տէր՝ մինչև յերբ:

Դանձ տէր և փրկեան զանձն իմ. կե-
ցո՛ղ զիս տէր ըստ ողորմութեայ քում:

Օ ի հչ ոք է՝ որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ.
Կի՞մ ՚ի դժոխս խստի՞ն առնիցի առ քեզ:

Այստակեցա ես ՚ի հեծումն իմում:

Ըլացի զիմ գիշեր զմահիւնս իմ. և աբ-
տասուօք իմով ք զանկողինս իմ թացի:

Խռովեցաւ ՚ի սրտմտութեայ ակն իմ. և
մաշեցայ ես ՚ի վր իմ թշնամեաց իմոց:

Դ բաց կացէք յինչն անմեքեան:

ոյք գործէք զանօրէնութիւն

Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ
տէր աղօթից իմոյ, և տէր զինդրօ
ուածս իմ ընկալաւ:

Լմաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ Թմ
Թշնամիք իմ: դարձցին հետս և ամա-
չեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին:
Մինչև յերբ տէր՝ մոռանաս զիս իս-
պառ. մինչև յերբ դարձուցանես զե-
րեսս քո յինչն:

Մինչև յերբ դնեմ զխորհուրդս յան-
ձըն իմ. և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս:
Մինչև ցերբ բալձրանայ Թշնամին
ի վր իմ նայեան և լուր իսձ մը Թմ իմ:
Լոյս տուր տէր՝ աջաց իմոց. զի մի
երբէք հնջեցից ի մահ:

Մի սասացէ Թշնամին՝ Թէ յաղթե-
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծացեն,
Թէ ես սասանեցայ:

Ես յողորմութիւն քո տէր յո սացայ.
ցնծացաւ սիրտ իմ ի փրկութիւն քում.
օրհնեցից զտէր՝ զբարեբաբդ իմ:

Պահեան զիս Թմ իմ, զի ես ի քեզ
յուսացայ. ասացի նոն, տէր իմ ես

դու՝ և բարեք իմ ինձ. ի քէն են
 Մեց քոց որք են յերկրի քում. սքան
 չեւի արարեր զամ կամս իմ ՚ի նոսա
 Յաճախեսցին հիւանդութիւնոցա յետ
 այսորիկ՝ ապա վաղլաղեսցին:

Ա՛յ ժողկեցայց ՚ի ժողովս ն՞ց յարեց. և
 ոչ յիշեցից զանունս ն՞ց ՚ի շրթունս իմ:
 Տէ՛ր՝ բաժին ժառանգութե իմոյ և
 բաժակի իմոյ՝ դու ես որ այսրէն
 դարձուցանես զժառանգութիւն իմ յիս:

Ա՛յ իճակք եւիմ ինձ ընդ ընտիրս. և
 ժառանգութիւն իմ հաճոյ եղև ինձ:

() Ըհնեցից զտէր՝ որ իմաստուն արար
 զիս, մինչ ՚ի գիշերի ես՝ խրատեցին
 զիս երիկամունք իմ:

Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առա
 ջի իմ յամ ժամ. զի է ընդ աջմէ իմ
 մէ, զի մի սասանեցայց:

Ա՛յ անայսորիկ՝ ուրախ եղև սիրտ իմ.
 և ցնծացաւ լեզու իմ. ևս և մարմին
 իմ՝ բնակեսցի յուսով:

Օ՛յ ոչ թողցես զանձն իմ ՚ի դը
 ժոխս. և ոչ տացես սրբոյ քում տե
 սանել զսպաւանութիւն:

Յուդէք ինձ զճանապարհս քո կենաց
 լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց՝
 ի քաղցրութիւն վայելչութեան աջոյ քո
 մինչ խապառ:

Ինչ որ տէր արդարութեամբ և նայեան ի
 խնդրութեամբ իմ. ունեն գիր աղօթից
 իմոց՝ զի ոչ շրջամբք ներգաւորօք:
 Յերեսաց քոց՝ իրաւունք ինձ ելցեն և
 աչք իմ տեսցեն զուղղուն:

Փորձեցեր զսիրտ իմ. և քննեցեր ի
 գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ
 յիս անիրաւուն:

Մի խօսեսցի բերան իմ զգործս որդե-
 ւոց մարդկան. վնքս բանից շրջանց քոց
 ես պահեցի զճանապարհս խիստս.
 Հաստատեան զշաւիղս իմ՝ ի ճանապարհս
 քում, զիմի գայթակղեսցին գնաց քիմ:
 Ես առ քեզ տէր կարգացի՝ զի լուար
 ինձ ամբ, խոնարհեցն առ իս զունկն քո
 և լուր բանից իմոց:

Սքանչելի արարեր զողորմութիւն քո՝
 ո՞րքան զայնոսիկ յիշատակեալ են
 ի քեզ՝ յայնցանէ, ոյք հակառակ կան
 աջոյ քո:

Պահեան զիս որպէս բիբ ական. ի հո-
վանեալ թեոյ քոյ ծածկեսցես զիս
յերեսաց ամբարշտաց, ոյք տառապե-
ցուցին զիս:

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին. և ՚ի
ճարպս իւրեանց արգելին. և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն
Սերժեցին զիս, և այժմ դարձեալ
պատեցան զիս. ուշ եղին խոնարհե-
ցուցանել զիս յերկիր:

Համարեցան ինձ որպէս առիւծ՝ զի
պատրաստի յորս. և ոմ կորին առիւ-
ծու, զի նստի դարանեալ:

Ըրի մը՝ ժամանեան նոց. և խափանեան
զնոս. փրկեան զանձն իմ յամբարշտաց,
ի սրոյ և ՚ի ձեռաց Թշնամոյն:

Տէր՝ կորո՞ զնոս յերկրէ. բաժանեան և
խափանեան զնոս ՚ի կեանս իւրեանց:
Պազտնեօք քովք՝ Լցան որովայնք նո-
ցա. յազեցան կերակրօք և Թողին ըշ-
մնացուածս աղսյոյ իւրեանց:

Ես արդարութեանցայց երեսաց քոց.
և յազեցայց յերևել փնց քոց:

Ղանտ արա ինձ մօ. և իրաւ արա ինձ
ի դատաստանի իմում:

Յաղգէ որ ոչ է սուրբ Դմարդոյ մե-
ղաւորէ նենգաւորէ փրկեալ զիս:
Դու թո՛ւ հզօրիչ իմ ես. ընդէր մո-
ռայար զիս, ընդէր տրտում գնամ ես
Ի նեղել թշնամւոյ իմոյ:

Եւաքեալ մը զլոյս քո և ճշմարտութի
քո. զի առաջնորդեսցեն ինձ, և հան-
ցեն զիս Ի լեառն սուրբ և Ի յարկս քո:
Ստից առաջի սեղանոյ եյ առ թո՛ւ,
որ ուրախ առնէ զմանկութի իմ:

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութիւն թո՛ւ
թո՛ւ իմ:

Եւդ՝ ընդէր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէր խռովես զիս. յուսած առ
թո՛ւ, խոստովանեալ նմա՛ փրկիչ երե-
սաց իմոց թո՛ւ է:

Եւ յօգնել ինձ նայեաց. և մը յըն-
կերել ինձ փութալ:

Եւ մաշեցեն և յամօթ լիցին, ոյք խընդ-
րէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ա-
մաշեցեն, ոյք խորհէին ինձ չար:
Դարձցին առ ժամայն ամաշեցեալք,
ոյք ասէին ինձ վաշ վաշ:

Յիծասցեն և ուրախ լիցին Ի քեզ

ամբն, յոք խնդրեն զքեզ տէր
 Ասասցեն յամ ժամ մեծ է ան, յոք
 սիրեն զփրկուն քո:

Ես աղքատ և տնանկ եմ ան՝ օգնեան ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես
 դու տէր իմ՝ մի յամենար:

Տուր զօրուն ծառայի քո. կեցն զոր
 դի աղախնոյ քո. և արան առիս նշան
 բարուն:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն,
 զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա
 րեցեր զիս: Փառք հօր՝:

Ամեն.

Շնորհա մեզ ան՝ ի գլշերի զերկ
 ճային զխաղաղուն քո. և պահեան
 զմեզ ի պատրանաց Թըշնամուն աս
 մենայաղթ զօրուն՝ սուրբ խաչի քոյ:
 Տէր ան՝ փրկուն իմոյ. ի տուէ կար
 դացի՝ և գլշերի առաջի քո: Մտցեն
 աղօթք իմ առաջի քո տէր՝ խոնար
 հեսցի ունին քո ի խնդրուածս իմ:
 Այկեսցի առ մեզ տէր պահապան ի
 քէն և պահեսցի զմեզ յամ ժամ: Ա
 ոաքեան ի մեզ տէր զզօրուն սրբոյ

խաչին ուր պահեսցի զմեզ յմմ ժամ:
 Արժանի արա մոր զերեկս զայս խա-
 ղաղութ և առանց փորձութ անցնելու
 մեօք: Արժանաւորեալ տէր զգիշերս
 զայս խաղաղութ և առանց մեղաց պա-
 հելով զմեզ: Անդ մեզ տէր անձ զի
 տասըիք հեթանոսք և պարտեցարո՞ք.
 զի ան ընդ մեզ է:

Աւ լուար էք զայս ՚ի ծագաց մինչև
 ՚ի ծագս երկրի. զի ան: Աւ հօրա-
 ցեալքդ պարտեցարո՞ք. զի: Աւ զի
 թէպէտ և դարձել զօրահայք դարձել
 ՚ի պարտութ մատնեսըիք. զ: Աւ զխոր-
 հուրդն զոր խորհիք խափանէ մոր. զ:
 Աւ զբանն զոր խօսիք մի մնացի առ-
 ձեզ. զի: Աւ քանզի յերկիւզէ ձերմէ
 մեք ոչ երկիցուք և ոչ խռովիցո՞ք. զ:
 Աւ զտէր ան մեր փառաւոր արաս-
 ցուք և նա եղիցի մեզ յերկելու. զ:
 Աւ յուսացեալ եղիցուք մեք ՚ի նա և
 նա եղիցի մեզ ՚ի սրբութ. զի: Աւ յու-
 սացեալ եղիցուք մեք ՚ի նա և նա եղիցի
 մեզ ՚ի փրկութ. զի: Աւ ահաւասիկ
 ես և մանկունք իմ զոր ետ ինձ ան.

զի: Եւ ժողովուրդ որ նստէր ՚ի խա-
 ւարի՝ ետես ըզլոյս մեծ: զի: Եւ որ
 բնակեալդ է քի խաւարի եւ ՚ի ստուե-
 ընս մահու՝ լոյս ծագեսցի առ ձեզ: զի:
 Եւ քանզի մանուկ ծնաւ որդի եւ տը-
 ւաւ մեզ: զի ան: Եւ որոյ իշխանութի
 իւր ՚ի վերայ ուսոց իւրոց: զի: Եւ
 որ կոչի անուն նորա մեծի խորհրդոյ
 հրեշտակ: զի: Եւ սքանչելի խորհր-
 դակից: զի: Եւ ան հոօր իշխան: զի:
 Եւ իշխան խաղաղութ հայր հանդեր-
 ձելոյ յաւիտենից: Տէր ան ընդ մեզ
 է: Եւ փառք հօր եւ Որդւոյ եւ հոգ-
 ւոյն սրբոյ: Այժմ ե՛ր:

Ի մերձեանալ երեկոյիս՝ համբառնամք
 զձեռս մեր ՚ի սրբունէ: զոր ինչ մեղաք
 այսօր խորհրդով բանիւ կամ գործով
 ՚ի յանկողինս մեր զղջանալով: Խոտ-
 տովան եղիցուք զգաղանիս սրտից մե-
 ըոց ծածկագիտիդ մյ: յուսալով յողոր-
 մութի քո: Եւ մեք միաբան կոչեսցուք՝
 յիշեան զմեզ տէր յորժամ դաս ար-
 քայուի քով եւ ողորմեան մեզ:

Եւ ես խաղաղութիւն պիտի աշխատեմ:

Գոհացարիւք զտեառնէ որ իւրով
ողորմութիւն առաջնորդեաց մեզ ՚ի
գործս տուրնջեան. և շնորհեաց մեզ
միաբան դալ հասանիլ ՚ի հանգիստ
գիշերիս: Եւ մեք յամ Ժամ աղաչես-
ցուք զմարդասէրն ան լինիլ պահա-
պան անձանց մերոց. և ես իւրով ու
ողորմութիւն պահեսցէ զմեզ. և առաջ-
նորդեալ հասուցէ յիւր բարութիւն հան-
գիստն. զոր խոստացաւ սիրելեաց իւ-
րոց ճշմարիտն ան յս քս Տէրն ամե-
նակալ կեցուս:

Օ հանգիստ գիշերիս խաղաղութիւն:

Օ հրեշտակ լաւ: Օ քաւութիւն:

Օ սրբոյ խ: Եւ ես միա: Օ ան:

Ողորմեաց մեզ:

Տէր բարեւար՝ որ մեծաւ գթութիւն
քով պատրաստեցեր զյաւիտեանական
հանգիստն առաքինութիւն աշխատեցն.
և կոչեցեր առ քեզ քաղցր ճաշիւ
զճանրաբեռնեալսն և զտաժանեալսն
մեզօք՝ հանգիստ նոցա խոստանալով:
Եւ շնորհեաւ և մեզ տէր անխուլ խա-

ղաղուք զգիշերս անցուցանել և ՚ի
 ծանրուէ մեղաց զաշխատեալքս՝ ա-
 պահովեան ոլորմուք քով և արժա-
 նաւորեան մշտնջենաւոր հանգստեանն
 քնդ ամ սուրբս քո:

Եւ գոհանալով փառաւորեացուք ըզ-
 քեզ ք հօր և ամենասուրբ հոգւոյդ:
 Այժմ և միշտ և՛:

Սաղաւոր Լեւիւդիոն:

Պարզեատու բարեաց և աղբիւր խա-
 ղաղուէ տէր ամ մեր յամ սատանայա-
 կան խռովուէց խաղաղացի զմիտս մեր
 և զսորհուրդս ՚ի գիշերիս յայսմիկ և
 յամ ժամանակիս Արպէս զի առաջ-
 նորդեալ ք յանցաւոր կենցաղոյս՝ ժա-
 մանեացուք յաւիտենական երկնից ար-
 քայուն քո, զոր պատրաստեցեր ՚ի ըս-
 կըղ անէ աշխարհի սրբոց քոց:

Եւ քնդ նոսին գոհանալով փառաւո-
 րեացուք զհայր և զորդի և զսք հո՛ւ:

Սաղհոս, 126:

Տէր Լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յուսմի՞
 երկեայց տէր ապաւէն կենաց ի-
 մոյ՝ ես յուսմի՞ գողացոյց:

Դ՛ մերձենալ առիտ չարաց՝ ուտել
 զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք
 իմ, նորա տկարացան և անկանա
 թիւն սպառնալիցի ՚ի վերայ իմ սպառնա
 րալմ: ոչ երկեցե սիրտ իմ, և թէ յա
 րիցէ ՚ի վերայ իմ ճակատամարտ, սա
 կայս և այսուիկ ՚ի քեզ տէր յուսացայ:
 Օ մի խնդրեցի ՚ի տեառնէ, և զայն
 աղաչեմ. բնակիլ ինձ ՚ի տան տեառն
 զմմ՝ աւուրս կենաց իմոց:

Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տեառն.
 և հրաման տալ ՚ի տաճարի նորա:
 Ծածկեաց զիս ՚ի խորանի իւրում
 յաւուր չարի, ընդ յարկաւ արար զիս
 ՚ի ծածկոյթ խորանի իւրում:

Դ՛ վիճէ բարձր արարեր զիս. և այժմ
 բարձր արա զգլուխ իմ ՚ի վր թշնա
 մեաց իմոց:

Ը ուրջ եղեց և մատուցից ՚ի խորա
 նի նորա սատարագ օրհնութիւն. օրհ
 նեցից և սաղմոս ասացից տեառն:

Լ՛ ուր մը ձայնի իմում զի կարդացի
 առ քեզ. որոգմեան ինձ և լ՛ ուր ինձ՝ զի
 քեզ անսաց սիրտ իմ. և խնդրեցին ե

րեսք իմ՝ զերեսս քո տէր խնդրեցին:
 Ս'ի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն
 և մի խոտորիւր բարկութիւն ծառայէ
 քուամէ:

() Գնական իմ լէր Թոր՝ մի անարգէր
 զիս. և մի Թողուր զիս անփրկիչ իմ:
 Հայր իմ և մայր իմ Թողին զիս. և
 տէր իմ ընկալաւ զիս:

() Ընդհատ արան զիս տէր 'ի ճանապարհի
 քում: և առաջնորդեան ինձ
 'ի շաւիղս քո ուղիղս:

Այս Թշնամեաց խնոց, մի մատներ
 զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Յարեան 'ի վր իմ վկայք մեղաց. և
 ստեցին ինձ յանօրէնութիւն իւրեանց:

Հաւատացի տեսանել զբարութիւն մօն
 յերկրին կենդանեաց. համբեր մօն և
 քաջալերեաց, զօրացի սիրտ քո և
 համբեր մօն Փառք հօր:

Արդ Տեսուն 'Ներհե:

Վայեաց զիբով հայրըք զբթած 'ի
 քո անդձեալ դործըս ձեռաց. և
 ըզբանակ հրեշտակաց՝ անէր պա-

Հասարան մեզ տրկարացս. փրկեան զան
 ձինս 'ի փորձանաց' 'ի խաւարի շըր
 քող դիւաց. զի 'ի տուրն ջեան և գի
 շերի' տացուք քեզ փառս անլուելի:
 Լինն անեղ անսկըզբան' ծընունդ ան
 ճառ որդի և բան. որ արարեր զտիւ
 գործոյ' և զգիշեր 'ի հանգիստ քնոյ'.
 տոնը 'ի նընջել աչաց մարմնոյ' ար
 Թուն լինիլ մեզ ըստ հոգւոյ. զի.
 Թաբուն հոգւոց բանաւորաց' աղբիւր
 լուսոյ բաշխող շնորհաց. 'ի փակել
 դրանց բնուեց մարմնոյ' լոյս տոնը ա
 չաց սըրտից մերոց. 'ի գիշերաց առ
 քեզ կանխել' ընդ հրեղինացն օրհնա
 բանել'. զի Սուրբը սրբոց երրոր
 դուն' ըզմեղ մաքրեան քեզ բնակունի'.
 շնորհեան ընդ մանկանցն առաջատի'
 հանգչիլ ընդ քեզ 'յանկողնի'. տոնը
 զհայցուած բաշխամին' ըզփոխ երից
 նըկանակին. զի Սբ լի լոյս ըստեղ
 ծեր' զտիւ և զգիշեր բաժանելեր'.
 ծագեան լտեր 'գիշեր. ըզձա
 առաջայԹ. 'անալի'. տոնը յամ ժա
 մանկի' զպահպնող աջ քո հովանի. զի

Անբոյ քո հուր արկեալ յերկիր՝ բոր-
 բոքեսցի 'ի հոգիս մեր՝. զխորհուրդ
 սրբաւիյ մեր մաքրեսցէ՝ զլոյս գիտուն
 քո փայլեսցէ՝. 'ի քնոյ մահու զմեզ
 զարթուցէ՝ զմիտքս բոցով քո վա-
 ռեսցէ՝. զի 'Մ քեզ նայիմք լոյսդ ան-
 մատոյց՝ 'ի զգայական ծածկէլ լուսոյ՝.
 որ վասըն մեր եղար 'ի դբի՝ և նըն-
 ջեցէր 'ի տապանի՝. առ մեզ նընջեան
 արթուն բնուի՝ հերքեա՛ զչարին ներ-
 գործուի՝. զի Լ իդլութոյ անըստուե-
 բի՝ պաղատանօք կամք առաջի՝. որ
 փակեալ դրամբք յերեկոյին՝ երևեցար
 մետասանին՝. ընդ Թամայի առ քեզ
 գոչեմք՝ մոր և մծ գքեզ դաւանեմք՝.
 Էջ և առ մեզ յերեկոյիս՝ և տուր զող-
 ջոյն քո 'ի հոգիս՝ Բամեալքս ըզքեզ
 տէր աղաչեմք՝ մեզ յօգնուի՝ նայեալ
 հայցեմք՝. պահապանդ խորայելի՝ ան-
 ձանց մերոց լեր հովանի՝. օթեան առ
 մեզ խաղաղարար՝ զի ննջեսցաք ան-
 խռովաբար՝. և ընդ առաւօտըս կան-
 խեսցաք՝ օրհնել ըզքեզ ընդ հօր
 հոգւով:

Գոչման փողոյն դաբրիէլի՝ որ ՚ի
 վերջնումըն գիշերի՝. լեւարան ըն-
 մեզ արժանի՝ և յաջակողմն օդեաց
 դասի՝. անշեջ վառեալ զլոյս լապ-
 տերաց՝ ըն իմաստուն հինգ կուսանաց՝.
 զի ընդ փեսայիդ ՚ի յառագաստ՝ հար-
 սունք հոգևով մոցուք ՚ի փառս:
 Հալածեան ՚ի՝ մէջ մորնըշաննա խա-
 չի քո՝. զընդ իմամարտ և զաներեցթ
 գազանն՝. և մի տար յապականութիւն
 զքո ժառանգութիս:

Բարեխօսեալ վասն մեր անձաձին մա-
 րիամ, որ ծընար զտէր անձ որ հո-
 վուէրըն զխորայէլ՝. ամենազօր և ըս-
 քան չեւի փառօքն իւրո վք:

Մողւանք:

Տէր՝ մի դարձուցաներ զերս քո յի-
 նէն: Տէր բարերար աղաչեմ զքեզ՝
 օգնական իմ լեր: Տէր՝ մի անարգեր
 զիս. և մի թողուր զիս ան փրկիչ
 իմ:

Քարոզ:

Աղաչեսցուք զամենակալն ԹԺ. և խնդրեսցուք 'ի նմանէ զի առաքեսցէ զհօրն շտակ խաղաղուն որ եկեալ պահեսցէ զմեզ յերկիւղական գեշերիս 'ի դիւաւան խռովուն ամբողջ պահելով զհոգի և զմարմին մեր մինչև 'ի կատարումն Ժամանակի ամաց մերոց ամե'':

Աղօթք:

Շնորհատու բարեայ՝ յամի առատ անմահ տէր. աղաչեմք զքեզ փարատեալ յանձանց մերոց զաղջամիջ ջին և զխաւարային խորհուրդս. 'ի պատրասաց բանսարկուն պահեալ զմեզ և շնորհեալ մեզ հաւատով ապաւինիլ յամենասէր Արրորդունդ 'ի հայր և յորդի և 'ի սուրբ հոգիդ այժմ' և'':

Աղօթող, 118:

Արանեալ են անբիծք 'ի ճանապարհէ և ոյք գնան յօրէնս տեառն: Արանի, ոյք քննեն զկայունիս նորա. բոլորով սրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա:

Ա՛յ թէ ոյք գործեն զանօրէնութիւն. ՚ի
 ճանապարհս նորա գնասցեն: Գաւ
 պատուիրեցէր զպատուիրանս քո՝ ՚ի
 պահել ինձ յոյժ: Եւրանի թէ յաջողէ
 էին ինձ ճանապարհսք իմ, ՚ի պահել
 ինձ զարդարութիւնս քո: Յայնժամ ես
 ոչ ամսչէի, ՚ի զգուշանալ ինձ ՚ի
 պատուիրանս քո: Խոստովան եղէց քեզ
 տէր յուղղութիւն սրտի իմոյ. որպէս ու
 սայց զիրաւունս արդարութիւն քո: Օ ի
 բաւունս քո պահեցի, մի թողութիւն
 մինչ իսպառ:

Ի՛նչ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանա
 պարհս իւր. այլ ՚ի պահել զբանս քո:
 Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ
 մի մերժեր զիս ՚ի պատուիրանայ քոց:
 Ի՛ սրտի իմում թաղուցի զբանս քո,
 որպէս զի մի մեղայց քեզ: () Ե՛հեղ
 ես դու տէր. ուսո՞ ինձ զարդարութիւն
 քո: Եւ թամբք իմովք պատմեցից
 զմա՛ իրաւունս բերանոյ քոյ: Ի՛ ճա
 նապարհս վկայութեց քոյ զուարճացոյ,
 որպէս յամ ՚ի մեծութիւն: Ի՛ պատուի
 րանս քո հոգացայ, և զգուշացայ ՚ի

Ճանապարհս քո:

Օ յիրաւունս քո խօսեցայ. և ոչ մե
ռացայ զբանս քո: Հատո՞ ծառայի
քում: զի կեցից և պահեցից զբանս քո:

Օ արթո՞ զաչս իմ. և նայեցայց 'ի
սքանչելիս օրինաց քոց:

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի թա
գուցաներ յինէն զպատուիրանս քո:

Փափագեաց անձն իմ, 'ի ցանկալ ինձ
յիրաւունս քո յիմ ժամ: Սաստեցեր
ամբարտաւանից. անիծեալ՝ ոյք խո
տորեցան 'ի պատուիրանաց քոց: 'Ի
բնց արա յինէն զնախատինս և զար
համարհանս. զի զվկայուիս քո խընդ
րեցի: Քանզի նստան իշխանք և չա
րախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո խոր
հեր յիրաւունս քո:

Օ ի վկայութիք քո խօսք իմ էին. և
խորհուրդք իմ յարդարուի քո:

Սերձեցաւ անձն իմ 'ի հող. տէր
կեցո՞ զիս ըստ բանի քում:

Օ Ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և
լուար ինձ. ուսո՞ ինձ զարդարուիս քո:
'Ի Ճանապարհս արդարուեց քոց ի

մաստոնն արա զիս, և քննեցից զըստ
քանչեղիս քո: Տքնեցաւ անձն իմ առ
ի ձանձրանալ. հաստատեան զիս ՚ի բանս
քո: Օ ճանապարհս մեղաց ՚ի բանց ա-
րա յինէն: և յօրէնս քո ողորմեան ինձ:
Օ ճանապարհս ճշմարտունի քո ընտ-
րեցի. և շիրաւունս քո ես ոչ մոռա-
ցայ: Սերձեցայ ես ՚ի վկայութիս քո.
տէր մի յամօթ առնէր զիս: Ս ճա-
նապարհս պատուիրանաց քոց ընթա-
ցայ. զի անդորր արարեր սրտի իմոյ:
() րէնսգէտ արան զիս տէր. ՚ի ճա-
նապարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից
զնա յոմ ժամ:

Ի մաստոնն արա զիս տէր. և քննեցից
զօրէնս քո. և պահեցից զնա բոլորով
նրտիւ իմով: Բռաջնորդեան ինձ ՚ի
շաւիղս պատուիրանաց քոց, զի ընդ
նա հաճեցայ: Ի սնարհեցն զսիրտ
իմ ՚ի վկայութիս քո, և մի յազահուն:
Պարձն զաչս իմ. զի մի տեսից զնան-
րունի, ՚ի ճանապարհս քո կեցն զիս:
Հաստատեան ծառայի քում՝ զբան քո
քո յերկիւղ քո: Հան յինէն զնախա-

տինս, զոր և կարծեցի. զի դատաս-
տանք քո քաղցր են: Ահա ցանկացայ
պատուիրանաց քոց տէր, յարդարուն
քում կենցն զիս:

Եկեսցէ 'ի վերայ իմ ողորմունք քո մը.
և փրկունք քո ըստ բանի քում:

Տայ պատասխանի տք նախատեն զիս
բանիք. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ:
Ա'ի 'ի բացեայ առնել 'ի բերանոյ
իմմէ զբան ճշմարտուն մինչև յոյժ.
զի յիրաւունս քո յուսացայ:

Պահեցի զօրէնս քո յամ ժամ, յաւի-
տեան՝ և յախտեանս յաւիտենից:

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուի-
րանս քո խնդրեցի: Խօսէի զվկայունս
քո առաջի Թադաւորաց, և ոչ ամա-
չէի: Խորհէի 'ի պատուիրանս քո, զոր
սիրեցի: Համբարձի զձեռս իմ 'ի
սպառուիրանս քո՝ զոր սիրեցի. և խոր-
հէի յարդարունք քում: Յիշեմ զբան
ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս:
Սա մխիթարեսցէ զիս 'ի խոնարհուն
իմում: զի բան քո կեցոյց զիս:

Ըմբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ:

այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից մը,
և մխիթարեցայ:

Տրամուխ կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց,
և ոյք թողին զօրէնս քո:

Ղովելի եմ ինձ իրաւունք քո 'ի տե-
ղոջ պանդխտուն իմոյ:

Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո տէր,
և պահեցի զօրէնս քո:

Սա եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս.
զի զարդարուիս քո խնդրեցի:

Բաժին իմ ես դու մը, ասացի պա-
հել ինձ զօրէնս քո: Ըղաչեցի վե-
րեսս քո բուրբուլ սրտիւ իմով. ողոր-
մեան ինձ ըստ բանի քում: Խորհեցայ
'ի ճանապարհս իմ, և դարձուցի զոտս
իմ 'ի վկայուիս քո: Պատրաստեցայ՝ և
ոչ խռովեցայ, զի պահեցի զպատուի-
րանս քո:

Տոռունք մեղայ պատեցան զինև. այլ
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան

լինիլ առ քէզ վասն իրաւանց և ար-
դարուէ քո: Հազորդ էի ես ամ եր-
կիւզածաց քոց, որոց պահեալ էին
զպատուիրանս քո:

Աղորմութի տեառն լի եղև երկեր.
զարդարուիս քո ուսո՞ ինձ:

Բաղցրութի արարեր ընդ ծառայի
քում տէր ըստ բանի քում:

Բաղցրութի. զխրատ, և զգիտութի ու-
սո՞ ինձ. զի ի պատուիրանս քո ես հա-
ւատացի: Մինչև խոնարհել էի ես
մեղայ. վնկ զբանս քո պահեցի յոյժ:

Բաղցր ես դու տէր, և բազցբութի
քով ուսո՞ ինձ զարդարուիս քո:

Բաղմացան յիս անիրաւութիք ամբար-
տաւանից. այլ ես բաղորով սրտիւ ի-
մով քննեցի զպատուիրանս քո:

Մածան որպէս կաթն սիրտք նոցա,
այլ ես զօրէնս քո խօսեցայ:

Բարի է ինձ. զի խոնարհ արարեր զիս.
որպէս ուսայց զարդարուիս քո:

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քոյ.
քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:

Չեմք քո արարին և ստեղծին զիս. ի-
մաստուն արա զիս և ուսայց զպատ-

տուիրանս քո: Արկիւղածք քո տես-
ցեն զիս՝ և ուրախ եղիցին. զի ես 'ի
բանս քո յուսացայ: Սանեայ տէր՝ զի
արդարուիք են դատաստանք քո. յիրա-
ւի խոնարհեցուցեր զիս:

Աղիցի ողորմուիք քո 'ի միսիթարեւել զիս.
ըստ բանի քում, զծառայս քո:

Ակեսցեն յիս գլխութիք քո՝ և կեցից.
զի օրէնք քո խօսք իմ էին:

Բնաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք 'ի
տարապարտուց սնիրաւեցան յիս. այլ
ես հոգացայ 'ի պատուիրանս քո:

Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո, և
ոյք ճանաչեն զվկայուիս քո:

Աղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարուն
քում. զի մի ամաչեցից:

Արօտացաւ անձս իմ 'ի փրկուիս քո.
զի ես 'ի բանս քո յուսացայ:

Ապասեցին աչք իմ բանի քում. ա-
սացի երբ միսիթարեսցես զիս:

Ազէ ես ոմ տիկ 'ի պարզի. զի զաք
դարուիս քո ես ոչ մոռացայ:

Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո.
երբ արասցես ինձ իրաւունս 'ի հա-

լածչաց իմոց: Պատմեցին ինձ ամօս
րէնք զխորհուրդս. այլ ոչ ոմ զօրէնս
քո: Բմենայն պատուիրանք քո ճշմա-
րիտ են. 'ի նանիւր հալածեցին զիս,
օգնեալ ինձ: Փոքր մի ևս՝ և կորուս-
սանէին զիս յերկրի. այլ ես ոչ թո-
ղի զպատուիրանս քո: Բստ ողորմսն
քում կեցո՞ղ զիս. և պահեցից զվկայու-
թիս բերանոյ քո:

Յաւիտեան տէր՝ բան քո կայ յեր-
կինս. ազգի մինչև յազգի ճշմարտուի
քո: Նաստատեցեր զերկիր և կայ:
Նրամանի քում մնայ տիւ. զի ամենե-
քեան. ծառայք քո են:

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին.
կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ էի 'ի
խոնարհում իմում:

Յաւիտեան ոչ մուացայց զարդարու-
թիս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս:
Բո եմ ես, և կեցո՞ղ զիս. զի զարդա-
րութիս քո խնդրեցի: Ինձ սպասեցին
մեղաւորք 'ի կորուսանել. զի զվկայու-
թիս քո ես 'ի միտ. առի:

Յամ կատարածի տեսի, զվախճան

յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք
 քո: Որպէս սիրեցի զօրէնս քո. զօր-
 հանապազ խօսք իմ էին: Քան ըզ-
 լԺշիամիս իմ իմաստուն արարեր զիս
 'ի պատուիրանս քո. զի յաւիտեան իմ
 էին. Քան զմմ' ուսուցիչս իմ իմաս-
 տուն եղէ. զի վկայուիք քո խօսք իմ
 էին: Քան զծերան իմաստուն եղէ.
 զի զպատուիրանս քո քննեցի: Յմմ'
 ճանապարհաց չարաց արդելի զոտս
 իմ. որպէս զի պահեցից զբանս քո:
 Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ. զի
 դու օրէնագէտ արարեր զիս:

Որպէս զի քաղցր են 'ի քիմն իմ բանք
 քո քան զմեղը՝ բերանոյ իմոյ:

'Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ ա-
 տեցի զմմ' ճանապարհս չարաց, զի
 դու օրէնագէտ արարեր զիս:

Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց, և
 լոյս տան շաւղաց իմոց: Արդուայ և
 հաստատեցի. զի պահեցից զմմ' իրա-
 ւունս արդարուն քո:

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. տեր՝ կեցո՛
 զիս ըստ բանի քումս: Ընդ կամս բե-

բանոյ իմոյ հաճեաց տէր. և զիրաւունս քո ուսո՞ ինձ: Ընձն իմ՝ ի ձեռս քո է յամ ժամ. և զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ: Ադէն ինձ մեղաւորք զորոգայթ, ի պատուիրանաց քոյ ես ոչ մոռքեցայ: յառանգեցի զվկայութիւն քո յաւիտեան. զի ցնծուի ես սրտի իմոյ: Առնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել զարդարութիւն քո յաւիտեան, վասն հատուցման: Օնորէնս ատեցի, և զօրէնս քո սիրեցի: () գնական և փրկակիչ իմ ես դու. և ես ՚ի բանս քո յուսացայ:

Ի բանց եղերոյք յինէն չարք. և քըննեցից զպատուիրանս մոյ իմոյ: () գնեան ինձ ըստ բանի քում, և կեցո՞ զիս. և մի յամօթ առնելը զիս ՚ի յուսոյ իմմէ: () գնեան ինձ և ապրեցո՞ զիս. և խորհեցայց յիրաւունս քո յամ ժամ: Ընարգեցեր զամենեւեան. որք ապստամբք եղեն յարդարութեց քոց. զի անիրաւութիւն խորհարդք նոցա: Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի. վասն

այսորիկ՝ սիրեցի զպատուիրանս քո:
 Բնեռեալ ընդ երկիւղ քո զմարմին
 իմ, զի ՚ի դատաստանաց քոց երկեայց
 յոյժ:

Երարի իրաւունս և արդարութիւն մի
 մատնեք զիս ՚ի ձեռս նեղչաց ի-
 մոց: Բնկալ զծառայս քո ՚ի բարի-
 զի մի ամբարտաւանք զգուեայեն զիս:
 Սպասեցին աչք իմ փրկութե քում օր,
 և բանից արդարութե քո: Երա ընդ
 ծառայի քում տէր ըստ սղօրմութե
 քում. զարդարութիւն քո ուսն ինձ:
 Ծառայ քո եմ ես, խմստուն արա
 զիս, և ծանեայց զվկայութիւն քո: Եւ
 քաշտեալ գտէր խաւանեցին, զօրէնս
 քո: Այսն այսորիկ սիրեցի զպատուի-
 րանս քո քան զեմ ոսկի և զտւագիծն:
 Եւ պատուիրանք քո յաջողեցան ինձ,
 զի ատեցի ես զձանապարհս չարաց:
 Սքանչելի եմ վկայութե քո, վասն այ-
 սորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ:
 Յայտնութի բանից քոց լուսաւոր է, և
 խմստուն առնէ զտղայս:

Օգնեցան իմ բացի. և առի զհոգի. ՚ի
պատուիրանս քո փափագէց անձն իմ:
Նայեան առիս և ողորմեան ինձ, ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քո:

Օճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ
ըստ բանի քում: և մի տիրեցեն ինձ
ամ մեղք: Փրկեան զիս ՚ի զրպարտութի
մարդկան. և պահեցից զպատուիրանս
քո: Երեւցո՛ղ զերեսս քո ՚ի ծառայս
քո, և ուսո՛ ինձ զարդարութիւն քո:
Ատակք ջուրց իջին յաչաց իմաց, զի
ոչ պահեցին զօրէնս քո: Լորդանք ես
դու տէր. և ուղիղ են դատաստանք
քո:

Պատուիրեցեր զարդարուի վկայութեց
քոց տէր. և ճշմարիտ են յոյժ:

Մաշեաց զիս նախանձ քո. զի մոռա-
ցան զբանս քո թշնամիք իմ:

Ընտրեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ
քո սիրեաց զսան: Մանուկ եմ ես և
արհամարհեալ. և զարդարուի քո ես
ոչ մոռացայ: Լորդարուի քո՝ արդա-
րուի յաւիտենից. և օրէնք քո ճշմա-
րիտ են: Նեղուիք և վիշտք դառն զիս:

Եւ պատուիրանք քո խօսք իմ էին:
 Արդարութեն վկայուէք քո յաւիտեն.
 իմաստուն արա եւ կեցո՛ղիս: Արդա-
 ցի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով. լուր
 ինձ տէր, զի զարդարուիս քո խընդ-
 րեցի:

Աղաղակեցի առ քեզ՝ եւ փրկեա՛մ զիս.
 եւ պահեցից զվկայուիս քո:

Անխնայի տարածումով՝ աղաղակեցի
 եւ ես՝ ի բանս քո յուսացայ:

Անխնային աչք իմ առաւօտու, ՚ի
 խօսիլ ինձ զբանս քո. Չայնի իմում
 լուր տէր՝ ըստ ողորմունք քում. եւ յի-
 րաւունս քո կեցո՛ղիս.

Սերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանա-
 րեհուիս. զի յօրինաց քոց հեռի եղեն:

Սերձ ես դու տէր, եւ իմ պատուի-
 րանք քո ճշմարիտ են:

Դ սկըզբանէ, ծանեայ ՚ի վկայուեց
 քոց. զի յաւիտեն համտեցեր զնոսա:
 Տես զխոնարհութի իմ, եւ փրկեա՛մ զիս.
 զի շօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

Դատեա՛մ տր զդատաստանս իմ, եւ փրկ-
 ւեա՛մ զիս. եւ ը բանի քում կեցո՛ղիս:

Հեռի է 'ի մեղաւորաց փրկութի. զի
զիրաւունս քո իջ պահեցինս

Գթութիք քո բաշում են տէր, ըստ
իրաւանց քոց կեցո՞ղիս:

Բազում են որք հալածեն և նեղեն
զիս. 'ի վկայութեց քոց ես իջ խոտոբե-
ցայ: Հայէ՛լ յանազորոյնս՝ և մաշէ՛ի,
զի զպատուիրանս քո իջ պահեցինս:

Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի.
տէր՝ ողորմութեք քով կեցո՞ղիս:

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի է.
յաւիտեան են ամ իրաւունք արդա-
րունք քո: Իշխանք հալածեցին զիս, 'ի
նանիր. և 'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ
իմ: Յնձացայ ես 'ի բանս քո, որպէս
այն՝ որ գտանէ աւար բազում: Օմե-
ղըս ասեցի և անարգեցի, և ջօրէնս
քո սիրեցի:

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից ըզ-
բեղ Վն իրաւանց և արդարունք քո:

Խաղաղութի բազում է այնոցիկ՝ ոյք
սիրեն ջօրէնս քո. և իջ գոյ 'ի նոսա
գայլձակղութի:

Սպասեցի փրկունք բում տէր, և ըզ-

պատուիրանս քո սիրեցի
Պահեաց անձն իմ զվկայուիս քո և
սիրեաց զնոսա յոյժ:

Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայու
թիս քո. զի մամ ճանապարհք իմ ա
ռաջի քոյ են:

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի
քո տէր. ըստ բանի քում խմաստուն
արա զիս:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր.
և բանիւ քով փրկեմ զիս:

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիս
քո. յորժամ ուսուցես ինձ զաբդա
րուիս քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի մամ
պատուիրանք քո արդարութ են:

Նդիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկութե քում տէր. և օ
րէնք քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ անձն իմ. օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու
սեալ խնդրեմ զճառայս քո՝ զի ըզ

պատուիրանս քո ետ ոչ մոռացայ:

Փառք հօր և որդւոյ և՛:

Եւ զինք տե շաքաւան:

Ի քէն հայր մը հայր գըլթուէց և
 Թճ մըխի՝ Թաթո՛ւնց՝. ՚ի տըխ
 րական գիշերոյի՛ն մե՛րճեալ ժամուս՝.
 մխիթարեան ը՛զմեզ ՚ի տըրամուէց մե-
 ղաց՝. և շնորհեան զուրախութի՛ն դոր-
 ծովք ա՛րդա՛րո՛ւն. աղաչանս՝ մմմք
 սուրբ Թճածնին՝ և Թմ աբղա՛րոց:
 Ըստ քաղցրագո՛յն Թճային քոյ հրա-
 մանի կոչմա՛ն ուրդի աստու՛ծոյ եկե՛լ
 եմք առջի քո յերեկոյիս աշխատեալք
 և ծանրաբեռնեալք՝. Թեթեացո՛ն ՚ի
 ծանրուէց մեղաց զանճինս. և զօրա-
 ցո՛ն բառնալ կամաւ ըզքաղցր լուծ
 քոց պատուի՛րմնաց՝. աղաչա՛ն:

Պաղատի՛ մք առ քեզ հոգւով ՚ի հան-
 դրոտեան հասեալ ժամուս մարդա-
 սէ՛ր հոգի աստու՛ծոյ. յորժամ նորո-
 գես զերեսս երկրի և վերըստին ըս-
 տանաս զո՛գի՛ս մարդկան՝. նորափե-
 տո՛ւր զարդարեան ըզննջեցեալն մեր
 ըզծնելսն ՚ի քէն սքաւաղնմուն՝. աղաչա՛ն:

Օ կենդանագիր անարատ ծընողի
քո արկանեմք առաջի անոխակն
տէրունըդ քո. յորժամ գաս փառօր
հօրդատելըդ թշնամի՜ն խա՛ղի՜ քոյ.
նե՛րեմ յանցանաց մերոց բարեխօս
սուք՝ մօր քո և՛ կո՛ւսի՛. աղաչեմք
ըզքեզ տէր պահպանեմ ըզմեզ ընդ
հովանեալ խոջի՜ քո՝ սա՛ւրբ:

Հազո՛րդս արա՛ւ զմեզ տէր՝ ընդ
սրբոց քոց առաքելոցն, որք արժա
նի եղեն տեսանել ըզքեզ ՚ի յարուն
քո. արժանաւորեա՛մ տէ՛մ մք տե
սանել ըզքեզ ՚ի միւսանդամ քո
գա՛լը՝ ստեանն. օրհնուի՛ առաքողի՛ն
ի բա՛րձո՛ւնս:

Դ՛ւ նըստիլ քո յատենի՜ դատաւո՛ր մ
հեղ, անղաչանօք սուրբ մծմծնիս՝ յի
շէս ըզնը՛ն ջեցեմ լսըն ըմե՛ր. յոր
ժամ գայցիս ա՛նձառ փառօր, քան
զի քո են փա՛մ աք յա՛ւիտեանս
մմէ՛ն:

Սը՛րբօհի՛՛ Սարի՛ա՛մ. սափոր ոս
կի՛ և տապանակ կտակա՛րանաց.
ո՛՛ր զ ՚ի վերուստ ըզհացըն կե-

նաց պարզեցե՛ր քաղցեմ^լ ըն^աւես
առնա՛ միշտ բարեխօսեա՛վասըն քա
ւո՛ւթեա՛ն մեղաց մե^ծ ըն^ց:

Պա՛սք անմարմնոց հրեշտա՛կաց.
քեզ երանե՛ն ամենօրհնեա՛լ կոյս մա
րիա՛մ. ո՛ր զէակից բա՛նն որ ընդ
հօր կրեցե՛ր ՚ի քեզ անսերմեա՛պէս.
առնա՛ միշտ բարեխօսեա՛վասն քա
ւո՛ւ:

Այսն որոյ և մեք հաւատացեալք
քեզ երկերպազեմք քրիստոս և ար
տասուօք հայցեմք ՚ի քէն բա՛րեխօ
սութեամբ անճախ՛ զմեզայն լոյս
քո ծագեա՛ յանձինքս մեր. օրհնեմք
ըզքեզ ՚ի յարուն երեկոյիս անհաւոր
թագաւոր:

Դա՛սքեա՛լք աստուծոյ. ընտրեալք
՚ի սկըզբանէ՛ նախ քան զաշ
խարհս. ո՛րք արժանի եղեք տե
սանել զանտեսըն հրեղինաց. բա
րեխօսեցե՛ք առ տէ՛ր վասըն մանկանց
եկեղեցւոյ:

Ինչեկա՛մք քրիստոսի՛ հաղարա
պետք աստուծայի՛նն խորհը՛ր

դոյն. ո՞րք ՚ի հասանուտ մեղաց
ծովէս վերածիք զմարդի՞կ ՚ի
կեանս ա՞նմահ. բա.

րեխօսե՛ի:

Պե՛րագոյն քան ըզ բնաւ, ա՞ն
ճառելոյն հասի՞ք ե՛րանութեան.
ո՞րք ՚ի գալըստեան տեառ ընրստ
ջիւրկոտասան աթո՞ռսն բրի՛ստո՞ւ
սի. բարե՛ի:

Պա՛րունակեալ պահէին յանեղա
շէն դրախտին ըզ ճանապարհ
ծա՞ռոյն կե՞նաց. քրօքէական
հոյլքն բոցեղէն սրօքէի՞ք. այօր
արտափայլեալ ցուցար յերկրի անա
զմորդ փայտ կենաց և փըրկո՞ւթե՛.
զքեզ օ՞րհնէն մահկունըք սա՛ւրբ
եկեղեցւո՞յ:

Սա՛բեկայ ծառոյն վերա՛բերեալ
խոյ՛յո՞ղ ջակէ՞զ փոխա՞նալ ՚ի՞սա
հա՛կայ. այլ ՚ի վերա՞յ քո զենա՛ւ
գառն ահա՛մբտ. ՚ի հաշտութիւն հօր
և ՚ի բառնա՞լ ըզմե՞ղըն մեր՛, զքեզ
օ՞րհնէն ման՛:

Պարծանըք պօղոսեա՞ն դաւանեալ

ըզ քեզ աստուածային բանին՝ տեղի
և զե՛նարան՝. քանզի՞ քե՛ւ աս-
րեցոք ՚ի խածանօղ և յանմարմին
գաղանէն. և՛ ՚ի վերայ քոյ հեղեմի
շիթք անապական արեանն՝ ըզ կողած-
նին ջընջեաց ըլմեղս՝. զքեզ օրհ.

ԲԶ

Երկնաւո՛ր հօտ ընտրեալ՝. զոր
հովիւքն քաջ՝ Թողե՛ւ յերկի՛նս.
և եկեմլ ՚ի խընդի՛ր մեզ մոլո՛րեմ
լո՛ցս. ոլո՛վ լըցեալ զԹիւ հա՛րիւ-
րոցդ՝. ա՛րա՛ր ուրախուի՞ն ՚ի յերկինս
երկնա՛ւո՛րացդ՝. աղաչեմք ըզ ձեզ
բարեխօս լերուք առ տէր՝ վասն
քաւութեան մեզաց մե՛րոց:

Տեսանօ՛ղք անտե՛սին՝. խորհրդա-
ծո՛ւք խորոցն աստու՛ծոյ. որք ի-
ջեալք ընդ միա՛ծնին սպասաւորե՛ւ
տնօրէնո՛ւթեանն՝ ՚ի ծնը՞նդեանն
աւետաւո՛րք հովուացն, և կանանցն
իւղաբերից՝ կենաց քարոզք ըզ կե՛ն-
դա՛նւոյն՝. աղաչեմք:

Պահապա՛նք աշխա՛րհի՛. բանակըք
տեառն շուրջ զերկիւղածովք. բա-
րեկամք ազգի մարդկան՝ միջնուղք

մահու և յաբուութեան, միքայել և
գաբրիէլ մեծք. որ կայք միշտ
առաջի ամենասուրբ Երրորդօրէն.
ազաչեմք ըզ՝:

Երկնաւոր փեսայ. անըստուեր լոյս
խմանալի. որ ի յերկնից իջեալ
ի սէր հարսին քո եկեղեցւոյ:
զոր խօսեցաւ քեզ բարեկամս և
փեսաւորն քո՝ յովհաննէս՝ սոբին
մաղթանօք ողորմեա:

Քառակերպիցն անհաս և անտես ի
սերութից. սքըբութեանց սուրբ և
տէր բոլորից. խոնարհեցաւ ի յոր-
դամ նան. հայցելով ի ծառայէն.
մաքրութիւն ջրոյ ի լուսնաւ ըզմեղս
ադամայ սոբին մաղ:

Որ յամլորդւոյն վրէպեցար գառն
աստուծոյ բարձօղ մեղայ. զոր գե-
րազոյն արդարոցն ծանօցեր մեծ ի
ծնունդս կանաւնաց. և ճքագ
օրինաց. որ և ի դժոխս ըզփըր-
կական գալուստն քո քարոզեաց.
սոբին մաղ:

Ս՝ աղ ըստ Կ 3

Հոգւոցն հանգուցելոց քրիստոս աս-
տուած՝ արն հանգիստ և ողորմուի.
և մեզ մեղաւորացս՝ շնորհեան գլխաւուն
յանցանայ:

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղուն զտէր աղա՝
Ստան հանգուցեալ Հոգւոցն աղա-
ջեսցուք զփրկիչն մեր քրիստոս՝ զի
զնոսա ընդ արդարան դասեսցէ, և զմեզ
կեցուցէ շնորհիւ ողորմուն իւրոյ:
Լ՝ մենակալ:

Լ՝ ղ ըստ Կ 4:

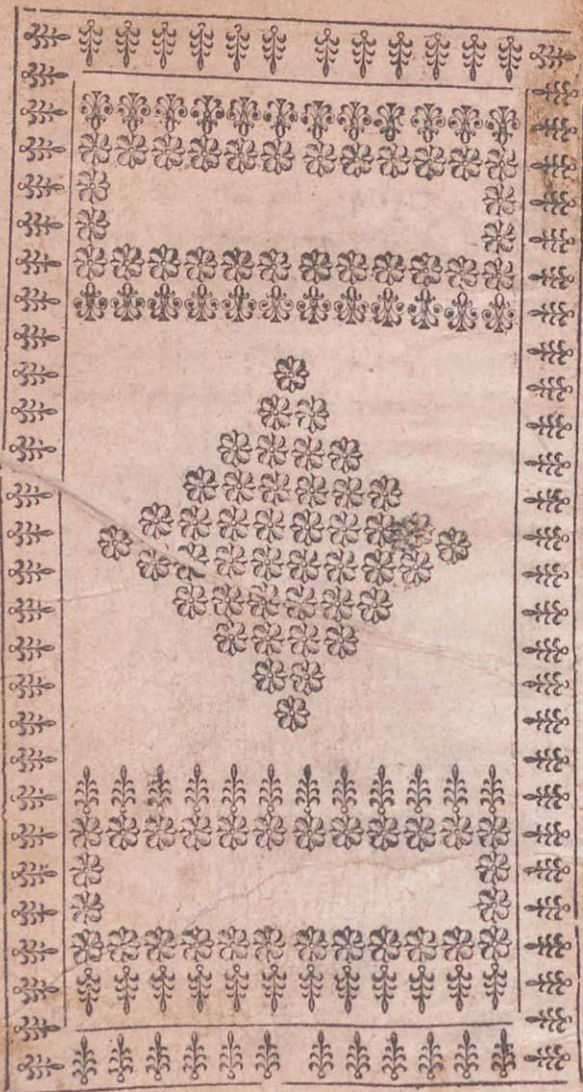
Քրիստոս որդի աստուծոյ՝ անօխա-
կալ և բարեգութ գլխն քո արար-
չական սիրովդ ՚ի հոգիս հանգուցեալ
ծառայից քոց: Յիշեան յաւուր մեծի
գալստեան արքայութեան քո: Լ՝ ըն
արժանի ողորմութե, քաւութեան և

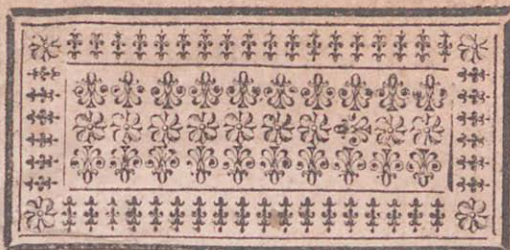
Թողուն մեղաց: Ղափառուորեալ պայ-
 ծառացի ընդ սուրբս քո յաջակողման
 դասուն: Օ ի դու ես տէր և արա-
 րիչ ամենեցուն, դատաւոր կենդանեց
 և մեռելոց: Եւ քեզ վայելէ փառք՝
 իշխանութի և պատիւ: Այժմ և միշտ
 և յաւի՛:

() Ըհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս
 ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես՛:

Կարգաւորուի Հոռարահայ աղօթից հան-
 Գլուսեան ժամուն: Որ հասարէ՛ն դէճո Հօր
 քո: Օ՛րդ պահպանողանիսն աջով Բաճնին
 պահեոյէ շէղ ՚ի խաւարային Գեշեօն:

ՄԱՆԻՆԻՆ՝ ՏԼԻՐ ԸՕ՝
 ԼՈՅՍ ՔՈ և զՃմարտուն ՔՈ.
 զի առաջնորդեսցեն ինձ և
 հանցեն զիս ՚ի լեառն սք և
 ՚ի յարկս ՔՈ:

Մտից առաջի սեղանոյ իմ առ թծ. որ
 ուրախ առնէ զմանկունի իմ:
 Խստի՛ն եղէց քեզ օրհնութիւն թծ թծ իմ:
 Ե՛րբ ընդէր տրտում ես անձն իմ կի՛մ
 ընդէր իսկ լեա զիս յուսմ առ թծ. խոս-
 տովանեա նմա. փրկիչ երեսց իմոց թծէ:
 Փառք հօր և որդւոյ և՛, այժմ և՛:
 Եւ ևս խաղաղուն զտէր աղա՛
 ()Րհնուն և փառք հօր և որդ՛:

Սաղմոս, 118:

Եկեացէ՛ի վերայ իմ ողորմուի՛ն քո
տէր. և փրկուի՛ն քո լու բանի բում:
Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս
բանիւք. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ:
Սի՛ն ՚ի բացեայ առնէր ՚ի բերանոյ
իմմէ զբան ճշմարտուի՛ն մինչև յոյժ.
զի յիրաւունս քո յուսացայ:

Պահեցի զօրէնս քո յիմ ժամ, յաւի-
տեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիւ-
րանս քո խնդրեցի:

Խօսէի զվկայունիս քո առաջի Թադա-
ւորաց. և ոչ ամաչէի:

Խորհէի ՚ի պատուիբանս քո. զոր սի-
րեցի: Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պա-
տուիրանս քո՝ զոր սիրեցի. և խոր-
հէի յարդարուի՛ն քում:

Յիշեմ զբան ծառայի քո, յոր և յու-
սացուցեր զիս:

Սա մսիԹաբեսցէ զիս ՚ի խոնարհուի՛ն
իմում. զի բան քո կեցոյց զիս:

Ըմբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ,
այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:

Յիշեցի զերաւունս քո յաւիտենից
տէր, և մխիթարեցայ:

Տրամուի կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց,
և ոյք թողին զօրէնս քո:

Գովելի ես ինձ իրաւունք քո. ի տեղ
ւոջ պանդխտունե իմոյ:

Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տէր,
և պահեցի զօրէնս քո:

Սա եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս.
զի զարդարունիս քո խնդրեցի:

Օ անօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սի-
րիցի:

() Գնական և փրկիչ իմ ես դու. և
ես ՚ի բանս քո յուսացայ:

Դ բաց եղերուք յինէն չարք. և քըն-
նեցից զպատուիրանս մյ իմոյ:

() Գնեա ինձ ըստ բանի քում, և կե-
ցո՛ղ զիս. և մի յամօթ առնե՛ր զիս ՚ի
յուսոյ իմմէ:

() Գնեա ինձ, և ապրեցո՛ղ զիս. և խոր-
հեցայց զիրաւունս քո յամ ժամ:

Ընարգեցե՛ր զամենեւեան՝ ոյք ապրա-
տամբք եղեն յարդարունց քոց. զի ա-
նիրաւութե ին խորհուրդք նոցա:

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղա-
ւորս երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի
զպատուիրանս քո:

Բեւեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին
իմ. զի 'ի դատաստանաց քոց երկեց
յոյժ:

Մերձեացին խնդրուածք իմ առաջի
քո տէր. ըստ բանի քում իմաստուն
արա զիս:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր.
և բանիւ քով փրկեն զիս:

Բռնեացեն շրթունք իմ զօրհնութիս
քո, յորժամ ուսուցես ինձ զարդա-
րութիս քո:

Խօսեցի լեզու իմ ըզբանս քո. զի ամ
պատուիրանք քո արդարութեն:

Ազիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկուե՛ քում տէր, և օ-
րէնք քո խօսք իմ էին:

Աեցցէ անձն իմ օրհնեցէ զքեզ՝ և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զուխար կորուս-
սեալ. խնդրեա՛ զճառայս քո, զի զպա-

տուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Ս'ի եկեացեն 'ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի դողացուցեն զմեզ:

Լ'նդ անկցին ամենեքեան՝ յք գործեն զանօրէնութի, մերժեցին և այլ մի կարացեն հաստատիլ:

Ես 'ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և ուրախ եղէց յիմ փրկիչ իմ:

Տէր տէր ետ ինձ զօրութի. և կացոյց զոտս իմ 'ի հաստատութե. 'ի վերայ պարանոցի Թնամուոյն կացոյց զիս, և հանդոյց զիս երազ երազ:

Ար բնակե լնէ յօգնութի բարձրելոյն, ը հսկանեաւ իմ յերկինս հանգիցէ:

Լսացէ տեառն ընդունող իմ ես, ապաւեն իմ ամբ, և ես յուսամ 'ի նոր:

Ես փրկեցէ զիս յորոգայթէ որսողին, և 'ի բանիցն 'ի խռովութի:

Եթիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ, և 'ի հովանի Թեոց նորա յուսասցիս:

Այ՛ զէն շուրջ եղիցի զքե՛ւ՝ ճշմբտութի նր:

Ա՛ջ երկիցես դու՝ յերկիւղէ գիշերի, և ոչ 'ի նետէ՝ որ Թռչի 'ի տուէ:

Յիւրէ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի գայթակ-
ղուէ դիւին 'ի հասարակ աւուր:

Լ'նկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք՝
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ
քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:

Բայց միայն աջօք քովք հայեսցիս դու,
և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես.
զի դու տէր յոյս իմ ես:

Օ բարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն,
զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք. և տան-
ջանք մի մերձեսցին 'ի յարկս քո:

Հրշմկաց իւրոց պատուիրէլէ վ'ս քո,
'ի պահել զքեզ յմմ ճանապարհս քո:
'Ի բազուկս իւրէնց ընկալցին զքեզ՝
զի մի երբէք հարցես զբարի զոտն քո:
'Ի վերայ իժից և քարբից զնասցես
դու. և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն
և զլիշապն: Բանդի յիս յուսացաւ, և
փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի
ծանեաւ զանուն իմ:

Ասորդացէ առիս և ես լուայց նմա,
և առ նմա եղէց 'ի նեղուէ:

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
երկայն աւուրբք լցուցից և ցուցից

Եւստ զփրկուի իմ:

Լ. Բեդ տէր Համբարձի զաչս իմ: ուր
բնակեալդ ես 'ի յերկինս:

Ապա աչք ծնցի ՚ի ձեռն ան իւրոյ, և ոպ
աչք աղախոյ ՚ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:

Լ՝յնպէս էն աչք մեր առ քեզ նոր նմ
մեր, մինչև ողորմեսցիս ՚ի վերայ մեր:

Ողորմեանց մեզ տէր՝ ողորմեանց մեզ,
զի բազում լցութք արհամարհանօք:

Եւս առաւել լցան անձինք ժեր նա-
խատանօք, որք հախատէին զմեզ. և
արհամարհանօք ամբարտաւանիդ:

ԼԺ յանուան քում կեցո՞ղ զիս, և ՚ի
 շօրունք քում իրան աբա ինձ:

Լ.Ճ լուր աղօթից խմոց. ունկն գիր
բանից բերանոյ խմոյ

() Թարք յարեան 'ի վերայ իմ. և հզորք
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարե-
ցան շքեղ ամ տուաջի իւրեանց:

Լ՝հա մծ օգնական: իմ: Լեւոնը ընդուն
 Նօղ Հոգւոյ իմոյ:

Պաշարձուցանել զչարս ի թշնամիսն
իմ, ճշմարտութիւն քով տառակեան զնոսա:

Ես կամօք իմովք պատարագս մա

տուցից քեզ. և խոստովան եղէց ան-
աւան քոմ տէր, զի բարի է:

Յամ նեղուէ իմմէ փրկեցեր զիս. և
'ի Թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

() Եհնեալ ես դու տէր Թժ. հարցն
մերոց. գովեալ՝ և առաւել բարձ-
րացեալ յաւիտեան:

Եւ օրհ" անուն նք փառաց քոց. գո":

() Եհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց
սրբուն քո. գովեալ և":

() Եհ" 'ի վր աթուոյ արքայուն քո":

() Եհնեալ ես որ նստիս 'ի քրօքէս՝
և հայիս յանդունդս. գո":

() Եհ" 'ի վր հաստատուն երկնից. գո":

() Եհնեցէք զԹժ 'ի սրբութե նորա.
օրհնեցէք զնա 'ի հաստատուն ի զօ-
րուն նորա:

() Եհնեցէք զնա 'ի զօրուն նր. օրհ-
նեցէք զնա 'ի բազում մեծուն նորա:

() Եհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնուն. օրհ-
նեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութի:

() Եհնեցէք զնա ցնծութ. գովեցէք
զնա օւրախութի:

() Եհնեցէք զնա 'ի բանս բաղցր. գո-

վեցէք զնա 'ի բարբառ լսելիս
() Ըհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհուէ. ամ
հոգիք օրհնեցէք զտէր:

Եւրդ՝ արձակեալ զծառայս քո տէր՝
ըստ բանի քում 'ի խաղաղութի. զի տե-
սին աչք իմ զփրկութի քո՝ զոր պատ-
րաստեցեր առաջի ամ ժողովրդոց:

Եւս 'ի յայտնութի հեթանոսաց. և
փառք ժողովրդեան քում խորայելի:

Չգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս
աջ քո. և տէր հատուցէ ընդ իմ:

Տէր ողորմութի քո յաւիտեան զգործս
ձեռաց քոց մի անտես առներ:

Տէր՝ հան 'ի բանտէ զանձն իմ. դու
հանամ զանուանէ քումմէ:

Եւ քեզ սպասեն արդարքն մինչև հա-
տուցես:

Մեծացուցէ անձն իմ զտէր. և ցըն-
ծասցէ հոգի իմ ամ փրկչաւ իմով:

Եւյց արար 'ի վերայ խոնարհուէ ա-
ղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանիցեն
ինձ ամ աղղբ:

Եւբար ընդիս մեծամեծս հզօրն և սուրբ
է անուն նորա:

Աղորմուի արար յաղգաց յաղգս եր-
կեղածաց իւրոյ. և արար զօրութի
բազկաւ իւրով:

Յրուեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց
սրտից. և քակեաց զհզօրս յաթուոց:
Օ խոնարհս բարձրացոյց. զկարօտս
եւրից բարութ. և զմեծատունս արծա-
կեաց ունայնս:

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւ-
րոյ՝ յիշեւով զողորմուի իւր:

Արպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ Ընդ
աբրահամու և զաւակի նորա յուրեմի:
Տուր զօրութի ծառայի քո կեցող զոր-
դի աղախնոյ քո. և արս առ իս նշան
բարութ:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն.
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա-
րեցեր զիս. Փառք հօր և":

Սողոմոն:

Ընձն իմ ՚ի ձեռս քո է յամ ժամ. և
՚ի սուրբ խաչ քո յուսացեալ եմ թա-
գաւոր երկնաւոր. զբաղմութի սրբոց
քոց բարեխօս ունիմ առ քեզ:

Ար. երկայնամիտդ ես առ ամենեւեան:

մի անտես առներ զապաւինեալս 'ի
քեզ: այլ պահեան պատուական և նք
խաչիւ քով 'ի խաղաղութե:

Քարոս:

Ըղաջեսցուք զամենակալն ԹԺ. և խնդ-
րեսցուք 'ի նմանէ զի առաքեսցէ ըզ-
հրէշտակ խաղաղութեւնէն պահեա-
ցէ զմեզ յերկիւղական գիշերիս: 'ի դի-
ւական խռովութեամբողջ պահելով
զհոգի և զմարմին մեր մինչև 'ի կա-
տարումն ժամանակի ամաց մերոց: Եւ:

Օ հանգիստ գիշերիս խաղաղութե:

Օ հրէշտակ: Օ քաւութե: Օ սրբոյ:

Եւ ևս մի: Օ անձինս Սուրբ Թեոփիլ:

Ըղոթ:

Տէր ԹԺ մեր դու պահեան զմեզ խաղա-
ղութե 'ի գիշերիս յայսմիկ և յամ ժա-
մանակի: Ընդ սուրբ երկիւղքո քե-
ւեռեալ պահեան զմիտս և զխորհուր-
դիս մեր: Որպէս զի յամենայն ժո-
քեւ պահանեալ լիցուք յոր
Թշնամոյն: Եւ քեզ հանցու:

Նութիւն և զփառս հօր և որդ:

և հոգւոյն սրբոյ: Եւ:

Խաղաղութիւն մեկնեցաւ:

Հրեշտակի խաղաղութե յանձն արա
զանձինս մեր տէրւոյ զօրութեց: Արեւել
պահեսցէ զմեզ անխռովս 'ի տուէ և
'ի գիշերի՝ յարթնուէ և 'ի հանգստեն
մերում: զի դու ես արարիչ լուսոյ և
հաստիչ գիշերի: Եւ այժմ աղաչեմք
զքեզ տէր մօ մեր՝ զհանգիստ գիշե
րիս շնորհեալ խաղաղութե անցուցա
նել. և հասանիլ 'ի պաշտօն առաւօ
տու յերկրպագութի և 'ի փառաբանութի
ամենասուրբ երրորդութեդ: այժմ և՛:

Սաղմոս, 4:

Խաղաղութե յայս և 'ի տոյն հնջեսցուք
և զարթիցուք: զի դու մը միայն առան
ձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ:
Ի կարդալ իմում լուար ինձ մօ լը
սրդարուէ. 'ի նեղութի ինձ անդորր ա
ռարեր. ողորմեալ ինձ և՛ լուր աղօթից
իմոց:

Մարդկան՝ մինչև յերբ հք
ընդէր սիրէք զնանրու
և խնդրէք զստութի:

զի սքանչելիս արար մը

սրբոյ իւրում. և տէր լուսնէ ինձ ի
կարդալ իմում առ նա:
Ի արկանայք՝ և մի մեղանչէք, զոր
ինչ ասէք ի սիրտս ձեր, յանկողինս
ձեր զղջացարոնք:

Սատուցէք պատարագս արդարուն.
և յուսացարուք ի տէր:
Ի ազումք ասէին թէ ո՞ր ցուցցէ մեզ
զբարութի տեառն. նշանեցաւ առ մեզ
լոյս երեսաց քոց: և ետուր ուրախու
թիւ սրտից մերոց:

Դ՛ա պտղոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ
իւրեանց լցուցեր զնոսա:

Խաղաղութի յայս և ի սոյն ննջեսցուք
և զարթիցուք, զի դու տէր միայն ա-
ռանձին յուսով քով բնկեցուցեր զմեզ:
Եւ լուսնայ Ոթիւն. Խաղաղութի Եւ-
նեցուն: Եւ ընդ հոգւոյդ քում

Երկեղածութի լուարուք:

ՄԵ՛, Եւ Կարանի՝ ՅԵ՛ ԲԵ՛ ու ըստ ՅԵ՛
համեստ:

Փառք քեզ ար ամ մեր. Պա՛սխումէ՛
Եւ տէ՛ր Տէր Եւ ՅԵ՛ ԲԵ՛ տէր:
Եւ մէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ
հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր

մեռանիցի, ինքն միայն կայ: Ապա ե-
թէ մեռանիցի՝ բ՛ղմ արդիւնս առնէ:
Որսիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա. և որ
առեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ
ի կէանսն յաւիտեանականս պահեսցէ
զնա: Այթէ որ զիս պաշտեսցէ՝ զկնի
իմ եկեսցէ. և ուր եսն եմ, անդ և
պաշտօնեայն իմ եղիցի, եթէ որ զիս
պաշտեսցէ: պատուեսցէ զնա հայրն իմ:

Փառք քեզ քեզ քեզ քեզ քեզ:

բ՛ղ

Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք զմեզ՝ զի
սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց. և
կեցուցէ շնորհիւ ողբ:

աղ

Պահպանեալ զմեզ քս մեծ մեր ընդ
հովանեաւ սուրբ և պատուական խա-
չի քո ի խաղաղութ. փրկեալ յերեւելի
և յաներեւոյթ թշնամւոյն: Արժանա-
ւորեալ գոհութիւն փառաւորել զքեզ ի
հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ, այժմ և՛:

() Եհնեսալ տէր մեր յս քս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս՝:

մաղ

Անկանիմք առաջի քո սուրբ քեզմէ
և աղաչեմք զանարատ զկոյսդ՝ բարե-
խօսեալ վս անձանց մերոց. և աղաչեալ

զմէս ծին. որդիդ՝ փրկեւ զմեզ ՚ի փոր-
 ձուէ և յամ վտանգից մերոց: Արար-
 ձակիչդ ես կապելոց՝ պարգևատու ա-
 մենեցուն. այսօր հայցմամբ ծերունոյն՝
 արձակեան և զիս զբազմամեզս ՚ի կա-
 պանայ մահու ՚ի կեանսն յաւիտենից:
Մարկոսի զօրաւոր ընդդէմ արհաւիրաց գե-
 շերայնոց: **Լուսաւ Սրբայն Գրեգորե**
Կարեհայնոյն: ԺԲ.

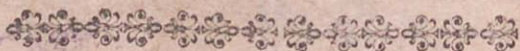
Ընկան քաղցրութիւն՝ ան անհոգի,
 զդառնացողիս զաղաչանս. մատիւր
 գթութիւն՝ առ պատկառեալս դիմօք.
 փաբատեան՝ ամենապարգև, պամօթա-
 կան տխրութիւն. քանի յինէն՝ ողորմած.
 զանբերելի ծանրութիւն. անջրպետեան՝
 հնաւորութիւն. զմահացու կրթութիւն. ա-
 լերեան՝ միշտ յաղթօղ, զխաբողին հա-
 ճութիւն. բացատրեան վերնային. զմոլե-
 լոյն մառախուղ. կնքեան՝ կեցուցիչ
 զկորուսչին ընթացմունս. ցրուեան՝
 ծածկատես, զըմբռնողին չարգումու-
 նըս, խորտակեան՝ անքննին. զմարտո-
 ղին դիմեցմունս. Տեառնագրեան՝
 անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յարկիս:

պարփակեալ քո ձեռամբդ՝ զառաս-
 տաղ տաճարիս, զծագրեալ քո արեմբդ՝
 զմուտ սեմոց սենեկիս. կերպացո՛ղ քո
 նշանդ՝ ՚ի հետս ելից մաղթողիս. ամ-
 բացո՛ղ քո աջակդ՝ զհանգստեանս խշտի,
 միաքրեսցես ՚ի հաղբից՝ զծածկարան
 անկողնոյս. պահեսցես քո կամօքդ՝ ըզ-
 տառապեալ անձն հոգւոյս. անխաղ-
 դախ աքացից քո շնորհեալ շունչ
 մարմնոյս. կացուսցես շրջափակ՝ զպար-
 ղօրուդ երկնայնոյ, կարգեսցես ՚ի դէ-
 մի՝ ընդդէմ դիւացն դառու: Տո՛ւք
 հանդիստ բերկրուէ մահահանգոյսս
 ներհման, ՚ի խորուէ գիշերիս, բարե-
 խօսութիւն հայցուածոց սրբօրհայ թեմա-
 նիդ՝ և թմ ընտրելոց. Ամփոփեալ
 պարուրեալ զպատուհան տեսութեց՝
 զգայարանացս իմաստից. անդարհու-
 բեւի զետեղմամբ՝ ՚ի ծփական խռո-
 վուէց, կենցաղական զբաղմանց. ա-
 նըրջական երազոց, խոլականաց ցնո-
 լից, յիշատակաւ քո յուսոյդ՝ անմիասե-
 լի պաշտպանեալ և սթափեալ վերա-
 փն ՚ի ննջմանէ ծանրուէ՝ ամենազ-

գաստ արթնութ. հոգենորոգ զուար-
թութ 'ի քեզ արձանացեալ, զայս
ձայն մաղթանաց՝ բուրմամբ հաւա-
տոց քեզ՝ ամէնօրհնեալ Թագաւոր
փառաց անձառից, վեբանողաց երկ-
նագումար խմբից լերգակցեալ՝ յեր-
կինս առաքել: Օ ի դու փառաւորեալ
ես յամ արարածոց յաւիտեանս յաւի-
տենից. ամէն:

Նորին «բնի» Սրբաբնի «Նոր», 41:
Արդի նոյ կենդանւոյ օրհնեալդ յամի,
հօրդ ահաւորի անքնին ծնունդ. որ
տկարանայ առ 'ի քէն և ոչ ինչ: Ար 'ի
ծագել անատուեր նշուլից ողորմութե-
քո փառաց, հալին մեղք, հալածին
դեք. ջնջին յանցանք. խղին կապանք.
խորտակին շղթայք. կենդանածնին
մահացելք. բժշկին հալուածք. ող-
ջանան վերք. բառնին ապականութեք.
տեղի տան տխրութեք. նահանջին հե-
ծութեք. փախնու խաւարն. մեկնի մէգն.
մերժի մառախողն. փարատի մռայլն.
սպառիաղ ջամուղջն. վերանայ մութն
գնայ գիշերն. տարագրի տագնապն.

չքանան չարիքն. հալածին յուսահա-
 տուիք. և թագաւորէ ձեռնքո ամե-
 նակար՝ քաւիչդ ամբ: Որ ոչ եկիր կո-
 րուսանել զմարդկան հոգիս, այլ՝ կե-
 ցուցանել. թող ինձ զանթիւ չարիսն
 իմ բազում ողորմութի. զի դու միայն
 ես յերկնի անձառ, և յերկրի անվննին.
 'ի տարբ գոյից՝ և յեզր ծագաց աշ-
 խարհի. սկիզբն ամի՝ և յամի, ամ
 լրմամբ օրհնեալդ 'ի բարձունս: Եւ
 քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ՝ և
 յեւ փառք՝ յաւիտեանս. ամէն:

Եղօթի եւ քաւանչի երոց անհոյս հաւատա-
 ցեւոց 'ի Քրիստոս: Օ որ արարել է արեւոյն
 'եւրոէն՝ հայոց Ամեն-դէհոն:

♦ աւատով խոստովանիմ՝ և երկեր-
 պագանեմ քեզ, հայր և Որդի և
 սուրբ հոգի. անեղ և անմահ բնուի.
 արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և
 ամ եղեւոց. և ողորմեան քո արարա-
 ծոց, և ինձ բազմամեղիս:

Հաւատով խոստովանեմք և երկիրպա-
գանեմք եղ՝ անբաժանելի լոյս, միաս-
նական սբ երրորդութի և մի անձունի,
արարիչ լուսոյ՝ և հաւածիչ խաւարի.
հաւածեան ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար
մեղաց՝ և անգիտուն. և լուսաւորեան
զմիտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօ-
թեւքեղ ՚ի հաճոյս և ընդունիլ ՚ի
քէն զխնդրուածս իմ. և ողոր՛:

Հայր երկնաւոր անձ ճշմարիտ, որ ա-
ռաքեցեր զորդիդ քո սիրելի ՚ի խըն-
դիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յեր-
կինս և առջի քո. ընկնլ զիս սպ զա-
նառակ որդին, և զգեցի ինձ զպատմու-
ածնն զառջին՝ զոր մերկացայ մեղօք. և՛:
Որդի այ անձ ճշմարիտ, որ խոնարհե-
ցար ՚ի հայրական ծոցոյ և առեր մար-
մին ՚ի սրբոյ կուսէն մարիամայ, վս մե-
րոյ փրկուն. խաչեցար՝ թաղեցար և
յարեար ՚ի մեռելոց. և համբարձար
փառօք առ հայր. մեղայ յերկինս և ա-
ռաջի քո. յիշեան զիս սպ զաւազակն
յորժամ դաս արքայութի քով. և՛:

Որդի այ անձ ճշմարիտ, որ իջեր ՚ի

յորդանան և ՚ի վերնատունն. և լուսաւորեցեր զիս մկրտութիւնս և աւագանին, մեղայ յերկինս և առջի քո. մաքրեան զիս վերստին թծային հրով քով ունի հրեղէն լեզուօք սբ զնքէալսն. և ՚ի ՚նեղ բնուն, մեղայ քեզ մօք իմովք, հոգւով և մարմնով իմով, մի յիշեր զմեզս իմ զառաջինս՝ վասն ահուանդ քում սրբոյ, և ողոր՚:

Տեսող ամի, մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ և գործով, ջնջեան զձեռագիր յանցանաց իմոց. և գրեան զանուն իմ ՚ի դպրուն կերաց. և ող՚:

Վննող գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամայ և ակամայ, գիտութիւն և անգիտութիւն. Թողուն շնորհեան մեղաւորիս զի ՚ի ծննդենէ սուրբ աւագանին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ առաջի թծունդ քո զգայարանօք իմովք, և ամ անդամօք մարմնոյս, և ողոր՚:

Մեռախնամ իմ, դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո սբ՝ ոչ և սհայիլ յաբատ, և ականջաց իմոց՝ ոչ ակտործել լսել զբանս չարուն, և բերանոյ իմոյ

ոչ խօսիլ զստուին, և սրտի իմոյ՝ ոչ
 խորհիլ զչարուին, և ձեռաց իմոց ոչ
 գործել զանիրաւուին, և ոտից խնց ոչ
 գնալ ՚ի ճանապարհս անօրէնութեան. այլ
 ուղղեան զշարժումս սոցա լինիլ միշտ
 ըստ պատուիրանաց քոց յամի, և՛:

Հո՛ւր կենդանի քո. ըզհուր սիրոյ քո
 զոր արկեր յերկիր, բոբբօքեան յանձն
 իմ, զի այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ,
 և սրբեսցէ զխիղճ՝ մտաց իմոյ՝ և
 մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ՝ և վա-
 ռեսցէ զլոյս գիտութեան քո ՚ի սրտի ի-
 մում, և՛:

Ի՛մաստուին հօր յո, տո՛ւր ինձ իմաս-
 տութի զբարիս խորհիլ՝ և խօսիլ՝ և
 գործել առաջի քո յամ ժամ. ՚ի չար
 խորհրդոց՝ ՚ի բանից և ՚ի գործոց
 փրկեան զիս, և՛:

Կամեցօ՛ղ բարեաց մօր կամարար, մի
 թողուր գիս ՚ի կամս անձին իմոյ գը-
 նալ, այլ առաջնորդեան ինձ լինիլ միշտ
 ըստ կամաց քոց բարեսիրաց, և՛:

Ը՛նթոյ երկնաւոր, տո՛ւր ինձ զարքա-
 յուն քոյ, զոր խոստացար սիրելեաց

քոց. և զօրացո՛ղսիրտ իմ՝ ատել զմեղս,
և սիրել շքեղ միայն, և առնել ըզ-
կամս քո. և ողոր՞:

Խնամօղ արարածոց, պահեմ նշանաւ
խաչի քո՝ զհոգի և զմարմին իմ՝ ի
պատրանաց մեղաց՝ ի փորձուէց դիւաց
և ի մարդոց անիրաւաց և յիմ վտան-
գից հոգւոյ և մարմնոյ. և՞:

Պահպան ամբէ քո, աջ քո հովանի
լիցի ի վերայ իմ ի տուէ և ի գիշե-
րի. ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճա-
նապարհ, ի ննջել և ի յառնել զի մի
երբէք սասանեցայց և՞:

Ը՛ծ իմ. որ բանաս զձեռն քո. և շուս
զիմ՝ արարածս ողորմութե քով. քեզ
յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգս և
պտրստեմ զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ ի-
մոյ՝ յայսմ հեռէ մինչև յաւիտեն, և՞:

Պարձուցիչ մոլորեւոց, դարձո՛ղիս ի
չարս ուղորուէց իմոց ի բարի սովորուէ,
և բեռեմ ի հոգի իմ զսոսկալի օր մա-
հուն, և զերկիւղ գեհենին, և զսէք
աբբայուն. զի զղջացայց ի մեղաց՝
և գործեցից զարդարուի, և՞:

Լ՝դբիւր անմահութե, աղբերացո՛ր ՚ի
սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարուե
որպէս պոռնկին. զի լուացից զմեղս
անձին իմոյ՝ յառաջ քան զեւանելն իմ
յաշխարհէս. և՛:

Պարգեւիչ ողորմուե, պարգեւեա՛ն ինձ
ուղղափառ հաւատով՝ և բարի գործ
ով և սուրբ մարմնոյ և արեան քո
հաղորդութե՛ն դաւանութեզ, և՛:

Բարեբա՛ր տէր, հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս՝ քաղցրութե՛ք ա
ւանդել զհոգի իմ, և անխռով ան
ցուցանել ընդ չարութիւն այսոցն՝ որք
են ՚ի ներքոյ երկնից. և՛:

Լ՝ոյս ճշմարիտքս. արժանաւորեա՛ն ըզ
հոգի իմ ուրախութե տեսանել զլոյս
փնցքոց ՚ի կոչման աւուրն, և հանգչիլ
յուսով բարեաց յօթեանս արդարոց՝
մինչև յօր մեծի դաւստեան քո. և՛

Պատաւո՛ր արդար, յորժամ դաս փա
ռօք հօք՝ դատել զկենդանիս և զմե
ռեալս, մի մտաներ ՚ի դատաստան ի
ծնյի քում. այլ փրկեա՛ն զիս ՚ի յախտե

նական հրոյն, և լսելի արա ինձ զե-
րանաւէա կոչումն արդարոց՝ յերկնից
արքայութիդ, և ողոր՞:

Լ՝մէնողորմ տր, ողորմեա մամ հաւա-
տացելոց ՚ի քեզ, իմաց և օտարաց՝ ծա-
նօթից և անծանօթից՝ կենդանեաց
և մեռելոց, շնորհեա և թշնամեաց ի-
մաց և ատելեաց զթողութի՝ որ առիս
յանցանաց, և դարձո՞ զնոսա ՚ի չա-
րեացն, զոր ունին վն իմ: զի ողորմու-
թեդ քուամ արժանի եղիցին. և՞:

Փռւորեալ տր, ընկալ զաղաչանս ծա-
ռայիս քո, և կտրեա ՚ի բարի զխնդր-
ուածս իմ: Բառեխօսութե սրբուհւոյ
առձայնին, և հանու մկրտչին, և
սրբոյն ստեփաննոսի նախապկային, և
սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին:
Եւ սրբոց առաքելոց՝ մրգրէից՝ վար-
դապետաց՝ մարտիրոսաց՝ հայրապետց՝
ձգնաւորաց՝ կուսանաց՝ միանձանց՝ և
ամ սրբոց քոց, երկնաւորաց և երկ-
րաւորաց: Եւ քեզ փառք և երկրպա-
գութի անբաժանելի սուրբ Երրոր-
դութեդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից. Լ՝մէն:

ՄաղԼահի:

Այս սրբուհւոյ անձանին բարեխօս
սուեն՝ տէր ընկալ զաղաչանս մեր և
կեցո՛ղ զմեզ:

Քարոզ:

Սբ զանձանն և զամ սբս բարեխօս
արասցուք առ Հայր 'ի յերկիրս՝ զի
կամեցեալ ողորմեսցի և գթացեալ
կեցուցցէ զարարածս իւր, ամեն:՝

Լիթի:

Ընկալ տր զաղաչանս մեր բարեխօս
սութբ սրբուհւոյ անձանին անարատ
ծնողի միածնի Որդւոյ քո, և աղաչա-
հօք ամ սրբոց քոց՝ (և որոց այսօր է
յիշատակ) Ի՞նչ մեզ տր և ողորմեան
ներեան քաւեան և թող զմեզս մերս
Երթանաւորեան գոհուիք փառաւորել
զբեզ ընդ որդւոյ և ընդ սրբոյ Հո՛ւ,
() Ընկեալ տր մեր՝, Հայր մեր որ յի՛ն:

ՄաղԼահի:

Օ Հանդատեան աղօթս և զաղաչանս
ընկալ մարդասէր անձ 'ի հաճոյս բա-
րերար կամաց քո Սբ մեր մեղաց և
բժշմ յանցանացն թողա՛ի Հնորհեան և

քեզ փառք յաւիտեանս ամէն:

Փառք քեզ՝ տր անձ մեր, որ պիգեցեր շօրս զայս բարեաւ և խաղաղութեան ցուցանել: Մ'ըսէր անձ զնշնայ գիշերս որ 'ի վր' մեր գալոց է 'ի մեղաց փրկեան. 'ի չարեց ազատեան, և 'ի գործս բարիս առաջնորդեան: Առաւօտու օրհնունցն և փնբանունցն արժանի արազամ հաւատացեալս անուանդ քում սրբոյ, և պահեան 'ի խաղաղութե: Տ'ր անձ մեր՝ տո՛ւր զքո խաղաղութիւն ամաշխարհի. բարձ զցասումն և զպատուհանս 'ի յարարածոց քոց: Աղորմեաց հարց և եղբարց մերոց կենդանեաց և հանգուցելոյ: Աղորմեաց զեկեղեցի շինողաց, երաստաւորաց՝ ստղատուից՝ սպասաւորաց, և այնոցիկ որք լէ հովանեաւ նբյտաճարիս ես հանգուցել: Տ'ր անձ օգնեան թիւորաց քրիստոնէից՝ և իշխանացն բարեպաշտից շօրաց և զառակաց նոցին՝ պահելով 'ի խաղաղութե: Տ'ր անձ մեր՝ պահես՝ զառաջնորդս և զեղբայրունս մեր ամբողջ և անխառն 'ի կամս ողորմութե քո: Աշանաւ նբ և պա

տուական խաչի քո հալածեան զերեւելի
 և զանելեցթ թշնամին ՚ի սահմանաց
 մերոց և ՚ի բնակուէս մերմէ: Քրկեան
 զմեզ ՚ի հրոյն յաւիտենից: Աւ բեզ
 փառք յաւիտեանս ամէն:

() Բհնեանք եղերուք ՚ի շուրհաց սբ
 հոգւոյն, հանգերո՞ւք խաղաղութ, և
 Տբ եղիցի Ը ամենեւեանդ. ամէն:

~~~~~

Խրատի ասրկուսագուն և քաղաքի և քաղաքի
 զոսկեմէ պատարագին:

Ընու քահանայն զերկու սարկաւա
 գունս մասնէ ՚ի սրբատունս. և ասեն
 սաղմոս:

Քահանայք քո զգեցցին զարդա՞ն:

Յիշեան Թր զգա՛ն և թիւն 373:

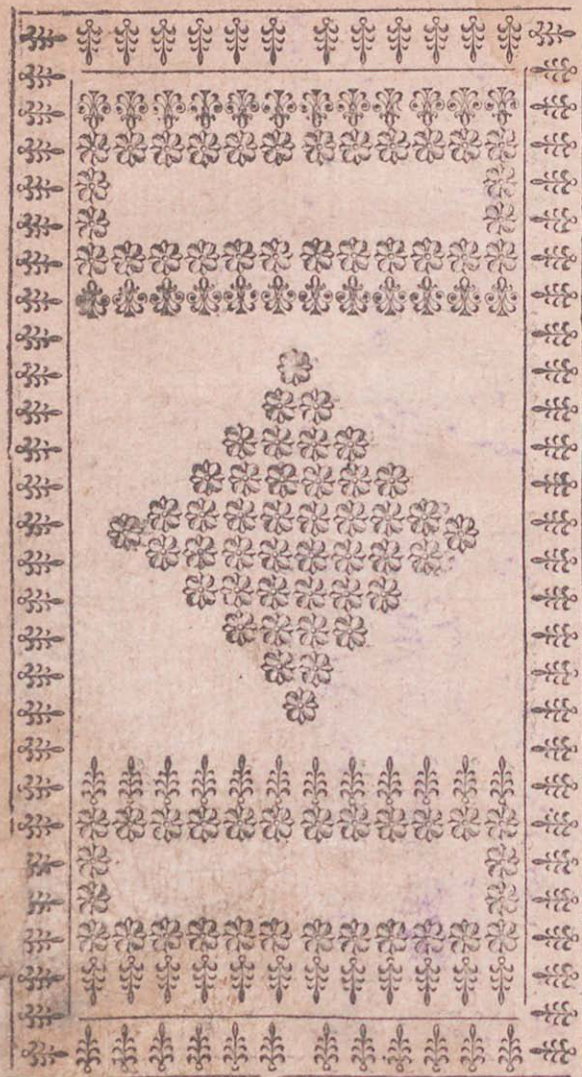
Խնդրեսցուք հաւատով միաբան:

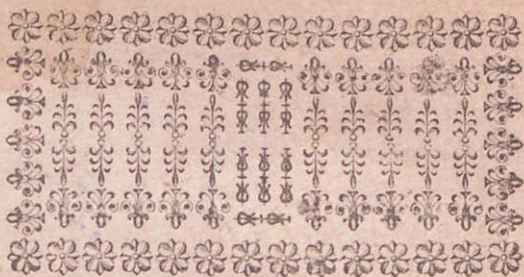
Աստուծոյ խնայանքն երկրպագան պէր տղա
 Դո՛ւ. և ասի զաղօթիս: Աստուծոյ
 աստուծոյ զաղօթիս և ասի:

Աւ և ս խաղաղութ:

() Բհնու և փառք հօր և ողբւոյ և՞:
 Սոյնս և շապկին ասէ և ուրարին և
 դօտւոյն և բազմանին և շուրջառին:

Եւրոպայի հանդիպելու յորժամ
 զգեցնուի

ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԽՈՐԻՆ
 անհաս անըսկիզբն՝ որ զար-
 դարեցեր զվերին պետութի
 զն՝ ի յառաջատու անմա-
 տոյց Լուսոյն յիշատականձ փառօք
 ըզ դասըս հրեղինացի
 Ընձառահրաշ զօրութի ստեղծեր զա-
 դամ պատկեր տիրակալն. և նազելի
 փառօք զգեստաւորեցն զն. ի դը-
 րախտն յադենի տեղի բերկրանացի
 Չարչարանօք քո Սուրբ միածնիդ
 նորոգեցան արարածք ամենայն. և
 վերըստին մարդն անմահացաւ
 զարդարեալ ի զգեստ անկողնայտեղի

Լ'նձրեածին բաժակ հրահասան՝ որ
հեղար յառաքեալսն ՚ի սուրբ վերնա-
տանն. հեղ և ՚ի մեղ հողիդ սուրբ
աստուած^մ ճ. քնդ պատմութեանի^ն
զքո՝ զիմաստուի^ն:

Տան քում վայելէ սրբուի^ն. որ ըզգե-
ցար ըզվայել չուի^ն. սրբբուի^ն փառաց
քնդ մէջ քո ածեա^մ Լ. պատեալ ըզ-
մէջս մեր ճշմարտութե^ն:

Ո՛ր զարարչադործ բազուկըս քո՝ տա-
րածեցեր քնդդէմ աստեղաց՝. հաս-
տատեալ զբազուկըս մեր կարողութե^ն.
համբարձմամբ ձեռաց առ քեզ միջ-
նորդի^ն:

Եւսմամբ Թադ ՚ի գլուխ՝ պատեա-
ցես ըզմիտա և ըզգոյարա^ն. խա-
չա^նիշ ուրարամբ լը ահարօնի^ն.
ծաղկեալ յոսկեթե^ն ՚ի զարդ խորա-
նի^ն:

Բամից բոլորից՝ տիրապէս անձպետա-
կա^ն. նափորտապատ սիրո՞վ զմեզ
զգեստաւորեցե^ն մ^ն. քումսուրբ խոր-
հարգոյի^ն լինիլ սպասաւոր:

Թաղաւոր երկնաւոր՝ զեկեղեցե^ն քո

անշնորժ պահեան. և զերկրպագուս
անուանըդ քում պահեա՞նք. ՚ի խա-
ղաղունք:

Եւ ապա սրբութիւն զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանով քով տէր:

Դանտ արա ինձ տէր՝ զի ես յանբժուէ
իմում գնացի. ՚ի տէր յուսացայ՝ զի
մի եղէց հիւանդ:

Փորձեան զիս տէր և քննեան զիս. փոր-
ձեան զերկիսմունս իմ և զսիրտ իմ:

Ողորմուէ քո տէր՝ առաջի աչաց ի-
մոց և հաճոյ եղէց ճշմարտուէ քում:
Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց, և չեմ
անօրէնս ես ո՛չ մտից:

Եւ տեցի ես զժողովս չարաց. և չեմ
բարիշտս ես ո՛չ նստայց:

Եւ ապա սրբութիւն զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանով քով տէր:

Եւ եւ ինձ զձայն օրհնուէ քո և պատ-
մել զամ սքանչելիս քո:

Տէր սիրեցի զվայելչուէ տան քո՝ և
զտեղի յարկի փառաց քոց:

Մի կորուսաներ ընդ ամբարիշտս
զանձն իմ. և մի ընդ արս արիւնս:

քհ

սրկ

Հէղս զկէանս իմ:

Արոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութեան եմ:

Եւ աջ նոցա լի է կաշառօք:

Եւ յամբօժութեան իմում գնացի. փրկեալ
զիս տէր և ողորմեալ ինձ:

Ատն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկեղեցիս
մեծս օրհնեցից զքեզ: Փառք,

Եւ վասն սրբուհւոյ նշանակին:

Սուրբ զնշանակին և զնմա սուրբս բա-
րեխօս արասցուք առ Հայր 'ի յեր-
կինս. զի կամեցեալ ողորմեսցի և գը-
թացեալ կէ:

Բնկալ տօր զազաջանս մեր բարե:

Եւ ապա սուրբ, Խոստովանեմ առաջի:

Եւ Տրչեմայ Կոնստանտին սուրբ, Աղորմես:

Եւ Իսկի սուրբ: Եւ զատեացէ և զձեզ:

Յիշեցիք և զմեզ առջի անմահ գա-

ռինն տօր: Յիշեալ լիջիք առաջի ան:

Եւ զազակեցէք առ տէր նմա երկիր:

Եւ այլն որպէս 'ի Թիւն, 272:

Սուրբ եկեղեցեալս աղաչեսցուք զմեզ
զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ 'ի մեղաց և

կեցուցէ շնորհիւ ողորմութեան իւ-
րոյ. ան:

ՔՏ

ՔՐԴ

ՔՏ

ԴԿ

ՔՏ

ՓԹԿ

ՔՐԴ

Ի մէջ տաճարիս և առաջի մօճըն՝:

Ստից առաջի սեղանոյ մյ առ մօ.

որ ուրախ առնէ զմանկունի իմ:

Դատ արա ինձ մօ. և իրան արան:

և այլն ի Թիւն 474:

( ) Ըհնեոցուք զամենակալն մօ զհայր

մն մերոյ յի քի. որ արժանի արար

զմեզ կալ ի տեղւոջս փառաբանուն

և երգել զերգս հոգեւորս ամե՛ն:

Ի յարկի սրբուն և ի տեղւոջս փան:

Եւ ապա չգէն զգործոյն. և գալերէն և

զանազէն ձեռքի ըստ պարզածի տառերն.

համ ասող խորհրդաւորս:

Եւ երկուց:

Բարբառ աւետեանց ձայնիւ. հրէնէ.

գաբրիէ՛ Լ գոչէ՛ր սրբութեան:

Եւ քեզ առաքիմ մաքուր. հրէնէ.

պատրաստեմ՝ Լ տեղի տէրունւոյն:

Սննդէան:

Նոր ծաղիկ այսօր բլղխէ՛

յարմատոյն յեստեայ. Եւ որդի դաւ

Թի. ծնանի զորդին մյ:

Տեառն ըստ տառերն:

Բ՛ն փառանց Թաղաւո՛րն. այսօր

քհ

սրկ

քհ

Եկեալ յընծայո լին։ Կատարելով
նա զօրէնս. քառանորեայ գա-
լըստեամբն։

Ծաղկաւարդի։

Լստ եբրայեցւոց մանկունքն զերգ
ըզբրօքէինն առեալ. հեթանոսա-
կան դասոյք. տօնակեց զհինցն
եղեալ։

Յարուէ։

Ես ձայն զմ յիւծոյնս մա-
սեմ. ո՞ր գոչէմ. միմ. միմ.
միմ. ի քառաթեկն։ Ի քառա-
թեկն գոչէր. հիշէ. ի քառա ձայն
առնէր ի սանդարամե տան,
հիշէ. ձայն առ։

Նոր հերակէ։

Լսօր նոր արեհաքեմ. ի հորա
հրաշ արեգա կնէ. հիշէ.
ի հոռ։ Լսօր նոր շուշան ծաղկեմ
ի հորա տունկ բուրմատան մ.
նա.

Համբարշտի։

Լսօր անդրանիկ հօր միածին
որդին. յերկնս սըլանայ ադա-
մային կերպիւ։ Նըլագ ներբողից
եղանակեն ալսօր. հոյլք հոգեղի

նա՛ց երկնաւո՛րացն խըմբի՛ց:

Հոգւոյն որքո՛յ Գալստեան:

Նըւագե՛ մք հոգւոյն նըւագըս
վայե՛լո՛ւք: Սայե՛լու՛չ բանիւ. զա
րա՛րչուԹի՛ւնն նախ ասեմք:

Սարգս՛ւստի:

Պ. հա՛ր վարդն վաճառեա՛լ. հե՛նէ:
Գոհա՛ր վար: Սայե՛հի՛ց վարսիցն
արփենից. հե՛նէ. ՚ի վե: Սայե՛ր ՚ի վր
վարսիցն պըղպըջէ՛ր ծալի՛կ ծո
վայի՛ն. պըղպըջէ՛ր ծա:

Փոխման:

Ս. յօր գաբրիէ՛լ հրեշտակապե՛տն ե
կեա՛լ. բե՛րեա՛լ զբարիո՛ն պըսակ
յաղթո՛ղ կուսի՛ն: Ս. յօր կոչե՛լո՛վ
առ բո՛լորիցըն ահէ՛ր. Ըզտաճա՛ր բարձ
րե՛լոյն և զբնակարա՛ն հոգւոյն:

Խաչի:

Խաչն ՚ի հախնո՛ւմն երեւեցա՛լ
ծաղկե՛լ ՚ի դրախտն անտառն. Կ. մըխի
Թարի՛չ եղեա՛լ սեթմի՛ն նախագուշակ
հօրն աղամայ. մեք ՚ի յայն փոյնն եմք
յուսայե՛լ զոր ար յն բեւեռեցաւ. և
խոնարհե՛լ երկըրպագեմք անճընկա՛լ
սուրբ նըշանի՛ն:

Հաշտակաց

Պէ՛տ վեստ բերկրանաց քաղցրան
 ձայնեալ երգե՛լս մը՝ ձե՛զ
 հրեշտակապետք. և հրեշտակաց գու
 մա՛նք:

Լուսեւոյ

Լ. ընգանի՛ն արդար որ ՚ի՛ հօրէ ծա
 գե՛նիւ. զառաքեալսն քո՛ անձառ շնոր
 հօք Լը՛ցեալ: Ուստի՛ ցուցեալ
 հայաստանեայց՝ ազա՛նց. մեծն Թա
 Թէո՛ս բարդողիմեաւ փայլեալ:

Արգիշտի

Լ. ծային խորոցն անձառ. խորհրդա
 ծութ նք մարգարէ՛ք՝ բանիւ պատ
 մօ՛ղք զապագայիցն. յառաջագոյն զե
 ղելուի՛ն:

Հայրապետաց

Դ.՛ հանդէս տօնի՛ք ուրախա
 ցեալ ցընծա՛մք. հայր և՛ վարդա
 պետ սուրբ հայրապետ պետրո՛ս:

Եկեղեցւոյ

Եկեղեցի՛կա Թուղիկի՛ն հայաստան.
 այսօր զմանկո՛ւնըս Ժողովեալ իւր
 համաձայն:

Օղորդեալն սրտեն՝ թղեղի մ'տեր:
 Բնաբեալ ըդ յաստուծոյ. ով երջա-
 նիկ սուրբ քահանայ:

Նըմանեալ ահարօնի. և մոխէսի
 մարգարէին:

Այնմ որ զգեստողն է յորինօղ զոր
 ահարօն միշտ զգեստօյր:

Յօրինէր ըզպատմութեամբն զոր 'ի
 չօրից կաղմեալ նիւթոց:

Ի կարմըրոյ 'ի կապուտօյ 'ի բեհե-
 ղոյ 'ի ծիրանւոյ:

Թեւ շթեւ ըն յօրինէր. կարգն ա-
 ռաջի՛ն էր կտրկեհան:

Եւ օծումըն գրապանի՛ն. շուրջա-
 նակի բոլորաշէն:

Եւ յընթացս գարշանալի՛ն հընչէր
 երկիր. ցընծայր խորանն:

Արդ 'ի նոյն նմանութե. քս ըզմեր
 տէրս յօրինէ:

Յորժամ մտցես 'ի նբ խորանն.
 անդ յիշեսցեն զմեր նընջեցեալն:

Յորժամ առնես ըզպատարագս յի-
 շեան և զիս զբաղմամբ զո:

Օհ և մեզ ողորմեսցի. 'ի միւսան

զա՛մ իւր զա՛յլ ըստեա՛նս
 Հօրըն փառք որդւո՛յն պատիւ. և նք
 հոգւո՛յն սցեմ յաւիտեա՛նս
 Յաւիտեանս յաւիտենից, քս օրհ
 նեա՛լ ՚ի համայնից:

Երազան Խնկարէութիւն:

Յայս յարկ նուիրանաց ուխտի՛ մն
 տաճարիս՝. Ժողովեալքս աստանօր
 ՚ի խորհուրդ պաշտման պաղատանաց
 առաջիկայ սուրբ պատարագիս՝. խըն
 կօք անուշիւք խումբ առեալ պարեմք
 ՚ի վերնայա՛րկ սրահս խորանիս՝. ուղ
 ղուք ընկնլ զաղօթս մեր՝ որպէս բու
 բումն անուշահոտ խընկոց ս խնց
 և կինամանաց՝. և ըզմատուցող ըս պա
 հեան սըրբութիւն միշտ և հանապա՛ղ քեզ
 սպասաւորել, բարեխօսութիւն մօք քո
 և կուսի ընկնլ զաղաչա՛նքս քոց պաշ
 տօնեից: Ար զեբազոյն քան զերկինքս
 պայծառացուցեր սուրբ զեկեղեցի՛ ա
 րեամբ քո քս՝. և ըստ երկնայնոցըն
 կարգեցեր ՚ի՛ սմա զդասս առաքելոց
 և մարգարէից նք վարդապետաց՝.

այսօր ժողովեալ դասք քահանայից՝
 սարկաւադաց՝ դըպրաց և գղերիկո-
 սաց՝. խունկ մատուցանեմք առաջի
 քո մոր յօրինակ ըստ հընումըն զա-
 քարից, ընկալ առ ՚ի մէնջ ըզխըն-
 կանուէր մաղթանա՝ ոպ զպատարագն
 աբելի զնոյի և զաբրահամու՝. քարե-
 խօսուք՝ վերին քո զօրաց՝ միշտ ան-
 շարժ պահեա՝ զաթառ հայկազնեայ
 խընդան յոյժ դուստրը ըսոց մայր
 սք կաթուղիկէ՝ մանկամբք քո սիօն,
 զարդարեալ պըճնեաց հարսըն պօն-
 ծալի երկնամամ և լուսաճեմ խորան՝.
 զի օծեալն մօ էնն ՚ի յէէն անծախա-
 պէս ՚ի քեզ միշտ պատարագի՝. հօր
 ՚ի հաշտուի՝ մեզ ՚ի քաւուի՝ բաշխէ ըզ-
 մարմնն և զարիւն իւր սք՝. վա՛սն
 իւր կտրմա՛ն սք անօրէնուն՝ շնորհէ և
 զթողուի՝ կանգնողի տաճարիս:

Օ անապոսկան կոյսըն մարիամ մծա-
 ծին խոստովանի սք ե՞կեղեցի՝. ուստի
 տըւու հացն անմահուն և բաժակ մեզ
 ուրախարար՝. տո՛ւք օրհնուի նրմա
 հոգեօր երգով:

- սրկ ( ) րհնեալ տէր:
 քհ ( ) րհնեալ Թագաւորութիւն հօր և:
 Եւ ասի ժամանակս ըստ պաշտօնի մարտիրոսի:
 սրկ Եւ ևս խաղաղութիւն: ( ) րհնեալ տէր:
 քհ ( ) րհնութիւն և փառք: Խաղաղութիւն ան:
 դպ Եւ ըստ հոգւոյդ քօւմ:
 սրկ Եւստուծոյ երկերպագեացոյք:
 դպ Եւստուծոյ քօւմ տէր:
 քհ Տէր անձ մեր, որոյ կարողութիւն ան:
 Եւ ասի զիս և շարունակ ըստ պաշտօնի:
 սրկ ( ) րհնեալ տէր:
 քհ Օր քո է կարողութիւն և զօրութիւն:
 դպ Պաշտօնս քօւմ:
 Եւստուծոյ և զիս անձ մեր ըստ պաշտօնի մարտիրոսի:
 սրկ Եւ ևս խաղաղութիւն ըզտէր աղան:
 դպ Տէր որդրմեալ:
 սրկ Ասան խաղաղութիւն ամ աշխարհի, և
 հաստատութիւն սրբոյ եկեղեցւոյ՝ զտէր:
 դպ Տէր որդրմեալ:
 սրկ Աս անձ սր և ուղղափառ եպիսկոպոս:
 դպ Տէր որդրմեալ:
 սրկ Աս հայրապետին մերոյ ան (այս անուն)
 կենաց, և փրկութիւն հոգւոյ նորին՝ զ:

Տէ՛ր ողորմեա՛ :

Ասն վարդապետաց քահանայից սարկաւադաց դպրաց և մմ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ՝ զ՛ :

Տէ՛ր ողորմեա՛ :

Ասն բարեպաշտ Թադաւորաց և Թաւաթի իշխանաց՝ զօրաւորաց և զօրաց նոցին՝ զտէր ւա՛ :

Տէ՛ր ողորմեա՛ :

Ասն հազարաց հանգուցելոց որք՛ :

Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛ :

Եւ ևս միաբան վասն ճշմարիտ և՛ :

Տէ՛ր ողորմեա՛ :

Օ առնինքս մեր և ըզմիմեանս՛ :

Քեզ տեառնդ յանձն եղիցա՛ք :

Ողորմեաց մեզ տէր Թժ մեր՝ ըստ՛ :

Տէր ողորմեա՛ տէր ողորմեա՛ տէր ողորմեա՛ :

Օրհնեա՛ տէ՛ր :

Օ ի ողորմած և մարդասէր ես՛ :

Պիբեհ Լուկա՛ն Լուսարանն և հաւատարմն՝ ի ճաշակն գիտ և հաղթա՛ն :

Օրհնեա՛ տէ՛ր :

Իսկ մեք փառաւորեսցուք որ յա՛ն :

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

քհ

սրկ

քհ

սրկ

դպ

սրկ

Եւ ես խաղաղուն զտէր աղաչես՝

Տէր ողորմեա՛ :

Եւ ես հաւատով աղաչեսցուք ե
խնդրեսցուք ՚ի տնէ տյ ե ՚ի փռքի-
չէս մերմէ յէ քէ ՚ի ժամուս պաշ-
տաման ե աղօթից։ Օ ի արժանի
ընդունելուն արասցէ՛. լուիցէ ճայնի
աղաչանաց մերոց։ Ընկալցի ըզխընդ-
րումս սրտից մերոց։ Թողցէ զյան-
ցանս մեր։ ողորմեսցի ՚ի վերայ մեր։
Եւ թէ մեր ե խնդրումսք յամ
ժամ մըտցէ առաջի մեծի տէրուն
նորա Եւ նա տացէ մեզ միաբա՛ն
միով հաւատով ե արդարութե՛ վառ-
տակիլ ՚ի գործոս բարեաց։ Օ ի զո-
ղորմուն ըզ շնորհս իւր արասցէ ՚ի
վերայ մեր տէրն ամենակալ կէ՛ :

դպ

սրկ

Կէ՛ցո՛ տէ՛ր։

Օ ժամ նբ պատարագի՛ս ե զառա-
ջիկայ օրս խաղաղութե՛ անցուցա՛ :

դպ

սրկ

Եւ ողորմեա՛ տէ՛ր։

Օ հրեշտակ խաղաղուն պահա՛ :

դպ

սրկ

Եւ ողորմեա՛ տէ՛ր

Օ քաւուն ե զթողուն՝ :

Շնորհեա՛տէր:

Օսրբոյ խաչին մե՛ծ և կարօ՛ւ:

Շնորհեա՛տէր:

Եւ և՛ միաբան վասըն ճըշման:

Տէ՛ր ողորմեա՛:

Օ անձինքս մե՛ր և ըզմիմեանքս՝:

Քեզ տեա՛նու յանձն եղիցո՛ւք:

Ողորմեա՛ց մեզ տէր եղ՛ մեք՝ ըստ՝:

Տէր ողորմեա՛ տէր ողորմեա՛ տէր ու
ղորմեա՛:

Օրհնեա՛տէր:

Որպէս զի արժանի խաղաղութի՛ն:

Եւ ընդ հոգւո՛յդ քու՛մ:

Ետուծո՛յ երկիրպաղեսցո՛ւք:

Եւ աջի՛ք տէր:

Խաղաղութի՛ք քով քե՛ս փրկիչ մեք՝:

Օրհնեա՛տէր:

Տէր անձ օրհնեսցէ զամենեւեանդ:

Մի՛թե յերախայից. մի՛ ոք ի՛թերաւ

հա՛ւա՛տից. և մի՛ ոք յապաշխարո՛ւ

ղաց և յանմաքրից մերձեսցի յանձնայի՛ն

խորհո՛ւրդս:

Մարմին տէրունակա՛ն. և արի՛ն

փրկիչակա՛ն կայ անաջի. երկնայի՛ն

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

քհ

դպ

սրկ

դպ

քհ

սրկ

քհ

սրկ

դպ

զօրութիւն աներեւոյթս. երգեն և ասեն
անհանգիստ բարբառով. սո՛ւրբ
սո՛ւրբ. սո՛ւրբ տէ՛ր զօրուեց:

արկ

Սաղմոս ասացէք տեառն այ մերոյ.
տըպիրք ձայնիւ քաղցրութե՛ք զերգըս
հոգեւորս:

Եւ դպիրքն եղանակէն զԱրեւոստոսեան լուսոյ
խորհրդոյ տառերն:

Օհնդեան: Աւետաց: Աստուածածին:

Քաղմունք ճրէշտակաց. և զօրաց
երկնաւորաց. իջեալ ի յերկ-
նից ընդ ըմբածին Թագաւորին:
Առք երգէին և ասէին, աս է՞ ո՛րդին
այ ամբն աստացուք՝ ուրախ լերուք
երկինք և ցնծացեն հիմամունք
աշխարհի. Օ ի աստուած ըն յաւի-
տենակա՛ն ի՛յե՛րկրի երեւցաւ. և
ընդ մարդկա՛ն շըրջեցաւ. զիկե-
ցուցէ զանձի՛նը՛ս մեր:

Մեծի հիգլաբանի:

Ո՛ր ի՛ վերայ նրստին իկառս հրա-
նդութս քառա՛ կերպեա՛նս
Մեծա՛մունքի բա՛նըդ աստուած.
Այսօր իջեալ ի՛յերկնաշխոյրն

վա՛սն քո՛ աշխարհ՝ ծոց. յանձն առե՛ք
 քաղմի՛ւք ինձ աշա՛հեւոտնս։ Աւ
 սերօքէ՛քն և քերօքէ՛քն հիացեալ զաբա
 մանայի՛ն և պետուի՛րք վերին զօ
 րացն ըսքանչացեալ աղաղակէ՛ին ա
 սե՛ւով։ Սուրբ. Սուրբ. Սմառք
 տէ՛ր զօրութեա՛հնց։

Յիմնիցն։

Ո՛վ է՛ տէ՛ր աստուածս՝ մեր. իշա
 չեցաւ վասը՛ն մե՛ր. թաղեցա՛ւ և
 յարեա՛ւ. համատաքիմ եղև աշ
 խարհի՛ և համբարձաւ փառօք։ Ա
 կայք ժո՛ղովս՝ արդբ. զօրհնութի
 ընդ հրեշտակս երգեսցուք նրա՛ն
 ա՛սեւով. սո՛մաւրբ, սո՛ւրբ, սո՛ւրբ
 ես տէ՛ր աստուած մեր։

Աւարակէի։ Ահեղեցոյն հրեշտակաց։

Հրեշտակայի՛ն կարգաւորութեամբ
 լըցեր աստուած զքո՛ սուրբ զե
 կեղեցի՛ն։ Հազարք հազարաց հրեշ
 տակապետք կա՛ն առաջի՛քո՛յ
 Աւ բերը՛ք բերո՛ւց հրեշտակք
 պաշտեն ըզքեզ տէ՛ր. և ՚ի մարդկա
 նէ հաճեցար ընդունիլ զօրհնաւ

Թի՛մմ^{օօ}ն: Չա՛յսիւ խո՛րհը՛րդա-
կա՛ նաւ: սո՛մւրբ: սո՛ւրբ: սո՛ւրբ
տէ՛ր զօրութեա՛նց:

Պահայ եւ շէշեցելոց:

Սասըն յիշատակի հանգուցելոցն.
ընկան հա՛յր նր՛ մարդանէ՛ր զպա՛-
տարա՛գս: Եւ համարեա՛ զհոգիս նց՛-
ի Թիւ սրբոց քո՛ց յա՛րքայունէ՛ր զ
եմմ՛րկնի՛ց: Սա՛ նաւա՛նդ՝ զի հա-
ւատով մատուցուք զպա՛տարագս.
հա՛շտեսցի՛ աստուածու՛իդ. եւ հան-
գուցէ՛ ըզհոգի՛ն նոմմ՛ցա՛ն:

Սարգիստայ:

Սըրբութի՛ն սըրբոց մե՛ծ ես՝ եւ
ա՛հա՛նով: Եւ զինընդունելիք
հրե՛շտակամցն՝ օրհնե՛ն ըզքե՛զ
եւ ա՛նե՛ն: Փառք ՚ի բարձո՛ւնս
աստու՛ծոյ. եւ յերկիր խաղամ՛ մմ՛.
դուԹիւն:

Լուսեւոյ. Սարգսրէից: Տայրադեպոյ:

Լ՝մե՛նակա՛ն ես Տէր զօրութեանց
որ Թադաւորդ ես յաւիտե՛նի՛ց:

Ար նըստիս յերկնից ՚ի յերկինս եւ Լոյս
ծաղիս յարարա՛ծըս քո՛ն:

ԱՐԻ խոնարհութիւնք ի յերկնս՝
 քեզ պատարագըս մատուցանեմք:
 Եւ սուրբ զանունըդ քո փառաւո-
 լեմք. տէր իմ պըսակեչդ ես քոց քեզ
 (այս անուան) Սասըն զի սոքա եմ մեզ
 բարեխոս. տէր ամենակալ ի քում
 արքայունէդ:

Եւ երեւ հանդիսաւոր օր լինի՝ եւ զուրբ
 խորհուրդն Վերաբերել չափեցես, այս է
 արարողոցն Յորժամ Կահանայն տալ:

Տէր անձ օրհնեսցէ զամենեւեանդ:
 Սաղմոս ասացէք տեառն աստուծոյ:

Եւ դպիրքն երգեն Վարդապետն ըստ
 խորհրդոյ տառն՝ հանգնեալ:

Մի ոք յերեխայից. մի ոք ի Թէ:
 Մարմին տէրունական. և արիւն:

Եւ գան խնայելով ի ռէ խորհուրդն
 Յարևու էհար ըզխորան իւր. և ինքն
 որպէս փեսայ զի եւարից յառագաստի
 իւրմէ:

Եւ ցնծայ նա որպէս հօկայ յընթա-
 նալ ըզձանապարհս իւր:

ք

արկ

արկ

դպ

արկ

դպ

սրկ

դպ

Ո՞րք ընդ քրո՞ղքէն լինէ՞ն:

Խորհը ըդաբար կերպա՛րանի՞մք:

Եւ գտն յարեւելոց կողմն:

սրկ

Ճանապարհ արարէք այնմիկ որ նըստի
յերկնից երկինս ընդ անբերս:

դպ

Եւ կենդանա՛րաւ եւ ըրորդո՞ւթե՞ս
զերեքսք բրեալն օրհնո՞ւթիս մա
տո՞ւնս ւցա՞նե՞մք:

Եւ գտն ՚ի հարաւանկողմն:

սրկ

Ը՞ծ զ՚ի հարաւոյ եկեսցէ. և սուրբն
՚ի փառա՞նս լեւնէ:

դպ

Օ ամենայն ըղկենցաղականս ՚ի բաց
դընելով ըզգործս:Եւ գտն յաստիճան խորանին և բարձոյ
միտար խորհրդոյն տունոցէ հանդարտա
ւեմք:Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր
՚ի վեր. համբարձցին դրունք յաւի
տենից. և մտցէ Թադաւոր փառաց:Եւ պարարտողն ինկողնէ և հարցանէ:
Ո՞վ է սա Թադաւոր փառաց. տէր
հզօր զօրութիւնով տէր կարօղ ՚ի
պատերազմի:

միամիտ սրտիւ. կատարէ՛լ հաւատով
 Լցեալ սիրով լի և առաւելեալ ամ
 գործովք բարուն: Կացցուք յաղօթս
 առաջի սրբոյ սեղանոյս իյ. և գլու
 ցուք զողորմունք ըզհորհրհս:

Յառուր յայտնուն և ՚ի միւսանգամ
 գալստեան տեառն մերոյ և փրկչին
 յի քի. կեցուսցէ և ողորմեսցի:

Դպ սրկ Կեցո՛ տէր և ողորմեա:

Քհ Օրհնեա՛ տէր:

Դպ Շնորհօք և մարդասի՛: Խաղաղ:

Սրկ Եւ ընդ հոգւոյդ քում:

Դպ Լստուծոյ երկիրպագեսցուք:

Սրկ Լռաջի քո՛ տէր:

Ողջոյն տուք միմեանց ՚ի համբոյր
 սրբութեան. և որք ոչ էք կարողք
 հաղորդել աստուածային խորհըր
 դոյս՝ առ դրունա ելէք և աղօթեա
 ցէք:

Դպ Քրիստոս ՚ի մէջ մեր յայտնեցաւ.
 ո՞ր էնն աստուած աստ բազմա
 ցաւ: Խաղաղութեան ձայն հըն
 չեցաւ. սուրբ ողջունիս՝ հրա
 ման տըւաւ: Եկեշեցիս մի անձն եւ

ղև. համբոյրըս յօդ Լը՛րման տը-
 ւաւ: Յճամուծիւնըն հեռացաւ.
 սէրն ընդհանուրս սփռեցաւ: Արդ՝
 պաշտօնեայք բարձեալ զձայն. տոնք
 օրհնութիւն ՚ի մի բերան: Միասնա-
 կան աստուածութեանն որում սըրօ
 բէքն են սըրբաբան:

ՈՏմիւն և պայս ասէն ՚ի հօգիւսի ասիւն:

Որք հաւատով կայք յանդիման. սուրբ
 սեղանոյս արքայական:

սրկ

Տեսէք զբաղմեալ զքն արքայն. և
 շուրջ պատեալ շօրք վերնական:

Ահա համբառնամք զայս ունելով.
 և պաղատիմք զայս ասելով: Բշ մե-
 ղըս մեր մի յիշեսցես. Այլ գթուի՞
 քո քաւեսցես: Բնդ հրեշտակացն օրհ-
 նեմք ըզքեղ. և ընդ սրբոց քոց տէր
 փառք քեղ:

դպ

Ահա կացցուք. երկիւղիւ կացցուք.
 բարւոք կացցուք. և նայեցաբուք ըզ-
 զուշութեամբ:

սրկ

Առ քե՛զ աստըւա՛ծ:

դպ

սրկ Պատարագ քսման չի գառն ան
դպ Ողորմութիւն և խաղաղութիւն և պա-
տարագ օրհնութիւն:

սրկ (Օրհնեալ տէր
քհնորհք՝ անք և անձային սրբա-
սրկ Քղղրոնս ըզղրոնս. ամ իմաստու
թեամբ և զգուշութեամբ:
Դ՛ Վեր ընծայեցուցեք ըզմիտս ձեր
անձային երկիւղիւն:

դպ Ունեմք առ քեզ տէր ամենակալ
սրկ Եւ գոհացարո՞ւք ըզմեկ քոլորով
սրտիւն:

դպ Բրժան և իրաւն
սրկ (Օրհնեալ տէր
քհնորհք՝ անք և անձային սրբա-
սրկ Եւ ընդ սերօքէսն և ընդ քերօ՞:

Իսկ Եւ հանդիսի աւարտս՝ անհիւս
արժան և երաւելն տեղն զայն:

սրկ Եւ զբարոյդ փրկութեան որ
միշտ ընդ ամ տեղիս գոհութիւն մա-
տուցանեմք քեզ քրիստոս: Որով և
զհրաշալի զյարուհի քո գովեմ զու-
րութիւնդ:

Սարսին սեւօբէքն. դողան քեօբէքն.
 և իշխանութիւնք վերին պետու
 թեանցըն պար առեալ ձայնիւ եղա-
 նակեն և ասեալս

Սոմ^օւրբ. սուրբ. սուրբ տէր զօ-
 լութեանց. Լի են երկինք և
 երկիր քառօք քո օրհնութիւն ՚ի
 բարձունս. օրհնեալ որ եկիր և
 գալոցդ. ես անուամբ տեառն. ովսան-
 նա ՚ի բարձունս

( ) օրհնեալ տէր

Լուէք կերէք այս է մարմին իմ:

Լմէ՞ն

( ) օրհնեալ տէր

Լուրբք ՚ի սմանէ ամենեքեան:

Լմէ՞ն. Հայր երկնաւոր. որ զոր
 դիդ քո ետունք ՚ի մահ վան
 մե՞ր. պարտապա՞ն պարտեաց մե-
 րոց. հեղմամբ տրեան նորա՞ն. աղա-
 չե՞մք. Եղբե՞ղ ողորմեա՞ քո բանաւոր
 հօտի:

դպ

սրկ

քհ

դպ

սրկ

քհ

դպ

սրկ

քհ

դպ

( ) րհնեան տէր:

Եւ զքոյս, 'ի քոյոց՝ քէզ մատու:

Յամենայնի՝ օրհնեալ եւ տէ

ր. օրհնեմք ըզքէզ. գովեմք

ըզքէզ. գոհանամք ըզքէն. ա

ղաչեմք ըզքէզ տէր աստընածմեց:

սրկ

քհ

դպ

սրկ

դպ

( ) րհնեալ տէր:

Խաղաղութիւն ընդ ամենեանս:

Եւ ընդ հոգւոյդ քոն:

Եւստուծոյ երկիրպագեսցաւք:

Եւ աջի քոյ տէր:

Որդի՛ աստուծոյ. ո՞ր պատարա

գեալ. հօր՝ 'ի հաշտութիւն հաց

կենաց բաշխիս 'ի մեզ հեղմամբ

աբեան քո սո՛ւրբ. աղաչեմք

ըզքէզ զո՞գ որբմեան արեամբ

քով փրկեալ հօտի՛:

սրկ

քհ

դպ

( ) րհնեալ տէր

Որպէս զի եղիցի տա ամենեցուն մեզ

մեք ձեռք:

Հոգի՛ մօյ, որ զփառակցի քո ըզ

խորհս՝ ըրդ, իջեալ 'ի յերկրնի՛

կատարես 'ի ձեռքս մեք. հեղմամբ

աբեան սորա՛ աղաչեմք ըզքէզ:

Հանգ՝ զհոգիս մեր ննջեցեալ

Երջն:

( ) Բհնեալ տէր:

Բնդ որս և մեղայց արասցեալ բն:

Յիշեալ տէր և ողորմեալ:

Լծածնի սրբոյ կուսին մարիամ:

Յիշեալ տէր և ողորմեալ:

սրկ

քհ

դպ

քհ

դպ

Սարգիստիս յաջակողմս յեղանոյն յեանիս
Տաճ. աստուգէ:

Լուսբեւոյց սրբոց. մարգարէից. վարդապետաց. մարտիրոսաց. և Խմհայրապետաց սրբոց: Լուսբեւագործ եպիսկոպոսաց. երիցանց. ուղղափառ սարկաւազաց. և Խմ սրբոց: Երկրցի յիշատակի սուրբ պատարմագոյ աղաչեմք:
Յիշեալ տէր և ողորմեալ:

դպ

Յարութեւն Երեմիէից զայս աստ:

( ) Բհնեալ զովեալ և փառաւորեալ
հրաշալի և Խծաղարդ յարունքն քհ
երկն ըպագանեմք:

սրկ

դպ

Փառք յարուէ քո տէր:

Դ Ի ԿՈՆԻՍՏԱՆՍԻՆՈՒՊՈԼԻՍԻՆ

Սաւրբ և աստուածահաճոյ մարգա-
րէին. հայրապետին. առաքելոյն. մար-
տիրոսին (այս անուն) որոյ այսօր ըզ-
յիշատակն կատարեցաք. եղիցի յի-
շան:

դպ

Յիշեալ տէր և ողորմեալ:

սրկ

Լուսնորդացն մե բոց և առաջին լուս-
սաւորչացն սրբոց: Թադդէոսի և
Բարդուղիմէոսի առաքելոցն և Վրի-
գորի լուսաւորչին: Երիտակին.
Արդանիսի. Յուսկանն. Վրիգորի
սի. Ներսէսի, Սահակայ, Վանիկ-
լի. և Խադայ, Սեբաստայ, վաքդա-
պետին. և Վրիգորի հարեկացւոյն,
և Ներսէսի կղայեցւոյն. Յոհաննա
որդանեցւոյն. և Վրիգորի և Սով-
սէսի տաթեացեացն և սրբոց Վրի-
գորիսեանց և Ներսիսեանց, Հովուաց
և Հովուապետացն հայաստանեայց.
եղիցի յիշան:

դպ

Յիշեալ տէր և ողորմեալ:

սրկ

Միանձնացելոց սրբոց. Լուսաբինասէր:

և աստուածոսոյց կրօնաւորացն Պո-
ղոսի. Լ'նտօնի. պօղայո մակարայ: ու
նովրիոսի. աբբայ մարկոսի. սրապիօ-
նի. նեղոսի. արսենի. ևագրի. պար-
սամայ: **Յ**հաննիսեա՞նց և Սիմէօ-
նեանց. սրբոց Ոսկեա՞նց և Սուքիա-
սանց. և ամենայն սրբոց. Հա՛րց և
աշակերտելոց հոգին ընդ տիեզերս.
եղիցի յիշմ':

Յիշեա՞տէր և ողորմեա՞
թագաւորաց հաւատացելոց սրբոց:
Լ'բգարու. Կոստանդիանոսի. Տրդա-
տայ. և Թէոդոսից. և ամ սուրբ և
բարեպաշտ Թագաւորաց և անձանց
իշխանաց՝ եղիցի յիշմ':

Յիշեա՞տէր և ողորմեա՞
Բնդհանուր ամ հաւատացելոց. արանց
և կանանց. ծերոց և տղայոց. և ամ
չափու հասակի հաւատով և սրբութե-
ի քս զնջեցելոցն՝ եղիցի յիշմ':

Յիշեա՞տէր և ողորմեա՞
( ) րհնեա՞տէր:

Եւ ևս առաւել զեպիսկոպո՞:

Գոհութիւն և փառաբանութիւն

դպ
սրկ

դպ
սրկ

դպ
սրկ

քհ
սրկ

մատուցանեմք քեզ տէր ամ մե ի վս
տուրք և անմահ պատարագիս՝ որ ի վր
սրբոյ և եղանոյս. զի զսա մեզ ի սրբ
բուծի կենդանութե պարգևեցես
Սովաւ շնորհեա զսէր զհաստատուի
և զըղծալի զխաղաղութե ամ աշխար
հի Սրբոյ եկեղեցւոյ և ամենայն
ուղղափառ եպիսկոպոսաց:

Եպիսկոպոսապետին մերոյ և պատուա
կան հայրապետին՝ ամ հայոյ տեառն
(այս անուան) և մերոյ արհի եպիսկոպո
սին և երջանիկ ըաբունապետին մն
(այս անուան) և քահանայիս որ զպա
տարագս մատուցանէ: Եւ վասն զօ
քութեանց և յաղթութեանց թա
գաւորաց քրիստոնէից և իշխանացն
բարեպաշտից:

Եղալեսցուք և խնդրեսցուք և վա
սն հոգւոցն հանգուցելոց:

Եւս, առաւել վասն հանգուցեալ
ըաբունապետացն, մերոց, և շինո
ղաց սուրբ եկեղեցւոյս, և որք ընդ
հովանեալ սորին են հանգուցեալ:

Ազատութիւն եղբաւրց մերոց գե

բելոյ և շնորհ առաջիկայ Ժողովըր-
դեանս: Հանգիստ հաւատով և սրբ-
բութի՛ն քս կատարելոց: Եղիցի յիշա՛ն:
Բստ ամի՛. և արդազս ամենեցուն:

Օրհնեա՛մ տէ՛ր:

Եւ եղիցի ողորմուի՛ն մեծիւ, այ և՛:

Եւ ընդ հոգւոյդ քու՛մ:

Եւ սարկաւագն Գարուէ Քիւս:

Եւ ևս խաղաղուն զտէր ազա՛ն:

Տէր ողորմեա՛ն:

Ամենայն սրբովք զորս յիշատակեցաք
ևս առաւելապէս զտէր ազա՛ն:

Տէր ողորմեա՛ն:

Այ՛ մատուցեալ սք և Թճային պա-
տարագիս որ ՚ի վր՛նք Եսեղանոյս՝ զ՛:

Տէր ողորմեա՛ն:

Այ՛ զի Թճ Թճ մեր որ ընկալաւ զսան՚ի՛նք
յերկնային և յիմանալի իւր մատուցա-
քանն, զի յիսանակի առաքեսցէ առ մեզ
զշնորհս և զպարգևս հոգւոյն սրբոյ՝
զտէր աղաչեսցուք:

Տէր ողորմեա՛ն:

Բնկալ կեցցի՛ և ողորմեա՛ն. և պահեա՛մ
զմեզ տէր քոյին շնորհելու:

Կեցո՛ ահա և ողորմեա՛ն:

դպ

սրկ

քհ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

Օ ամենասըբբուհի զաստուածածինն
 և ըզ միշտ կոյսն մաքիամ՝ հանդերձ
 ամենայն սրբովք յիշէլով զտէր ա-
 զաշէսցութի

դպ

Տէր ողորմեա:

սրկ

Եւ ևս միաբան վամն ճշմարիտ և՛:

դպ

Տէր ողորմեա:

սրկ

Օ անձինքս մեր և զմիմեանս՝ ան՛:

դպ

Քեզ տեառնդ յանձն եղիցուք:

սրկ

Ողորմեաց մեզ տէր աստուած մեր՝
 ըստ՛:

դպ

Տէր ողորմեա մը ողորմեա մը ողոր՛:

սրկ

(Օրհնեա՛ տէ՛ր:

քհ

Եւ տուր մեզ համաբձակածայնս

դպ

Հա՛յր մեր որ յերկինս ես. սո՛ւրբ
 եղիցի՛ անուէն քո. Եկեսցի՛ արքա-
 յութիւն քո. եղիցի՛ն կամք քո՝ որ-
 պէս յերկինս և յերկրի. Օ հա՛ց
 մեր հանապազորդ՝ տուր մեզ աշխարհ
 Եւ Թո՛ղ մեզ զպարտի՛ս մեր. որ
 պէս և մեք Թո՛ղումք մերոց. պարտա-
 պանաց: Եւ մի՛ տանիր ըզ մեզ ՚ի
 փորձութիւն. ալ՛ փրկեա՛ ի չարէն:

Օրհնեա՛տէ՛ր

Օ՛ր քո է արքայու: Խաղաղու:

Եւ ընդ հոգւոյդ քո՛ւմ:

Եստուծոյ երկիրպագեսցո՛ւք:

Եւաջի քո՛տէր:

Բաղանայն խոնարհի. եւ մօ թողովաւորդն
խոնարհին 'ի վայր: Եւ սարկաւագին

Յայնէ:

Օրհնեա՛տէ՛ր:

Բիւ Զիւ տերամբ մերով:

Եւ սարկաւագին Յայնէ Բարձր:

Պաւստո՛ւմէ:

Ի սրբունի սրբոց:

Միայն սո՛ւրբ միայն տր. Զա՛ր Բա՛

ի փառս ւոյ հօր. ամէ՛ն:

Օրհնեա՛տէ՛ր:

Օրհնեալ հայր սուրբ ամ ճշմարիտ:

Եւ մէ՛ն:

Օրհնեա՛տէ՛ր:

Օրհնեալ Առդիդ սբ ամ ճշմարիտ:

Եւ մէ՛ն:

Օրհնեա տէ՛ր:

Օրհնեալ հոգիդ սբ ամ ճշմարիտ:

Եւ մէ՛ն:

սրկ

քհ

դպ

սրկ

դպ

սրկ

քհ

սրկ

քհ

դպ

սրկ

քհ

դպ

սրկ

քհ

դպ

սրկ

քհ

դպ

սրկ
քհ
դպ

( ) Ե՛հնեա տէ՛ր:

( ) Ե՛հուլին և փառք՝ հօր և որ՛:

Լ՛. Մէ՛հ: Հա՛յր սբ. որդի՛դ սբ. հո-
գի՛դ սբ. ( ) Ե՛հուլին հօր և որդւոյ
և սրբոյ հոգւո՛յն. այժմ և մի՛շտ և
յաւիտեան ըստ յաւիտենից. Լ՛. Մէ՛հ:

սրկ
քհ

( ) Ե՛հնեա տէ՛ր:

Մի՛ սո՛ւրբ ՚ի սո՛ւրբ պատուս՛:

Եւ ի աշտնիս և ի հանաւոյն ոչ հոգիս ՚ի զե-
րայ ժողովրդեանն և դառնաց ՚ի սուրբ
«էշտն» և խորշեն զվարագոյրն. և խոր-
շէ սարկուսագն:

Աստուծոս ասացէք մն մյ մերոյ դպիւրք
ձայնիւ քաղցբուք զերգս հոգևորս:

Օ ի սմա վայելեն սաղմոք և օրհ-
նուիք. ալելուիք և երգք հոգևորք:

Պաշտօնեայք հանդերձ երգով սաղմոս
ասացէք. և զտէր յերկինս օրհնեցէք:

Պարեքն եղանակեն:

Բն՝ պատարագեալ. բաշխի ՚ի մի-
ջի մերում. ալելուիք:

Օ մարմին իւր տայ մեզ կերպար կուր
և սուրբ զարեւնն իւր ցօղէ ՚ի մեզ:

ալելուիք:

Մատիք առ տէր և առէք ըզլոյս
ալէլուիայ:

Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր է
տէր ալէլուիայ:

( ) Ընեցէք ըզտէր յերկինս. ալէ:

( ) Ընեցէք ըզնա ՚ի բարձունս. ալ:

( ) Ընեցէք ըզնա ամ հրեշտակք
նորա. ալէ:

( ) Ընեցէք ըզնա ամ զօրուիք նորա.
ալէ:

Եւ Կարշէն զԼարագոյնն յէփոս Եւ Կար-
էմազն Կարողէ Բարձր Հայնէ:

Երկեզիւ և հաւատով յառաջ մա-
տիք և արբուք հաղորդեցարուք:

Եւ Ժողովուրդին տունն Հայնէ:

Եւ մեր և տէր մեր երեւցաւ մեզ
օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառն:

Կեցն ար զԺողովուրդս քո. և օրհն:

Դարչեալ Կարշէն զԼարագոյնն:

Եւ քաբ ի քալուծեանց քոց տէր
Ճաշակելով զմարմին քո և զարիւն:

Փառք ՚ի բարձունս կերապրո-
ղիդ ըզմեզ: Որ հանապազ կերապ-
րես զմեզ, առաքեալ ՚ի մեզ ըզհո-

քհ

գեորք զօրհնութիւն. փառք ՚ի
բարձունքս կերակրողիդ ըզմեզ:

Սարկաւոր խորհրդէ:

Եւ ևս խաղաղութ զմի աղաչեցուք:
Եւ ևս հաւատով ընկալեալք յստա-
յին օուրք երկնային անմահ անարատ
և անապական խորհրդոյս՝ զտեառնէ

գոհացարիք:

Գոհաւոր մք ըզքէն տէր որ կե-
րակրեցե՛ր ըզմեզ յանմահական
սեղանո՛յ քո: Բաշխելով զմարմն
քո և զարիւն ՚ի փրկութիւն աշխարհի
և կեանք անձանց մեքոց:

Իսկ աստուծոյ գործքն եղանակէն փառս խոր-
հրդաւոր՝ Եւ քահանայն հապարեացէ

պէտքով աղօթեցին:

Եւ յարժանի քրին արժանաւորքն, քր-
տիրքն երգէն զփառս զայս:

Սա՛յր հաւատոյ նք հաւսնա ըան-
կ և առաջանալ զերաւորա կան.
գու փեռայիդ անմահա կան.
որ զարդարեաց զքեզ անվախ քան:

Երկրորդ երկինք դու հրաշա կան-
 փառաց ՚ի փառքս բարձրա կան-
 սր զմեզ ծնանիս լուսոյ նը ման-
 առապանաւն ողորիա կան:

Բաշխես ըզհացըն մաքրա կան-
 զարիւնդ ըմպել տաս սոսկա կան-
 հանես ՚ի վեր գեր աստի ճան-
 յեմանալեացն անջոկա կան:

Եկայք որդիք նոր սիօնի մատիք
 առ տէր մեր սըրբաւթք. ճաշակե-
 ցէք և տեսէք. զի քաղցր է տէր
 մեր զօրութեամբ:

Եւ բաժանեաց ըշ յորդա նան-
 դու զժող մեղաց աշխարհա կան-
 նըման յեսուայ մեծ զօրա կան-
 զքեզ տէր յիսուս հօք եւ կան-
 նին օրինակ քեզ և նը ման-
 դու խորանին գերադրա կան-
 նա խորտակեաց զգրունս անդամանդ-
 դու դքժոխաց զգրունս ՚ի հի մանց-
 նացս այս մարմին է քրիստոս սի-
 բաժակս արիւն նորոյ ուխտի-
 ծածկեալ խորհուրդըն մեծ յայտնի-
 աստուած ՚ի ամն մեզ տեսա նի:

Ան քրիստոս բանն աստը աւծ.
 որ ընդ աջմէ հօրն բազ մի.
 և աստ ՚ի մեզ պատարա գի.
 բառնայ ըզմեղըս աշխար հի.
 Այն որ օրհնեալ է յաւի տեան.
 հարբ և հոգւովըն միա կան.
 այժմ և յաւէտ և յապա գայն.
 և անբապառ միշտ յաւի տեան:

Եւ ՚ի լեւզ արդիւն տե հարկաւագիւ:

ՔՏ

(Օրհնեան տրո Ար օրհնես զայնո՛ր:

ԴԿ

Եղիցի անունն ան օրհնեալ յայսմ հե-
 տէ մինչև յաւիտեան: Երեցի՝ Էլիսէա՛:

ՔՏ

Կատարումն օրինաց և մարգան՝:

ՍԻԿ

Եւ ասեն՝ Ալեւուհայ որթիւ:

ՔՏ

Յետ յարուն տեառն մերոյ յի քի:

ԴԿ

Եւ իբրև ճաշէ՛: Կամ ՚ի սկզբանէ:

ՍԻԿ

Փռաք քեզ տէր ան մեր:

ՔՏ

Սուրբ աւետարանաւս ազաչես՝:

ԴԿ

Պահպանեան զճառայո քո քո՛ւ ան՝:

(Օրհնեցից զմոր յամ ժամ. յամ ժամ
 օրհնուի նորա ՚ի բերան իմ:

ՔՏ

(Օրհնեալք եղերուք ՚ի շնորհաց սբ
 հոգւոյն. երթայք խաղաղութ, և մը
 եղիցի ի ձեզ և ի ամենդ, Ամէն:

Եւ ի բաշխելն զնշխարս առ ժողովուրդսն
 Գրիգորի երգէն զսաղմոսս զայս:

Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լուծիցեն
 Տեղք, և ուրախ եղիցին:

Սեփարարէք զմեր իսկ, և բարձր
 արասցուք զանուն նորա ի միասին:

Խնդրեցի ի տեառնէ և լուաւ ինձ,
 յամանեղունէ իմմէ փրկեաց զիս:

Մատիք առ տէր՝ և առէք զլոյս, և
 երեսք ձեր մի ամաչեսցեն:

Ընս աղքատ կարգաց առ մեր, և մեր
 լուաւ սմա, յամանեղունէ սրբի փրկեց զսա:

Բանակք հրեշմկաց մոն շուրջ են զէր
 կիւղածովք իւրովք և պահեն զնոսա:

Ղաշակեցէք և տեսէք զի քաղցրէ
 մեր երանեալ է այլ որ յուսայ ի նա:

Երկերունք ի մոնէ մամ սքեք նր. զի ոչ
 ինչ պակասուի երկիւղածաց նորա:

Սեփարար ծք աղքատացան և քաղցեն,
 Բայց ոյք խընդրեն զմեր, մի պակասեցի

Ինչնէ մամ բարուի: Եկայք որդեկք
 իմ լուարուք ինձ և ես զերկիւղ մոն ու

սուցից ձեզ: Ով է մարդ որ կամի
 զկեանս, սիրէ զաւուրս իւր տեսա-

նէլ ՚ի բարութեան:

Լըսեցո՞ղ լեզու քո ՚ի չարութի, և
շրթունք քո մի խօսեսցի զնենգութի:
Խոտորեա՞ց ՚ի չարէ և արա՞ դբարի.
խնդրեա՞ զխաղաղութի և երթ գնեա՞նք:
Ընթ տեառն ՚ի վերայ արդարոց. և
ականջք նորա ՚ի վի աղօթից նոցա:
Երեքք մն ՚ի վերայ չարագործաց՝
աստակել յերկրէ զյիշատակս նոցա:
Կարդացի՞ն արդարքն առ մոր և մոր
լուաւ նց. յամ նեղութի նց փրկէց զնս:
Մեք ի տէր առ այնոսիկ ոյք մաշել
են արաիւք. և լը խոնարհս հոգւով
կեցուցանէ:

Բաշտում նեղութի են արդարոց, յամէ
փրկէ զնս թր, և պահէ զամ ոսկերս
նոցա և մի ՚ի նոցանէ մի փշրեսցի:
Մա՞հ մեղաւորին չա՞ր է բայց ոյք
ատեն զարդարեն զըղջասցին:
Փրկէ՞ տէր զանձինս ծառայից իւրոց.
մի զըղջասցին ամենքեանս ոյք յուս
սացեալ են ՚ի նա:

Փառք հօր և Որդւոյ և հոգւոյն
սրբոյ: Ը. յԺմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից. Ամէն:

Կարգի և թիւի Լեւոնի Կաթողիկոս
այն շաբաթ

Յիսուս ի Սէն թաղիէս Լեւոնի
և ի Սէն Գրիգորի Լեւոնի թիւի
այն Լաւր ի Տէր Յ(Ո)ՆԻՍՆԱՍ
Սէպտեմբ Կաթողիկոսն շաբաթս
որոշին բանասիրի ի փառս Դէտի Լ.Յ.

Տէր Սէ թաղիէս առաքեալ 1

Տէր Եղեղ 2

Տէր Փիլիպոս 3

Տէր Ղևոնդ 4

Տէր Սուրբ Գրիգոր Լուսաբեր 5

Տէր Երեստակէս 6

Տէր Մրդանէս 7

Տէր Յուսիկ 8

Տէր Փառնեքսէ 9

Տէր Նեքսէս մեծ 10

Տէր Սահակ 11

Տէր Օաւէն 12

Տէր Լսպուրակէս 13

Տէր Սահակ Սուրբ 14

Տէր Յովսէփ 15

Տէր Գիւտ 16

Տէր Յոնն մանդակունի 17

Տէր Բաբգէն 18

Տէր Սամուէլ	49
Տէր Սօշէ	20
Տէր Սահակ	21
Տէր Քրիստափոր	22
Տէր Ղ Էանդ	23
Տէր Ներսէս	24
Տէր Յովհաննէս	25
Տէր Սովսէս	26
Որոյ յաւուրս էրու թողանալն Հայոց	
Տէր Աբրահամ	27
Տէր Յօհան բաղարանեան	28
Տէր Կամիտաս	29
Տէր Քրիստափոր	30
Տէր Ղրբ	31
Տէր Ներսէս	32
Տէր Լնաստաս	33
Տէր Խորայէլ	34
Տէր Սահակ	35
Տէր Եղիա	36
Տէր Սուրբ Յօհան օձնեցին	37
Տէր Դաւիթ	38
Տէր Տրդատ	39
Տէր Տրդատ	40
Տէր Սիմօն	41
Տէր Եսայի	42

Տէր Ստեփաննոս	43
Տէր Յովար	44
Տէր Սողոմոն	45
Տէր Գէորգ	46
Տէր Յովսէ	47
Տէր Դաւիթ	48
Տէր Յովհաննէս	49
Տէր Օսքարիա	50
Տէր Գէորգ	51
Տէր Մաշտոց	52
Տէր Յովհաննէս	53
Տէր Ստեփաննոս	54
Տէր Թէոդորոս	55
Տէր Նղիսէ	56
Տէր Ընանիա	57
Տէր Սահան	58
Տէր Ստեփաննոս	59
Տէր Խաչիկ	60
Տէր Սարգիս	61
Տէր Պետրոս	62
Տէր Խաչիկ	63
Տէր Գրիգոր վկայաւորն	64
Տէր Բարսեղ	65
Տէր Գրիգորիս	66
Տէր Ներսէս կ'լայեցին	67

Տէր Գրիգոր տըղայն	68
Տէր Գրիգոր քարավէժն	69
Տէր Յօհաննէս	70
Տէր Գրիգոր ապիրատն	71
Տէր Յօհան մեծաբարոյն	72
Տէր Ղաւիթ արքակաղնեցին	73
Տէր Կոստանդին Րարձր բերդցի	74
Տէր Յակոբ գիտնականն	75
Տէր Կոստանդին պրօնադործն	76
Տէր Ստեփաննոս հռօմայեցին	77
Տէր Գրիգոր անաւարդէյին	78
Տէր Կոստանդին կեսարացին	79
Տէր Կոստանդին լաբրոնացին	80
Տէր Յակոբ սըսեցին	81
Տէր Խիթար	82
Տէր Մեսրօբ	83
Տէր Կոստանդին	84
Տէր Պօղոս	85
Տէր Թէոդորոս	86
Տէր Կարապետ	87
Տէր Ղաւիթ	88
Տէր Կարապետ	89
Տէր Գրիգոր խանձողատն	90
Տէր Կոստանդին	91
Տէր Յովսէփ	92

Տէր Գրեգոր մուսաբէկէնց	93
Տէր Կիրակոս	94
Տէր Գրեգոր	95
Տէր Լւրիստակէս	96
Տէր Օւսքարիա	97
Տէր Սարգիս	98
Տէր Յօհաննէս	99
Տէր Սարգիս	100
Տէր Լւրիստակէս	101
Տէր Թադդէոս	102
Տէր Նշիշ	103
Տէր Ներսէս	104
Տէր Օւսքարիա	105
Տէր Սարգիս	106
Տէր Գրեգոր	107
Տէր Ստեփաննոս սալմաստեցի	108
Տէր Սիբայէլ	109
Տէր Բարսէղ	110
Տէր Գրեգոր	111
Տէր Ստեփաննոս առնջեցի	112
Տէր Թադդէոս	113
Տէր Լուսբէալ	114
Տէր Գաւիթ	115
Տէր Սէլբիսէթ	116
Տէր Սրապիոն	117

Տէր Սահակ	418
Տէր Մովսէս	419
Տէր Փիլիպպոս Հաղբակեցի	420
Տէր Յակօբ Զուղայեցի	421
Տէր Նշիազար	422
Տէր Նահապետ	423
Տէր Նշէքսանդր	424
Տէր Նստուածատուր	425
Տէր Նարապետ	426
Տէր Ներսիս	427
Տէր Ներսիս	428
Տէր Ղազար	429
Տէր Մինաս	430
Տէր Նշէքսանդր	431
Տէր Յակօբ	432
Տէր Սիմէօն	433
Տէր Ղուկաս	434
Տէր Յովսէփ անուանեալ	735
Տէր Դանիէլ	436
Տէր Դաւիթ	437
Տէր Նիքիմ	438
Տէր ՅՈՒՆՆԱՆ	439

Աւելայ այժմ և վարէ զիշխանութի
 Կաթողիկոսութիւն, և տէր տացի նմա
 զկեանս ընդ երկայն աւուրս:

Ընուանք և թախք Կաթուղիկոսացն
 Ըղուանից, սկսեալ 'ի Սրբոյն եղիշէ
 առաքելոյն յաշակերտէ Սրբոյ առա-
 քելոյն թաղեոսի մինչև 'ի Թր Սար-
 գիս վերջին Կաթուղիկոսն որ էր
 'ի տոհմէ Հասան ջալալեանց:

Տէր Սուրբ Եղիշէ Ըռաքեալ 1

Տէր Մատթէ 2

Տէր Սահակ 3

Տէր Մոսէս 4

Տէր Պանդ 5

Տէր Ղազար 6

Տէր Սուրբն Գրիգորիս 7

Տէր Օսթաթիայ 8

Տէր Ղալիթ 9

Տէր Յոհան 10

Տէր Երեմիայ 'ի սորա առուրս ա-

րար գիր Ըղուանից երանելին

Մեսրոպ, որ և Հայոց և

Սրաց ետ զնշանագիր ջանիւ

մեծաւ 11

Տէր Շուրաղէշոյ 12

Տէր Ըբբաս Եպիսկոպոս 'ի մեծ 13

րանց

Տէր Ա իւրոյ	14
Տէր Օ աքաբիայ այր Սուրբ	15
Տէր Յօհան Լպիսկոպոս յ Մարասայ	16
Տէր Ռ խտանէս	17
Տէր Լ շիաղար Լպիսկոպոս ՚ի Շ աքուայ	18
Տէր Ներսէս Լպիսկոպոս ՚ի Քարթւմանայ	19
Տէր Սիմէօն Սա զպղտորունն Ներսիսի եբարձ յերկրէ	20
Տէր Մեքայէլ ՚ի Շ աքուայ	21
Տէր Լ Նաստաս	22
Տէր Յօսէփ Լպիսկոպոս յ Մարասայ	23
Տէր Գաւիթ Լպիսկոպոս յ Մարասայ	24
Տէր Գաւիթ Լպիսկոպոս ՚ի Սեփուռնից	25
Տէր Մատթէոս Լպիսկոպոս ՚ի Գաբաղակայ	26
Տէր Մովսէս	27
Տէր Լ Տարօն	28
Տէր Սողոմօն	29
Տէր Թէոդորոս Լպիսկոպոս ՚ի Քարթւմանայ	30

Տէր Սողոմոն	31
Տէր Յօհաննէս	32
Տէր Մովսէս	33
Տէր Դաւիթ Ապիսկոպոս ՚ի Գաբաւ ղակայ	34
Տէր Յովսէփ Ապիսկոպոս ՚ի Մեծ կունէից	35
Տէր Սամուէլ Ապիսկոպոս ՚ի Մեծ կունէից	36
Տէր Յունան	37
Տէր Սիմէօն	38
Տէր Դաւիթ Ապիսկոպոս ՚ի Գաբաւ ղակայ	39
Տէր Սահակ Ապիսկոպոս ՚ի Մեծ կունէից	40
Տէր Գաղիկ Ապիսկոպոս ՚ի Քարթ մանայ	41
Տէր Դաւիթ Լուսջնորդն Փառխո սոյ վանաց	42
Տէր Պետրոս Ապիսկոպոս ՚ի Քարթ մանայ	43
Տէր Մովսէս Լուսջնորդն Փառխ սոսոյ վանաց	44
Տէր Սարկոս Լ.ՅԸ Լատուծոյ	45

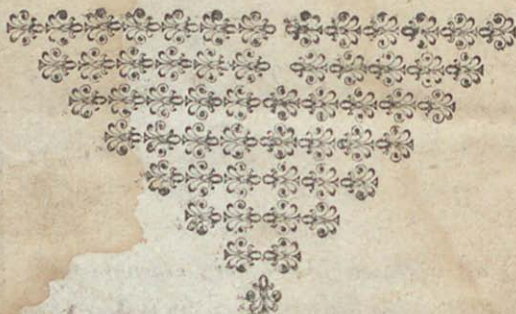
Տէր Յովսէփ	46
Տէր միւս Սարկոս	47
Տէր Ստեփաննոս	48
Տէր Յօհաննէս	49
Տէր Ստեփաննոս	50
Տէր Գաղիկ զոր և գրիգորիս ա- նուանեցին	51
Տէր Բէժկէն	52
Տէր Ստեփաննոս	53
Տէր Յօհաննէս	54
Տէր Ներսէս	55
Տէր Ստեփաննոս	56
Տէր Ներսէս	57
Տէր Ստեփաննոս	58
Տէր Սուքիաս	59
Տէր Պետրոս	60
Տէր Կարապետ	61
Տէր Սատթէոս	62
Տէր ԼԺանաս	63
Տէր Յօհաննէս Հասան Զաւալէնց	64
Տէր Սատթէոս Հասն Զաւալէնց	65
Տէր Լ. Բիստակէս	66
Տէր Ներսէս	67
Տէր Եմուռն Հասան Զաւալէնց	68

Տէր Թափայ Սեօկիւթ լիւմեցի	69
Տէր Լաքեալ	70
Տէր Լըխտակէս Հասան ջալա լեանց	71
Տէր Սարգիս Հասան ջալալեանց	72
Տէր Գրեգոր Հասան ջալալեանց	73
Տէր Դաւիթ Հասան ջալալեանց	74
Տէր Մեղիքսէթ Լըաշեցի	75
Տէր Փիւկպուս Բուլմեցի	76
Տէր Յօհաննէս Հասան ջալալեանց	77
Տէր Շմաւոն Քօլատակեցի	78
Տէր Լըխտակէս Քօլատակեցի	79
Տէր Մեղիքսէթ Լըաշեցի	80
Տէր Սիմէօն Շահմասուրեցի	81
Տէր Յօհաննէս Հասան ջալալեանց շինօղեկեղեցւոյն Ղանձակայ	82
Տէր Գրեգոր Հասան ջալալեանց	83
Տէր Պետրոս Խանձքեցի	84
Տէր Սիմէօն Մեծ շինացի	85
Տէր Երեմիայ Հասան ջալալեանց	86
Տէր Ներսէս Խոտրաշինացի	87
Տէր Եսայի Հասան ջալալեանց	88
Տէր Իսրայէլ Խոտրաշինացի	89
Տէր Յօհաննէս Հասան ջալալեանց	90

Տէր Սիմէոն Խոտրաշինացի 94

Տէր Սարգիս Հասան Տալալեանց,
որ վախճանեցաւ ՚ի 1828 ամի
(ռժՏէ) յորոյ աւուրս բարձաւ
Կաթողիկոսութիւնն Լղուա-
նից 92

Խրատ ասէս Աստուծոյն Պարգաւոճա-
րանիւնի Լուսաւելիւ:

Ալ զԹուական յորում ամի և իւ-
ցես 'ի հանդիպակաց տիոյն, և առ
զգիր տարւոյն որ է մերձ նմին, (իսկ
որք զոյգն են 'սահանջ քէն հոքին,) և
գլխ զնոյն գիր 'ի հետեւեալ խորանս
առաջին աղիւսակաց:

Յորս իւրաքանչիւրքն յայրէն մինչ 'ի
քէն գլխագիր տառիւք եղեալք են 'ի
շարս սկըզբան յերիա զոյգ երեսմ թըղ-
թոյն, և որ ինչ 'ի դէմ իւր դրեալ
է, այն է մինչև յաւարտ տարւոյն
անլրիպ:

Օ որ օրինակ Թուական տարոյս որ է
, ոմձէ, գիր տարւոյն է տառն Խ: զոր
շրջեալ զԹուղթն գտանեա յերբոր-
դում աղիւսակոջ, և որ ինչ է կից նմին
'ի կարգի յայնմիկ, ցուցանէ յայտնի
զամենեան: Լսինքն զօր յայտնուն,
զմիջոց ուտիսն, և զայն կարգաւ մին-
չև ցօր բարեկենդանի յայտնուն:

Եւ քի տուողին գիտուն փառք յաւի-
տեանս ամէն:

Լ. Բ. Տեառն
Լ. Թառականն
Կայոց:

Կայոց

Կայոց

Կայոց

Տանաւոր

1838	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1839	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1840	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1841	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1842	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1843	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1844	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1845	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1846	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1847	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1848	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1849	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1850	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1851	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1852	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1853	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1854	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1855	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1856	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1757	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1858	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1859	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1860	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1861	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց
1862	Լ. Բ. Տեառն	Կայոց	Կայոց	Կայոց	Կայոց

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

ገጽ ፩

Գրե ասորաց:

Օր Յոյսիս - Նշանի:

Սէնդի ասորաց:

Լաւոր ճարտարաց Բար:

Լաւոր Բարձրագոյն:

Օրամի:

Լաւոր ճարտարաց:

Լաւոր ճարտարաց:

Լաւոր ճարտարաց:

Լաւոր ճարտարաց:

Լաւոր ճարտարաց:

Լ

Օ

Գ

Ը

Գ

Ձ

Յ

Լ

Շ

Ե

Դ

Ե

Զ

Է

Ը

Թ

Շ

Ո

Ժ

Ի

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

Թ

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

Թ

Ժ

Ի

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

Ժ

Ի

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

Ժ

Ի

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

Ժ

Ի

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

Ժ

Ի

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

Ժ

Ի

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

Ժ

Ի

Լ

Խ

Ծ

Կ

Զ

Է

Ը

[illegible]

Փառք և գոհունի, պատիւ և երկրպա-
 զունի Մեծնասուրբ Արքորդունեն
 և միանական Մեծունեն Հոր և Արդ-
 ւոյ և Հոգւոյն Արքոյ Անդ և Ան-
 մահ բնունեն խնամողին իմ աքարա-
 ծոց առատազէղ ողորմութիւն: Ար և նո-
 Վին Մարչական նախախնամութիւն
 յաջողեաց մեզ յանգ հանել զմք ժա-
 մադիրքս նորոգ տպագրութի բեր-
 դաքաղաքիս Շուշի, որ յԱրցախ աշ-
 խարհին Հայոց, ի տպարանի Բարձր
 Արքազան Արտրապատի Արքային
 Ղարապաղու Տառն Բաղասարայ
 Ապետաւառ Արք Ապիսկոպոսին Հա-
 սան ջալալեան,

Արդ՝ իմ լուսերամ դասք ջերմեռանդ
 աղօթաւորաց, մինչ կանխէք սովա-
 յաղօթս առ առատախնամն Մեծ յի-
 շէսջիւք ի խնկանուէր մաղթանս ձեր
 զկառուցանող տպարանիս զբարեւա-
 տակ վերոյգրեալ Ապետաւառ Արք
 Ապիսկոպոսն հանդերձ իմ վերնախը-
 նամ տոհմականօքն իւրովք, կենդանեօք
 և ննջեցելովք ի Տէր, որում փառք
 և պատիւ, յաւիտեանս, ամէն:

Handwritten text, likely a title or header, possibly mentioning "The History of the County of..."

Handwritten text, possibly a date or a reference to a specific year or event.

Handwritten text, possibly a description of a location or a specific area.

Handwritten text, possibly a list of names or a series of entries.

Handwritten text, possibly a concluding statement or a signature.

Handwritten text, possibly a reference to a specific document or a source.

Handwritten text, possibly a list of names or a series of entries.

Handwritten text, possibly a concluding statement or a signature.

Handwritten text, possibly a reference to a specific document or a source.

uf 44467 11/11/11 59
w f 477

uf 4447 4446 300. 11

93

uf 4447 4546 11

0

9

3

9

3

3

3

3

3

3

3

այսինքն 28

այսինքն 90

հայրենի 168

հայրենի 482

իսկ հայրենի 502

հայրենի 287

պիտ հայրենի 318

հայրենի 326

հայրենի 336

հայրենի 233

պիտ հայրենի 248

հայրենի 253

հայրենի 257

հայրենի 55

իսկ հայրենի 512

հայրենի 797

